

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
เรื่องหารือ	
ผู้อภิปราย	
- นายประพนธ์ นิลวัชรมณี	๑, ๔
- นายสุชาติ ลายนำเงิน	๕
- นายฮอชาติ ม่าเหมิม	๕
- นายสถาพร มณีรัตน์	๖
- นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	๗
- นายนิยม วรปัญญา	๑๐
- นายเจอะอามิง โตะตาหยง	๑๑, ๑๔
- นายพงษ์พิสุทธิ จินตโสภณ	๑๕
- นายสมบุญ คุทัยเวียนกุล	๑๖
- นายอำนวย คลังผา	๑๙
- นายนคร มาฉิม	๑๙
- นางพิมพ์า จันท์ประสงค์	๒๑
- นายอันวาร์ สาและ	๒๒
- นายอารีเพ็ญ อุดรสินธุ์	๒๓
- นายสงกรานต์ คำพิสัย	๒๔
- นายปวีณ แซ่จิ่ง	๒๕
- นายเอกฉันท อินทร์รอด	๒๖
- นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	๒๖
- นายวัฒนา แซ่ไพเราะ	๒๘

	หน้า
- นางนิภา พริ้งสุลกะ	๓๐
- นายพงศกร อรรณนพพร	๑๔
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	
๒.๑ รับทราบรายงานกิจการประจำปีงบดุลและบัญชี กำไร ขาดทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๗	๓๒
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายไชยยศ สะสมทรัพย์	๓๓
- นายเกียรติ สิทธิอมร	๓๓
- นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	๔๖
- นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	๕๒
- หม่อมหลวงอภิเมงคกุล โสณกุล	๖๒
- นายกรณ์ จาติกวณิช	๖๗
- นายศุภพรพงศ์ ชวนบุญ	๗๕
- นายสถาพร มณีรัตน์	๗๙
- นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์	๘๒
- นายวัฒนา เซ่งไพเราะ	๘๓
- นายโชติศักดิ์ อาสภาวิริยะ	๘๖
มติ ที่ประชุมรับทราบ	๙๖
รับทราบ เรื่อง ประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุทัยธานี เขตเลือกตั้งที่ ๑ แทนตำแหน่งที่ว่างลง (นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์นะ กล่าวปฏิญาณตน)	๙๖

๒.๒ รับทราบคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ เรื่อง ประธานสภาผู้แทนราษฎรขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๖ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ในกรณีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสนอรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีความรุนแรงอันเนื่องมาจากโครงการท่อก๊าซไทย-มาเลเซีย	๙๗
มติ ที่ประชุมรับทราบ	๙๘
เรื่องหารือ	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสุวโรช พะลัง	๙๙
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทุ้งถาม	
๑.๑ กระทุ้งถามสด	
๑.๑.๑ เรื่อง การบริหารเงินคงคลัง (นายพิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล ถาปนากฎมนตรีย) (มอบหมายให้ นายวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงการคลัง เป็นผู้ตอบ)	๑๐๐
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายพิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล	๑๐๑, ๑๐๖, ๑๐๙, ๑๑๑
- นายวราเทพ รัตนากร	๑๐๓, ๑๐๘, ๑๑๑

๑.๑.๒ เรื่อง การบริหารโครงการ
ของรัฐบาลที่ล้มเหลว
(นายอิสสระ สมชัย ศึกษานายกรัฐมนตรี)
(มอบหมายให้ นายอดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้ตอบ) ๑๑๒

ผู้อภิปราย

- นายอิสสระ สมชัย ๑๑๓, ๑๑๗, ๑๑๙
- นายอดิศร เพียงเกษ ๑๑๖, ๑๑๘, ๑๒๐

๑.๑.๓ เรื่อง ปัญหาน้ำเน่าเสียในเขตชุมชนเมือง
(นายศุภพรพงศ์ ชวนบุญ ศึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)
(มอบหมายให้ นายอดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้ตอบ) ๑๒๐

ผู้อภิปราย

- นายศุภพรพงศ์ ชวนบุญ ๑๒๑, ๑๒๕, ๑๒๗
- นายอดิศร เพียงเกษ ๑๒๔, ๑๒๖, ๑๒๙

๑.๒ กระทั่งถามทั่วไป

๑.๒.๑ เรื่อง การสนับสนุนให้โรงพยาบาลของรัฐ
มีคุณภาพและประสิทธิภาพ
(นายวิชาญ มินชัยนันท์ ศึกษานายกรัฐมนตรี) (เลื่อนไปตอบครั้งต่อไป) ๑๓๑

๑.๒.๒ เรื่อง ปัญหาวิทยุชุมชน
(นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินีพันธ์ ศึกษานายกรัฐมนตรี) (เลื่อนไปตอบครั้งต่อไป) ๑๓๑

๑.๒.๓ เรื่อง ค่าธรรมเนียมไปวิชาชีพครู
(นายอำนาจ คลังผา ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)
(มอบหมายให้ นายรุ่ง แก้วแดง รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ตอบ) ๑๓๑

ผู้อภิปราย

- นายอำนาจ คลังผา ๑๓๒, ๑๓๔

- นายรุ่ง แก้วแดง ๑๓๒, ๑๓๔

๑.๒.๔ เรื่อง การเร่งรัดในการก่อสร้าง
อ่างเก็บน้ำคลองกะทูนและอ่างเก็บน้ำคลองดินแดง
(นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
(มอบหมายให้ นายอดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้ตอบ) ๑๓๔

ผู้อภิปราย

- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๑๓๕, ๑๓๘, ๑๔๐

- นายอดิศร เพียงเกษ ๑๓๗, ๑๓๙

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๗ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๕๒ คน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าจะหารือยกมือภายใน ๑๐ นาทีนี้ หลัง ๑๐ นาทีนี้ไม่แล้วนะครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นมาเลท (Late) แล้วจะเยอะ ครั้งหนึ่งก็จะประมาณ ๑๕ ท่าน เอาละครับที่ยกมือนี้ เดียวนะครับจะขอคุณ ผมเอ่ยชื่อท่านไป ถ้าเอ่ยชื่อแล้ว กรุณาเอามือลงนะครับ ท่านประพนธ์ ท่านฮอชาติ ท่านอภิชาติ ท่านเจอะอามิง ท่านสมบุญรัตน์ ท่านนคร ท่านสุชาติ ท่านสถาพร ท่านนิยม ท่านพงษ์พิสุทธิ์ ท่านอำนาจ มีท่านพิมพ์พา ท่านวัฒนา ท่านอารีเพ็ญ ท่านปวีณ ท่านสงกรานต์ ท่านอันวาร์ สาและ โอ.เค. จบแล้วนะครับ ท่านที่มาเต็มที่หลังไม่ให้แล้วนะครับ เอาเท่านี้ ท่านประพนธ์ก่อนครับ เดียวขอชนิดหนึ่งกติกาคือหารืออันนี้ไม่ใช่อภิปรายนะครับ เอาปัญหา ๒ ด้าน ที่เราเคยตกลงก็คือของพี่น้องประชาชนมาบอกประธานเพื่อประธานทำหนังสือถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปแก้ปัญหา หรือก็เป็นเรื่องของพวกเขาในสภาที่มีข้อขัดข้องต่าง ๆ นะครับ ไม่ใช่อภิปรายแล้วก็ไม่รู้จะทำอะไร อย่างนี้ไม่เอา นะครับ ถ้าเป็นอย่างนั้น ผมจะไม่อนุญาตให้พูด เชิญท่านประพนธ์ครับ

นายประพนธ์ นิลวัชรมณี (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายประพนธ์ นิลวัชรมณี ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะของผู้แทนปวงชนชาวไทยครับ ท่านประธานครับ เกาะสมุยเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก เมื่ออาทิตย์ที่แล้วท่านประธานคงทราบว่าได้มีฝนตกหนักพอสมควร ทำให้น้ำท่วม ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ผมได้ไปเยี่ยมเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงที่แล้งแล้วนะครับ แล้งมา ๒ วันแล้วแดดออก

บนเกาะปกติน้ำท่วมสักชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ก็ไหลลงทะเลหมด แต่ปัจจุบันนี้ ท่านประธานครับ
๒ วันแล้ว น้ำยังขังอยู่บนถนนหลวง -----

ผมอยากเรียนท่านประธานว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผมจะให้ทางสภาได้ปรึกษาหารือไปทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๓ หน่วยงาน คือ หน่วยงานกระทรวงมหาดไทย หน่วยงานกระทรวงคมนาคม กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท แล้วก็กรมชลประทานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ เหตุที่น้ำท่วม ท่านประธานครับ ไม่เฉพาะเกาะสมุยเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกครับ แต่ไม่ใช่เฉพาะว่าฝนตกหนักแล้วน้ำท่วม เดียวนี้ท่านประธานเห็นไหมครับว่าฝนตกธรรมดาที่น้ำท่วมแล้ว บนถนนนะครับ เหตุที่เป็นอย่างนั้นเพราะว่ามีการออกไชนด แล้วก็ถมที่ตักทางน้ำ ถมที่ลุ่ม แล้วก็สำคัญท่านประธานนี้สภาพออกว่าเกาะมันก็เอียงลาดลงทะเล มีถนนรอบเกาะ ด้านน้ำที่ไหลจากบนเขาก็จะไหลผ่านถนนซึ่งมีท่อบ้าง ไม่มีท่อบ้าง แต่ก็ไหลลงไปทะเล เพราะเป็นทางลาดแต่ปัจจุบันรอบด้านนอกของเกาะมีการสร้างโรงแรมชั้นหนึ่ง มีการสร้างรีสอร์ท (Resort) แล้วก็ถมที่ขึ้นมาสูงกว่าตัวถนนซึ่งรอบเกาะ ท่านประธานนี่ออกครับว่า แน่นอนน้ำท่วมเพราะความเห็นแก่ตัวของทั้งเจ้าของ เศรษฐีทั้งหลาย แล้วก็ความผิดพลาดของการออกไชนดที่ดินนะครับ แต่ว่าอย่างนี้คงเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว ทีนี้ต่อไปครับท่านประธานผมเรียนท่านประธานเมื่อสักครู่นี้ว่าฝนตกธรรมดาที่น้ำท่วมชงอยู่แล้ว ผมไปเห็นกับตา นะครับว่า แม้แต่บางแห่งยังเป็นสวนมะพร้าวอยู่ทางที่น้ำจะลงทะเล ชาวบ้านยังอุตสาหะเอากระสอบทรายมากั้นบนถนนไม่ให้น้ำลงไป ส่วนที่สร้างเป็นโรงแรมกั้นหมดแล้ว ถนนที่จะเข้ารีสอร์ท โรงแรม แทนที่จะปล่อยให้ น้ำไหลลงไปทะเลได้ เขาก็ยกขึ้นสูงเพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ในเมื่อเราประกาศนักหนาว่าต้องการส่งเสริมการท่องเที่ยวตอนนี้เป็นฤดูหนาวของยุโรป ของอเมริกา คนปกติมาเที่ยวเมืองไทยในฤดูช่วงนี้ละครับเมื่อก่อนนี่เขาจะไปทางฝั่งอันดามัน แต่ปัจจุบันนี้ท่านทราบไหม ถ้าท่านอยากให้นักท่องเที่ยวมาตามเป้าของรัฐบาลตั้งไว้ เดียวนี้เขามาทางเกาะสมุยครับ เพราะเขาไม่กล้าไปที่อันดามัน ท่านก็ทราบ รัฐบาลก็ทราบ ถ้ายังปล่อยให้หน้าฝนของจังหวัดสุราษฎร์ธานีไปจนถึงปีใหม่ บางทีไหลไปถึงเดือนมกราคม เพราะฉะนั้นผมอยากเรียนปรึกษาว่าทางรัฐต้องให้ความสำคัญ ไม่ใช่ไปดูแล้วก็แล้วกันไปเหมือนอย่างกับสีนามินะครับ สิ่งที่ผมใคร่ขอร้องคือว่า ๑. ต้องเตรียมพร้อม แน่นอนตอนนี้จะวางท่อระบายน้ำไม่ทันแน่ ต้องใช้เวลาเป็นปี เพราะฉะนั้นเรื่องของเครื่องสูบน้ำของกรมชลประทานตอนนี้มีอยู่ ๑๘ เครื่อง ไม่พอหรอกครับ ถ้าเกิดฝนตกหนัก เพราะว่า

๒ วันที่ผมไปแล้วหลังจากฝนแล้งน้ำยังขังอยู่บนถนนเลยครับ ขังอยู่มากด้วย การจราจร ก็ยังติดขัดอยู่นะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอสรุปเลยครับ เพราะว่ามีอีกเยอะมากเลยครับ

นายประพนธ์ นิลวัชรมณี (สุราษฎร์ธานี) : ผมจะจบแล้ว อีกนิดเดียวครับ แล้วก็ระยะยาวแน่นอนครับว่าอีกหลายปีคนก็ต้องมาทางนี้เรื่อยๆ เพราะฉะนั้นตามที่หน่วยราชการทางจังหวัดได้ประชุมแล้ว อันดับแรกคือ ต้องขอให้กระทรวงคมนาคมทางหลวงได้ดำเนินการวางท่อระบายน้ำ ๒ ข้างทาง ซึ่งผมได้สอบถามมาแล้วใช้งบขั้นแรก ๓๐๐ ล้านบาท ขอร้องว่าขอให้ทำจริงเถอะครับ ไม่อย่างนั้นจะมีปัญหาในปีหน้าและปีต่อไปครับ

ส่วนที่อำเภอเกาะพะงัน ผมขอชมเชยท่านนายอำเภอครับท่านประธานครับ มีหินก้อนใหญ่มากเลย ไม่มีรถดันออกได้ ท่านนายอำเภอได้ทำการระเบิดอย่างแรงด่วนแล้วก็เปิดทางให้ชาวบ้านวิ่งรถได้แล้ว ขอชมเชยมา ณ ที่นี้ ผมขอปรึกษาหารือแค่นี้ครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ เดี่ยวผมจะขออ่านชื่อไปเลยนะครับ แล้วก็จบตรงนี้ เพราะนี่เข้าไปเกือบ ๒๐ ท่านแล้ว เมื่อกี้ท่านประพนธ์แล้วต่อไปท่านสุชาติ ท่านฮอชาติ ท่านสถาพร ท่านอภิชาติ ท่านนิยม ท่านเจอะอามิง ท่านพงษ์พิสุทธิ์ ท่านสมบุญรัตน์ ท่านอำนาจ ท่านนคร ท่านพิมพ์พา ท่านอันวาริ ท่านอารีเพ็ญ ท่านสงกรานต์ ท่านปวีณ ท่านเอกธัญช และท่านวัฒนา ทั้งหมดนี้ ๒๐ ท่าน --

ขอเวลาท่านหนึ่งนี้ ๑ นาที ๒ นาที อย่าเกินนะครับ เอาสุภาพสตรีอีกท่านหนึ่งจบสุดท้าย
 นะครับ ต่อกันสุชาติครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 ครับ กระผม สุชาติ ลายน้ำเงิน พรรคไทยรักไทย จังหวัดลพบุรี ก็คงไม่รบกวนเวลาสภา
 มากครับ ก็เอาเรื่องทุกรัฐธรรมนูญของประชาชนมาหารือท่านประธานสภาครับ เมื่อวันที่ ๒๙
 ที่ผ่านมามีท่านครับเรื่องนมดิบล้นตลาด ท่านประธานครับ ก็ฝากท่านไปถึงรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้แก้ไขอย่างจริงจัง เพราะชาวบ้านในเขตพื้นที่ผม
 ตำบลหนองม่วง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เป็นเกษตรกรที่ผลิตน้ำนมดิบมากที่สุด
 แต่เป็นการนำนมดิบจากต่างประเทศเข้ามา นมบ้านเราเลยเอามาทำนมเม็ดไม่ได้
 นะครับ นำหางนมต่างประเทศเข้ามามากมาย วันนี้ประชาชนเอานมมาเทที่ทำเนียบ
 ท่านคงเห็นเมื่อวันที่ ๒๙ ที่ผ่านมา ฝากให้รัฐบาลแก้ไข

แล้วเรื่องที่ ๒ ท่านครับ เรื่องสหกรณ์โคกสำโรง ขาดเงินจํานำราคาข้าว
 วันนั้นนโยบายรัฐบาลประกาศให้จํานำราคาข้าว แต่ประชาชนไม่รู้จะไปจํานำแล้วได้เงิน
 อย่างที่พูดหรือไม่ ท่านครับ ตรงนี้ก็กราบฝากท่านประธานว่าอย่างน้อยให้ออกมาแก้ไข
 อย่างจริงจัง แล้วเรื่องปณเป็อน เรื่องความขึ้น ชาวบ้านบางครั้งไม่รู้หรือครับว่า ข้าวเกี่ยว
 ขึ้นมาแล้วความขึ้นเท่าไร มันเหมือนผีถึงป่าช้าท่านครับ พอไปถึงโรงสี ไปถึงโรงรับจํานำ
 เขาบอกว่าได้ตังขนาดนี้ ได้ความขึ้นขนาดนี้ก็ต้องยอมรับ เพราะ ๑. ไม่มีที่ไปตาก
 ไม่มีที่ไปเก็บ ตรงนี้ก็ฝากถึงท่านประธานไปถึงคณะรัฐมนตรีขอให้แก้ไขอย่างจริงจัง
 เพราะว่าช่วงนี้เป็นช่วงเก็บเกี่ยวท่านครับ ขอขอบคุณมากครับ ผม สุชาติ ลายน้ำเงิน ครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านฮอชาติครับ

นายฮอชาติ มาเหรัมย์ (สตูล) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
 นายฮอชาติ มาเหรัมย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสตูล กระผม
 ได้รับเรื่องร้องเรียน แล้วก็ก็เป็นสิ่งที่ฝากมาจากพี่น้องประชาชนนะครับ เนื่องจากว่าในปี
 นี้จะมีการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ที่ประเทศซาอุดีอาระเบีย แล้วก็เที่ยวบินล่าแอก
 ซึ่งจะขึ้นจากสนามบินหาดใหญ่วันที่ ๕ ธันวาคมนี้ครับ แต่จากการที่ได้มีการตั้ง
 คณะทำงานในการเตรียมการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่จะขึ้นเครื่องบินและเดินทาง
 ไปประกอบพิธีฮัจญ์นั้น ปรากฏว่าในปีนี้นั้นคณะทำงานได้สรุปให้การรับส่งผู้ที่จะเดินทาง

ไปประกอบพิธีฮัจญ์นี้ ไม่ให้รับส่งในสนามบิน ให้ไปรับส่งอยู่ในสถานที่อีกแห่งหนึ่งนะครับ ซึ่งห่างไกลจากสนามบินไป ๑๕ กิโลเมตร ซึ่งผมเองก็ได้ถามเรื่องนี้ในคณะอนุกรรมการ ซึ่งติดตามเรื่องฮัจญ์ ถามไปยังเจ้าหน้าที่ของการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย เขาก็บอกว่า เขาก็มีความพร้อมในเรื่องของความปลอดภัย ในเรื่องของการตรวจตรา เรื่องของการเตรียมการทุกอย่าง เพราะพี่น้องประชาชนก็จ่ายเงินค่าใช้สนามบิน คนละ ๕๐๐ บาท แต่เนื่องจากเป็นนโยบายเรื่องของความมั่นคง กลัวว่าจะมีการแอบแฝง จากกลุ่มคนซึ่งไม่หวังดี ทำให้เกิดความไม่สงบขึ้นมาในสนามบิน ก็เลยให้ไปรับส่งกันอีก ๑๕ กิโลเมตรจากสนามบิน ตรงนี้คือสิ่งที่ผมถือว่าการทำหน้าที่ของการบิน ส.ส. เป็นผู้แทนของพี่น้องนั้นจะต้องสะท้อนความรู้สึกตรงนี้ เพราะที่ผ่าน ๆ มา พี่น้องได้ไปใช้ สนามบินและก็รับส่งไม่มีปัญหา มีการตรวจตรา มีการเอ็กซเรย์ (X-ray) มีการตรวจ ความปลอดภัยมาตลอด แต่ทำไมมาในปีนี้อาจจะมีการตั้งศูนย์ตรงนี้ ในวันที่ ๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็จะไปเปิดที่ศูนย์นั้น ซึ่งผมก็ไปดูศูนย์แล้วปรากฏว่า เป็นที่น้ำท่วมและมาก ที่อำเภอหาดใหญ่ น้ำท่วมมาก ดังนั้นอยากจะขอหารือผ่านไปยัง ท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานที่รับผิดชอบ อยากจะให้การดำเนินการรับส่งผู้โดยสาร ซึ่งเดินทางไปประเทศซาอุดีอาระเบีย ไปประกอบพิธีทำบุญ ทำกุศลที่เมกกะนี้เขาได้รับความมีศักดิ์มีศรีในฐานะที่เป็นพลเมือง ของคนไทยเท่าเทียมกันทุกคนนะครับ ขอฝากท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสถาพรครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตที่ ๓ จังหวัดลำพูนครับ ท่านประธานครับ ที่กระผมขออนุญาตเวลาของท่านประธานมาหารือในวันนี้ก็เกี่ยวกับ เรื่องของกิจการสภาของเรา คือรายการสถานีวิทยุรัฐสภา เขตเลือกตั้งของกระผมนั้นมีอยู่ ๔ อำเภอครับ วันนี้รับไม่ได้ที่อำเภอเล็กกับอำเภอทุ่งหัวช้าง ทุกวันนี้ผมต้องให้วิทยุชุมชน ลิงค์ โฟน (Link phone) มาจากอำเภอบ้านโฮ้งเพื่อเปิด เวลาผมจะปราศรัยนี้ผมต้อง โทรศัพท์บอกเพื่อนพี่น้องของผมให้เปิดวิทยุแล้วก็ฟังการถ่ายทอด ต้องโอนจากอำเภอ บ้านโฮ้งผ่านวิทยุชุมชนลงไป -----

ผมก็ขออนุญาตท่านประธานสภาช่วยขยายคลื่นวิทยุรัฐสภาของเรา ไปยังเขตอำเภอเล็ก กับเขตอำเภอทุ่งหัวช้าง เพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชนซึ่งขณะนี้มีความตื่นตัวทางการเมือง เขาฟังมากครับ การถ่ายทอดสดทุกรายการของวิทยุรัฐสภาของพวกเรา

อีกประการหนึ่งผมไม่ค่อยสบายใจนักเกี่ยวกับมาตรฐานของนักจัดรายการวิทยุรัฐสภา เมื่อเข้านี้ผมได้รับโทรศัพท์ร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนที่ฟังรายการสถานีวิทยุรัฐสภาของประชาชน รายการอะไรชื่อก็ยังไม่ชัด พิธีกรทั้งสองคนพูดชื่อเล่น โอังกกับฝน เขาฟ้องมาเลยนะครับ แล้วก็หัวเราะคิกคักเสมือนหนึ่งว่าเป็นรายการเกมโชว์อย่างไรอย่างนั้น ผมก็ขออนุญาตท่านประธานว่ามาตรฐานของนักจัดรายการวิทยุรัฐสภาของเรานั้นต้องแบบอย่าง เพราะเราถือว่าเป็นรัฐสภา เป็นสถาบัน ผมก็นำเรียนทั้ง ๒ เรื่องกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า เราควรที่จะปรับปรุงคลื่น แล้วก็ปรับปรุงมาตรฐานของนักจัดรายการของพวกเราให้สมกับที่พี่น้องประชาชนเปิดฟังรายการครับ กราบขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เรื่องของคลื่นนี้ ท่านรองสุชาติท่านก็เร่งรัดอยู่มอบหมายท่านเป็นคนดูแล ส่วนเรื่องมาตรฐานการจัดเดี๋ยวก็น่าจะประสานกับทางรองเลขาธิการที่รับผิดชอบทางด้านประชาสัมพันธ์อีกทีหนึ่ง ความจริงผมก็ไล่จี้ตลอดคือ ๑. ทำอย่างไรจะให้รายการรัฐสภาของเรา มันดูไม่แข็งเกินไป แต่ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องตลกอะไร อย่างนี้เป็นต้น ก็จะพยายามเต็มที่ครับ เชิญท่านอภิชาติครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีเรื่องหารือกับท่านประธานสั้น ๆ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภาของเรา คือกรณีที่มีข่าวปรากฏออกมาจากหน้าหนังสือพิมพ์ เมื่อวานนี้ เรื่องที่มีคำสั่งของรัฐสภาเรื่องการแต่งตั้งที่ปรึกษาประธานรัฐสภา กรณีนี้ผมคิดว่ามีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวข้องกับข่าวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ในช่วง ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา กรณีมีชื่อของบุคคลคนหนึ่งชื่อเหยียน ปิน หรือนายชาญชัย รวยรุ่งเรือง ซึ่งเป็นนักธุรกิจชาวจีนแล้วก็เป็นที่โด่งดังกันขึ้นมา โดยที่ประชาชนชาวไทยก็ยังไม่มีโอกาสได้รับรู้ ได้สัมผัสว่าคนคนนี้เป็นใครมาจากไหน แล้วก็ติดตามรับทราบได้แต่เพียงข่าวทางสื่อมวลชน ข่าวทางสื่อมวลชนเขาบอกว่าเป็นนักธุรกิจชาวจีนที่เกิดในมณฑลซานตง

อายุ ๕๑ ปี ต่อมาในปี ๒๕๒๗ ก็แปลงสัญชาติมาเป็นไทย สมัย พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ แล้วก็ปัจจุบันก็ยังทำมาค้าขายอยู่ระหว่างไทยกับจีนอยู่ แล้วก็ก็เป็นบุคคลที่มีความร่ำรวย มีทรัพย์สินหลายหมื่นล้านบาท นายเหยียน ปิน คนนี้ก็ยังคงมีความสัมพันธ์กับ นายกรัฐมนตรีของไทย กับพรรครัฐบาลของไทย แล้วก็ยังทำหน้าที่ในการประสานงาน ระหว่างพรรคการเมืองของไทยกับพรรคคอมมิวนิสต์จีน คำถามที่ผมต้องการจะขอหารือ กับท่านประธานก็คือต้องการจะให้เกิดความกระจ่างกับเรื่องนี้ เนื่องจากว่าชื่อของ นายชาญชัย รวยรุ่งเรือง มาปรากฏอยู่ในคำสั่งของรัฐสภา ที่ ๖๙/๒๕๔๘ ในหนังสือ บอกว่า เพื่อช่วยให้การปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ของประธานรัฐสภาดำเนินการไปด้วย ความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งนายชาญชัย รวยรุ่งเรือง เป็นที่ปรึกษาประธานรัฐสภา ด้านกิจการระหว่างประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและ สาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป สัก ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ นายโกศล พลกุล ประธานรัฐสภา ประเด็นที่ผมอยากจะสอบถาม เพื่อความกระจ่างจากท่านประธานสภาก็คือว่า นายชาญชัย รวยรุ่งเรือง ที่ท่านได้แต่งตั้ง เป็นที่ปรึกษาประธานรัฐสภานี้เป็นคนคนเดียวกับนายเหยียน ปิน นักธุรกิจชาวจีน ที่ปรากฏเป็นข่าวมาก่อนหน้านี้หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ เนื่องจากว่าคนไทยเราก็ยังไม่ได้รู้จักนายเหยียน ปิน หรือนายชาญชัย รวยรุ่งเรือง คนนี้ ว่าได้สร้างคุณูปการที่สำคัญอย่างไรกับประเทศไทย หรือกับรัฐสภาไทยถึงได้รับเกียรติจากท่านประธานรัฐสภาให้ดำรงตำแหน่งประธาน ที่ปรึกษา

ประเด็นที่ ๓ ท่านประธานรัฐสภาได้รู้จักบุคคลคนนี้นานานแค่ไหน อย่างไร แล้วก็การได้สัญชาติไทยของบุคคลคนนี้มีข้อเท็จจริง มีความเป็นมาอย่างไร อยากให้ ท่านประธานได้ช่วยชี้แจงเพื่อความสบายใจของสมาชิก แล้วก็พี่น้องประชาชน ที่ได้รับทราบข่าวสารอันนี้ด้วย และ

สุดท้ายก็คือว่า การแต่งตั้งนายชาญชัย รวยรุ่งเรือง เป็นที่ปรึกษา ด้านกิจการระหว่างประเทศของประธานรัฐสภาจะส่งผลดีอย่างไรกับรัฐสภาของเรา แล้วก็ตามสัมพันธ์ระหว่างประเทศของเรา กราบขอบพระคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ความจริงผมก็ไม่ได้คิดว่ามันจะเป็นเรื่องไปลง หรือพวกเขาจะไปคิดให้มันซีเรียส (Serious) อะไรขนาดนั้นนะครับ เรื่องเขาได้สัญชาติผมไม่ทราบ ที่ท่านบอกปี ๒๕๒๗ ก็คงเป็นเรื่องท่านบอกเองในสมัย ท่านนายกรัฐมนตรีชาติชาย ตอนนั้นผมเข้าใจว่าผมก็ยังไม่ได้อยู่ในวงการเมืองด้วยซ้ำไป นะครับ ก็เป็นเรื่องที่เขาได้สัญชาติไทยก็เป็นคนไทย ผมรู้จักเขาเข้าใจว่าหลายปี แล้วเหมือนกันนะครับ เวลาไปประเทศจีนก็จะมี ปกติสมาคมจีนไทยก็มีอย่างน้อย ๆ ก็ ๒ - ๓ สมาคมที่เวลาเราไปเขาก็จะจัดให้ประสานให้พบปะกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของ ประเทศจีน หรือผู้หลักผู้ใหญ่ของประเทศจีน อันนี้ก็เป็นที่ถ้อยทีถ้อยปฏิบัติระหว่าง ประเทศไทยกับประเทศจีนมาโดยตลอดนะครับ ผมจำได้ว่าผมก็ไปตั้งแต่สมัยเป็น รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี สมัยท่านบรรหาร ท่าน พลเอก ชวลิต แล้วก็ยุคนั้น อาจจะยังไม่ได้อู้จักมากนักนะครับ ในช่วงหลังก็ได้รู้จักกันทั้งที่เมืองไทย ทั้งที่เมืองจีน แล้วเมื่อไปแต่ละครั้งนอกจากถ้าไปแม่ต๋อนทำหน้าที่อย่างเป็นทางการสภา ความมั่นคงสูงสุดก็เจอคุณชาญชัยนะครับ เขาก็พยายามที่จะมาประสานให้ว่า ถ้าเรามีความขัดข้องอย่างไร หรือถ้าอยากจะทำอะไรกับผู้นำจีน หรือเจ้าหน้าที่ระดับสูง ของจีน เพื่อที่จะได้สานสัมพันธ์ต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เขาก็พยายามเข้ามาช่วยเหลือต่าง ๆ โดยที่จริง ๆ แล้วเราก็ไม่ได้ไปให้คำตอบแทนอะไรต่าง ๆ เขาก็เห็นว่าคน ๆ นี้เขาทำธุรกิจ อยู่ที่นั่นก็เป็นประโยชน์ ถ้าเทียบก็เหมือนอย่างกรณีเรามีกงสุลกิตติมศักดิ์ต่าง ๆ ซึ่งบางทีก็เป็นคนของชาตินั้นที่จะช่วยเรื่องการค้าระหว่างประเทศก็ดี ในเรื่องความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่จะพัฒนาให้มันดีขึ้น แต่ของผมคงไม่ได้ไปดูเรื่องการค้า อะไรหรอกนะครับ ก็เป็นลักษณะเท่านั้นเอง มันไม่ได้ซีเรียสอะไร แล้วก็ไปเกิด ความเสียหายอะไร เราจะไปเรียกชื่อเขาอย่างไรก็ตาม เท่าที่ข้อมูลที่ท่านให้คือ เขาเป็น คนไทย ได้รับการแปลงสัญชาติไทย ตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ นับถึงวันนี้ ปีนี้ก็ ๒๕๔๘ ก็เข้าไป ๒๐ ปีแล้วนะครับ ผมว่าก็เป็นเรื่องธรรมดา ดั้งนั้นผมเมื่อไปพบเขาเขาก็เข้ามาช่วยเหลืออย่างเต็มที่ นอกเหนือจากการประสาน

กับทางสถานทูตจีน นอกเหนือจากการประสานกับทางสมาคมมิตรภาพต่าง ๆ แล้ว เป็นเรื่องธรรมดาที่สุดเลย แล้วผมเองก็ยังมีคนต่างชาติบางคนที่เขามาช่วยเรา อย่างบางคนเขาสนิทกับกลุ่มประเทศอาหรับ สมัยรัฐมนตรีนี่ว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็ขอเข้ามาช่วย เพราะว่าเราประสานเอง เราไม่มีคอนเน็คชั่น (Connection) ก็อาศัย ท่านเหล่านี้ที่มาช่วยประสานต่าง ๆ ก็เพื่อให้เกิดผลดีในการทำงาน เป้าหมายก็มีแค่นั้น ดังนั้นจึงได้ระบุไว้ในคำสั่งว่าวัตถุประสงค์ก็ถือเป็นเรื่องของการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรี ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนนะ ไม่ได้มุ่งหมายไปประเทศอื่น ก็เพราะว่าเขา ทำมาหากินอยู่ที่นั่น เขารู้จักคนจีนเยอะ แล้วเวลาเราไป บางทีเราก็ไม่รู้จักรั เช่น เราพบเจ้าหน้าที่ระดับสูงท่านนี้ท่านนั้น ท่านนี้เป็นมาอย่างไร แล้วก็เราควรจะพูดจาอะไร อย่างเป็นไร เราก็ต้องสอบถามจากคนที่เขาอยู่ที่นั่น ก็เป็นประโยชน์กับเราท่านนั่นเองนะครับ ก็อยากให้เห็นใจตามนี้ แล้วใครก็ตามที่ผมคิดว่าเขาเป็นประโยชน์ แล้วเขาไม่ได้มา คาดหวังอะไรในทางเสียหาย หรือในทางไม่ถูกต้อง ผมคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่เราทำงาน ด้วยกันได้นะครับ ก็คงขออนุญาตชี้แจงอย่างนี้แล้วกันนะครับ เชิญท่านต่อไปครับ นี่เป็นวาระหรือครับ แล้วผมก็ชี้แจง ไม่ได้เป็นวาระมาได้แย้งกัน ท่านนิยมครับ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิยม วรปัญญา ส.ส. จังหวัดลพบุรี เขต ๕ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพ ผมได้รับการ ร้องเรียนจากราชฎาท้องที่จังหวัดลพบุรีและจังหวัดเพชรบูรณ์ ว่าปีนี้ฝนตกน้อย ผลิตผลการเกษตรได้รับผลรัฐสีกจะไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ฉะนั้นราคาตอนนี้รัฐสีกอ้อย ก็ได้ต่ำ คือได้เป็นกึ่งหนึ่งก็อยากจะขอความกรุณาเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ผู้ที่มีหน้าที่ระดับบริหารกระทรวง แล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรี ฤดูที่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ อยากรจะขอเป็นตันละ ๑,๐๐๐ บาทครับ แล้วเงินตามเงินปันผลที่ยังจะต้องจ่ายในเร็ว ๆ นี้ ขอเป็นตันละ ๑๐๐ บาท -----

แล้วสำหรับมันล่าปะหลังเวลานี้ราคาก็ไม่ดี ผลผลิตก็น้อย ก็อยากขอเป็นกิโลกรัมละ ๒ บาทครึ่ง พริก รู้สึกพริกปีนี้ ปีกลายพริกสดขายกิโลกรัมละ ๓๐ บาท ปีนี้ได้ ๑๓ บาท ทั้งที่ผลผลิตก็ต่ำ ขอให้ช่วยให้ได้ราคาเท่าปีกลายนี้ด้วยครับ แล้วข้าวเปลือกตอนนี้ราคาก็ รู้สึกจะถูกหักเป็นความขึ้นเสียมมาก แต่ความจริงทุกปีก็จะมีการแข่งขันกัน ก็ได้ราคา ดีกว่าปีนี้ ผลผลิตปีนี้ต่ำนะครับ ขอให้ดูราคาข้าวเปลือกด้วย แล้วภัยแล้งที่ผ่านมา ท่านประธานที่เคารพ มีจังหวัดลพบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์แล้งซ้ำซาก หลายหมู่บ้าน หลายตำบล ก็อยากจะให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยพัฒนาแหล่งน้ำให้ ทั้งขุดลอก บ้าง สร้างอ่าง สร้างฝายบ้าง แล้วถนนหนทางก็ไม่ดีเพราะว่าชาวบ้านก่อนหน้านี้เขามีรายได้ จากการขายผลิตผลเขาก็จะช่วยซ่อมเองด้วย ในส่วนหนึ่งเป็นภาคเอกชนช่วยกันทำ แต่ปีนี้รายได้เขาต่ำเขาคงจะไม่มี เขาไปร้องเรียนว่าปีที่ผ่าน ๆ มา เมื่อสมัย ๕ - ๖ ปี มาแล้วมันมี รพช. กรมโยธาธิการ แล้วก็หน่วยงานทหารของ กรป. กลาง ไปคอยช่วย ทำอยู่ แล้วตอนนี้หน่วยงานนี้ถูกยุบไปก็ไม่มีใครช่วย ถนนเหล่านั้นก็อยากจะให้ กรมทางหลวงรับมาให้หมด แล้วก็ให้บูรณะซ่อมแซมให้ บางแห่งก็มีช่องน้ำซึ่งวางท่อ ไว้เดิมไม่พอ เพราะน้ำตอนนี้จะมาเร็วไม่เหมือนแต่ก่อนครับ เพราะฝนตกตอนนี้ ไม่ตกเหมือนแต่ก่อน แต่ก่อนตกเรื่อย ๆ เขาก็มีการแซ่่น้ำปล่อยไหลมาตามร่องน้ำ มีการดูแล ที่น้ำมาตอนฤดูปักดำเขาก็ปิดทางน้ำกัน พอมาก็มามากเลย น้ำท่วมเลย ถนนก็ขาด แล้วลูกรังก็หลายปี ๕ - ๖ ปี ไม่มีปรับปรุง ก็เป็นหลุมเป็นบ่อ อันนี้ขอให้ท่าน ช่วยประสานงานทางกระทรวงคมนาคม แล้วก็ทางด้านกระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นายกรัฐมนตรี ให้ดูแลในจังหวัดลพบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ให้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านจะถามครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีเรื่องต้องการของท่านประธาน ๓ - ๔ เรื่อง และเป็นเรื่องที่เป็น ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ก่อนที่ผมจะหาหรือท่านประธาน ผมขออนุญาตเสริม ในกรณีการอำนวยความสะดวกของผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ของภาครัฐ

ท่านประธานครับ ในปีนี้ผู้คนที่จะต้องไปประกอบพิธีฮัจญ์ที่เป็นผู้คนจากประเทศไทย ต้องเดินทางไปประเทศซาอุดีอาระเบียทั้งหมด ๑๐,๔๙๔ คน แล้วก็รัฐได้อำนวยความสะดวกโดยให้ผู้ที่จะต้องไปประกอบพิธีฮัจญ์ไปไว้ที่มัสยิดกลางหาดใหญ่ ซึ่งห่างจากสนามบิน ๑๕ กิโลเมตรจริง และจากการไปตรวจสอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งหมดไปตรวจสอบดูว่า ในขณะที่ที่มัสยิดกลางที่อำเภอหาดใหญ่ น้ำท่วม สถานที่ไม่พร้อม ถ้านำผู้คนที่จะต้องไปประกอบพิธีฮัจญ์ไปรวมไว้ที่มัสยิดแห่งนั้นก็ทำให้ผู้คนที่เขาเดือดร้อน ในที่สุดรัฐบาลก็จะถูกขู่กล่าวหา สิ่งที่สำคัญคือ ผู้คนที่จะต้องเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์จะเริ่มขึ้นในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๘ เวลา ๑๗.๐๐ น. ทั้งหมดผู้คนจากประเทศไทยจะต้องเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ในประเทศซาอุดีอาระเบียทั้งหมด ๒๙ เที่ยวบินครับท่านประธาน และคนเหล่านี้ก็ต้องใช้จ่าย จ่ายเงินภาษีให้กับการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยคนละ ๕๐๐ บาท ถ้าคิดเป็นจำนวนเงินทั้งหมดก็ ๕,๒๔๗,๐๐๐ บาท ถามว่าผู้คนเหล่านี้ น่าที่จะต้องใช้สิทธิในสนามบินได้ โดยเฉพาะที่สนามบินหาดใหญ่ก็มีพื้นที่สำหรับผู้ไปประกอบพิธีฮัจญ์อยู่แล้ว แล้วทางการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยก็ได้ยืนยันอย่างชัดเจนว่าเขาพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ -----

โดยที่จะนำผู้คนที่ต้องไปประกอบพิธีฮัจญ์ไปไว้ที่สนามบินหาดใหญ่ได้ แต่เนื่องจากเป็นนโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีการประชุมโดยอ้างถึงความมั่นคง เลยต้องย้ายผู้คนไปอยู่ที่มัสยิด ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมกลัวที่สุดคือข้อกล่าวหาที่พี่น้องประชาชนจะกล่าวหารัฐบาลว่ารัฐบาลนั้นจะไม่ให้ความสำคัญต่อพี่น้องมุสลิม ผมจึงขออนุญาตให้ท่านประธานได้ทำหนังสือไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทบทวนและให้นำผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ในปีนี้นำไปไว้ที่สนามบินหาดใหญ่ตามเดิมครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมขออนุญาตเรียนถึงท่านประธานในกรณีความไม่สงบจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อนข้าราชการส่วนหนึ่งได้รับผลกระทบ สืบเนื่องจากในปัจจุบันเงินค่าเลี้ยงชีพที่เพื่อนข้าราชการครู ข้าราชการตำรวจ ลูกจ้างประจำ ทหาร ถูกตัดเสียเกือบหมด ท่านประธานครับ สถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้เราต้องยอมรับครับว่าเป็นพื้นที่ที่เสี่ยงภัยเกือบทุกพื้นที่จริง ๆ และจากกรณีที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะไปตัดเงินเลี้ยงชีพ ทำให้บั่นทอนกำลังใจของเพื่อนข้าราชการที่จะต้องไปทำงานในพื้นที่ซึ่งค่อนข้างจะเสี่ยงภัยอยู่แล้ว ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนถึงท่านประธานว่าได้กรุณาทำหนังสือไปถึงหน่วยงานซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องว่าอย่าได้ตัดงบประมาณค่าเลี้ยงชีพของทุกหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเร่งด่วนเลยครับ

ประเด็นที่ ๓ กรณีประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ถูกฆ่าเป็นรายวัน ท่านประธานครับ ณ วันนี้ต้องยอมรับว่าสถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้ประชาชนยังถูกฆ่าเหมือนเดิม และถูกฆ่าเป็นรายวัน ก็ไม่ได้จบสิ้นกันเสียที แต่สิ่งที่ได้มีการพัฒนามากขึ้นไปในขณะนี้น่าเป็นห่วงครับท่านประธาน น่าเป็นห่วงว่าประชาชนถูกฆ่าส่วนหนึ่ง ณ วันนี้เมื่ออาทิตย์ที่แล้วนะครับ ประชาชนถูกยิงเสียชีวิตโดยปืนเก็บเสียงครับ ท่านประธาน ด้วยปืนเก็บเสียงนั้นหมายถึงว่า ณ ปัจจุบันการก่อการร้ายของผู้ก่อความไม่สงบหรือผู้ร้ายในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีการพัฒนาถึงขั้นใช้ปืนเก็บเสียงยิงประชาชนครับท่านประธาน ผมอยากจะฝากไปถึงท่านประธานได้กรุณาทำหนังสือถึงหน่วยงานซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องว่าท่านจะต้องให้ความสำคัญในการดูแลพี่น้องประชาชนอย่างใกล้ชิด อย่าให้พี่น้องประชาชนถูกฆ่าเสียชีวิตเป็นรายวัน และสิ่งไหนที่เป็นนโยบายที่รัฐบาลได้ผิดพลาด ขออนุญาตท่านประธานได้ทำหนังสือไปเพื่อให้ทบทวนนโยบายซึ่งมีความผิดพลาดของรัฐบาลอยู่แล้ว

ประเด็นต่อมาที่ผมขออนุญาตเรียนปรึกษาท่านประธานฝากไปถึงผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยเฉพาะด้านฝ่ายความมั่นคง ก็กรณีที่มีข่าวในทางเว็บไซต์ (Web site) ออกต่อสาธารณะว่ากลุ่มก่อการร้ายอัลกออิดะห์มีเป้าหมายจะโจมตีในประเทศไทย ท่านประธานครับ จากข่าวที่เกิดขึ้นในเว็บไซต์ทำให้ผู้คนในประเทศมีความหวั่นไหว หวั่นวิตกเกรงกลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของตนเองได้ ผมขออนุญาตเรียนถามว่าในกรณีที่มีข่าวทางเว็บไซต์เหล่านี้อยากจะให้ท่านประธานทำหนังสือไปถึงหน่วยงานซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องว่าทางหน่วยงานความมั่นคงได้มีมาตรการในการป้องกันเหตุเหล่านี้ไม่ให้เกิดในประเทศไทยได้หรือไม่ อย่างไร และถามว่าในขณะนี้

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : สรุปนิดหนึ่งครับ เหลืออีกตั้ง ๑๗ ท่าน เวลานี้ครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ครบองค์ประชุมมา ๑๐ นาทีแล้ว

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : อีกนิดเดียวครับ อยากจะฝากต่อรัฐบาลว่ารัฐบาลไม่ควรประมาทกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น อาจจะเป็นข่าวจริงหรือข่าวไม่จริง เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญและความมั่นคง ต้องให้ความสำคัญและก็ต้องประกาศความชัดเจนให้กับพี่น้องประชาชนให้มั่นใจต่อสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปข้างหน้า ขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : แหมนี่ถ้าผมทำหนังสือถึงใจได้คงดีเหมือนกันนะ เผื่อมันจะได้ซาหลงบ้าง อันนี้ไม่รู้ว่าเป็นใครเท่านั้นเอง เชิญท่านพงษ์พิสุทธิ์ครับ

นายพงษ์พิสุทธิ์ จินตโสภณ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายพงษ์พิสุทธิ์ จินตโสภณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๘ บางคอแหลม พรรคไทยรักไทย กรุงเทพมหานครครับท่าน ผมใคร่ขอหารือที่ท่านประธานในประเด็นถึง ๒ เรื่องนะครับ เกี่ยวกับปัญหาที่ทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากกรุงเทพมหานคร

เรื่องแรก ก็คือเรื่องหารือต่าง ๆ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากกรุงเทพมหานครที่ได้ทำเรื่องหารือท่านประธานไปในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ตัวผมเคยหารือหลายครั้ง ปรากฏว่าท่านประธานก็กรุณาได้แจ้งให้ทราบว่าได้มีหนังสือหารือไปแล้ว ผมก็ถามเพื่อน ๆ หลายคนเหมือนกันว่ามีกรตอบมาจากหน่วยงานของกรุงเทพมหานครหรือไม่ว่าเรื่องที่เรารุ้หรือไป ท่านได้ดำเนินการไปหรือเปล่า ตัวผมเองยังไม่เคยได้รับเลย และผมเชื่อมั่นว่า ผมถามหลายคน เขาบอกว่าไม่เคยได้รับเหมือนกัน ฉะนั้นอยากให้ท่านประธานช่วยทำหนังสือเร่งรัดไปทางกรุงเทพมหานครอีกที่ครับว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเราทำหน้าที่ตามหนทางระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา และถือว่าเราได้นำปัญหาต่าง ๆ มาช่วยกันแก้ไข อยากให้ทางกรุงเทพมหานครช่วยตอบด้วยว่าท่านทำได้หรือทำไม่ได้ครับ

อันที่ ๒ ผมอยากจะหารือท่านประธานนะครับว่า ผมได้รับเรื่องร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนในช่วงระยะเวลากว่า ๗ - ๘ เดือนที่ผ่านมาว่า พี่น้องประชาชน กรุงเทพมหานครทั้ง ๕๐ เขต รวมถึงเขตบางคอแหลมของผม ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ของเราในกรุงเทพมหานครอย่างมากในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พี่น้องประชาชนได้แจ้งผมว่า ขณะนี้ยาเสพติดที่เคยเบาบางลงในสมัยอดีตท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครท่านที่แล้ว ขออนุญาตท่านประธานที่ต้องเอ่ยนาม คือท่านสมัคร สุนทรเวช ที่ท่านได้ดำเนินการในฐานะที่เป็นผู้อำนวยการศูนย์ต่อสู้และเอาชนะยาเสพติด กรุงเทพมหานคร ในการร่วมมือกับสำนักงาน ป.ป.ส. ในการร่วมมือกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สั่งการและให้นโยบาย รวมถึงการจัดสรรงบประมาณมาดำเนินการในการดูแลสวัสดิภาพความปลอดภัยของพี่น้องประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร ทำให้ในช่วงนั้นปัญหาเสพติดที่มาระบาดในกรุงเทพมหานคร และที่สำคัญที่สุดก็คือชุมชนต่าง ๆ ที่กรุงเทพมหานครเป็นผู้จัดตั้ง ได้รับการดูแลจากกรุงเทพมหานครในฐานะที่เป็น

เจ้าพนักงานปกครองท้องถิ่น แต่ปัจจุบันยาเสพติดเหล่านี้กลับมาระบาดขึ้น เมื่อวานนี้หลายคนคงจะฟังข่าวนะครับว่า นักกีฬาทีมชาติไทยของเราต้องกลับมาประเทศไทยพร้อมกับน้ำตาที่ได้เสียพ่อไปจากปัญหายาเสพติด เห็นที่ว่ากรุงเทพมหานครเราจะอยู่หนึ่งเฉยไม่ได้แล้ว อยากที่จะขอความกรุณาท่านประธานช่วยทำหนังสือไปถึงกรุงเทพมหานครอีกสักฉบับเถอะครับว่า ขอความกรุณาช่วยเร่งรัดข้าราชการกรุงเทพมหานครช่วยกรุณาทำงานเชิงรุก ช่วยกรุณาจัดสรรนโยบายที่ชัดเจนในการที่จะมาทำงานร่วมกับตำรวจในพื้นที่ทั้ง ๘๘ สน. ในการเอานโยบายของ ป.ป.ส. มาดำเนินการปฏิบัติในพื้นที่ และที่สำคัญที่สุดครับ งบประมาณกรุงเทพมหานคร ๓๕,๐๐๐ ล้านบาทที่ตั้งมานี้ ท่านจะเจียดงบประมาณที่ท่านดูแลอยู่ในการดูแลความปลอดภัยของประชาชนไม่ได้หรือ ขออนุญาตนะครับ ผมได้รับเอกสารจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งความจริงผมไม่ได้รับหรอกครับ ชุมชนเอามาให้ผม นโยบายด้านการปราบปรามยาเสพติดผมยังหาไม่เจอเลย ในรอบปีที่ผ่านมาของการทำหน้าที่ ผมต้องขอร้องท่านประธานครับว่าหนังสือที่ท่านทำ ช่วยกรุณาเร่งรัดด้วยครับว่า งบประมาณที่จะต้องสนับสนุน ๑. ก็คือในส่วนของสำนักงานเขตต่าง ๆ ในการทำงานร่วมกับประชาชน ๒. ก็คืองบประมาณที่ท่านควรจะเจียดให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเฉพาะทั้ง ๘๘ สน. ว่าควรที่จะให้เขาเหล่านั้นได้มีงบประมาณบางส่วนในการทำงานร่วมกับประชาชนและที่สำคัญที่สุดครับ เรามีโรงพยาบาลกรุงเทพมหานครกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ อยากให้โรงพยาบาลเหล่านี้ได้ทำหน้าที่ในเรื่องของการบำบัดผู้ติดยาเสพติดในระยะยาวด้วย ผมไม่อยากให้ปัญหายาเสพติดของกรุงเทพมหานครถูกตราหน้าว่าเป็นเมืองของคนที่มียาเสพติดเต็มเมือง ขอขอบคุณมากครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมบุญครับ

นายสมบุญ อุตัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายสมบุญ อุตัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตหารือ ในเรื่องแรกก็คืออยากจะชี้แจง โดยเฉพาะการปกปิดเรื่องของนโยบายของรัฐบาล เมื่อสักครู่ท่านสมาชิกได้พูดถึง

ปัญหายาเสพติดที่ทำให้ไปเกิดกับบิดาของนักกีฬาเหรียญทองซีเกมส์ของเรา
ท่านประธานก็คงทราบว่ารัฐบาลประกาศอยู่เสมอครับว่าขณะนี้เราชนะยาเสพติดแล้ว
ทำให้การเฝ้าระวังทั้งหลายลดน้อยลง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้เป็นปัญหาที่เราซ่อนอยู่
ไว้ได้พรมนะครับ เพราะฉะนั้นอย่าใช้การประชาสัมพันธ์แต่ปกปิดข้อเท็จจริง -----

ท่านประธานครับ เนื่องจากนโยบายการปฏิรูประบบราชการ ทำให้เกิดปัญหากับพี่น้องประชาชนอย่างรุนแรงมากครับ ก็คือขณะนี้หน่วยงานใดที่รับผิดชอบสถานที่ราชการใดก็แล้วแต่ จะต้องได้รับงบประมาณของหน่วยงานนั้นเท่านั้น ไม่มีการที่จะถ่ายโอนหรือปรับแต่งงบประมาณกันได้ ผมยกตัวอย่างว่า มีความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในการสัญจรเข้าไปส่งบุตรหลานในสถานศึกษา โรงเรียน หรือเข้าไปประกอบพิธีในสถานศาสนิก เช่น วัด ทาง ส.ส. หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะไปประสานงานกับท้องถิ่นเพื่อที่จะขอให้ทำโครงการพัฒนาปรับปรุง ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนหรือวัด แต่ผลปรากฏว่าเมื่อของบประมาณมา กรมส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่นกลับตัดงบประมาณ เหตุผลเพราะว่าสถานที่ที่จะปรับปรุงเป็นถนนอยู่ในสถานศึกษา ซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ให้ไม่ได้ ต้องไปขอที่กระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น ท้องถิ่นเห็นว่าที่วัดเนื่องจากสภาพมันเป็นดินแดง เวลาฝนตกพี่น้องจะมาทำบุญกันก็ลำบาก ก็อยากจะปรับปรุงสถานที่ อบรม. ให้สงบไป ผลปรากฏว่าปรับปรุงไม่ได้เนื่องจากวัดอยู่ในกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม ท่านครับ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนว่ามีโรงเรียนอยู่ในเขตอำเภอปานตาขาว โรงเรียนตรังรังษีดีเป็นโรงเรียนที่ขยายโอกาสทางการศึกษาในสมัยรัฐบาลท่านชวน หลีกภัย ขยายโอกาสให้เด็กในชนบทมีโอกาสได้เรียนในระดับที่สูงขึ้น ขณะนี้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่มีปัญหาก็คือเรื่องเส้นทางที่จะเข้าไปในโรงเรียน ผ่านชุมชนระหว่างชุมชนทุ่งค่ายไปชุมชนบ่อหลวง ประสานกับทางนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งค่าย ท่านอนุมัติงบให้แล้ว แต่ผลปรากฏว่าเบิกจ่ายไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตกราบเรียนว่าท่านประธานได้ทำหนังสือถึงกระทรวงศึกษาธิการได้จัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ให้ด้วย และวัดทุ่งค่ายที่ตำบลทุ่งค่าย อำเภอปานตาขาว จังหวัดตรังเช่นเดียวกันครับ ของบปรับปรุงไปองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งค่าย ได้รับแล้วแต่ไม่สามารถที่จะเบิกจ่ายได้ เพราะว่าสังกัดกรมการศาสนา ก็ฝากถึงกระทรวงวัฒนธรรมได้จัดสรรงบประมาณให้กับ ๒ หน่วยงานนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอำนวยการครับ

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายอำนวยการ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย
 ขอหารืออยู่ ๒ เรื่องครับ

เรื่องแรก เรื่องปัญหาจำนำข้าว ในขณะที่ค่าข้าวมากอยากจะให้
 ทางหน่วยงานได้เร่งดำเนินการเรื่องรับจำนำข้าว เนื่องจากข้าวหอมมะลิออกสู่ตลาด
 เกือบหมดแล้วครับ ในขณะนี้ชาวบ้านเดือดร้อนครับของจังหวัดลพบุรี

เรื่องที่ ๒ เรื่องฝ้ายราคาถูก ซึ่งในขณะนี้ฝ้ายที่พี่น้องชาวเกษตรกร
 เก็บมาแล้วขายไม่ได้ ราคาตกมาก อยากจะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยดูแลในเรื่องฝ้าย
 ครับ เพราะพ่อค้ากดราคามากในขณะนี้ ขอขอบคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอว่าท่านหนึ่งอย่าเกิน
 เรื่องแล้วกันนะครับ เพราะว่าวาระต่อไปเขามารอชี้แจงแล้ว และเรากินเวลามานี้เข้าไป
 จะช้าไหมแล้ว ขอคนละเรื่องแล้วกันนะครับ เชิญท่านนครครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม
 นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์
 ท่านประธานที่เคารพครับ อันที่จริงผมมีอยู่ ๒ เรื่องสั้น ๆ จะขออนุญาตท่านประธาน
 สักนิดได้ไหมครับ

เรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่องราคาสับปะรดตกต่ำ ตอนนี้อยู่เกษตรกรผู้ทำไร่สับปะรด
 ท่านประธานครับ อย่างคัดเกรด (Grade) อย่างดีเหลือกิโลกรัมละ ๑.๕๐ บาท จากเดิม
 ปีที่แล้วกิโลกรัมละ ๔ - ๕ บาท แล้วก็ลูกเล็กที่หลุดออกจากเกรดที่คัดส่งโรงงาน
 เหลือกิโลกรัมละแค่เพียง ๕๐ สตางค์ ท่านประธานที่เคารพครับ จึงขอกราบเรียน
 ท่านประธานได้แจ้งให้กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้เร่งหา
 มาตรการในการพยุงราคาช่วยเหลือเกษตรกรผู้ทำไร่สับปะรดด้วยนะครับ เพราะตอนนี้
 ชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรชาวไร่สับปะรดเดือดร้อนมาก และถ้าเป็นไปได้อยากจะให้มี
 การประกันราคาขั้นต่ำไว้ด้วยนะครับ

เรื่องที่ ๒ เกี่ยวกับงานของสภาครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากว่า
 ผมได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ว่าการคัดกระทู้ถามที่ตอบในราชกิจจานุเบกษาของ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ นะครับเอามาเผยแพร่ แต่ก่อนกระทู้ถามจะอยู่ในประเภท ก
ก็คือเสียปีละ ๑๐๐ บาทโดยประมาณ -----

- ๑๐/๑

แล้วก็สามารถที่จะนำกระทู้ที่ตอบในราชกิจจานุเบกษานี้ นะครับ เผยแพร่ต่อสาธารณะได้ แต่ในปัจจุบันทางสภาได้ปรับเปลี่ยนนอกจากประเภท ก. เป็นประเภท ง. ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายในการคัดถ่าย ในการเป็นสมาชิกปีละ ๑๗,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นภาระที่หนัก แล้วก็เป็นการปิดกั้นข้อมูลข่าวสารที่สาธารณชนพึงทราบในคำตอบ ในราชกิจจานุเบกษา ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ถาม แล้วรัฐบาลได้ตอบมานะครับ ก็ฝากท่านประธาน ได้ช่วยพิจารณาแก้ไขด้วยนะครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวผมจะไปเช็กดู ผมก็เพิ่งทราบนี้ครับ อย่างนี้ช่วยสะท้อนหน่อย บางทีหลายเรื่องผมก็ดูไม่ทั่วถึงนะครับ ขอบพระคุณครับ ท่านพิมพาครับ

นางพิมพา จันทรประสงค์ (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ดิฉันมีเรื่องหรือก็คงจะคล้าย ๆ กับคุณพงษ์พิสุทธิ์นะคะ เพราะว่าจากพี่น้องประชาชนที่ได้ดูทีวี แล้วก็ตามข่าว เห็นเรื่องของน้องปุ๋ย หรือของน้องญานิสสา ซึ่งวันนี้ปัญหายาเสพติดของบ้านเราได้กลับมารุนแรงอีกครั้งหนึ่ง และเป็นสิ่งที่พวกเราเห็นแล้ว เป็นภาพที่สะเทือนใจเป็นอย่างมาก เพราะว่าลูกติดยาเสพติดฆ่าพ่อ เพราะฉะนั้นวันนี้ปัญหาเรื่องยาเสพติดนั้น ต้องถือได้ว่าเป็นปัญหาที่รุนแรง แล้วก็กลับมารุนแรงมากกว่าเดิมด้วยซ้ำไป จากการที่รัฐบาลประกาศนโยบายปราบปรามยาเสพติดแล้วก็ได้ผล ซึ่งหลายคน หลายบ้าน พี่น้องประชาชน แสดงความดีใจที่ได้ลูกหลานกลับมาเป็นคนดี อย่างเดิม แต่ว่าจากการที่รัฐบาลมีงานมาก และอาจจะเป็นเพราะว่า พอบางครั้งไม่ได้บังคับจริงจัง ทำให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องนั้น อาจจะหย่อนยานไปบ้าง โดยเฉพาะปัญหาคนต่างด้าวที่หลบหนีเข้ามาในเมืองไทย ดิฉันเชื่อมั่นว่าพวกนี้เองก็เป็นส่วนหนึ่งในการนำเข้าของยาเสพติดที่มาเผยแพร่ แล้วก็ทำให้เยาวชนนั้นต้องติดยาเสพติดมากมาย ก็ต้องฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่าให้เร่งกวาดล้าง เรื่องยาเสพติดโดยเร็วด่วน มิฉะนั้นคนไทยเราจะติดยาเสพติดกลับไปเหมือนเดิมนะคะ ก็ต้องฝากท่านประธานว่าให้รัฐบาลนั้นเร่งรัดทุกหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น บางครั้งอาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องบ้าง เพราะฉะนั้นต้องเร่งรัด แล้วก็กำชับเอาจริงเอาจังกับเรื่องของปัญหาเสพติด เราจะได้ไม่เกิดการสูญเสีย เหมือนกับที่

เป็นข่าวที่เราเห็น ซึ่งเป็นภาพสะท้อนใจให้กับคนไทยทั่วประเทศ อย่างเช่นที่เราเห็น
ณ วันนี้ค่ะ กราบขอบพระคุณค่ะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณอันวาร์ครับ

นายอันวาร์ สาและ (ปัตตานี) : เรียนท่านประธานที่เคารพนะครับ ผม
อันวาร์ สาและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปัตตานี พรรคประชาธิปัตย์ ผมมีข้อ
หารือกับท่านประธาน ซึ่งเป็นความเดือดร้อนของพี่น้องชาวจังหวัดปัตตานีอยู่ ๑ เรื่อง
คือพื้นที่ของในเขตจังหวัดปัตตานีเป็นพื้นที่อยู่ติดเขตตะเข็บติดต่อระหว่างชายทะเล ซึ่งจะ
มีปัญหาอยู่ทุกปีก็คือ เรื่องน้ำดื่ม น้ำใช้ของพี่น้องประชาชน ปัจจุบันนี้น้ำดื่ม น้ำใช้
น้ำบริโภคที่ประชาชนที่ใช้นี้ เป็นน้ำที่ดูมาจากน้ำใต้ดิน ซึ่งจะมีปัญหาเรื่อง เวลาก่อสร้าง
หรือขุดบประมาณลงไปแล้วนี้ ใช้ประมาณ ๑ - ๒ ปีจะมีปัญหาแล้วครับ จะมีสนิมเหล็ก
และไปอุดตันท่อ ลงไปทำแล้ว ก่อสร้างไปแล้ว บางครั้งใช้แล้วไม่คุ้มกับงบประมาณที่ลง
แล้วประโยชน์ที่เกิดขึ้นมักจะไม่คุ้มค่ากับงบประมาณครับ ผมก็คิดว่าถ้าเป็นไปได้
ผมอยากฝากให้ท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงมหาดไทย ขอให้ในเขตพื้นที่โดยเฉพาะ
ใน ๓ ตำบลตะเข็บของอำเภอเมือง คือตำบลบานา ตำบลตันหยงมูโละ แล้วก็ตำบล
รูสิมิแล ขอให้ในเขต ๓ ตำบลนี้ เป็นประปาขนาดใหญ่ โดยเป็นประปาผิวดินที่ใช้น้ำจาก
แม่น้ำปัตตานี อย่างเช่นของในเขตเทศบาล เพราะว่าถ้าใช้อย่างกรณีที่เป็นน้ำใต้ดิน
เหมือนเดิม ก็จะมีปัญหาอย่างนั้นไม่มีที่สิ้นสุด วันนี้ทิ้งงบประมาณลงไปนี้ แล้วก็
ประปาที่ใช้น้ำใต้ดิน ผมก็ว่าโอ.เค. นะ ตรงนั้นก็ถือว่าเบาบางในปัญหาที่เกิดขึ้น
แต่ในระยะยาว ผมคิดว่าจะต้องแก้ไขตรงนี้ แล้วการสำรวจเกี่ยวกับประปาขนาดใหญ่
ผมว่าน่าจะเริ่มสำรวจ แล้วก็ใช้งบประมาณตรงนี้เข้าไปทำได้แล้ว-----

เพราะว่าในอนาคตในเขต ๓ ตำบลตรงนี้ เป็นตำบลที่มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่นมาก ทั้งหมดมีประมาณ ๒๐,๐๐๐ ครอบครัว โดยไม่นับรวมกับโรงงานอุตสาหกรรม แล้วก็ธุรกิจโรงแรมที่คอยซัพพอร์ต (Support) ในเรื่องของเจ้าหน้าที่หรือว่าผู้ที่มาทำธุรกิจในเขตจังหวัดปัตตานี ผมคิดว่าถ้าเป็นไปได้นะครับ ผมอยากฝากท่านประธานให้เรียนกับทางกระทรวงมหาดไทย วันนี้ต้องเข้าไปดูแลโดยเร่งด่วน เพราะไม่อย่างนั้นในอนาคตจะเป็นวิกฤติของการใช้น้ำในเขตพื้นที่ดังกล่าวได้นะครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอารีเพ็ญครับ

นายอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ ส.ส. พรรคไทยรักไทยแบบบัญชีรายชื่อ ผมขอหารือท่านประธานเรื่องการจ้างงานเยาวชน ๓๐,๐๐๐ คน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส ตามที่รัฐบาลได้จัดงบประมาณปี ๒๕๔๘ จ้างงานเยาวชนจำนวน ๓๐,๐๐๐ คน แต่ต่อมาในปี ๒๕๔๙ นี้ะครับ รัฐบาลได้ลดการจ้างงานลงประมาณเกินกว่าครึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดนราธิวาสนั้น ได้มีการจ้างงานเยาวชนประมาณ ๑๔,๐๐๐ คน แต่มาบัดนี้ เหลือแค่ ๖,๐๐๐ คน เพราะฉะนั้นส่วนที่ค้างหรือว่าส่วนที่ตกงานประมาณ ๘,๐๐๐ คนนั้น ก็มีปัญหา ถ้ารวมทั้งจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส ปี ๒๕๔๙ นี้ มีเยาวชนตกงานจากการที่เคยได้งานเมื่อปีกลายนี้ประมาณเกือบ ๒๐,๐๐๐ กว่าคน ซึ่งนโยบายของรัฐบาลได้ตั้งไว้ตั้งแต่แรกนั้นว่า การให้งานทำกับเยาวชนนั้น เป็นการแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่เกิดจากการกระทำของเยาวชน ซึ่งเป็นนโยบายที่ดี แล้วก็ได้รับการขานรับจากพี่น้องประชาชนอย่างถ้วนหน้า ผมได้สัมผัสกับเยาวชน ได้ถามนะครับว่า เมื่อได้มีงานทำแล้วนี้ความคิดก็กระฉ่อนต่าง ๆ นั้นได้ลดลงบ้างหรือไม่ ส่วนใหญ่ได้บอกว่า ลดลงนะครับ และยิ่งกว่านั้นนะครับ บางรายเมื่อทำงานไปก็มีการรู้จักกันในที่ทำงาน ได้เงินเดือน ๔,๕๐๐ บาทต่อคน ก็มีการแต่งงานแต่งงานกันหลายราย พอมาในปี ๒๕๔๙ นี้ ได้มีการตัดลดจำนวนจ้างเยาวชนลง ทำให้เยาวชนเหล่านั้นแคว้งคว้าง ตกงานนะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะฝากไว้ให้ท่านประธานแจ้งไปยังรัฐบาลหาทางแก้ไขเยาวชนที่ตกงานนี้ ซึ่งนับเป็นจำนวน ๒๐,๐๐๐ กว่าคน ทั้ง ๓ จังหวัดนะครับ

ส่วนเรื่องที่ ๒ นั้น ตอนแรกว่าอยากจะหารือ แต่ว่าผมอยากจะแจ้งให้ทราบ ก็แล้วกัน เพราะว่ามีสมาชิก ๒ ท่าน ได้ยกเรื่องของการไปทำฮัจญ์ปีนี้ของชาวไทยมุสลิม เมื่อวันอังคารที่ผ่านมานั้น ผมในฐานะเป็นประธานอนุกรรมการการศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ฝ่ายอิสลามได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อมาชี้แจงเรื่องนี้ ทราบว่าตามนโยบายของจังหวัดนั้น แต่แรกนั้นอยากจะให้มีการจัดส่งคนที่จะไปทำฮัจญ์ ไปรวมกันที่ มัสยิดกลาง อำเภอหาดใหญ่ ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลประมาณ ๕ - ๖ ล้านบาท แต่เนื่องจากว่าการสร้างไม่แล้วเสร็จ การซ่อมแซม ปรับปรุงไม่แล้วเสร็จ เพราะฉะนั้นปีนี้ วันที่ ๕ นี้ ก็คงจะต้องจัดไปตามเดิม คือไปที่อาคารอเนกประสงค์ที่อยู่ภายในเขตการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ที่หาดใหญ่ นะครับ ขอแจ้งให้ท่านทั้งหลายทราบ ด้วยครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสงกรานต์ครับ

นายสงกรานต์ คำพิไลย์ (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สงกรานต์ คำพิไลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย เขต ๕ พรรคไทยรักไทยครับ ขออนุญาตหารือท่านประธานเพื่อส่งต่อไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ กรณีที่รัฐบาลและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีนโยบายในการที่จะดำเนินโครงการส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันทดแทนพลังงานในปี ๒๕๔๙ โดยได้มอบหมายให้กรมส่งเสริมการเกษตรได้ไปดำเนินการนั้น ในส่วนของจังหวัดหนองคาย ได้มีการกำหนดที่จะมีพื้นที่นำร่องทั้งหมด ๖๐,๐๐๐ ไร่ หรือประมาณ ๘๒๐,๐๐๐ ต้น โดยเปิดโอกาสให้พี่น้องเกษตรกรได้มาลงทะเบียนเพื่อที่จะเข้าร่วมโครงการ ตั้งแต่เดือนตุลาคม แล้วก็สิ้นสุดไปแล้วนะครับ ปราบกฏว่ามีผู้มาลงทะเบียนเพื่อที่จะร่วมโครงการเพียงแค่ ๑๖,๐๐๐ ไร่ เท่านั้นเอง พอเป็นอย่างนี้ทำให้กรมส่งเสริมการเกษตร ได้ขยายเวลาไปจนถึงกลางเดือนธันวาคม -----

ทั้ง ๆ ที่พื้นที่ดำเนินการที่บอกว่าเหมาะสมซึ่งกรมส่งเสริมการเกษตรได้ไปดำเนินการสำรวจแล้วนะครับ มีเพียงแค่อำเภอท่าบ่อ อำเภอศรีเชียงใหม่และกิ่งอำเภอโพธิ์ตาก แต่ปัจจุบันนี้ประกาศให้พี่น้องเกษตรกรทั้ง ๑๗ อำเภอของจังหวัดหนองคายไปลงทะเบียนเพื่อขอรับทุนในการที่จะปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งบางแห่งบางอำเภอไม่มีความเหมาะสม การดำเนินการเช่นนี้ก็จะทำให้เกิดปัญหาต่อไปว่าเมื่อปลูกแล้วมันจะไม่ได้ผลอย่างเต็มที่ หรือผลไม่คุ้มกับการลงทุน โดยมีแรงจูงใจอย่างหนึ่งว่าผู้ที่ร่วมโครงการจะสามารถขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ได้ ผมคิดว่าคงจะเกิดปัญหาต่อไปเพราะพี่น้องคงจะต้องเป็นหนี้ ธ.ก.ส. เช่นเดียวกับกรณีมะม่วงหิมพานต์และไผ่ตง ซึ่งตอนนี้บางคนยังใช้หนี้ไม่หมด จึงขออนุญาตฝากท่านประธานได้ส่งไปที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อที่จะให้พิจารณาทบทวนพื้นที่หรือถ้ามันยังไม่มีความเหมาะสมหรือจำนวนคนยังไม่พร้อมก็น่าจะเปลี่ยนแปลงพื้นที่หรือให้ยุติไว้ก่อน จนกว่าที่จะศึกษาเพราะมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้มีการศึกษาทดลองมาแล้ว ๑๐ ปี ปัจจุบันนี้เขาสรุปมาแล้วว่ายังไม่มีความเหมาะสม ต้นปาล์มที่เขาปลูกไว้ ๑๐ ปี เขาอยากจะได้คืนทั้งแต่ไม่กล้าก็เลยเอาไว้ไปปลูกเป็นไม้ประดับในพื้นที่ของมหาวิทยาลัย จึงขออนุญาตฝากเรื่องนี้ผ่านท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านปวีณครับ

นายปวีณ แซ่จิ่ง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายปวีณ แซ่จิ่ง พรรคไทยรักไทย เขต ๙ จังหวัดศรีสะเกษ อยากจะกราบเรียนฝากท่านประธานสืบเนื่องจากการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาลประจำปีผลผลิต ๒๕๔๘ การจำนำมี ๒ ประเภท คือการจำนำยุงฉางและการจำนำที่โรงสี โรงสีที่เข้าโครงการประมาณ ๖๐๐ กว่าโรง ปีนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นนะครับเนื่องจากปีที่แล้วเรามีจุดที่รับจำนำประมาณ ๑๗๕ จุด ก็ยังเกิดปัญหาอยู่ แต่เวลานี้เรามี ๖๐๐ กว่าโรงนะครับ สิ่งที่เป็นห่วงอย่างยิ่งก็คือเจ้าหน้าที่ประจำจุดที่รับจำนำข้าว เนื่องจากว่าเกษตรกรของเรานั้นไม่ได้มีความรู้ในเรื่องของความชื้น การตรวจสอบความชื้น การตรวจสอบคุณภาพของข้าว อันนี้น่าเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่งครับ เกรงว่าเจ้าหน้าที่ของเราจะไม่เพียงพอ เกษตรกรจะเสียเปรียบ และเมื่อเข้าผมได้รับโทรศัพท์แจ้งเข้ามา นะครับ ในพื้นที่ของจังหวัดศรีสะเกษว่าในการรับจำนำของโรงสี จำนำใบประทวนนั้นได้มีเกษตรกรบางราย

มีพ่อค้าเร่และโรงสีบางแห่ง ได้ออกตระเวนซื้อใบประทวน การซื้อขายใบประทวนจะทำให้ประเทศชาติเสียหาย คุณภาพข้าวเปลี่ยนไป เนื่องจากว่าจะได้นำข้าวปทุมธานี ๑ หรือข้าวที่คุณภาพต่ำมาสวมสิทธิข้าวหอมมะลิ ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อประเทศชาติ ในภายภาคหน้าต่อไป และในขณะที่เดียวกันก็จะทำให้เกษตรกรผู้ซึ่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์นั้น ได้เสียสิทธิตัวเอง ก็กราบเรียนว่าอยากจะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้กรุณาดูเรื่องนี้ และเร่งรัดในการที่จะติดตามดูว่าข้อเท็จจริงนั้นเป็นเหมือนที่ได้ร้องเรียนมาหรือไม่ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเอกฉัตรครับ

นายเอกฉัตร อินทร์รอด (หนองคาย) : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ กระผม เอกฉัตร อินทร์รอด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย เขต ๓ อยากจะกราบเรียนท่านประธานเกี่ยวกับยาเสพติดนะครับ จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่ยาวตามแม่น้ำโขง ประมาณ ๓๐๐ กว่ากิโลเมตร ก็มีการลักลอบไม่ว่าจะเป็นเรื่องยาเสพติด แล้วก็มีสินค้าต่าง ๆ ที่หนีภาษีออกมา แต่ว่าสิ่งหนึ่งนะครับก็มีทั้งส่วนราชการ ไม่ว่าจะผ่านทางตำรวจหรือว่าทางอำเภอก็มีการป้องกันแล้วก็มีมีการจับกุม ตลอดระยะเวลาหลายเดือนผ่านมานี้หลายล้านเม็ด แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาก็คือว่างบประมาณในการที่จะออกตรวจ ออกจับหรือตั้งด่านนะครับ งบประมาณไม่เพียงพอ ซึ่งในปัจจุบันทราบมาว่าทางตำรวจเอง ทางเจ้าหน้าที่เองก็ได้งบประมาณจากทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วก็มีงบของท่านผู้ว่าซีอีโอ (CEO) ด้วยนะครับ แต่ว่าก็ยังไม่เพียงพอจึงอยากฝากท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนะครับไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ส. หรือว่าทางรัฐบาลให้จัดงบประมาณในการที่จะให้ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการที่จะกวาดล้าง และก็เข้มงวดเรื่องยาเสพติดให้มากกว่านี้นะครับ ก็ฝากท่านประธานสั้น ๆ แค่นี้ กราบขอบพระคุณมากครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคประชาธิปไตย จังหวัดชุมพร ท่านประธานครับผมมีเรื่องที่จะหารือกับท่านประธานซึ่งถือว่าเป็นเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน-----

แล้วก็เคยมีสมาชิกหลายท่านลุกขึ้นหารือกับท่านประธานบ่อยครั้งมาก ทุกปีก็ว่าได้ นะครับ ปัญหาเรื่องอุทกภัยท่านประธาน เพราะทุกปีมันจะเป็นลักษณะอย่างนี้ว่า พอเกิดความกดอากาศสูงหรือความกดอากาศต่ำก็ตาม ฝนจะตกได้เป็นลูกขนาดตั้งแต่ ภาคเหนือไปจนถึงภาคใต้ ฤดูนี้ทางภาคใต้เขาถือว่าเป็นหน้ามรสุม แล้วฝนก็ตกใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้ แล้วแต่ว่าแต่ละจังหวัดจะมากหรือน้อยตามฤดูกาล แต่ปัญหา ที่มันเกิดขึ้นก็คือว่าหลังจากน้ำลดนะครับท่านประธานการช่วยเหลือจากภาครัฐมันเป็นไปได้ด้วยความล่าช้า อาจจะเป็นเพราะกระบวนการของทางราชการหรืออะไรก็ตาม แต่มันเป็น ปัญหาหรืออุปสรรคที่ทำให้พี่น้องประชาชนที่เขาประสบปัญหา ไม่ว่าจะเรื่องของ บ้านพักอาศัย ถนนหนทางที่ชำรุดทรุดโทรม แล้วก็ต้องมีการแก้ไขปัญหอย่างเร่งด่วน พี่ชผลอาสินก็เป็นปัญหา หน่วยงานที่รับผิดชอบกว่าจะมีการสั่งการดำเนินการไป หรือแม้กระทั่งงบประมาณจากผู้ว่าซีอีโอเนี่ยก็จะติดในเรื่องของงบประมาณที่จะส่งไปดูแล ในพื้นที่ซึ่งงบประมาณก็น้อย ก็อยากจะให้ท่านประธานได้ประสานไปยัง กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงคมนาคม หรือแม้กระทั่งกระทรวงพาณิชย์ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องปัญหาปากท้องของ พี่น้องประชาชนก็ตาม ให้ช่วยแก้ไขปัญหาของราษฎรที่เขาได้รับความเดือดร้อน เพราะว่าผู้แทนราษฎรในหลายจังหวัด แม้กระทั่งจังหวัดชุมพรนี่ก็ตามครับท่านประธาน จังหวัดชุมพรมี ๘ อำเภอ เมื่อเกิดปัญหาฝนตกหนักเดือนที่แล้วก็ปรากฏว่า ๕ อำเภอ ประสบปัญหาเรื่องอุทกภัยน้ำท่วมครับ แล้วก็เกิดฝนตกหนักเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา สด ๆ ร้อน ๆ ครับท่านประธาน ก็เกิดปัญหาอุทกภัยอีก ๓ อำเภอ สรุปลงแล้วจังหวัดชุมพร ๘ อำเภอถูกน้ำท่วมหมดครับ สิ่งที่เป็นปัญหาก็คือประชาชนก็โทรศัพท์มาบ้าง มาพบ ที่สำนักงานของผู้แทนราษฎรบ้าง บอกว่าทางภาครัฐบอกว่าได้สั่งการให้ทางจังหวัดโดย ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดไปดูแลแก้ไขปัญหา แต่ว่าการสั่งการของท่านผู้ว่าราชการจังหวัด อย่างเดียวมันแก้ไขปัญหาไม่ได้ครับท่านประธาน ผมก็อยากจะเรียนท่านประธานในฐานะ ที่เคยกำกับดูแลกระทรวงมหาดไทยมาก่อน ช่วยกำชับไปยังทางกระทรวง ทบวง กรม ให้ทำการช่วยเหลือพี่น้องประชาชนหลังน้ำลดเป็นการเร่งด่วนครับ ขอพระคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวัฒนาครับ

นายวัฒนา แซ่ไพเราะ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานครับ ผม นายวัฒนา แซ่ไพเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย

ท่านประธานครับ เรื่องแรกนั้นขออนุญาตท่านประธานในเรื่องของ สภา ท่านวิเชษฐ เกษมทองศรี รองประธานวิป (Whip) ได้แจ้งมาว่า เมื่อวานนี้ ท่านประธานครับเรามีมติเรื่องถ่ายโอน พ.ร.บ. ครู มีมติด้วยคะแนน ๓๑๒ เกินกึ่งหนึ่ง ท่านประธาน แต่มีหนังสือพิมพ์บางฉบับไปลงว่า ๑๓๒ ถ้าเป็นอย่างนี้มันจะเสีย เสียเพราะว่ามันไม่ถึงครึ่งหนึ่งท่านประธานครับ ก็เลยท่านประธานเพื่อที่จะได้ ประชาสัมพันธ์หรืออย่างไร เพราะว่ามีหนังสือพิมพ์ลงอย่างนี้จริง ๆ ท่านวิเชษฐก็เลยฝาก มาครับ ก็เกรงว่ามันคะแนนไม่ถึงครึ่ง

ท่านประธานครับในเรื่องของความเดือดร้อนพี่น้องประชาชนในเขต พระโขนง สุขุมวิท ซอย ๕๐ ท่านประธานครับ เชื่อมต่อเขาเรียกซอยสวัสดิ์ เชื่อมต่อ สุขุมวิท ซอย ๕๔ ตรงนั้นฝาท่อต่ำมาก ก็ต้องฝากทางกรุงเทพมหานครด้วยนะครับ ทางสำนักงานเขตคลองเตย ผมเคยแจ้งไปหลายครั้งแล้ว ก็ขออนุญาตฝากผ่านตรงนี้ไป ก็แล้วกัน เพราะว่ายังไม่มีการดำเนินการเลย

ข้อที่ ๒ ท่านประธานครับ ในเรื่องของบริเวณถนนสุขุมวิท ซอย ๕๐ ท่านประธาน ตรงนั้นจะติดกับเป็นช่วงใต้ทางด่วน ตั้งแต่ซอย ๖๒ ทางด่วนจะขึ้นรอยยาว ไปเลยครับท่านประธานเพื่อมาทางคลองตัน ทางการพิเศษแห่งประเทศไทย ใต้ทางด่วนนั้น ตรงนั้นจะเป็นที่ที่มันเป็นดินแล้วน้ำขังแฉะ พอแฉะเสร็จปรากฏว่ารถบัส แล้วรถเอกชนทั่วไปเข้าไปจอดใต้ทางด่วนตรงนั้น มันก็เลยทำให้ล้อติดซีโคลนออกมา แล้ววิ่งมาบนถนนหลวง สุขุมวิท ซอย ๕๐ รวมทั้งสุขุมวิทตลอดสาย พอแฉะก็ฝุ่นฟุ้งเต็ม ไปหมด ผมเห็นทางสำนักงานเขตคลองเตยเจ้าหน้าที่มากกว่าด กวาดเท่าไรก็เป็นปัญหา ไม่หมดเสียที ก็ฝากไปถึงการทางพิเศษแห่งประเทศไทยด้วยนะครับ อย่างน้อยที่สุด หลังจากถนนเสร็จแล้วก็น่าจะไปปรับถนน แล้วเอาเสาหินหรือว่าเป็นเหล็กก็ได้ปัก โดยรอบเลย แต่อย่าไปกันรั้วเพื่อให้ประชาชนเดินไปมาได้ แต่กันรถเข้าไป พอเข้าไปบ๊อบ ก็จะทำให้โคลน ย่ำเลนออกมา แล้วมันแห้งกวาดเท่าไรก็ไม่หมดท่านประธานครับ สุดท้าย

ท่านประธานครับ รถสิบล้อและรถบรรทุกที่วิ่งจากฝั่งตะวันออกเข้ามาในเขตพระโขนง
สุขุมวิท ขณะนี้บรรทุกเกินมาก และวิ่งมาถนนจะพังหมด ชาวบ้านร้องมาก็ฝาก
ท่านประธานครับถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาตินะครับว่า กวดขันสักนิดหนึ่ง ขอขอบคุณ
ท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสุดท้าย
ท่านนิภาครับ

นางนิภา พริงสุลกะ (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางนิภา พริงสุลกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรค
ประชาธิปัตย์ ท่านประธานคะ ขอ ๒ เรื่องสั้น ๆ นะคะ

เรื่องแรกฝากให้ติดตามคะ ที่จริงก็เป็นเรื่องของเมื่อวานนี้ แต่ท่านประธาน
ว่าให้ปรึกษาในวันนี้ คือดิฉันและคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติขจัดความรุนแรง
ในครอบครัวตั้งแต่เดือนมีนาคมคะ วันสตรีสากลหลังจากนั้นก็ยังมีหนังสือจากสำนัก
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคมว่าจะต้องนำเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อให้
คำรับรองจนกระทั่งบัดนี้ ๗ เดือนแล้วนะคะ ดิฉันเห็นร่างของพรรคอื่นเขาบรรจุเข้า
ระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอฝากท่านติดตามช่วยได้บรรจุ แล้วก็เป็นเรื่องเดียวกัน
และเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องเร่งพิจารณา

ข้อ ๒ เรื่องขอความเป็นธรรม กรณีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขถูกทำร้ายเสียชีวิต
๑ รายและบาดเจ็บ ๑ ราย เหตุเกิดเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ นี้คะ เวลา
๑๑.๓๐ นาฬิกา ขณะอยู่เวรปฏิบัติงานนอกเวลาราชการที่สถานีอนามัย หมู่บ้านป่าไม้
พระราชประสงค์ ๑ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี คะ ผู้เสียชีวิต คือ นางชไมพร
พุ่มเอี่ยม ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ๔ ผู้บาดเจ็บสาหัส คือนางสาวอรอนงค์
ศรีประจันต์ ตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน เรื่องขณะนี้ได้เสนอ
ไปถึงกระทรวงสาธารณสุขแล้วนะคะว่าให้ดำเนินการในเรื่องของคดีขอให้เกิด
ความเป็นธรรม และขอให้ปรับปรุงเรื่องสวัสดิภาพ สวัสดิการ ขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่
สาธารณสุขด้วย ขณะนี้ก็ยังเงียบอยู่คะ ฝากท่านประธานติดตามด้วย ขอขอบคุณคะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : สำหรับท่านสมาชิก
ที่ยกมือ

(นายพงศกร อรรณนพพร ได้ยกมือและยืนขึ้นประท้วง)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญนั่งครับ จะพูดนี้
ผมเตือนหลายทีแล้วว่ายกมือแล้วเมื่อผมอนุญาตจึงจะพูดนะครับ ถ้าจะยืนนี้ต้องประท้วง
อย่างนั้นะครับ เพื่อซักซ้อมความเข้าใจพวกเรา ความจริงผมก็แจ้งหลายครั้งว่าท่านที่
อยากจะทำหรือขอวันพฤหัสบดีเข้านี้ ขอให้ทำหรือเมื่อเปิดประชุมภายใน ๑๕ นาทีแรก
ยกมือ ที่ผมจดไว้ทั้งหมด ๒๑ - ๒๒ ท่าน จากเดิมประมาณ ๑๒ - ๑๕ ท่าน เรากินเวลา

เข้ามาที่ชั่วโมงจะ ๑๕ นาทีแล้ว แล้วผู้ชี้แจงเขามารอหน้าครับ ซึ่งถ้าเราปฏิบัติอย่างนี้บ่อย ๆ นี่กระทบกระเทือนต่อวาระอื่นและผู้ชี้แจงเขาก็เสียเวลาของเขามารอหน้าครับ อันนี้เราควรจะต้องเคร่งครัด เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อคราวหน้าอยากจะถามนั้นนะครับ อยากจะหารือก็ขอให้มาเร็ว อันนี้ผมก็อ่านท่านสุดท้ายมานี้ ๒ รอบแล้วนะครับ ขอพวกเราเข้าใจตามนี้แล้วกัน ไม่อย่างนั้นมันไม่มีระบบ บางคนครั้งที่แล้วมา ๑๐.๓๐ นาฬิกา ก็ยก ๑๐.๑๕ นาฬิกา ก็ยก ที่นี้เดี๋ยวเกิดท่านหารือต่อ เดียวมีคนมา เดียวก็ยกอีก มันไม่จบ นะครับ เพราะฉะนั้นขอให้พวกเราเข้าใจตรงตามนี้แล้วกันนะครับ เอาละครับ ไม่เป็นอะไรครับ

นายพงศกร อรรณนพพร (ขอนแก่น) : ถ้าอย่างนั้นผมขอหารือนิดหนึ่ง ขออนุญาตเกี่ยวกับเรื่องสภาของเราชนิดหนึ่งนะครับท่านประธาน ถ้าท่านประธานออกมา ใครมาเข้ายกมือ ผมหารือเรื่องของผมอีกนิดเดียว

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมยังไม่ได้อนุญาต ให้พูดเลยนะครับ ไม่อยากให้เป็นบรรทัดฐานอย่างนี้ เพราะที่ผ่านมานี้ท่านสมาชิกท่าน ยกมือ และเมื่อประธานอนุญาตก็พูด นี่เป็นไปตามข้อบังคับ ถ้าทุกคนอยากจะพูด ก็กดไมค์พูด ลูกขึ้นยืนพูด ก็เท่ากับเราไม่เคารพกติกาที่พวกเราสร้างเองแล้วนะครับ ผมถึง บอกว่ากติกานี้ได้บอกไปแล้ว ความจริงแล้วหารือเต็มประมาณครึ่งชั่วโมง เดียวนี้ ปาเข้าไปชั่วโมงเศษ ซึ่งกระทบต่อวาระอื่น ๆ เขาหมด ก็เลยเป็นกติกาออกมาหลายครั้งว่า ช่วยกรุณามาเร็วชนิดหนึ่ง แล้วในช่วง ๑๕ นาทีแรกหลังจากเปิดอย่างที่ประธานขึ้นบัลลังก์ แล้วนะครับ ก็จะพยายามจดชื่อทั้งหมดแล้วก็หารือกันไป แล้วต่อไปก็ต้องขอรับรองว่า ท่านละ ๑ ปัญหา เพราะบางท่าน ๓ - ๔ ปัญหา มันก็กินเวลาเข้าไปอีกมากมาย คือวาระหลักของเราก็คือที่เราต้องพิจารณาตามระเบียบวาระ หารือนี้เราปฏิบัติ อย่างนั้นมา เพราะว่าบางที่ยังไม่ครบองค์ประชุม เราก็เปิดหารือ เมื่อครบองค์ประชุม หลักมันต้องดำเนินการประชุมไป นี่ครบองค์ประชุมตั้งแต่ ๑๐ โมง นี่จะ ๑๐.๔๕ นาฬิกา ยังไม่ได้ประชุมเลยครับ เพราะฉะนั้นขอเข้าสู่วาระการประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องแรกก็คือรับทราบรายงานกิจการประจำปีงบดุลและบัญชี กำไรขาดทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๗ คงเป็นการพิจารณาต่อเนื่องจากครั้งที่แล้วด้วยนะครับ
เชิญท่านสมาชิกมีอะไรจะซักถาม หรือทางท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงเชิญครับ

- ๑๔/๑

นายไชยยศ สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ไชยยศ สะสมทรัพย์ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ก่อนอื่นขอกราบอนุญาตนานท่านประธานให้กรรมการผู้จัดการและผู้ช่วย ๒ ท่านของ เอสเอ็มอี (SME) เข้ามาร่วมชี้แจงด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อนุญาตครับ

นายไชยยศ สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนว่าธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย หรือ เอสเอ็มอี ผมขออนุญาตใช้เรียกว่า เอสเอ็มอี นะครับ ได้ดำเนินการในการที่จะสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก ด้วยการประสานเชื่อมโยงบริการให้สินเชื่อกับผู้ประกอบการรายย่อย ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ในช่วงปี ๒๕๔๗ ที่ผ่านมามาธนาคารได้อนุมัติสินเชื่อทั้งสิ้นกว่า ๓๓,๐๐๐ ล้านบาท มีลูกค้ำรวมทั้งสิ้นกว่า ๑๒,๐๐๐ ราย แล้วในจำนวน ๑๒,๐๐๐ รายนี้ กว่า ๑๐,๐๐๐ ราย ที่มีวงเงินต่ำกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท ภาพรวมที่ดำเนินการมาถือว่า ได้ประสบความสำเร็จอย่างสูง ผมเชื่อเหลือเกินว่าเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในพื้นที่ของประเทศเราทุกจังหวัด ก็คงจะได้มีโอกาสรับทราบถึงผลการดำเนินงานจากผู้ประกอบการในพื้นที่ของท่านเอง ฉะนั้นในวันนี้ท่านผู้จัดการและผู้ช่วยก็คงจะได้มีโอกาสรับฟังสิ่งที่อาจจะจะเป็นประโยชน์ รับฟังข้อที่อาจจะยังบกพร่อง แล้วก็รับฟังสิ่งที่จะนำไปปฏิบัติในปีต่อไป ผมขออนุญาตท่านประธานกราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ ส่วนรายละเอียดในเรื่องต่าง ๆ นั้น ท่านกรรมการและผู้ช่วย ๒ ท่าน คงจะได้ตอบข้อสงสัยของเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเกียรติ ยกมือก่อนนะครับ ท่านเกียรติแล้วเดี๋ยวมาท่านวิสาร

นายเกียรติ สิทธิอมร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเกียรติ สิทธิอมร ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์นะครับ ก่อนอื่นที่ผมจะได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับรายงานผลการดำเนินการของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนี้ นะครับ ก็ต้องขอแสดงความยินดีกับทางธนาคารด้วยที่ได้รับเลือกเป็นธนาคารดีเด่นแห่งปี ๒๕๔๗ นะครับ อันนี้ก็ถือว่าเป็นเกียรติของธนาคาร ผมเองได้มีส่วนร่วมในการที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ในปี ๒๕๔๕ เพราะฉะนั้นเราพูดได้ว่า

จริง ๆ แล้วการจัดตั้งธนาคารเอสเอ็มอีนี้ นะครับ เป็นมติที่เป็นเอกฉันท์ของสภาแห่งนี้ แล้วก็พวกเรามีความคาดหวังไว้มากครับว่า ธนาคารนี้จะเป็นธนาคารเพื่อการพัฒนา อย่างแท้จริงในการที่จะไปช่วยผู้ประกอบการรายกลาง รายเล็ก ในการที่จะทำให้ เขาสามารถที่จะเข้าถึงแหล่งทุนได้ แล้วก็เจริญเติบโตได้นะครับ แล้วก็ได้ทราบ จากรายงานว่าได้ช่วยผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดย่อมปีละไม่ต่ำกว่า ๑๒,๐๐๐ ราย อันนี้ก็ถือว่าน่ายินดีอย่างยิ่ง รวมไปถึงกรณีที่ได้รับการจัดลำดับเครดิต (Credit) นำเชื่อถือ นี้ นะครับ ซึ่งก็ถือว่าเป็นความสำเร็จก้าวสำคัญก้าวหนึ่งของธนาคาร ซึ่งผมก็ขอแสดงความยินดีด้วย เมื่อผมอ่านในรายงานที่ได้มีการนำเสนอของปี พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว ก็คงจะมีข้อสังเกตอยู่บางประการที่อยากจะขอคำชี้แจง หรืออยากจะขอตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ ทางธนาคารพิจารณาไว้ในการปรับปรุงการทำงาน of ธนาคารต่อไป นะครับ

ประการแรก ท่านประธานครับ ก็คงจะเป็นเรื่องของการบริหารหนี้ ที่ไม่ ก่อให้เกิดรายได้ ในหน้า ๓๗ ของรายงานฉบับนี้ ก็ได้มีการระบุไว้ชัดเจนว่า ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๗ นี้ มีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือเอ็นพีแอล (NPL) ทั้งสิ้น ๖, ๖๐๐ กว่าล้านบาท

อีกประเด็นก็คือว่า มันเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๖ ถึงร้อยละ ๗๐.๔๔ มีการเพิ่มขึ้น อันนี้ถึงแม้ว่าสัดส่วนยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เป็นอันตรายมากมาย นะครับ ก็คือ ประมาณร้อยละ ๒๒.๕๒ แต่ก็ต้องดูว่าเหตุผลมันเป็นเพราะอะไร นะครับ ที่นี้พอผมเข้าไป อ่านเหตุผลของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในหน้า ๓๗ นี้ -----

เหตุผลที่เขียนไว้แบบนี้ครับ ระบุเพียงว่าเป็นเหตุผลโยงไปถึงหนี้สะสมตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ บ้าง หรือโยงไปถึงวิกฤติเศรษฐกิจบ้าง ซึ่งจริง ๆ มันเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปี ๒๕๔๖ ที่เพิ่มขึ้นกับปี ๒๕๔๗ เท่านั้นเอง ก็อยากจะขอคำอธิบายที่ชัดเจนหน่อยว่า จริง ๆ แล้ว มันมีแหล่งที่มาที่ไปอย่างไรบ้าง แล้วผมอยากจะเสนอด้วยครับว่าจริง ๆ แล้วควรจะมีการจำแนกว่าประเภทของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มันอยู่กลุ่มไหนบ้าง มันจะเป็นประโยชน์มากครับ ท่านประธานครับว่า ผู้ที่ได้อ่านรายงานจะได้ทำความเข้าใจว่า สาเหตุที่แท้จริงมันเกิดขึ้นกับกลุ่มใดเป็นพิเศษหรือไม่ อย่างเช่น มีการพูดถึงเรื่องกรณีใช้วัตถุดิบ พูดถึงเรื่องโรคซาร์ส อันนี้ถ้ามีการแยกแยะออกมาก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการที่ ผู้ที่อ่านรายงานที่มีความสนใจจะเอาไปวิเคราะห์ให้ได้ อันนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ นะครับ ที่นี้มาถึงวิธีแก้ครับ ในรายงานหน้าเดียวกันนี้ครับ ก็มีการระบุไว้เหมือนกันว่า วิธีแก้ที่ผมจับความได้มีอยู่ ๒ วิธี ๑. ติดตามดูแลหนี้เอ็นพีแอลอย่างใกล้ชิดนะครับ อันที่ ๒ ก็เพิ่มมาตรการเสริมประสิทธิภาพของทีมเร่งรัดหนี้ อันนี้ดีครับ ไม่ผิดครับ เพียงแต่ว่าอยากจะเสริมว่าวิธีการแก้หนี้ จริง ๆ แล้วที่เราติดตามการทำงานในหลาย สถาบันการเงินนะครับ รวมถึงการทำงานของ บสท. เอง การแก้หนี้โดยการยืดระยะเวลา หนี้เป็นวิธีหนึ่งนะครับ แต่จริง ๆ แล้วเราก็จะพบว่าถ้ายืดระยะเวลาเท่านั้น มีหลายกรณี มากครับที่กลับมาเป็นเอ็นพีแอลใหม่ นะครับ เพราะฉะนั้นจริง ๆ ควรจะเน้นเรื่องการปรับ โครงสร้างธุรกิจมากกว่าการปรับโครงสร้างหนี้ เพราะฉะนั้นจริง ๆ สถาบันการเงิน อย่างธนาคารพัฒนาเอสเอ็มอีควรจะเข้าไปดูในรายละเอียดว่าปัญหาหนี้มันมาจาก โครงสร้างธุรกิจหรือไม่ นะครับ อันนี้ผมคิดว่าก็อยากจะเสนอแนะครับ เพราะว่าจริง ๆ ผมได้มีโอกาสทำงานกับกลุ่มเอสเอ็มอีมาพอสมควรทีเดียว แล้วจะเห็นได้ชัดว่าปัญหาเขา ส่วนใหญ่มันเป็นการปรับโครงสร้างธุรกิจมากกว่าปรับโครงสร้างหนี้ นะครับ แล้วก็หลาย กรณี ผมคิดว่าถ้ามีกระบวนการในการจัดการของทางธนาคารเองในการที่จะนำข้อมูล เหล่านั้นว่าหนี้ที่มันเสียไปมีส่วนใดบ้างที่มาจาก การปล่อยด้วยเงื่อนไขที่ไม่ถูกต้อง หรือเหมาะสม ย้อนกลับมาครับ มากลุ่มที่พิจารณาปล่อยสินเชื่อน่าจะเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นข้อเสนอแนะในการดำเนินการของธนาคาร เพื่อที่จะทำให้ การดำเนินการของธนาคารมีประสิทธิภาพมากขึ้น นะครับ ในกรณีความเสี่ยงของธนาคาร เองนอกจากหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แล้ว ก็คงจะมีกรณีของความเสียหายจาก

อัตราแลกเปลี่ยน เติบโตในเอกสารฉบับนี้ ซึ่งอาจจะทำขึ้นก่อนที่ธนาคารจะได้มีโอกาสกู้ จากต่างประเทศนะครับ ทราบว่ามีกู่ถึง ๑๙๐ ล้านเหรียญ ฉะนั้นจริง ๆ ความจริงมีภาวะ ซึ่งน่าจะต้องระบุไว้สักนิดหนึ่งนะครับว่า กระบวนการในการที่จะดูแลความเสี่ยงของ ธนาคารนะครับ ในอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศเป็นอย่างไรบ้างนะครับ เพื่อสร้างความมั่นใจครับ อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ ผมคิดว่าในอนาคตก็อาจจะมีความยืดหยุ่นที่อาจจะกู่ได้มากกว่านี้ แล้วเป็นเงินสกุลอื่นอีกนะครับ เพราะฉะนั้น ความสามารถในการบริหารความเสี่ยงเป็นปัจจัยสำคัญต่อความน่าเชื่อถือของธนาคาร ก็อยากจะเห็นว่ามีกระบวนการไว้ครับ

ประเด็นต่อมาครับ ท่านประธานครับ ก็คงจะเป็นเรื่องการขยายสาขานะครับ ผมดีใจที่ได้มีการเขียนเป็นตารางชัดเจน แล้วก็ดีใจว่าในปี ๒๕๔๗ การขยายสาขาลดลงกว่าปี ๒๕๔๖ มาก อันนี้ผมคิดว่าเป็นสัญญาณที่ดี แต่พอไปดูในเป้าหมายของปี ๒๕๔๘ ก็ไม่เห็นว่ามันมีเป้าที่เป็นรูปธรรมในการขยายสาขาหรือไม่ครับ ประเด็นของผมคืออย่างนี้ครับ เรื่องนี้เราพูดคุยกันมากตอนที่เราผ่านกฎหมายฉบับนี้ เรามีความเห็นว่าเป็นธนาคารเพื่อการพัฒนา เพราะฉะนั้นควรจะเน้นการสร้าง ความสัมพันธ์โครงข่ายกับธนาคารพาณิชย์ อย่านไปแข่งกับธนาคารพาณิชย์ เพราะฉะนั้น การขยายสาขาควรจะทำเท่าที่จำเป็น เพื่อให้การประสานงานกับธนาคารพาณิชย์ ในพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งมีสาขาอยู่มากมายอยู่แล้วนะครับ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ -----

แต่ไม่ใช่เป็นการไปสร้างสาขาแข่งกัน อันนี้ก็ช่วยกรุณายืนยันว่าความเห็นตรงนี้ มันตรงกันหรือเปล่า เพราะว่าพอดีดูตัวเลขปี ๒๕๔๖ แล้วมันก็ค่อนข้างน่าจะเป็นห่วงว่าทำไมขยายสาขามากเช่นนี้ แต่ดีใจนะครับ ปี ๒๕๔๗ ลดลงไปมาก แต่ก็อยากทำความเข้าใจว่าเป้าหมายจริง ๆ ของเราไม่ใช่เป็นเรื่องของการขยายสาขาเพื่อแข่งกับธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ นะครับ

ต่อมาก็มาประเด็น เรื่องการสนับสนุนสินเชื่อการร่วมลงทุนตามนโยบายของรัฐนะครับ อันนี้ผมก็ดูรายละเอียดที่ปรากฏในรายงานตั้งแต่หน้า ๓๙ ไปจนถึงหน้า ๔๑ ก็เห็นได้ชัดว่ามีหลายโครงการดีครับ คริวไทยสู่คริวโลก ดีมากครับ แปลงสินทรัพย์เป็นทุน อันนี้ดีเหมือนกัน สินเชื่อฟาสท์ แทรค (Fast Track) ผมอยากตั้งข้อสังเกตนิดหนึ่งครับ ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีในการที่จะทำให้กระบวนการขั้นตอนในการอนุมัติสินเชื่อรวดเร็วขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่เน้นคุณภาพด้วยหรือเปล่า ตรงนี้เราไม่ใช่เน้นความเร็วอย่างเดียว แต่ถ้าไม่เน้นคุณภาพในที่สุดก็จะกลับกลายเป็นหนี้ที่ไม่เกิดรายได้นะครับ อันนี้ก็น่าที่จะมีประเด็นแนวทางในการที่เข้าไปกำกับดูแลในเรื่องของการปล่อยสินเชื่อแบบฟาสท์ แทรค หรือการเร่งการปล่อยสินเชื่อเร่งด่วนนะครับ

ในส่วนของสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ส่งออกวงเงินแพคกิ้ง เครดิต (Packing credit) ผมว่านี่คือเป้าหมายสำคัญเลย เพราะว่าท่านจะต้องไปแพคกับธนาคารพาณิชย์ ช่วยผู้ส่งออก นี่คือจุดแข็งของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม แต่ที่ผ่านมามันแค่ ๑๔ รายเท่านั้นเอง ผมว่าน่าจะขยายตรงนี้ ตรงนี้เป็นเป้าที่ผมคิดว่าดีมาก แล้วเป็นจุดเน้นของความเข้มแข็งของธนาคารเอสเอ็มอี คริวไทยสู่คริวโลกก็เหมือนกันนะครับ ผมก็เห็นว่าดีนะครับ ๓๐ ราย ๒๐๐ กว่าล้านบาท แต่ก็ยังน้อยอยู่ครับ อันนี้น่าจะเร่งเครื่องมากพอสมควร แปลงสินทรัพย์เป็นทุน ผมดูแล้วมี ๓ ข้อ มีเรื่องเครื่องจักรเป็นทุน ใช้สิทธิการเช่าเป็นทุน ใช้การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ผมคิดว่าทรัพย์สินทางปัญญาคือมิติใหม่ เป็นมิติที่ท่านแตกต่างไปจากธนาคารพาณิชย์อื่น อันนี้น่าสนใจมาก และควรจะเร่งขยายสินเชื่อในกลุ่มเหล่านี้ เพราะว่ากลุ่มเหล่านี้จะเป็นกลุ่มที่ไม่มีทางที่จะได้จากธนาคารพาณิชย์ทั่วไป แล้วผมคิดว่านอกจากที่จะดูสิ่งเหล่านี้แล้ว ผมว่าน่าจะพิจารณาเรื่องการดูแลเงินสดด้วยนะครับ มีหลายธุรกิจซึ่งอาจจะไม่มีทั้ง ๓ ประการที่ผมได้กล่าวไปแล้ว แต่กระแสเงินสดดี แต่อาจจะมึระยะเวลาประกอบการ

ไม่ถึง ๓ ปี ก็ไม่สามารถที่จะไปหาโอกาสกับธนาคารพาณิชย์ได้ในการระดมทุน อันนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นเป้าที่สำคัญนะครับ พอมาถึงกรณีสินเชื่อเพื่อปรับระบบ การเลี้ยงสัตว์ปีกและฟื้นฟูผู้เลี้ยงสัตว์ปีก อันนี้ก็คงจะเป็นเรื่องใช้หัตถ์นกะครับ ผมคิดว่า โครงนี้สำคัญครับ แล้วต้องทำต่อเนื่อง อย่าไปทำเฉพาะมีวิกฤตการณ์ แล้วก็ไปเน้น ผู้ประกอบการรายย่อยที่มันเป็นลักษณะฟาร์ม (Farm) เปิดเพื่อให้เขาสามารถมีเงินกู้ ทำเป็นฟาร์มปิดได้ เขาจะได้ลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากใช้หัตถ์น แต่เผชิญในรายงาน ของท่าน ท่านไปรวมการปล่อยสินเชื่อของธนาคารอื่นด้วย ไม่ใช่เฉพาะของธนาคาร ท่านอย่างเดียว ก็เลยไม่ทราบว่าจริง ๆ ธนาคารเอสเอ็มอีปล่อยเท่าไร เพราะวงเงิน ๑๑๘ ล้านบาท ๔๙ ราย มันเป็นของ ๓ ธนาคาร มีของ ธ.ก.ส. ด้วย มีของ ธพว. ด้วย แล้วก็ธนาคารออมสินด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าจริง ๆ แล้วเพื่อรายงานของท่านเอง ก็น่าจะเป็นวงเงินที่ท่านเกี่ยวข้องจริง ๆ เราจะได้เข้าใจครับว่า ทางธนาคารมีบทบาท มากน้อยแค่ไหน

ต่อไปคือเรื่องสินเชื่อสนับสนุนความปลอดภัยอาหาร ผมว่าอันนี้สำคัญ อย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย ณ วันนี้ครับ ในการที่เราเปิดเขตการค้าเสรีกับหลายประเทศ แล้วในการที่เราพยายามเน้นด้านการส่งออก ด้านอาหารของเราไปต่างประเทศ เราจะค้นพบว่าหลายประเทศมากที่เราโดนกีดกัน เพราะมาตรการความปลอดภัย ทางอาหาร ไม่ว่าจะเป็นสหภาพยุโรป ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะเป็นกรณี ของประเทศออสเตรเลีย และประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศญี่ปุ่นด้วย ผมว่าโครงการนี้ ดีมาก -----

เพราะว่าธนาคารพาณิชย์ทั่วไปไม่ได้ทำครับ ไม่ได้ทำครับ ตัวนี้เป็นตัวที่จะสร้างความสามารถในการแข่งขันให้ประเทศไทยโดยรวม ในเรื่องการส่งออกด้านอาหาร และจะเป็นประโยชน์ที่อาจจะตกไปถึงเกษตรกรด้วยซ้ำไป แต่พอมาดูวงเงินนี้ นะครับ ที่ปล่อยไปมันเพียงแค่ว่า ๒๙ รายตอนนี้นะครับ ผมคิดว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีครับ แต่ตรงนี้น่าจะเป็นเป้าหมายหลักที่จะต้องเน้นให้มีการขยายวงเงินอย่างรวดเร็ว เร่งด่วน และครอบคลุมกลุ่มผู้ประกอบการทุกภาค นะครับ อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ

พอมาถึงประเด็นในหน้า ๔๐ นะครับ ก็เป็นโครงการของทางธนาคารเหมือนกัน มีบางโครงการซึ่งผมรู้สึกเป็นห่วงเล็กน้อย นะครับ อย่างเช่น กรณีสินเชื่อบัตรเติมก๊าซเอ็นจีวี (NGV) นี่ พออ่านในรายละเอียดนี้มันดูเหมือนว่าจะเป็นสินเชื่อส่วนบุคคลเสีย นะครับ แล้วก็มันเป็นสินเชื่อของการเป็นเจ้าของของกรรมสิทธิ์รถแท็กซี่ (TAXI) แล้วมันก็ไม่รู้จะเกี่ยวกับเอ็นจีวีอย่างไร นะครับ พอดีอาจจะเป็นความบกพร่องในรายละเอียดของข้อมูล นะครับ อันนี้ช่วยชี้แจงนิดหนึ่ง แต่ถ้ามันเป็นสินเชื่อส่วนบุคคลนี้ อันนี้ผมคิดว่ามันเป็นความเสี่ยงของธนาคารเหมือนกันว่าท่านทำถูกต้องตามกรอบกติกาของ พ.ร.บ. นี้หรือเปล่า เพราะท่านไปดู นะครับ พ.ร.บ. นี้มาตรา ๔ พูดไว้ชัดเจน นะครับว่า ท่านจะต้องช่วยเฉพาะรัฐวิสาหกิจที่มีจำนวนการจ้างงานมูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง เพราะฉะนั้นในกฎกระทรวงนี้ก็พูดชัดเจนว่า มันเป็นสถานที่ประกอบการ กลุ่มผู้ประกอบการขนาดย่อม ขนาดกลาง ซึ่งมีเงื่อนไขชัดเจนที่ประกาศเป็นกฎกระทรวงแล้ว ถ้ามันไปเข้าข่ายสินเชื่อส่วนบุคคล อันนี้มันอาจจะไม่เข้าข่าย นะครับว่าเป็นภารกิจของธนาคารหรือไม่ ตอนนี้นะครับผมยังไม่เป็นห่วงมาก เพราะว่าวงเงินมันนิดเดียว แต่ผมเป็นห่วงในประเด็นของภารกิจของธนาคารมากกว่า นะครับ รวมทั้งกรณีสินเชื่อเพื่อแก้หนี้ภาคประชาชนเหมือนกัน อันนี้ อาจจะไม่ใช่เข้าข่าย นะครับ แต่อย่างที่ผมพูด นะครับว่า จริง ๆ แล้วมัน ๑๐ กว่าล้านบาท ๙ ล้านบาท ๒ ล้านกว่าบาท อันนี้ก็เงินน้อยมาก นะครับ เมื่อเทียบกับการปล่อยเงินกู้ทั้งหมด แต่มันเป็นประเด็นในเรื่องของเนื้อหาว่าภารกิจอันนี้มันจะถูกต้องหรือไม่สำหรับกรณีของธนาคารเอสเอ็มอี

ในเรื่องของสินเชื่อโอท็อป (OTOP) อันนี้ดีเหมือนกัน แต่ผมอยากตั้งข้อสังเกตประเด็นเดียวครับว่า โอท็อปนี้ปัญหาของประเทศไทยตอนนี้ไม่ใช่ว่าผลิตไม่ได้

แต่จริง ๆ แล้วการตลาดเรามีปัญหา แล้วมันมีโอท็อป ๒ ประเภทครับ ประเภทหนึ่งคือ เป็นโอท็อปที่ดีมากเลย แต่ปัญหาของโอท็อปที่ขายได้นี่คือผลิตไม่ทัน ผมเจอผู้ประกอบการต่างประเทศที่ต้องการซื้อผลิตภัณฑ์จากเรานี้นะครับ พอสั่งมากขึ้นทำไม่ทัน อันนั้นก็ในกลุ่มหนึ่ง ก็ต้องไปเร่งในเรื่องปรับปรุงกระบวนการผลิต แต่อีกกลุ่มหนึ่งก็คือว่า ทำแล้วไม่มีตลาด เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วมันมีปัญหาอยู่ ๒ กลุ่มไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นการเข้าไปดูแลผลิตภัณฑ์โอท็อป ๑ ตำบล ๑ ผลิตภัณฑ์นี้ผมคิดว่า สำคัญมากนะครับว่า ต้องเข้าใจถึงสภาพปัญหา แล้วกลุ่มที่คุณภาพยังไม่ค่อยดีนัก หรือยังไม่เป็นที่รู้จักนัก ต้องเน้นเรื่องการตลาด ไม่ได้เน้นเรื่องการผลิตนะครับ ถ้าทำเช่นนั้นแล้วผลิตภัณฑ์เราจะไม่ซ้ำกัน แล้วก็จะทำให้ผลประโยชน์ตกถึงชาวบ้าน จริง ๆ นะครับ แล้วอันนี้จริง ๆ วงเงินยังน้อยมากนะครับ ๙ ล้านบาทบาทเอง ซึ่งผมว่า น่าจะขยายมากกว่านี้มากเลยครับ ๔๗ ราย อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่ยังไม่ค่อยเกินไป แล้วก็น่าที่จะเร่งเครื่องได้มากกว่านี้นะครับ

อีกส่วนหนึ่งที่เป็นห่วงเล็กน้อยก็คือสินเชื่อเทเล โมบาย (Tele Mobile) นะครับ เป็นสินเชื่อสร้างอาชีพเสริมกับกลุ่มผู้บริหารส่วนท้องถิ่น โดยการสมัครเป็นผู้แทนจำหน่ายบัตรเติมเงิน อันนี้ท่านเขียนไว้เหมือนกัน ผมห่วงในประเด็นที่ผมอ้างถึงเมื่อกี้ว่า มันอยู่ในกรอบที่ธนาคารเอสเอ็มอี ควรจะทำหรือไม่ครับ อันนี้เป็นการสร้างอาชีพ หรือไม่ มันอาจจะดีสำหรับผู้ประกอบการบางราย เพราะมีผู้แทนจำหน่าย บัตรเติมเงิน ในท้องถิ่นโดยไม่ต้องลงทุนนะครับ แต่อาจจะไม่ดีกับกลุ่มที่เราไปให้สินเชื่อหรืออาจจะไม่ดีกับธนาคาร -----

อันนี้ผมคิดว่าน่าที่จะมีการวิเคราะห์อันนี้ให้ชัดมากกว่านี้ คือวงเงินมันน้อย ๑,๘๕๐,๐๐๐ บาท แต่ผมคิดว่าในเรื่องภารกิจเป็นปัญหาหลัก เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้วนี่ในประเด็นที่ได้มีการปล่อยสินเชื่อโครงการใหม่ ๆ ผมคิดว่ามีหลายโครงการที่ดีครับ แต่ยังมีโครงการที่น่าทำ ผมดูนะครับยังเป็นสัดส่วนเพียงไม่ถึงพันล้านบาท จริง ๆ แล้วมันควรจะเป็นสัดส่วนกว่าครึ่งของสินเชื่อที่ปล่อยไปทั้งหมด ๓๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท อันนี้ผมก็คิดว่าท่านอาจจะมียุทธศาสตร์มากกว่านี้ในการชี้แจง ก็เลยตั้งข้อสังเกตเพื่อช่วยกันดูช่วยกันพัฒนาว่าธนาคารเราจะได้ไปในทิศทางที่ถูกต้อง ผมเห็นในหน้า ๔๑ ผมดีใจครับว่า ธพว. ได้ดำเนินการโครงการธนาคารสีเขียว อันนี้ดีครับ แต่ตั้งข้อสังเกตนิดเดียวว่า คือท่านก็เขียนไว้ว่า ท่านมี ตู้ ปณ. ๑๓๑๓ ซึ่งดีมากครับ แต่น่าจะปรากฏในรายงานหน่อย มาถึงวันนี้มีกี่เรื่อง แก้ไขปัญหาไปกี่เรื่อง ด้วยวิธีใดบ้าง ผมคิดว่ากระบวนการในการบริหารจัดการที่โปร่งใสเช่นนี้จะทำให้ธนาคารได้รับความน่าเชื่อถือขึ้นเป็นลำดับ อันนี้ก็เป็นที่ข้อสังเกตที่ฝากไว้ ในส่วนของการทำงานในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่มีการระบุไว้ในรายงานฉบับนี้นะครับ ก็ต้องเรียนว่าจริง ๆ แล้วถ้าอ่านดูเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมที่วัดได้จะมีน้อย มีน้อยมาก ทีนี้ผมเป็นห่วงว่าประเด็นที่ท่านเขียนไว้ว่าจะเปลี่ยนกระบวนการทำงาน ซึ่งอันนี้ก็เป็นการพูดที่ใช้กัน ใครเรียนเอ็มบีเอ (MBA) ก็ใช้กันเยอะ แต่จริง ๆ ต้องมาดูรายละเอียดว่าเปลี่ยนอย่างไร ทีนี้ท่านไปเขียนว่าจากการมุ่งเน้นเฉพาะผู้ประกอบการไปสู่การพัฒนาสังคมผู้ประกอบการโดยรวม แต่ไม่มีคำอธิบายสาธยายว่าทำอย่างไร แล้วอะไรคือสังคมผู้ประกอบการ อันนี้ก็เลยไม่ชัดครับ ก็อยากให้คุณช่วยอธิบายหน่อย คือฟังดูดีแต่ผมพยายามจะหาวิธีการที่จะวัดให้เป็นรูปธรรมได้ เพราะในการตรวจสอบการทำงาน ของธนาคารต้องเอาเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมมาเปรียบเทียบดูใหม่ครับ ในหลักของการบริหารจัดการที่ดี เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ช่วยชี้แจงนิดหนึ่ง คือคำนี้พอดีผมก็อยู่ในแวดวงการค้าระหว่างประเทศมาก็พอสมควร ไม่เคยจริง ๆ ก็อาจจะเป็นนวัตกรรมใหม่ทางด้านการบริหาร อาจจะเป็นนวัตกรรมใหม่ทางด้านการตั้งกระบวนการของธนาคาร แต่ผมคิดว่าน่าจะเขียนให้ชัดเจน แล้วมันสอดคล้องกับพันธกิจที่ท่านเขียนไว้ในหน้า ๖ อยากรู้บ้าง หน้า ๖ เขียนไว้ว่าพันธกิจ ๓ อยากรู้บ้าง ซึ่งเน้นการปล่อยสินเชื่อให้บริษัทขนาดกลาง ขนาดย่อมถูกใหม่ครับ แต่ตรงนี้พอไปสร้างสังคมผู้ประกอบการมันอย่างไร มันเป็นสังคมอย่างไร เขาอยู่กันอย่างไร ย่อยอยู่กับย่อยหรือย่อยอยู่กับใหญ่

หรือใหญ่ไม่ต้องมาอยู่กับกลางอันนี้ไม่ชัด อยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน อุตสาหกรรมเดียวกัน หรือผสมผสานกันไปหมด หรือจะต้องไปอยู่กลุ่มที่อยู่ในสายโซ่แห่งคุณค่า คือกลุ่มที่มี ปัจจัยสนับสนุนซึ่งกันและกันหรือไม่ อันนี้ช่วยกรุณาอธิบายให้ฟังนิดหนึ่งก็จะขอบคุณมาก นะครับ แล้วก็มีประเด็นที่พูดถึงเรื่องการเข้ากลุ่มตลาดทุนอันนี้ ผมคิดว่าก็เป็น การตั้งเป้าหมายที่ดีอยู่อันหนึ่ง แต่อยากขอให้ตระหนักในประเด็นหนึ่งว่า ไม่ใช่ทุกธุรกิจ ที่เหมาะที่จะไปเข้าระดมทุนในตลาดทุน เพราะว่าถ้าเป้าหมายของธนาคารคือการเน้น ให้ธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เขาหาทุนได้ครับ เขาไปตลาดทุนได้ แต่ถ้าเขา ไม่เข้มแข็งอย่างไรก็ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะเป็นประเด็นที่ผมคิดว่าอยากจะฝากว่า ท่านช่วยกรุณาชี้แจงนิดหนึ่งนะครับว่าเป้าหมายของท่านเป็นอย่างไร มาถึงเรื่องกลยุทธ์ ทางด้านการเงิน ในหน้า ๔๔ ท่านก็บอกว่าจะเพิ่มสัดส่วนสินเชื่อที่มีความเสี่ยงต่ำ มาร์จิ้น (Margin) สูงดีครับ แต่พอไปดูว่าท่านพูดถึงเรื่อง แฟคทอริง (Factoring) กับ เลตเตอร์ ออฟ การันตี (Letter of Guarantee) คือกรณีที่ปล่อยสินเชื่อจากใบแจ้งหนี้ แล้วก็การปล่อยหนังสือค้ำประกันธนาคาร -----

ผมเป็นห่วงว่าอันนี้ท่านแข่งกับธนาคารพาณิชย์โดยตรง จริง ๆ แล้วธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมมีจุดแข็ง ซึ่งแตกต่างกับธนาคารพาณิชย์เยอะมากครับ ผมว่าน่าจะเน้นในการตั้งเป้าในส่วนที่ธนาคารพาณิชย์เจาะไม่ถึง แต่ท่านมีความสามารถมากกว่า ฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าชนกันเลยครับ แล้วจริง ๆ แล้วผมคิดว่า ถ้าท่านตั้งเป้าว่าผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดย่อมที่มีผลประกอบการน้อยกว่า ๓ ปี นั่นคือกลุ่มลูกค้าท่านเลย เพราะธนาคารพาณิชย์ทั่วไปไม่ปล่อยน้อยกว่า ๓ ปีไม่ปล่อย ตรงนี้น่าจะเป็นเป้าที่จะเป็นประโยชน์มากกว่านะครับ ที่นี้มาถึงกลุ่มกลยุทธ์ด้านลูกค้า หรือการตลาดของท่าน ผมว่าที่เขียนไว้ก็ดีครับ ในหลักวิชาการถูกต้องนะครับ แต่ผมอยากให้เห็นท่านตั้งเป้าให้เป็นรูปธรรมชนิดหนึ่ง ทุกคนทราบดีครับว่า กลุ่มเอสเอ็มอีในทุก ๑๐๐ บริษัทที่เกิดขึ้นใหม่นั้นนะครับ นี่คือสถิติเฉลี่ยทั่วโลก ผ่าน ๓ ปีแรกแค่ ๕๐ บริษัทเท่านั้น และจะผ่าน ๕ ปีแรก แค่ ๒๕ บริษัทเท่านั้น เพราะฉะนั้นทุก ๔ บริษัทที่เกิดขึ้น จะตายไป ๓ บริษัท อันนี้เป็นสถิติที่ทุกคนทราบดี เพราะฉะนั้นเป้าหมายของท่านที่จะเป็นประโยชน์มากเลย ก็คือการจัดว่าจะเพิ่มสัดส่วนของบริษัทที่เกิดใหม่ด้วยการทำงานของบริษัทถูกไหมครับ อันที่ ๒ ก็เพิ่มสัดส่วนของบริษัทที่มีอายุเกิน ๓ ปี ไม่ให้มากกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ และอันที่ ๓ ก็เพิ่มที่ผ่าน ๕ ปีให้ได้มากกว่า ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แต่อันนี้ผมคิดว่าจะเป็นเป้าที่ผมจะสรรเสริญเลยนะครับ จะเป็นเป้าที่ดีมาก และท่านวัดมาเลยนะครับ จะเป็นจำนวนบริษัทเท่าไร จะทำให้การตรวจสอบก็ทำงาน ตลาดเป้าหมายเป็นตลาดไหน กลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มไหน กลุ่มธุรกิจใด ผมคิดว่าต้องชัด เช่น ท่านบอกว่าจะเป็นอุตสาหกรรมการผลิต กลุ่มใดบ้าง จะเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการกลุ่มใดบ้าง เพราะเงื่อนไขแตกต่างกันนะครับ แล้วจริง ๆ แล้วกลุ่มบริการมักจะได้สินเชื่อกว่าจากธนาคารพาณิชย์มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมผลิต เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็เป้าหมายเป็นลูกค้าเชิงยุทธศาสตร์ของธนาคารได้ อันนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นการตั้งเป้าของธนาคารที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น จะทำให้เราสามารถวัดผลได้มากขึ้น

ประการสุดท้าย ในเรื่องของยุทธศาสตร์การตลาดกับลูกค้า คือท่านเขียนไว้ว่าท่านจะมียุทธศาสตร์รายจังหวัด อันนี้ก็ดีในแง่โครงร่างของการดูภูมิศาสตร์นะครับ แต่ในทางธุรกิจผมก็ไม่แน่ใจว่า การดูรายจังหวัดกับการดูรายกลุ่มอุตสาหกรรม

อันไหนมันจะดีกว่า เท่าที่ผมเห็นในหลายประเทศเขาดูเป็นรายกลุ่มอุตสาหกรรม
 ที่มันมีปัจจัยโยงถึงกัน แต่มันอาจจะอยู่หลายจังหวัดก็ได้นะครับ เพราะฉะนั้นยุทธศาสตร์
 ลักษณะนี้ก็ฝากไว้ท่านช่วยชี้แจงนิดหนึ่งว่า ในกระบวนการที่ท่านวางยุทธศาสตร์ตรงนี้
 มันเป็นอย่างไบบ้างนะครับ เพราะถ้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมแน่นอนเลยครับ
 มันไม่ได้แยกจังหวัดนะครับ แต่มันแยกเป็นรายกลุ่มอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์
 มันจะมีอยู่หลายจังหวัดถูกไหมครับ ขนาดกลาง ขนาดย่อมมีเยอะเลย พวกที่จะเกิดใหม่
 ก็พอจะมี มันจะกระจายกันอยู่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ต่อฝากท่านไว้ว่าในการวางแผนของ
 ท่านควรจะเป็นอย่างไร ในภาพรวมของแผนในอนาคตก็อยากจะเรียนว่าจริง ๆ
 มันยังขาดตัวชี้วัดสัมฤทธิ์ผล หรือตัวเคพีไอ (KPI) นะครับ ที่ชัดเจน อันนี้ควรจะมี
 ดัชนีชี้ชัด ควรจะมีเป้าหมายที่เป็นเชิงปริมาณที่สามารถวัดได้ แล้วก็เป้าหมาย
 ต้องสอดคล้องกับพันธกิจ ภารกิจของธนาคารตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้นะครับ
 แล้วก็ยุทธศาสตร์ของท่านในการร่วมมือกับธนาคารพาณิชย์เป็นอย่างไร ตรงนี้ผมคิดว่า
 อันนี้ขาดหายไป และเรื่องนี้สำคัญมาก มีกลุ่มเป้าหมายลูกค้าชัดเจน มีปริมาณสินเชื่อ
 ที่เพิ่มขึ้นชัดเจนด้วยเช่นกัน เพราะไม่ได้ระบุไว้ในรายงานฉบับนี้นะครับ พอมาถึงจุดนี้
 ก็ต้องกลับไปดูในประเด็นของกระบวนการในการตรวจสอบคือหน้า ๒๗ นะครับ
 อันนี้ก็ผมคิดว่ามีรายงานในเรื่องการควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายใน
 อันนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ไม่มีรายละเอียดเพียงพอ นะครับ คือผมก็ไปอ่านสารของ
 คณะกรรมการตรวจสอบภายในเหมือนกัน คือสารท่านมันก็ดีครับ เพียงแต่ที่ผมว่า
 ยังไม่ครอบคลุม ผมเลือกที่จะพูดเรื่องนี้ตอนนี้ก็เพราะว่าผมได้เล่าไปแล้วว่า
 ปัจจุบันผลประกอบการเป็นอย่างไร มีปัญหาตรงไหนบ้าง ผมบอกว่าอนาคต
 ท่านยังขาดเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมไปใช่ไหมครับ -----

ถ้าท่านมีเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมท่านจะทำให้กรรมการตรวจสอบสามารถที่จะตรวจสอบการทำงานของการบริหารของธนาคารได้อย่างเป็นรูปธรรมเลย เช่น ถ้าท่านตั้งเป้าหมายว่า จะไปในกลุ่มนี้ มีการปล่อยสินเชื่อขยายขึ้น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าท่านไม่ถึงท่านต้องมีเหตุผล อันนี้จะเป็นการทำให้กรรมการตรวจสอบทำงานได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้นด้วยอีกชั้นหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นจริง ๆ มันก็โยงถึงกันนะครับ แล้วก็อยากเห็นว่าการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบภายในไม่ควรจะชี้เฉพาะเรื่องนี้เสีย เพราะอันนั้นเป็นหน้าที่ของ สตง. อันนั้นหน้าที่ของผู้สอบบัญชี แต่ผู้สอบการทำงานภายใน คือระบบบริหารของธนาคารนะครับ ก็อยากให้เห็นว่า มันมีการขยายออกไปในส่วนที่เป็นเป้าหมายของธนาคาร และเหตุผลของความสามารถหรือไม่สามารถที่ทำได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ในแต่ละปี อันนั้นก็จะเป็นสิ่งที่จะเป็นประโยชน์มากนะครับ

ประการสุดท้าย ก็คงจะเป็นเรื่องกลยุทธ์ด้านการสนองนโยบายของรัฐหรือสังคม อันนี้ก็คงหนีไม่พ้นเป็นธนาคารรัฐคงต้องมีอยู่บ้าง แต่ก็อยากขอเตือนว่าต้องอยู่ในกรอบกติกาของ พ.ร.บ. ฉบับนี้นะครับ ไม่เช่นนั้นก็จะปัญหาได้ แต่ผมอยากเห็นให้ท่านช่วยแยกการให้ชัดเจนนิดหนึ่ง เราจะได้เข้าใจว่ามันจะมีสัดส่วนมากน้อยแค่ไหนของวงเงินสินเชื่อทั้งหมดนะครับ จะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์และการทำความเข้าใจ ฉะนั้นโดยสรุปครับท่านประธานครับ ก็คิดว่าเห็นดีด้วยว่าธนาคารก็หลังจากมีการทำตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ก้าวหน้าไประดับหนึ่งแล้ว ก็เป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่ง แต่ในแง่ของรายงานก็คงจะต้องขอให้มีการปรับปรุงคุณภาพของรายงานในบางเรื่องนะครับ เช่น การจำแนกสินเชื่อในแต่ละกลุ่มธุรกิจ ทั้งที่อยู่ในบัญชีปีนี้แล้วในปีต่อไปด้วย ผมคิดว่าเป้าตรงนี้ต้องชัด รายละเอียดของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ควรจะมีการจำแนกให้ชัดเจน กลุ่มปัญหามีการแยกแยะชัดเจน และเน้นการปรับโครงสร้างธุรกิจมากกว่าการปรับโครงสร้างหนี้ครับ แล้วก็ควรที่จะปรับจุดเน้นปล่อยสินเชื่อให้ตรงกับกลุ่มเอสเอ็มอีที่ไม่สามารถขอสินเชื่อได้จากธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ผมว่าตรงนี้คือจุดที่สำคัญอย่างยิ่ง แล้วก็ควรจะมียุทธศาสตร์ความร่วมมือกับธนาคารพาณิชย์ เป้าหมายการดำเนินการก็ต้องมีความชัดเจนมากในขั้นต่อไป เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนมาที่ท่านประธานผ่านไปยังท่านผู้บริหารและท่านรัฐมนตรีนะครับว่า มันมีบางประเด็นที่คิดว่าจะชี้แจงได้นะครับ แล้วผมพร้อมที่จะรับฟัง แล้วก็แลกเปลี่ยนความคิดเห็นนะครับ

แล้วก็อีกครึ่งหนึ่งครับ แสดงความยินดีกับความสำเร็จในการเป็นธนาคารแห่งปี ๒๕๔๗
ครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวิสาร ขอพวกเรา
พยายาม เพราะมีหลายท่านจะพูด ขอพยายามกระชับหน่อยนะครับ ท่านเกียรติเข้าไป
๓๐ กว่านาที ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวท่านอื่น ๆ จะมีโอกาสได้พูดน้อย เชิญท่านวิสารครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดเชียงใหม่ครับ
จากรายงานกิจการประจำปีของคุณของธนาคารเอสเอ็มอีที่เอามารายงานในสภาของเรา
ในวันนี้นะครับ กระผมเองต้องขออนุญาตท่านประธานเป็นเบื้องต้นก่อนก็คือจะขอชื่นชม
กระทรวงการคลังเป็นพิเศษนะครับ เพราะว่าทุกครั้งที่เรามีการพิจารณาเกี่ยวกับกฎหมาย
ที่ดี รายละเอียดเกี่ยวกับกระทรวงการคลังที่ดีเราก็จะมีผู้บริหารระดับสูงสุด
ของกระทรวงการคลังมาอยู่ที่นี้กับเราอยู่ทุกครั้งนะครับ อาทิเช่น วันนี้ก็มี ฯพณฯ ไชยยศ
สะสมทรัพย์ ซึ่งได้กรุณาให้เกียรติมารับฟัง เพราะว่าผู้บริหารสูงสุดนั้นนะครับท่านจะเป็น
คนวางนโยบายแล้วก็จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่สมาชิกได้รับฟังปัญหาแล้วข้อขัดข้องต่าง ๆ มา
ประกอบกับวันนี้มีผู้บริหารของทางเอสเอ็มอีอยู่ที่นี้ด้วยนะครับ ก็คงจะได้รับฟังปัญหา
บางเรื่องที่ท่านอาจจะยังไม่ทราบนะครับ อย่างไรก็ตามจากที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณาเล่า
ให้เราฟังว่า ทางเอสเอ็มอีนั้นต้องถือว่าได้รับการยอมรับในระดับหนึ่งนะครับ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นแบงก์ ออฟ เดอะ เยียร์ (Bank of the year) ของปี ๒๕๔๗
และที่สำคัญก็คือว่าตัวผู้บริหารเองนี้นะครับ ทางท่านกรรมการผู้จัดการเองก็ได้รับรางวัลนี้
แต่ว่าทั้งหมดทั้งปวงนี้ผมว่ามันไม่สำคัญเท่ากับคนในองค์กรเท่าที่ผมได้สัมผัสมานะครับ
ทางเอสเอ็มอีเองนี้นะครับเป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถ แล้วก็สามารถที่จะให้
ประโยชน์กับทางผู้ให้บริการได้ดีพอสมควรในระดับหนึ่ง สิ่งที่ผมอยากจะขออนุญาต
เรียนท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรี และผู้บริหารของเอสเอ็มอีก็คือว่า -----

ที่เราภูมิใจที่สุดก็คือเราได้รับการยอมรับจากสถาบันทริส (TRIS) ซึ่งเราได้จ้างภาคเอกชน มาตรวจสอบ ซึ่งตรงนี้ก็ถือว่าเป็นคนกลางที่สามารถจะเป็นมาตรฐานได้ในระดับหนึ่ง และที่เหนือสิ่งอื่นใดนั่นก็คือว่าเราได้รับการยอมรับจากสถาบันมูดีส์ อินเวสเตอร์ เซอร์วิส (Moody's investor service) ซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่จัดมาตรฐานระดับนานาชาติ ก็ได้ยกย่องว่าเป็นธนาคารที่ได้รับความเชื่อถืออย่างสูงสุดแห่งหนึ่ง สิ่งก็ตามมานั่นก็คือความเชื่อถือ ความที่ได้รับการยอมรับจากการระดมทุนในต่างประเทศ ซึ่งผมก็มั่นใจนะครับว่าธนาคารเอสเอ็มอี ถ้ามีการวางนโยบายอย่างนี้สืบเนื่องต่อ ๆ ไปนี่ก็ จะมีความเจริญก้าวหน้า อย่างไรก็ตามครับท่านประธานครับ จากรายงานผมเอง ต้องขออนุญาตสะท้อนข้อเท็จจริงในส่วนที่ผมได้พบปะและได้เห็นมานะครับ จริง ๆ แล้ว ภาพรวมทั้งหมดท่านสมาชิกได้อภิปรายไปหลายหัวข้อ แล้วก็ประเด็นที่ผมเตรียม จะพูด แต่ว่าประเด็นไหนที่จะซ้ำผมก็ขออนุญาตผ่านไป แต่ว่าอยากจะขออภิปราย ในประเด็นหน้าที่ ๓๙ ครับ เป็นนโยบายที่ทางเอสเอ็มอีได้ทำไว้และผมเห็นว่ายังน้อยไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสินเชื่อฟาสท์ แทรค ซึ่งมูลค่าสินทรัพย์ของเอสเอ็มอีปัจจุบัน เรามีถึง ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่ว่าก่อนหน้านี้ที่เราได้เคยร่วมกันจัดตั้งธนาคารแห่งนี้ ขึ้นมา เราบอกว่าเราสามารถที่จะให้กู้รายย่อย ๕๐,๐๐๐ บาท รวมกันแล้วหลาย ๆ ราย อาจจะไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วคุณสมารถจะมายื่นได้ภายใน ๓ วัน และได้เงิน ซึ่งผมเองก็พยายามไปช่วยประชาสัมพันธ์ให้กับทางเอสเอ็มอี แต่ว่าบางทีไม่ได้เป็น อย่างนั้นนะครับ และที่สำคัญก็คือผมดูตัวเลขแล้วน้อยมากครับท่านประธานครับ ทั้งหมด ๓,๗๕๑ รายทั่วประเทศ ผมว่าตรงนี้อาจจะขอให้ทางเอสเอ็มอีได้กรุณาช่วยดู ให้ลึก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับ ผมกราบเรียนว่าเอสเอ็มอีที่มีคนไปขอสินเชื่อ ถ้าท่านประธานลองสังเกตดูว่าคนที่ผ่านไปกู้เอสเอ็มอีได้อาจจะเป็นบริษัทซึ่งอยู่ในตระกูล คนไม่กี่คน ซึ่งตรงนี้ไม่ต้องห่วงเขาหรอกครับ เพราะว่าเขาสามารถที่จะเข้าหาแหล่งทุน ในระดับอื่น ๆ ได้ แต่ว่าสิ่งที่ผมอยากจะขอให้ท่านประธานกับเพื่อนสมาชิก ได้รับทราบในเรื่องนี้ก็คือว่ากลุ่มที่พวกเราจะต้องดูแลเขาเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมขออนุญาตโยงไปถึงโอทีอปครับ โอทีอปในหน้าที่ ๔๐ ซึ่งถือว่าเป็นนโยบาย ของรัฐบาลที่รัฐบาลเองตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ เรามีตัวเลขโอทีอปเป็น แสน ๆ ล้านบาทครับ แต่ว่าโอทีอปที่เอสเอ็มอีได้กรุณาเอามาใส่ไว้ในนี้บอกว่าเป็นโอทีอปที่เรา

ได้เพิ่มศักยภาพให้บุคคลผู้ประกอบการ ปรากฏว่ารวมแล้วในปี ๒๕๔๗ มีแค่ ๙,๘๙๐, ๐๐๐ บาท ซึ่งผมถือว่าน้อยมากครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะให้ ท่าน ประธานได้กรุณาได้รับฟัง แล้วก็ให้ท่านผู้บริหารได้รับรู้ด้วยว่าก่อนหน้านี้ผมเอง เคยได้ร่วมทำงานในกระทรวงพาณิชย์ และรู้ด้วยที่กระทรวงมหาดไทยเรามีการจัดลำดับ เกี่ยวกับสินค้าโอท็อปที่ได้ ๔ ดาว ๕ ดาว ๕ ดาว หลังจากที่ผ่านมาจากนี้ไปแล้วเราก็จะ พัฒนาไปสู่เอสเอ็มอี ซึ่งทางเอสเอ็มอีจะต้องให้การสนับสนุนและช่วยเหลือ แต่ปรากฏว่า ที่คุยกันไว้ ทำพันธกิจกันไว้ไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะฝากให้ท่านผู้บริหาร ได้รับทราบ แล้วก็ขอให้ช่วยดูแล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มชุมชน กลุ่มต่าง ๆ ที่เรารวมกลุ่มกันมาซึ่งถือว่าเป็นผู้ประกอบการซึ่งไม่สามารถเข้าหาแหล่งทุนได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะสมประโยชน์นโยบายของรัฐบาล สิ่งที่ผมอยากจะขอเรียนฝาก ท่านประธานไปยังผู้บริหารกับ ฯพณฯ รัฐมนตรีอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า สินเชื่อภาคประชาชน ครับในหน้าที่ ๔๐ นี่นะครับ ในนี้เราบอกไว้ว่าสินเชื่อขั้นต่ำวงเงินกู้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท สูงสุด ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ในปี ๒๕๔๗ ท่านสนับสนุนได้ ๗๓ ราย เอมมาลงได้อย่างไรครับ ตรงนี้ สินเชื่อภาคประชาชนที่กระทรวงมหาดไทยได้จัดเตรียมไว้ทั้งหมด ถ้าผมจำไม่ผิด ตัวเลข ๙๐๐,๐๐๐ กว่ารายนะครับ ซึ่งรัฐบาลเองได้แก้ไขไปเยอะแยะเลยครับ แล้วก็ มีเรื่องกับทางจังหวัดก็ได้แก้ไขไปบางส่วน แต่ท่านลงตัวเลข ๗๓ ราย เป็นเงิน ๑๔ ล้านบาท ซึ่งผมว่าน้อยมาก ตรงนี้อ่าเอาลงเลยครับ เพราะว่าถ้าเทียบเป็นนโยบายใหญ่แล้ว ของเราเล็กนิดเดียวครับ และที่สำคัญก็คือตรงนี้ท่านประธานครับ เจตนารมณ์ที่เราจะตั้ง เอสเอ็มอีขึ้นมาก็คือเรามีพันธกิจในการที่จะให้เป็นธนาคารเพื่อเป็นการสร้างสังคม ผู้ประกอบการไทย แต่ปรากฏว่าสิ่งที่ผ่าน ๆ มา ผู้ประกอบการซึ่งประสบปัญหาเศรษฐกิจ มีเอ็นพีแอลมีปัญหาอื่น ๆ อีกเยอะแยะครับ แต่ว่าในกรณีที่เขาไม่สามารถจะหา แหล่งทุนอื่นได้นี่นะครับ ธนาคารเอสเอ็มอีน่าจะเป็นตัวอุดช่องว่างสำหรับบุคคลเหล่านี้ ที่ไม่สามารถจะเข้าหาแหล่งทุน บางคนมีความรู้ มีความสามารถ เด็กจบอาชีวะครับ ต้องเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านกรรมการผู้จัดการนะครับว่าเราได้อบรมมาหลายรุ่น แต่ปรากฏว่าเด็กที่อบรมจากท่านไปไปขอกู้เอสเอ็มอีก็ไม่ได้ครับ อันนั้นอบรมไว้ทำไม ละครับ -----

เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านี้ที่สามารถจะจบมาแล้วมีไฟอยู่ สามารถจะประกอบกิจการ มีธุรกิจที่สามารถจะพัฒนาต่อยอดให้เขามีศักยภาพในการที่จะทำรายได้เข้าประเทศ ปรากฏว่าไม่ได้รับการสนับสนุน แม้กระทั่งอบรมผ่านจากเราไปแล้วก็ยังขอกู้สินเชื่อ ๕๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาท ไม่ได้แบบนี้ครับ เพราะฉะนั้นผมว่าตรงนี้ต้องแก้ไขครับ

สิ่งที่อยากจะขออนุญาตเรียนฝากท่านประธานผ่านไปถึงผู้บริหารอีกอันหนึ่งก็คือว่าสินเชื่อครัวไทยสู่ครัวโลกครับ ตรงนี้เป็นปัญหาอย่างยิ่ง ผมกราบเรียนว่ามีเพื่อนสมาชิก มีพรรคพวกหลายท่านที่ได้กรุณาฝากข้อมูล แล้วก็ให้ผมได้ประสานงานติดต่อ การต้อนรับขับสู้จากทางผู้บริหารก็ดี เจ้าหน้าที่ก็ดี ดีมากครับ แล้วก็มีความรวดเร็วในระดับหนึ่ง แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่ผมเห็นแล้วมันน้อยไปนั่นก็คือว่า ในปี ๒๕๔๗ ท่านได้สนับสนุนแค่ ๓๐ ราย และในนี้ท่านยังบอกว่าจะต้องยกระดับมาตรฐานอาหารไทยในต่างแดน ยกภาพลักษณ์ ส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ว่าร้านอาหารไทยบางเมืองมันมีมากกว่า ๓๐ รายนะครับ และที่สำคัญก็คืออย่างนี้ครับ ประสบปัญหาด้วยตัวเองกับผมที่ได้รับการร้องเรียนมาก็คือว่า มีผู้ประกอบการรายหนึ่งซึ่งเขาสามารถจะหาสินเชื่อในต่างประเทศได้อยู่แล้ว แต่ในขณะที่เดียวกันเขาก็อยากจะมีคอนเนคชั่น (Connection) กับทางไทย เพื่อที่จะหาพ่อครัวบ้าง หาสินค้าอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทางรัฐบาลได้จัดโครงการครัวไทยสู่ครัวโลกมาตลอด จะได้สะดวก จะได้มีการเชื่อมโยงระหว่างพ่อครัวไทย กู้ไทย เพื่อที่จะไปขอใบเวิร์ค เพอร์มิท (Work permit) อะไรในต่างประเทศได้ ปรากฏว่าสินเชื่อเขาได้รับการรับรองจากที่ต่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่นที่อเมริกาอย่างนี้ครับ แต่ปรากฏว่าพอมาถึงเอสเอ็มอีแล้ว เอสเอ็มอีบอกว่าไม่ได้ ต้องเอาหลักทรัพย์ที่เมืองไทย คนไทยที่แต่งงานไปอยู่ที่นั่นเขามีธุรกิจคิดเป็นเงินไทยหลายล้านบาทแล้วนะครับ แต่ว่าเขามีหลักทรัพย์อยู่ที่เมืองนอก ปรากฏว่าไม่ได้ จะต้องให้ธนาคารกรุงไทย หรือธนาคารกรุงเทพที่นั่นประเมิน ซึ่งผมว่าเขาไม่เอาครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจเรียนฝากท่านผู้บริหารว่าอันไหนที่มันสามารถที่จะอะลุ่มอล่วย ดูว่าเขาลงทุนจริง เขาทำจริง โครงการอันนี้ไปได้จริง ผมว่าต้องกล้าตัดสินใจครับ ไม่ใช่ไปยึดถึงแต่ระเบียบอย่างเดียวจริง ๆ แล้วตามระเบียบ ในมาตรา ๑๒ ผมก็ได้ไปดู ๆ มา ปรากฏว่าเขาบอกว่าไม่จำเป็นต้องมีหลักทรัพย์เสมอไป เพียงแต่ว่าดูแล้วเป็นหลักฐานที่เชื่อถือได้ มีใบรับรอง

จากต่างประเทศ สามารถค้าประกันได้ว่าหลักทรัพย์เรามีหลายสิบล้านบาท ก็น่าจะให้ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะฝากท่านประธานไปถึงท่านผู้บริหารด้วยนะครับ

สุดท้ายครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากมีท่านสมาชิกอีกหลายท่านที่จะต้องอภิปราย ผมขออนุญาตวกไปถึงหน้า ๔๕ ครับ แผนยุทธศาสตร์ที่ท่านจะต้องเตรียมทำไว้ในรายจังหวัด ผมเห็นด้วยครับ แล้วก็อยากจะขออนุญาตท่านประธานว่าพวกเราที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นคงจะทราบว่าได้ยี่สิบทุกจังหวัดเรามีผู้ว่าซีอีโอ และแต่ละจังหวัดก็จะได้งบประมาณจากผู้ว่าซีอีโอพัฒนาไปตามแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด หากว่าทางเอสเอ็มอีได้กรุณาเข้าไปต่อยอดแล้วก็ไปทำตามนโยบายที่ทางยุทธศาสตร์จังหวัดเขามีอยู่แล้วก็จะเป็นอย่างดีอย่างยิ่ง เพราะว่าจะได้เสริมกันได้ในระหว่างสิ้นเชื่อกทั้ง ๒ ฝ่าย

สิ่งที่อยากจะฝากท่านประธานไปถึงท่านผู้บริหารอีกอันหนึ่งก็คือว่าในนี้เขียนได้ดีมากนะครับ บอกว่าโครงการนักลงทุนที่เราจะทำแผนพัฒนายุทธศาสตร์รายจังหวัดนี้ครับ จะได้ช่วยเหลือเป็นบิสซิเนส เดเวลอปเมนต์ เซ็นเตอร์ (Business development center) แล้วก็จะปมเพาะ ทำให้มีผู้ประกอบการรายใหม่ซึ่งเป็นคนไทยมากขึ้น สิ่งที่ผมอยากเรียนฝากท่านประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดชายแดนทั้งหลาย เอาเป็นว่าเชียงรายผมนี่ละครับ เชียงรายมีประเทศเพื่อนบ้านก็คือ พม่า ลาว และที่สำคัญก็คือมีจีนตอนใต้ ซึ่งประชากรมีอีกหลายร้อยล้านคนนะครับ แล้วก็มีการค้าขายทางเศรษฐกิจอยู่มากมายครับ แต่สิ่งสำคัญอันหนึ่งซึ่งธนาคารพาณิชย์ยังไม่กล้าตัดสินใจและยังไม่กล้าเข้าไปดูแลอย่างใกล้ชิด นั่นก็คืออัตราแลกเปลี่ยนเราต้องยอมรับว่าธนาคารในพม่าเอง ในลาวเอง ซึ่งประเทศเพื่อนบ้านเรานี้ครับ บางทีมันยังไม่มีระบบอะไรเหมือนกับสากล จีนตอนใต้เรายอมรับนะครับ แต่ว่าตรงนี้ผมเข้าใจว่าในเมื่อทางธนาคารภาคเอกชนเขายังเข้าไปไม่ถึง ในฐานะที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ในฐานะที่เป็นองค์กรของรัฐ ท่านต้องไปเสริมตรงนี้ครับ อัตราแลกเปลี่ยนในระหว่างการค้าขายแดนทำอย่างไรให้มันมีการคล่องตัวมากขึ้น จังหวัดเชียงรายเท่าที่ตัวเลขเห็น ๆ นะครับ ตัวเลขหลายหมื่นล้านบาทครับ แต่ว่ามันมีได้ดินบ้าง บนดินบ้าง ซึ่งตรงนี้เราหายไปเยอะครับ เพราะฉะนั้นอยากจะขอฝากท่านผู้บริหารของเอสเอ็มอีด้วย ช่วยดูแล

ตรงนี้ให้ใกล้ชิด แล้วก็ท่านอาจจะต้องไปจัดระบบละครับว่า ในยุทธศาสตร์ของจังหวัด การค้าชายแดน ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่จะต้องทำเป็นแบงก์ เคอร์เรนซี (Bank currency) อย่างไร ต้องเป็นหน้าที่ของท่านแล้วครับ ต้องขอขอบพระคุณท่านประธาน นะครับ ขอบพระคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม องอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากกรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ ในฐานะที่ผมเคยเป็น คณะกรรมการที่ออกกฎหมายให้มีธนาคารเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจรายย่อยทั้งหลายที่เรากำลังพูดจากันอยู่ในขณะนี้ แล้วก็ได้เฝ้าดูการเติบโตของธนาคารเพื่อผู้ประกอบการรายย่อยต่าง ๆ มาโดยตลอด หลาย ๆ ปีที่ผ่านมา ในช่วงปี ๒ ปีที่ผ่านมา แน่นอนที่สุดครับ ตั้งแต่เริ่มต้น ผมเห็นว่าธนาคารก็สามารถดำเนินการไปในทิศทางที่เป็นไปตามที่เราคาดหวังไว้ ในช่วงที่เราออกกฎหมายฉบับนี้ และแนวนอนที่สุดเราก็หวังต่อไปว่าสิ่งเหล่านั้นก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะการที่เรามีธนาคารในลักษณะนี้ออกมานั้น แน่นอนที่สุดย่อมมีความแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ทั่ว ๆ ไป ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ของการตั้ง วิธีการดำเนินการ รวมทั้งเป้าหมายที่เราต้องการให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลขึ้นกับวงจรเศรษฐกิจของไทยเรา รวมทั้งผู้ประกอบการรายใหม่ ๆ ที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหลาย ถ้ามองว่าวิธีการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ธนาคารมีเป้าหมายไว้นั้น แน่นอนที่สุดครับ สิ่งที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้นั้นเป็นถ้อยคำที่สวยหรู เป็นถ้อยคำที่อ่านแล้วน่าพึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรที่แทบจะต้องมาวิพากษ์วิจารณ์ หรือมาให้ความคิดเห็น หรือมาตั้งคำถาม เฉพาะความสวยหรูในรายงานฉบับนี้ ผมรวบรวมได้ถึง ๑๓ ประเด็น เป็นเรื่องดีทั้งนั้นเลยครับ เป็นเรื่องที่น่าจะสนับสนุน เป็นเรื่องที่เรา น่าภาคภูมิใจที่เรามีธนาคารซึ่งจะมีส่วนช่วยเหลือผู้ประกอบการทั้งหลาย แต่แนวนอนที่สุดครับท่านประธาน นอกเหนือจากความสวยหรูของถ้อยคำ และกิจกรรมที่ธนาคารได้ดำเนินการมาจนประสบความสำเร็จหลายด้าน ดังที่ธนาคารระบุไว้ในรายงานฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นธนาคารแรกที่ปล่อยสินเชื่อ แพลตฟอร์มทรัพย์ทางปัญญาเป็นทุน สามารถใช้สิทธิบัตรผลิตเครื่องล็อกเกียร์ เช่น ยกตัวอย่างไว้นี้ครับ ลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้าหลักประกันการกู้ยืม อันนี้ก็เป็นความดีงามส่วนหนึ่งที่ต้องชมเชยกันนะครับ

เรื่องธนาคารสีชาว เป็นธนาคารแห่งแรกที่ถูกค้ำร้องเรียนโดยตรง
 ต่อผู้บริหารโดยตรง ผ่านตู้ ปณ. ๑๓๑๓ และกล้าตีประกาศทุกสาขาทั่วประเทศว่า
 ที่นี้ไม่มีเงินได้ไต่ะ ก็นับว่าเป็นความกล้าหาญของธนาคารมาก แต่ความกล้าหาญของ
 ธนาคารนั้นสวนทางกับความเป็นจริงหรือไม่ อยากฝากให้ผู้บริหารธนาคารนั้น
 ต้องติดตามว่ามันเป็นไปอย่างที่เราระกาศนี้หรือไม่ อย่างไร ผมเชื่อว่าผู้บริหารธนาคาร
 ต้องไม่ปฏิเสธความจริง ถ้ามีพวกเราจะต้องพูดในห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ว่า
 สิ่งที่ท่านประกาศไว้วันนี้เริ่มมีเสียงครหานินทามากขึ้นในระยะปีหลัง ๆ ผมหวังว่า
 ผู้บริหารธนาคารคงไม่อยากจะให้เสียงครหานินทาเหล่านี้มีมากขึ้นต่อไป ฝากให้ท่านช่วยไป
 ดูแลในเรื่องเหล่านี้ด้วย เพราะผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดย่อมนั้น ถ้าเขาสามารถ
 ไปหาความช่วยเหลือจากธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ ได้ตามปกติอยู่แล้ว และแน่นอนที่สุด
 ท่านผู้บริหารธนาคารก็คงต้องยอมรับนะครับว่า ในอดีตที่ผ่านมาเราทำได้ยินเสียงครหา
 นินทาในเรื่องทำนองนี้ สมัยก่อนเรียกว่า เงินค่าปากถุง อยู่บ่อยครั้งในธนาคารพาณิชย์
 ทั่วไป แต่นั่นก็เป็นเรื่องความยินยอมพร้อมใจกันระหว่างผู้ประกอบการกับผู้มีหน้าที่อนุมัติ
 แต่นี้เป็นธนาคารซึ่งแน่นอนที่สุด ผมเชื่อว่าเป็นธนาคารที่เป็นความหวังของผู้ประกอบการ
 ขนาดกลาง ขนาดย่อม เป็นความหวังของคนหาเช้ากินค่ำจำนวนหนึ่ง ซึ่งอยากจะลืมตา
 อ้าปาก อยากจะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่มีส่วนช่วยเสริมสร้างธุรกิจขึ้นในประเทศของเรา
 ให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น -----

นั่นเป็นประการแรกที่ผมอยากจะฝากไว้ก่อนเป็นเบื้องต้น เพราะผมถือว่าผมไม่อยากจะเห็นธนาคารซึ่งเรากำลังพูดจากันอยู่ ในขณะนี้ ไม่อยากเห็นเอสเอ็มอี แบงก์ ต้องถูกครหานินทาในเรื่องเหล่านี้ และผมเชื่อว่าผู้บริหารธนาคารเองก็ไม่อยากถูกครหานินทาในเรื่องเหล่านี้ เพราะอะไรครับ เพราะหลักการดำเนินงานของธนาคารได้ระบุเอาไว้ในรายงานฉบับนี้ว่า ใช้หลักการดำเนินงานแบบเฟิร์สท (FIRST) เอฟไออาร์เอสทีครับ เป็นคำย่อมาจากคำภาษาอังกฤษ ๕ คำด้วยกัน คำสุดท้ายของคำย่อนี้คือคำว่า ที (T) ย่อมาจากคำว่า ทรานพาเรนซี (Transparency) ท่านบอกว่าการเป็นธนาคารสีขาว มีการปฏิบัติงานโปร่งใส มีมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน สามารถตรวจสอบได้เสมอ และสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล นี่เป็นหัวใจสำคัญที่สุดหัวใจหนึ่งของการบริหารจัดการเอสเอ็มอี แบงก์ ซึ่งผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ผมอยากจะย้ำไว้ในเบื้องต้นขณะนี้ก่อน

ถัดมานะครับ ในหลักการดำเนินงานแบบเฟิร์สทนี้ คำแรก คำว่า โฟกัส (Focus) คงไม่มีปัญหาอะไรที่จะมาวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องนี้นะครับ เพราะท่านก็บอกว่าการให้ความสำคัญต่อการสร้างสังคมผู้ประกอบการไทยเป็นยุทธศาสตร์ตามนโยบายของรัฐบาล อันนี้ก็ทั่วไป เป็นเรื่องปกติ คำว่า ไอ (I) อินโทรเวอร์ชัน (Introversion) ท่านก็บอกว่าคุณจะมาพัฒนาผู้ประกอบการอย่างครบวงจร อันนี้ก็เป็นเรื่องปกติ เป็นที่เลี้ยงธุรกิจ เพิ่มทักษะคำว่า อาร์ (R) ซึ่งเป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำว่าเฟิร์สท ริซอร์สฟูลเนส (First resourcefulness) ท่านบอกว่าการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีพนักงานที่เชี่ยวชาญมีทักษะ และองค์ความรู้และเต็มเปี่ยมด้วยจิตและวิญญาณในการให้บริการด้วยความเอื้ออาทร พร้อมเครือข่ายเพื่อให้การสนับสนุนลูกค้าทั้งด้านการเงินและการพัฒนาธุรกิจได้อย่างครบวงจร อันนี้ต้องยอมรับนะครับว่ามีเสียงชื่นชมว่าพนักงานของท่านเป็นพนักงานที่เปี่ยมไปด้วยจิตและวิญญาณ อาจจะมีมากกว่าหลาย ๆ องค์กร ถ้าเทียบกับธนาคารด้วยกัน เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเรื่องที่ท่านน่าจะภาคภูมิใจตรงนี้ได้ ปัญหาอยู่ตรงที่ว่า การยอมรับว่ามีพนักงานเก่ง ๆ เยอะในองค์กรของท่าน ท่านต้องพยายามให้เขาใช้ความเก่งของเขาเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ ตามวัตถุประสงค์ของธนาคารด้วย อย่าใช้ความเก่งของเขาเพื่อประโยชน์ของคนส่วนน้อย คนที่อาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องมาพึ่งพาความเก่งกาจของพนักงานของท่านอยู่แล้ว

อาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องมาพึ่งพาตามวัตถุประสงค์ของธนาคารนี้อยู่แล้ว อันนี้ผมขอฝากท่านไว้ด้วยนะครับ

ถัดมา ในองค์ประกอบหลักการดำเนินงานแบบเฟิร์สทที่ท่านระบุไว้ในรายงานฉบับนี้ก็คือคำว่า เอส (S) หรือ สปีด (Speed) ท่านบอกว่าการบริการและการปฏิบัติงานที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพด้วยการปรับปรุงระบบงานต่าง ๆ ก็คือใช้เทคโนโลยี ใช้สารสนเทศอย่างเหมาะสมมาใช้ เพื่อทำให้เกิดความเร็วในการบริการลูกค้ามากขึ้น อันนี้ก็เช่นเดียวกับอาร์ (R) ครับ ที่ผมอยากจะฝากไว้ ความเร็วนี้ขอให้เป็ความเร็วที่เสมอภาคกัน คนยากคนจน คนที่เขาอยากจะทำธุรกิจ คนที่เขามีความหวังว่าจะเอาอนาคตมาให้ธนาคารนี้สนับสนุนนั้นนี้ ขอให้เขาได้มีความเร็วเท่า ๆ กับผู้มีอำนาจบาตรใหญ่ในบ้านเมือง ขอให้เขาได้มีความเร็วเท่า ๆ กับคนที่มีอำนาจวาสนามากกว่าเขา อย่าให้เขาเกิดความรู้สึกว่าความเร็วนี้ มันเป็นความเร็วเพื่อใครคนใดคนหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่าถ้าท่านสามารถดำเนินการได้อย่างที่ผมให้ข้อคิดนี้ หลักการดำเนินการแบบเฟิร์สทของท่าน ก็จะเป็นหลักการดำเนินงานที่เราสามารถให้ความไว้วางใจ เราสามารถภาคภูมิใจไปกับท่านด้วย

ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้ท่านประธานมาดูผลการดำเนินงานในปี ๒๕๔๗ มีผลการดำเนินงานหลายเรื่อง ส่วนหนึ่งที่น่าจะเป็นประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้พูดจาไปบ้างแล้วก็ตาม แต่ผมมีประเด็นปลีกย่อย ที่อาจจะเสริมเพิ่มขึ้นมาบ้างเล็กน้อย หรืออาจจะเป็นคำถามที่อยากจะให้ท่านตอบ ให้ท่านช่วยชี้แจงให้พวกเราได้รับทราบไว้ด้วยก็คือ แผนกับผลการดำเนินงานในปี ๒๕๔๗ ในเรื่องสินเชื่อครัวไทยสู่ครัวโลก ท่านบอกให้การสนับสนุน ๓๐ ราย วงเงิน ๒๑๓ ล้านบาท สิ่งที่ผมอยากจะสอบถามท่านก็คือว่า ผู้ประกอบการที่ได้รับการสนับสนุนสินเชื่อครัวไทยสู่ครัวโลก เป็นผู้ประกอบการรายใหม่ หรือผู้ประกอบการรายเก่าที่ทำธุรกิจอยู่แล้วในต่างประเทศ ผมเชื่อว่าท่านคงมีตัวเลขอยู่แล้วนะครับ ว่าให้ใครไปบ้าง อย่างไร -----

ทำไมผมหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมา ก็เพราะว่าผมได้รับการ อธิบายว่าร้องเรียนเลยครับ ได้รับการอุทธรณ์บอกกล่าวว่าเขาเป็นคนไทยที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องของการประกอบธุรกิจการทำอาหาร แล้วก็อยากจะไปใช้ชีวิตลงทุนตามนโยบายของรัฐบาลครัวไทยสู่ครัวโลก ปรากฏว่าการเข้าไปติดต่อประสานงานกับเอสเอ็มอี แบงก์ เพื่อให้เขาได้สามารถดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลนั้น กราบเรียนท่านผู้บริหาร กราบเรียนท่านประธานว่ามีข้อติดขัดพอสมควรนะครับ และก็ทำให้เขาไม่สามารถที่มีโอกาสที่จะไปเผยแพร่ชื่อเสียงของอาหารไทยในต่างประเทศตามความรู้ความสามารถของเขาได้มากเพียงพอ ผมคิดว่าตรงนี้อะไรให้ท่านช่วยตอบคำถามให้พวกเราได้รับทราบ ว่า ส่วนมากเป็นรายใหม่หรือรายเก่าที่เขาดำเนินการอยู่แล้ว และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือว่า เรื่องของใบอนุญาตทำงานเวลาอยู่ในต่างประเทศก็ติดนะครับ สิ่งเหล่านี้ในฐานะท่านส่งเสริม สนับสนุนให้โครงการครัวไทยสู่ครัวโลกสามารถจะเดินทางไปทำในต่างประเทศได้ ได้มีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้หรือไม่ อย่างไร เพราะนี่คือปัญหาและอุปสรรค เขาได้รับการสนับสนุนการเงินจากท่าน แต่ถึงเวลาไปขอวีซ่า (Visa) ขอใบอนุญาตที่จะไปทำงานในต่างประเทศแล้วไม่ได้รับ มันก็ไม่มีประโยชน์อะไรที่เขาจะมาได้รับการสนับสนุนการเงินจากท่าน ถ้าตรงนั้นมันไม่ได้รับการเปิดช่อง ไม่ได้รับการแก้ไข ให้สามารถเดินทางต่อไปได้ ผมคิดว่าแน่นอนที่สุด เรื่องการมีใบอนุญาตทำงานเรื่องวีซ่า จะไม่ใช่เรื่องของท่านโดยตรง แต่ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ก็คงจะต้องประกอบกันแล้วก็อยากจะฝากให้ท่านช่วยต้องหาทางทำอย่างไร ว่าเมื่อเราสนับสนุนการเงินแล้ว ก็ให้เขาสามารถดำเนินการได้ตามกระบวนการของการไปตั้งรกรากไปตั้งการประกอบการในต่างประเทศได้

ถัดมาคือเรื่องของสินเชื่อโครงการเต็มให้เต็ม เต็มใจจากนะครับ เป็นสินเชื่อสนับสนุนข้าราชการเกษียณก่อนอายุ การเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ซึ่งเอสเอ็มอี แบงก์ ก็ร่วมมือกับสำนักงานประกันสังคม จัดฝึกอบรมต่าง ๆ ผมคิดว่าอันนี้เป็นโครงการที่ดีนะครับ แต่มีความสงสัยว่า มีผู้เกษียณก่อนอายุจำนวนมาก แต่ทำไมถึงได้รับอนุมัติสินเชื่อทั้งสิ้นเพียง ๓๙ ราย ในปี ๒๕๔๗ แล้วก็เงินประมาณ ๑๓ ล้านบาท อันนี้เป็นโครงการเฉพาะผู้เกษียณก่อนอายุ หรือว่าเป็นโครงการสำหรับ

ผู้เกษียณอายุโดยทั่วไปด้วย ถ้ายังไม่มีโครงการสำหรับผู้เกษียณอายุโดยทั่วไป เป็นไปได้หรือไม่ที่ท่านจะเริ่มโครงการสำหรับผู้เกษียณอายุทั่ว ๆ ไปด้วย เพราะต้องยอมรับว่าเดี๋ยวนี้คนอายุเลย ๖๐ ปีไปเป็นจำนวนมาก ก็ยังเป็นผู้มีกำลังวังชา ยังเป็นผู้มีสติปัญญา มีความคิด ความอ่านที่พร้อมที่จะเริ่มต้นใช้ชีวิต เป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ใช้เวลาที่เหลืออยู่ในชีวิตของเขาให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ไม่ใช่นั่งกิน นอนกิน เลี้ยงลูก เลี้ยงหลานไปตามปกติอย่างที่เพิกนอยู่โดยทั่วไป เพราะฉะนั้นฝากท่านในประเด็นเหล่านี้ด้วยนะครับ ในเรื่องของผลการดำเนินงานประกอบการ

ถัดมาก็คือเรื่องของสินเชื่อบัตรเติมก๊าซเอ็นจีวี อันนี้ก็คล้าย ๆ กับเพื่อนสมาชิกได้พูดไปส่วนหนึ่ง ว่ามันมาเกี่ยวข้องกับอะไรกับการที่จะเสริมสร้างผู้ประกอบการรถแท็กซี่ให้ผู้มีอาชีพขับรถแท็กซี่ได้มีโอกาสได้เป็นเจ้าของและกรรมสิทธิ์รถแท็กซี่นะครับ เพราะในรายละเอียดนั้นไม่ได้บอกเลยว่าเกี่ยวข้องกับบัตรเติมก๊าซเอ็นจีวี ก็อยากให้ท่านชี้แจง ซึ่งผมคิดว่าท่านก็คงชี้แจงได้อยู่แล้ว แต่สิ่งที่ผมอยากยกมาเป็นประเด็นในขณะนี้ก็คือว่า ที่ท่านระบุไว้ว่าให้การสนับสนุนทั้งสิ้น ๔๘ ราย เป็นการให้การสนับสนุนลักษณะตัวบุคคล หรือว่าเป็นกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มบริษัท กลุ่มอะไรต่าง ๆ อันนี้ก็อยากจะทราบรายละเอียดข้อเท็จจริงเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม ผมเห็นว่าการสนับสนุนสินเชื่อให้ผู้ประกอบการที่มีอาชีพขับรถแท็กซี่ได้มีโอกาสเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในรถแท็กซี่นี้เป็นเรื่องที่ดีมาก ผมคิดว่าคน ๆ หนึ่งคงไม่มีใครอยากที่จะเป็นผู้ขับรถแท็กซี่ไปทั้งชีวิต แล้วก็เหลือเศษเงินไม่เท่าไรกลับบ้านที่ภาคอีสาน แล้วก็ไปใช้ชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก ผมเชื่อว่าถ้าธนาคารเอสเอ็มอีจะช่วยให้คนเหล่านี้ ในเมื่อเขามาตั้งรกรากชีวิตที่ดีกว่าในเมืองหลวง ใช้ความสามารถเท่าที่เขา มีอยู่ด้วยการขับรถแท็กซี่ แล้วท่านทำให้เขาได้เป็นกรรมสิทธิ์ในเจ้าของรถแท็กซี่ -----

แน่นอนที่สุดครับคนเราเมื่อมีกรรมสิทธิ์อะไรอยู่ในมือเขาอยากจะทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุด และแน่นอนที่สุดเขาอยากจะทำบริการผู้โดยสารให้ดีที่สุด เขาอยากจะทำรักษาสภาพรถ เขาให้ดีที่สุด และเขาก็อยากจะทำหวังว่าเขาจะมีอนาคตที่ดีกว่าเมื่อวันหนึ่งเขาไม่สามารถ ขับรถแท็กซี่ได้อีกต่อไปในสภาพที่ตาเขาฝ้าฟาง ร่างกายอ่อนล้าลงไป ซึ่งจะต้องกลับไป บ้านในต่างจังหวัด ซึ่งไม่น้อยทีเดียวก็เป็นพี่น้องเราจากภาคอีสาน ผมฝากท่าน ไว้ด้วยนะครับว่าถ้าเผื่อทำอะไรที่จะหาทางให้มีจำนวนผู้ได้รับการสนับสนุนทั้งสิ้น มันมากกว่า ๔๘ ราย เพราะผู้ประกอบการหรือว่ามีอาชีพขับรถแท็กซี่ผมว่ามีหลายหมื่นคนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ฝากท่านในประเด็นนี้ไว้ด้วย

เรื่องไอทีอปก็เช่นเดียวกันครับ โครงการสินเชื่อไอทีอปต้องยอมรับว่าแน่นอนที่สุดครับเป็นโครงการที่สามารถเข้าไปช่วยกลุ่มเป้าหมายหลาย ๆ กลุ่มได้ โดยเฉพาะในชนบท แต่สิ่งที่อยากจะตั้งคำถามในขณะนี้ก็คือว่าเวลาถ้าให้สินเชื่อไปแล้ว ท่านได้ไปติดตามดูในเรื่องของทำให้สินค้าไอทีอปเหล่านี้ได้มีตลาดหรือไม่ อยากรู้ ต้องกราบเรียนท่านผู้บริหารเอสเอ็มอี แบงก์ นะครับว่า ในหลายกรณีผมไปพบว่าโครงการ สินเชื่อไอทีอปต่าง ๆ หรือสินค้าไอทีอปที่รัฐบาลหยิบยกขึ้นมาประชาสัมพันธ์อย่างสวยงาม ผมไปตรวจสอบดูแล้วนะครับมีหลายสินค้าที่เดียวที่เขาประสบความสำเร็จมาก่อนที่จะ มีไอทีอปอีกนะครับ แต่รัฐบาลนี้โดยผู้บริหารงานบางส่วนก็หวังที่จะเอาสินค้าไอทีอป เหล่านี้มาเป็นผลงานเสนอให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้เห็นว่าเป็นผลงานก็ไปขอรับรองเขา นะครับ ให้มาเป็นส่วนหนึ่งของสินค้าไอทีอปเขาขายได้อยู่แล้ว เขาไปได้ดีอยู่แล้วอะไร ต่าง ๆ เขาบอกว่าเขาแทบไม่ได้รับการสนับสนุนอะไรจากรัฐบาลเลย เพียงแต่ช่วยทำให้ รัฐบาลมีสินค้าไอทีอปที่ประสบความสำเร็จมากขึ้น แต่ปรากฏว่าเมื่อเขาพยายามอยาก จะเข้าไปขอที่จะขยายงานเพิ่มมากขึ้น ปรากฏว่าหลายครั้งที่เขาได้รับการบอกเล่าว่า เขาประสบความสำเร็จแล้ว เขาไปได้ดีแล้ว อะไรแล้ว จึงควรที่จะเฉลี่ยสินเชื่อไปให้ คนอื่นบ้าง อันนี้ก็เคยมีคำตอบในลักษณะนี้ก็ฝากท่านไว้ด้วยนะครับ รวมทั้งสิ่งที่จะพูดถึง ในเรื่องของโครงการสินเชื่อไอทีอปนี้ก็ถือว่าถ้าเราให้สินเชื่อไปแล้วเขาไม่สามารถที่จะ ทำให้สินค้าของเขาพัฒนาไปได้ด้วย มีตลาดได้ด้วย ผมคิดว่าแน่นอนที่สุดอาจจะ ไม่เป็นภาระหน้าที่ของเอสเอ็มอี แบงก์ โดยตรง แต่ผมคิดว่าเอสเอ็มอี แบงก์ ก็อาจจะต้อง ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำให้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้หมดไป

เพราะอะไรครับ เพราะถ้าสินค้าโอท็อปซึ่งเขาได้รับสินเชื่อจากเอสเอ็มอี แบงก์ แล้วเขาไม่ประสบความสำเร็จ ปัญหามันก็กลับมาที่ท่านท่านก็มีเอ็นพีแอลส่วนหนึ่ง เกิดขึ้นจากสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นแทนที่เราจะมาก่อปล่อยให้เกิดเอ็นพีแอล เราไปหาทาง ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ แล้วทำให้ปัญหานี้หมดไป ผมเชื่อว่าน่าจะเป็นประโยชน์ ต่อเอสเอ็มอี แบงก์ มากกว่า ถัดมาครับดูอาจจะเป็นเรื่องไม่สำคัญ แต่ผมก็ยังเห็นว่า เป็นเรื่องสำคัญก็คือสินเชื่อทะเล โมบายครับ ผมอ่านรายงานฉบับนี้ผิวเผินแล้วก็ดูเป็นเรื่อง ปกตินะครับ แต่เมื่ออ่านลึกลงไปในเรื่องละเอียดแล้ว สินเชื่อทะเล โมบายนี้ที่ท่านบอกว่า เป็นสินเชื่อสร้างอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มผู้บริหารส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น และพนักงานองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น โดยสมัครเป็นผู้แทนจำหน่าย บัตรเติมเงินของบริษัทผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ผ่านบริษัท ๆ หนึ่งในที่มีชื่อว่า บริษัทไทยคลัง เทรดดิ้ง จำกัด รายละเอียดปรากฏอยู่ในหน้า ๔๐ นะครับ เพื่อท่าน จะเปิดดูตามไปด้วยของรายงานฉบับนี้ วงเงินกู้ต่อรายไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท อัตราดอกเบี้ยไม่เกินร้อยละ ๑๐ ต่อปี ระยะเวลาการกู้สูงสุดไม่เกิน ๒ ปี ในปี ๒๕๔๗ นี้ ที่ผ่านมามีท่านปล่อยกู้ตามโครงการนี้ ๑.๘๔ ล้านบาทครับ อนุมัติสินเชื่อทั้งสิ้น ๓๑ ราย ผมมีคำถามอยากถามผ่านไปยังท่านประธานสภาไปยังผู้บริหารว่า ทำไมรัฐบาลหรือว่า ผู้บริหารเอสเอ็มอี แบงก์ ต้องให้สินเชื่อเพื่อสร้างอาชีพนี้ครับ อยากจะถามว่าอาชีพนี้ มีผลดีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างไรครับ -----

การให้สินเชื่อเทเล โมบาย การให้อาชีพเสริมแก่ผู้บริหารองค์กรส่วนท้องถิ่น โดยเป็น
ผู้แทนจำหน่ายบัตรเติมเงินโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นการช่วยทำให้เศรษฐกิจรากหญ้า
แข็งแกร่งได้อย่างไรครับท่านประธาน หรือมันไปช่วยเพิ่มความสามารถในการผลิตของ
ผู้ประกอบการได้อย่างไร แต่ผมเห็นในตรงกันข้ามครับท่านประธาน ผมเห็นว่ามันอาจจะ
เป็นการไปสร้างค่านิยม บริโภคนิยม เป็นการไปสร้างหนี้บริโภคให้ประชาชนเพิ่มมากขึ้น
ซึ่งแน่นอนที่สุดเราอาจจะเห็นต่างกันได้นะครับ จึงอยากจะมีคำถามไปยังรัฐบาลหรือ
ผู้บริหารในเรื่องนี้ว่า เราไม่มีอาชีพหรือกิจการประเภทอื่นเลยหรืออย่างไรครับที่จะเป็น
ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจรากหญ้ามากกว่าโครงการในลักษณะนี้ แล้วเราไม่มีทางเลือกอื่น
ในการทำอาชีพเสริมอีกแล้วหรือ เพราะเท่าที่ผมดูในรายงานฉบับนี้ อันนี้จะปรากฏว่า
เป็นการส่งเสริมอาชีพเสริม เท่าที่ผมทราบ ยังไม่เห็นอันอื่นนะครับ หรือท่านมีอาชีพเสริม
อย่างอื่นแต่ไม่ปรากฏอยู่ในนี้ หรือท่านมีโครงการจะทำในลักษณะไหน อย่างไร กรุณาแจ้ง
ให้พวกเราทราบด้วย

ประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะตั้งคำถามก็คือว่า มีความจำเป็นเพียงไรครับ
ที่รัฐบาลต้องให้สินเชื่อกับคนกลุ่มนี้เพื่อสร้างอาชีพเสริม มันมีความจำเป็นอย่างไรครับ
ที่เราจะต้องไปให้สินเชื่อกับผู้บริหารส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นต่าง ๆ เหล่านี้
ถึงอย่างไรก็ตามท่านจะให้สินเชื่อคนเหล่านี้ นะครับ ผมก็ไม่อยากจะไปตีใจอะไรมาก
นะครับ เพียงแต่อยากจะตั้งคำถามว่าทำไมเจาะจงเป็นคนกลุ่มนี้ ทำไมเราไม่ไปให้คนที่
น่าจะมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ ต่อการประกอบอาชีพตามปกติในชนบท ทำไม
จึงต้องไปสร้างอาชีพเสริมให้กับคนกลุ่มนี้ ทำไมรัฐบาลไม่ไปช่วยกลุ่มคนที่เขาน่าจะ
มีความต้องการมากที่สุดก่อน ผมไม่อยากจะคิดไปไกลนะครับ แต่ก็อยากจะฝากไว้เป็น
ข้อคิดที่ว่า อันนี้เป็นนโยบายรัฐบาลที่กำลังพยายามจะชื้อเสียงกับกลุ่มที่มีศักยภาพที่จะ
เป็นหัวคะแนนหรือไม่ อย่างไร ไม่อยากคิดไปไกลอย่างนั้นนะครับ แต่ก็ฝากให้เป็นข้อคิด
กับผู้บริหารไว้ด้วย

ถัดมาข้อที่ ๓ ในโครงการสินเชื่อเทเล โมบาย ก็คือว่า ทำไมต้องเป็นบริษัท
ไทยคลัง เทวดิ่ง จำกัด ทำไมต้องเป็นบริษัทนี้ที่ได้เป็นนายหน้าจำหน่ายบัตรเติมเงิน
โทรศัพท์มือถือเป็นเรื่องน่าสนใจครับ ผมก็เลยไปค้นข้อมูลครับ ไปค้นข้อมูลดูว่าบริษัทนี้
ประกอบกิจการอะไรบ้าง ท่านประธานครับ พบข้อมูลน่าสนใจมากครับ ข้อมูลปรากฏว่า

บริษัทมีวัตถุประสงค์แรกตั้ง เพื่ออะไรท่านประธานทราบไหมครับ วัตถุประสงค์แรกตั้งของ บริษัทนี้ก็คือ เป็นบริษัทประกอบกิจการรับซื้อ ขายสินค้าทางการเกษตร การประมง ปัจจุบันเป็นอะไรครับ ปัจจุบันเป็นตัวแทนจำหน่ายเมล็ดข้าวโพดคั่วพรีเมียม (Premium) เกรดเอจากสหรัฐอเมริกา ขายเมล็ดข้าวโพดคั่ววัตถุประสงค์พร้อมอุปกรณ์ คือเครื่องคั่วข้าวโพด ผมก็เลยเกิดคำถามง่าย ๆ ครับท่านประธาน ซึ่งทางผู้บริหารอาจจะมีคำตอบอยู่แล้วก็ได้นะครับว่า ผมมีคำถามง่าย ๆ ว่าทำไมจึงให้บริษัทข้าวโพดคั่วมาเป็นตัวแทนจำหน่ายบัตรเติมเงินโทรศัพท์มือถือครับ ดูแล้วมันไม่น่าจะเป็นความเชี่ยวชาญของบริษัทนี้เลยท่านประธาน ถ้าให้สินเชื่อเขาไปขายข้าวโพดคั่วกระจายไปทั่วประเทศไทย ผมคงไม่ติดใจอะไรหรอกครับ แต่เมื่อบริษัทที่ประกอบธุรกิจข้าวโพดคั่วได้รับสินเชื่อมาเป็นตัวแทนจำหน่ายบัตรเติมเงินโทรศัพท์มือถือ ท่านประธานคงไม่ตำหนิผมนะครับที่ผมจะต้องตั้งคำถามไปยังผู้บริหาร ถ้าหากรัฐบาลต้องการให้บริษัทนี้มาช่วยสร้างอาชีพเสริม ผมก็คิดต่อไปว่าทำไมไม่ให้เป็นผู้ส่งเสริมการผลิตเมล็ดข้าวโพดคั่วให้ไปทั่วประเทศไทย แล้วก็ควรจะให้เขาเป็นตัวแทนจำหน่ายรับซื้อเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดคั่วหรือสร้างอาชีพอะไรที่มันเกี่ยวกับเรื่องข้าวโพดคั่วนี้ล่ะครับ ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์กว่า สิ่งที่ผมยกมาก็ไม่อยากจะให้การปล่อยสินเชื่อในลักษณะนี้ ซึ่งผมอาจจะเข้าใจผิดก็ได้ครับ ทางคณะผู้บริหารอาจจะมีเหตุผลมีอะไรเออะแยะที่อาจจะสามารถชี้แจงได้ ผมก็พร้อมที่จะรับฟัง แต่ถ้าไม่มีเหตุผล ผมไม่อยากจะให้สิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้นนะครับ เพราะถ้าได้ยิน ได้รู้ไปถึงไหนมันก็เป็นข้อครหานินทา และแน่นอนที่สุดครับ คนออกมายื่นพุดโดยตรงตำหนิติเตียนเรา ผมว่าเป็นเรื่องดีให้คำวิพากษ์วิจารณ์เราเป็นเรื่องดี อะไรที่มันเป็นข้อครหานินทาเมื่อไรนี่ล่ะครับ ท่านแก้ยากนะครับ กว่ามันจะกลับมาสู่สภาวะปกติ

ไม่รู้ว่าเมื่อไรจะเสร็จสิ้น ไม่รู้ว่าเมื่อไรจะแก้ได้ ครหานินทากันไปเรื่อย ๆ และแน่นอนที่สุด ถ้าครหานินทาว่าเอสเอ็มอี แแบงก์ ไม่ต่างจากแบงก์อื่น ๆ ในเชิงลบเท่าที่เคยเป็นมาในอดีต ผมเชื่อว่าคงไม่เป็นที่พวกเราปรารถนา เพราะฉะนั้นวันนี้วันที่เรามาพิจารณารายงานประจำปี ๒๕๔๗ ของเอสเอ็มอี แแบงก์ จึงหวังว่าช่วงเวลานี้ของเรานั้นจะเป็นช่วงเวลาที่เราจะมีส่วน มีโอกาสได้เห็นพัฒนาการในทางที่ดีของเอสเอ็มอี แแบงก์ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เหมือนกับวันที่ผมนั่งเป็นกรรมาธิการพิจารณากฎหมายฉบับนี้จนกระทั่งเรามีเอสเอ็มอี แแบงก์ ออกมา และผมเชื่อว่าถ้าเราสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ได้แล้ว ก็จะได้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของไทย เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนคนไทยจำนวนมาก ผากความหวังเหล่านี้ไว้กับท่านทั้งหลายที่เป็นผู้บริหารเอสเอ็มอี แแบงก์ ด้วยครับ ขอบพระคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกศล พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

หม่อมหลวงอภิเมงคกุล ไสณกุล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม หม่อมหลวงอภิเมงคกุล ไสณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือที่เรารู้จักกันว่าเอสเอ็มอี แแบงก์ หรือ ธพว. นั้น มีการจัดตั้งขึ้นในปี ๒๕๔๕ ซึ่งกระผมเชื่อว่าเจตนารมณ์ในการจัดตั้งธนาคารในครั้งนี้เป็นเจตนารมณ์ที่ดี ซึ่งมุ่งหวังจะสร้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากผู้ประกอบการรายย่อยให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมุ่งหวังที่จะพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ไปสู่วิสาหกิจขนาดใหญ่ที่สามารถเป็นฐานทางธุรกิจทางเศรษฐกิจให้กับประเทศของเรา อย่างไรก็ตามครับท่านประธาน กระผมมีความเป็นห่วงในนโยบายของรัฐบาลซึ่งที่ผ่านมาสื่อเค้าว่าจะนำธนาคารแห่งนี้ไปใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง ก่อนอื่นกระผมคงต้องเรียนว่าผมคงไม่โทษท่านผู้บริหารหรือครับ เพราะผมเชื่อว่าทุกท่านได้พยายามทำงานอย่างสุดความสามารถภายใต้แรงกดดันของนโยบายรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นในด้านการสร้างเสถียรภาพให้กับธนาคาร การสร้างความมั่นคงในด้านสภาพคล่อง ในด้านทุนสำรอง

ให้กับธนาคารและแม่แต่ในด้านผลกำไร ซึ่งในปี ๒๕๔๗ นั้น ธนาคารมีกำไรประมาณ ๑๓๐ ล้านบาท ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หากคำนึงถึงว่าวัตถุประสงค์ของธนาคารนั้น มีใช้การทำกำไรเป็นหลัก แต่สิ่งที่ผมเป็นห่วงครับ คือในปี ๒๕๔๗ นั้น รัฐบาลได้แสดงเจตนารมณ์ที่จะเข้าไปกดดันผ่านกลไกของกระทรวงต่าง ๆ ผ่านกลไกของสำนักงานพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะให้ธนาคารแห่งนี้มีการปล่อยสินเชื่อโดยที่คำนึงถึงจำนวนของผู้ที่ได้รับสินเชื่อมากกว่าคุณภาพของสินเชื่อ นั่นหมายความว่า มีแรงผลักดันของรัฐบาลที่จะให้ธนาคารแห่งนี้ไปเป็นเครื่องมือทางการเมืองตอบสนองนโยบายประชานิยมของรัฐบาล เหตุผลที่กระผมนำเรื่องนี้มากล่าวตรงนี้ก็เพราะว่า หากเราพิจารณาจากข้อมูลในรายงานจะเห็นว่าในปี ๒๕๔๖ นั้น ธนาคารมีการอนุมัติสินเชื่อจำนวน ๒๗,๓๗๓ ล้านบาท ให้กับลูกหนี้จำนวนทั้งสิ้น ๖,๑๙๗ ราย ซึ่งในจำนวนนี้ ๑ ปีให้หลังมีมูลค่าของหนี้เพิ่มขึ้นเป็น ๒๙,๒๘๑ ล้านบาท แต่กลับมีลูกหนี้เพิ่มขึ้นเป็น ๑๓,๓๒๒ ราย นั่นหมายถึงว่าในเพียงระยะเวลา ๑ ปีนั้น ดูเหมือนว่ามีการขยายฐานของลูกหนี้ ซึ่งดูบนผิวเผินก็น่าจะเป็นเรื่องที่ดี มีการขยายฐานกว่าร้อยละ ๙๙ ถือว่าธนาคารได้ให้บริการกับประชาชน ในเมื่อไปศึกษาข้อมูลดูลึก ๆ ครับท่านประธาน จะเห็นว่าในเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๔๗ ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง บอกว่า พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ต้องการให้มีผู้ประกอบการใหม่จำนวน ๕๐,๐๐๐ ราย จึงแบ่งจำนวนร้อยละ ๑๐ หรือ ๕,๐๐๐ ราย ให้เอสเอ็มอี แบ่งกันเป็นผู้รับผิดชอบ -----

แต่ในขณะเดียวกันครับท่านประธาน ท่านกรรมการผู้จัดการของธนาคารเอง เมื่อมีการสอบถามว่าเรื่องของการจัดอันดับ ประสิทธิภาพการบริหารงานของบริษัท โดยบริษัทไทยแลนด์ แอนด์ เรตติ้ง อินฟอร์เมชัน ซิสเต็ม (Thailand and Rating Information System) หรือว่า ทริส ซึ่งได้เข้ามาจัดอันดับการปฏิบัติงานของธนาคาร โดยมีคะแนนเต็ม ๕ ได้ให้คะแนนกับธนาคารไว้ ๓.๘ คะแนน ท่านกรรมการ ผู้บริหาร ก็ได้เรียนสัมภาษณ์ว่า ในปีนี้ ธพว. ตั้งเป้าหมายไว้ที่ ๔ คะแนน แต่คาดว่าจะไม่ได้ตามเป้าหมาย เนื่องจากสิ้นเชื่อผู้ประกอบการใหม่ ๕,๐๐๐ ราย ที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวงการคลัง จะเป็นตัวจุดเรตติ้ง (Rating) ดังกล่าว และจะทำให้ธนาคารถูกมองว่าไม่มีประสิทธิภาพได้ ในช่วง ๗ เดือนที่ผ่านมาเพิ่งปล่อยสินเชื่อดังกล่าวได้เพียง ๒, ๕๐๐ ราย ซึ่งเราพยายามเจรจากับกระทรวงการคลังลดเป้าหมายดังกล่าว แต่กระทรวงการคลังไม่ยอม ตรงนี้ละครับเป็นประเด็นที่กระผมมีความเป็นห่วง เพราะสื่อถึงเจตนาธรรมาธิ์ชัดเจนที่บอกว่า ธนาคารนั้นยังไม่เห็นความเหมาะสมที่จะปล่อยสินเชื่อออกไปให้ลูกหนี้เหล่านี้ เพราะมีความเชื่อว่าลูกหนี้เหล่านี้ยังไม่สามารถนำสินเชื่อไปพัฒนาให้เป็นทุนที่สำคัญ พัฒนาให้เป็นความแข็งแกร่ง เป็นกำไรของบริษัทได้ อย่างไรก็ตามก็ยังคงแสดงเจตนาธรรมาธิ์ที่จะผลักดันในเรื่องนี้ ซึ่งกระผมมีความเชื่อว่าหากรัฐบาลเห็นว่าสินเชื่อเหล่านี้มีความพร้อม ก็ต้องไปเจรจาทันทีให้ธนาคารนั้น มีความเห็นอย่างเดียวกัน ธนาคารนั้นมีหน้าที่ภารกิจอย่างหนึ่ง คือต้องมองผู้มารับสินเชื่อ ด้วยว่ามีความพร้อมแค่ไหนที่จะนำสินเชื่อไปทำประโยชน์ อันจะนำมาสู่ดอกเบีย นำมาสู่เงินต้นของธนาคาร ถ้าหากว่ารัฐบาลเข้าไปดำเนินการในลักษณะนี้ในระยะยาวแล้ว ผลกระทบที่เกิดขึ้นจะเกิดขึ้นต่อทั้งผู้มารับสินเชื่อก็คือ ลูกหนี้และต่อธนาคาร เพราะในระยะยาวแล้ว ถ้าหากว่าสินเชื่อที่รับไปไม่ก่อให้เกิดรายได้ สิ่งตามมาคือ ภาวะหนี้สินของบริษัท ซึ่งจะนำไปสู่ภาวะหนี้สินของธนาคาร

ท่านประธานครับ นอกจากประเด็นนี้แล้ว กระผมยังมีความเป็นห่วงในโครงการ อื่นหลายโครงการที่ธนาคารได้ดำเนินการไปภายใต้นโยบายของรัฐบาล ในปี ๒๕๔๗ นั้น ได้มีการกำกับให้ธนาคารปล่อยสินเชื่อจำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐ ถึง ๑๕,๐๐๐ บาท ให้กับร้านค้าขนาดย่อม หรือที่เรารู้จักกันในนามของร้านโชห่วย โดยที่ระบุว่าร้านค้าเหล่านี้ นั้น จะต้องไปพัฒนาหน้าร้าน จะต้องไปพัฒนากิจการในร้านให้มีความเหมาะสม

สามารถแข่งขันกับบริษัทค้าปลีกขนาดใหญ่ ร้านสะดวกซื้อ หรือโมเดิร์น เทรด (Modern trade) ต่าง ๆ แต่ข้อเท็จจริงที่รับท่านประธาน หากว่ามีการปล่อยสินเชื่อในลักษณะนี้ โดยไม่มีข้อกำหนด หรือนโยบายของรัฐบาลเป็นการสนับสนุน สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือหนี้เสีย ก็จะต้องตามมา เราเห็นได้ว่าในเรื่องนี้นโยบายของรัฐบาลเคยมีความพยายามที่จะปล่อยสินเชื่อออกไป แต่สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ แม้ว่าเรามีร้านค้าขนาดใหญ่ ร้านค้าดีสเคาท์ สโตร์ (Discount store) ต่าง ๆ ที่เข้ามาจัดอยู่ในชุมชน ในใจกลางเมือง ไม่ว่าจะเป็นถนนพระราม ๔ ถนนเยาวราช รัฐบาลก็ไม่ได้ให้การควบคุมในตรงนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากมีการปล่อยสินเชื่อออกไปให้สุราษฎร์ การที่จะพัฒนาสินเชื่อออกไปเป็นรายได้ คงเกิดขึ้นได้ยาก

มีอีกโครงการหนึ่งที่ระบุไว้ในรายงานนี้ เราจะเห็นถึงโครงการครัวไทยสู่โลก ซึ่งโครงการนี้ครับ กระผมคิดว่าเป็นโครงการที่มีความน่าเป็นห่วง เพราะว่าในรายงานนี้ได้ระบุว่า เรามีการปล่อยสินเชื่อจากธนาคารไปแล้วกว่า ๒๑๓ ล้านบาท โดยที่เป้าหมายที่รัฐบาลมองเอาไว้ นั่น มองว่าจะมีการพัฒนาร้านอาหารไทยให้เป็น ๑ ใน ๕ ร้านอาหารที่มีความนิยมมากที่สุดในโลก จากประมาณ ๔,๐๐๐ รายในปัจจุบันให้เป็น ๒๐,๐๐๐ รายทั่วประเทศในโลก แต่ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นครับ เมื่อมีการปล่อยสินเชื่อออกไปให้ร้านค้าเหล่านี้ ไปจัดตั้งร้านอาหารในต่างประเทศ ปัญหาที่ตามมาคือนโยบายของรัฐบาลนั้น ไม่สอดคล้องกับประเด็นเหล่านี้ เพราะจะเห็นได้ว่าในนโยบายของครัวไทยสู่โลกนั้น -----

สิ่งที่ตามมาคือเราขาดแรงงาน การดำเนินงานมีลักษณะที่ไม่เป็นชิ้นเป็นส่วน ไม่เป็นเอกภาพ กล่าวคือว่าในวันนี้เราเห็นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยดำเนินการในส่วนหนึ่ง เราเห็นกระทรวงวัฒนธรรมก็เข้ามามีส่วนร่วมในส่วนหนึ่ง กระทรวงอื่น ๆ ก็เข้ามามีส่วนร่วมในส่วนหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการจัดให้มีตราประกันคุณภาพ อย่างเช่น ไทยแลนด์ ซีเล็คท์ (Thailand select) เป็นต้นในต่างประเทศ กระจกผมได้ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางด้านโภชนาการในประเทศไทย ก็ได้รับข้อมูลมาว่า แนวนโยบายเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ไม่เกิดประโยชน์กับร้านอาหารในต่างประเทศ เพราะว่าไม่ว่าจะเป็นไทยเองในต่างประเทศก็ไม่มีจัดการประกันคุณภาพอันนี้ ไม่ว่าจะเป็นชาวต่างชาติในต่างประเทศก็เช่นเดียวกัน ไม่รู้จักตราคุณภาพอันนี้ แต่ข้อเท็จจริงแล้วนโยบายของรัฐบาลควรจะมุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้ประกอบการอาหารในต่างประเทศในพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงร้านอาหารไทยได้ ซึ่งนี่ก็เป็นตัวอย่างหนึ่งครับว่า ถ้าหากธนาคารยังยืนยันที่จะทำตามนโยบายของรัฐบาล โดยที่ไม่มีการประสานงานกับรัฐบาลอย่างชัดเจน โดยที่ไม่มีการเข้าไปเสนอแนะให้รัฐบาลเปลี่ยนแปลงแนวทางการดำเนินการนโยบาย ปัญหาที่ตามมาก็คือว่าสินเชื่อที่ปล่อยไปนั้น ล้วนแล้วแต่จะกลับมาเป็นหนี้เสียของธนาคาร โครงการเหล่านี้ยังมีอีกหลากหลาย โครงการครับ ยังมีอีกหลากหลายโครงการที่ธนาคารยอมดำเนินการไปตามแนวนโยบายของรัฐบาล ปล่อยสินเชื่อออกไปโดยที่ไม่ได้สอบถามให้ชัดเจน โดยที่ไม่ได้ให้คำแนะนำกับรัฐบาลให้ไปปรับปรุงนโยบายให้มีความสอดคล้องกัน

อย่างไรก็ตามครับอีกประเด็นหนึ่ง ที่กระจกผมอยากกล่าวถึงในวันนี้คือประเด็นเรื่องระบบการบริหารงานของธนาคาร ซึ่งท่านได้เรียนเอาไว้ในรายงานฉบับนี้ว่า ท่านต้องการเห็นระบบเฟิร์สท ซึ่งเป็นตัวย่อของภาษาอังกฤษ ซึ่งตัวทีในตัวเฟิร์สทนั้น กระจกผมเข้าใจว่ามาจาก คำว่า ทรานสพาเรนซี หรือว่าความโปร่งใส วันนี้ธนาคารของท่านกำลังมีปัญหาเรื่องความโปร่งใสเกิดขึ้น มีประชาชนหลายส่วนที่ตั้งข้อสงสัยว่า บริษัทที่ได้สินเชื่อไปนั้นเป็นลักษณะแบบไหนในรายงานฉบับนี้ไม่ได้ระบุครับว่า บริษัทที่ได้สินเชื่อไปนั้นมีขนาดเล็ก ขนาดย่อม หรือขนาดกลางมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ก็ยังมีข้อซักถาม ข้อสงสัยจากภาคประชาชนและอีกหลายฝ่าย ที่ถามว่ามีส่วนใดของฝ่ายการเมือง มีส่วนใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้มีอำนาจเข้าไปได้รับสินเชื่อจากธนาคารหรือไม่ ซึ่งกระจกผมเชื่อว่าถ้าหากท่านได้บรรจุข้อมูลเหล่านี้ลงในรายงานก็คงจะ

ไม่มีคำถามเหล่านี้ ดังนั้นกระผมเชื่อว่าท่านคงสามารถชี้แจงในเรื่องเหล่านี้ได้ ว่ามีผู้มีอิทธิพลเข้าไปสรรหาผลประโยชน์จากธนาคารของท่าน หรือไม่ อย่างไร ประการใดในวันนี้ครับ ท่านประธาน ประชาชนรายย่อยรากหญ้ากำลังมองถึงธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งนี้ มองเป็นความหวังที่เขาสงสัยว่าจะสามารถสร้างตัวเองขึ้นมาได้ มองเป็นความหวังที่ธนาคารจะกลายเป็นแกนนำของเศรษฐกิจของประเทศไทยในอนาคต มองเป็นความหวังที่ในอนาคตเราจะมีรายย่อย รายกลางที่สามารถพัฒนาไปสู่วิสาหกิจที่มีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันได้กับต่างประเทศ เพราะฉะนั้นในวันนี้ผมขอเรียกร้องให้รัฐบาลและธนาคารประสานงานกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น พยายามแก้ไขข้อเรียกร้องต่าง ๆ มิฉะนั้นปัญหาที่เราเห็น อย่างเช่น ปัญหาที่มีหนี้เสียเพิ่มขึ้นในปี ๒๕๔๗ กับปี ๒๕๔๖ ถึงร้อยละ ๗๐ นั้นก็จะไม่เกิดขึ้น ผมคิดว่าวันนี้ผมขอฝากท่านประธานผ่านไปยังผู้บริหารให้มีการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ โดยเร่งด่วนด้วยครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คงน่าจะพอสมควรกันแล้วครับ เอาท่านกรรมอีกท่าน ท่านสุดท้ายแล้วจะได้ให้ท่านโชติศักดิ์ตอบแล้วนะครับ เพราะว่าเดี๋ยวเราจะมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเข้ามารายงานผลต่อหน้าครับ

นายกรณ์ จาติกวณิช (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม นายกรณ์ จาติกวณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานและท่านผู้บริหารครับ วันนี้ในฐานะที่ผมเองก็เคยเป็นผู้บริหารสถาบันการเงินมาก่อนก็รู้สึกยินดีนะครับ ที่มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการวิพากษ์วิจารณ์ ในการสนับสนุนการทำงานของสถาบันการเงินที่มีความสำคัญระดับชาติ เช่น ธนาคารเอสเอ็มอี ผมขออนุญาตเรียกเป็นชื่อย่อหน้าครับ -----

โดยที่ในรายงานประจำปีของธนาคารเองก็ได้ระบุชัดเจนถึงความสำคัญของธุรกิจเอสเอ็มอีในประเทศไทยว่าวิสาหกิจโดยรวมในประเทศนั้น ๙๕ เปอร์เซ็นต์ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เรียกว่า เอสเอ็มอี มีผู้ที่ว่าจ้างงานราว ๆ ๕ ล้านกว่าท่าน นับเป็นราว ๆ ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของผู้มีการจ้างงานทั้งหมดในประเทศ เพราะฉะนั้นผมจึงไม่แปลกใจในสภาพสถานะเศรษฐกิจ ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมาที่มีการขยายตัวในระดับที่ค่อนข้างสูง ในช่วงสภาวะดอกเบี้ยที่ต่ำ ความต้องการเงินมีระดับสูงนั้น ทางธนาคารจึงมีการขยายตัวของสินเชื่อในระดับที่สูงมากเลยทีเดียว อย่างไรก็ตามแล้วแต่ข้อสังเกตของผม ก็คือการประเมินผลการดำเนินการของทางธนาคารเอสเอ็มอีนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ค่อนข้างยาก เพราะก็เป็นที่ยูกันนะครับว่าผู้บริหารของธนาคารก็เป็นกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้บริหารการเงินมืออาชีพก็ต้องหวังผลตามมาตรฐานของสถาบันการเงินทั่วไปเป็นปกติ ซึ่งตรงนี้ก็คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ในแง่ของกำไร ในแง่ของการลดระดับสินเชื่อต่อคุณภาพ แล้วก็ในแง่ของความเข้มแข็งหรือความเจริญรุ่งเรืองเรื่องของตัวลูกค้าของทางธนาคาร แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องยอมรับว่าธนาคารเอสเอ็มอีได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสนองตอบต่อนโยบายของรัฐในการที่จะเปิดช่องทางอีกช่องทางหนึ่งในการกระตุ้นเศรษฐกิจ แล้วก็ในส่วน of ธนาคารเองก็ได้ระบุชัดเจนในรายงานประจำปี ๒๕๔๗ ในแง่มุมนี้ นะครับว่า ผมขออนุญาตอ่าน ธพว. เป็นสถาบันการเงินที่สนับสนุนด้านการพัฒนาส่งเสริมช่วยเหลือและสนับสนุนทางการเงินแก่เอสเอ็มอีไทย จึงมีโครงการสินเชื่อที่ตอบสนองนโยบายของภาครัฐ เพราะฉะนั้นเมื่อการประเมินผลงานทำได้ด้วยความลำบากเมื่อเทียบกับสถาบันการเงินที่เป็นธนาคารพาณิชย์ของเอกชน ผมก็จะมีข้อสังเกตเบื้องต้นอยู่ ๓ ประเด็น

ประเด็นแรก ก็เป็นการขอยืนยันว่า ผมมีความเชื่อว่าผู้บริหารของธนาคารคงไม่มีเจตนาหรือไม่ตั้งใจที่จะปล่อยกู้ให้กับผู้กู้เป็นองค์กรหรือเป็นบริษัทที่มีความเสี่ยงที่จะกลับมาเป็นเอ็นพีแอลที่สูงขึ้น ค่อนข้างง่าย ๆ ก็คือ ถ้ารู้หรือประเมินว่ามีโอกาสสูงที่จะเป็นเอ็นพีแอลก็คงไม่ปล่อยกู้ให้ตั้งแต่แรก

ประเด็นที่ ๒ ตามที่ผมได้เรียนไปเมื่อสักครู่ ทางธนาคารก็คงหวังผลกำไรสาเหตุที่ผมเน้นความสำคัญของการทำกำไรของทางธนาคารนั้น เพราะว่าการทำกำไรเป็นการสะท้อนถึงตัวคุณภาพของลูกค้าของธนาคาร ซึ่งในกรณีนี้ลูกค้าธนาคารก็คือกลุ่มบริษัทเอสเอ็มอี ขนาดกลาง ขนาดย่อม ซึ่งเราได้เอ่ยไปเมื่อสักครู่แล้วว่า

มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติเพียงใด ถ้าธนาคารไม่ทำอะไร แสดงถึงผลการดำเนินงาน หรือเสถียรภาพของกลุ่มเอสเอ็มอีว่าอ่อนแอ ซึ่งตรงนี้ก็คงจะเป็นภาพสะท้อนที่ไม่ดีนักต่อเศรษฐกิจไทยโดยรวม อย่างไรก็ตามแล้วแต่ก็ต้องยอมรับว่าระดับความเสี่ยงของทางธนาคารเอสเอ็มอีนั้นสูงกว่าของธนาคารพาณิชย์โดยรวม เพราะว่าทางธนาคารไม่มีธุรกิจอื่น ๆ มาเป็นตัวเฉลี่ยอันดับความเสี่ยง เช่น ธุรกิจปล่อยกู้เพื่อซื้อบ้าน หรือธุรกิจการปล่อยกู้ให้กับองค์กรหรือบริษัทใหญ่ ๆ ที่อาจจะมีความเสี่ยงทางการเงินที่ดีกว่าทางกลุ่มเอสเอ็มอี กล่าวได้ว่ากลุ่มเอสเอ็มอีอาจจะเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงที่สุดในระบบธนาคารโดยรวมเลยก็ได้ และเป็นธุรกรรมเดียวของธนาคารเอสเอ็มอี เพราะฉะนั้นก็คงไม่น่าแปลกใจที่ระดับสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือหนี้เสีย ก็อาจจะมีระดับที่สูงกว่าในบัญชีของธนาคารเอสเอ็มอีเมื่อเทียบกับสถาบันการเงินอื่น ๆ อย่างไรก็ตามแล้วแต่ วันนี้ผมก็จะขอพยายามที่จะมาประเมินผลการทำงานของทางธนาคารในเชิงการเงิน เพื่อน ส.ส. หลาย ๆ ท่านได้พูดไปในแง่มุมของโครงการต่าง ๆ แล้ว ผมจะขอดูในแง่ของสถานะการเงิน ซึ่งผมเรียนว่าดูจากประสบการณ์ความเป็นมืออาชีพของทางกลุ่มผู้บริหารแล้ว ผมคิดว่าผมคงไม่ผิดที่ได้เรียนว่าทางกลุ่มผู้บริหารก็คงยังไม่พอใจเสียทีเดียวกับผลประกอบการทางการเงินของทางธนาคาร ประเด็นที่ผมเป็นห่วงมีอยู่ ๔ ประเด็นหลักนะคะ

ประเด็นแรกคงหนีไม่พ้นเรื่องเอ็นพีแอล ซึ่งทางผู้บริหารทราบอยู่แล้วว่า อัตราการขยายตัวของเอ็นพีแอล ปี ๒๕๔๗ เทียบกับปี ๒๕๔๖ เป็นอัตราที่สูงมาก จนน่าเป็นห่วง ก็คือราว ๆ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่นโยบายการบริหารสินทรัพย์ส่วนนี้ ผมคิดว่าอย่างน้อยที่สุดในรายงานที่ได้รับยังไม่มีความชัดเจนเท่าที่ควร

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเรื่องของผลกำไรทางบริษัท ทางธนาคาร กำไรในปี ๒๕๔๗ ราว ๆ ๑๓๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นระดับการทำกำไรที่ลดลงเทียบกับปี ๒๕๔๖ นะครับ แล้วก็ก็เป็นระดับที่เมื่อเทียบกับไม่ว่าจะเป็นส่วนของผู้ถือหุ้นหรือสินทรัพย์โดยรวมก็แล้วแต่ยังไม่สูงเท่าที่ควร

ประเด็นที่ ๓ คือนโยบายการลงทุนของทางธนาคาร ซึ่งโดยสรุปก็คือทางธนาคารมีเม็ดเงินลงทุนโดยรวมทั้งระยะสั้น ระยะยาว เป็นเม็ดเงินรวม ๗,๔๐๐ ล้านบาทโดยประมาณ ซึ่งเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นที่ ๕,๕๐๐ ล้านบาทแล้ว ก็ต้องถือว่าเป็นการลงทุนในระดับที่ค่อนข้างสูง และผมจะขอวกกลับมาพูด ในรายละเอียดเพิ่มเติมสักนิดหนึ่งในเรื่องนี้ในภายหลัง

ประเด็นที่ ๔ เรื่องที่เป็นห่วงมากที่สุดนะครับ ก็เป็นเรื่องที่ท่านเพื่อน ส.ส. เมื่อสักครูได้กล่าวไปก็คือเรื่องของความอิสระในการทำงานของธนาคารนะครับ หรือพูดง่าย ๆ อีกแง่มุมหนึ่งก็คือการแทรกแซงของทางภาครัฐต่อการดำเนินการของทางธนาคาร

ในประเด็นแรกนะครับท่านประธาน ในส่วนของเอ็นพีแอล ผมจะขอเรียนว่าผมได้เปรียบเทียบอัตราการขยายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ ในช่วงปี ๒๕๔๗ ธนาคารพาณิชย์เอกชนโดยรวมมีอัตราการขยายสินเชื่อที่ ๑๒ เปอร์เซ็นต์นะครับ ในขณะที่ธนาคารพาณิชย์ภาครัฐมีอัตราการขยายสินเชื่อที่ลดลงด้วยซ้ำไป คือ ลดลง ๑ เปอร์เซ็นต์นะครับ หลังจากปัญหาที่เกิดขึ้นที่ธนาคารกรุงไทย ในปีก่อนหน้านั้น โดยรวม ๆ อัตราการขยายตัวของสินเชื่อในระบบธนาคารพาณิชย์ทั้งธนาคารที่เป็นของเอกชนและของรัฐ มีการขยายตัวที่ระดับ ๘ เปอร์เซ็นต์ เปรียบเทียบกับธนาคารเอสเอ็มอีที่มีการขยายตัวของสินเชื่อที่สูงมากถึง ๕๙ เปอร์เซ็นต์ ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน กลับมาดูในแง่ของตัวเอ็นพีแอล ซึ่งธนาคารพาณิชย์เอกชนในปี ๒๕๔๖ มีสัดส่วนหนี้ไม่ก่อรายได้เป็นเปอร์เซ็นต์ของสินเชื่อโดยรวม เท่ากับ

๑๗ เเปอร์เซ็นต์ และภายในปี ๒๕๔๗ ตัวเปอร์เซ็นต์ตัวนี้ลดลงมาเหลือ ๑๑.๗ เเปอร์เซ็นต์ คือเอ็นพีแอลในระบบของธนาคารพาณิชย์ภาคเอกชนลดลงจาก ๑๗ เเปอร์เซ็นต์มาเป็น ๑๑.๗ เเปอร์เซ็นต์ ส่วนเอ็นพีแอล ธนาคารพาณิชย์ภาครัฐ จาก ๖.๖ เเปอร์เซ็นต์ เพิ่มขึ้นเป็น ๙.๖ เเปอร์เซ็นต์ ซึ่งระยะเวลาเดียวกันตามที่ผมได้เรียนไปเมื่อสักครู่ ทางธนาคาร เอสเอ็มอี เอ็นพีแอลเพิ่มขึ้นถึง ๗๐ เเปอร์เซ็นต์ สังเกตได้ว่าอัตราการขยายตัวของธุรกิจของเอสเอ็มอีสูงมากกว่าของระบบโดยรวมหลายเท่า นะครับ เช่นเดียวกันเอ็นพีแอล ก็สูงมากกว่าในระบบหลายเท่าเช่นเดียวกันนะครับ ซึ่งถ้ามองในแง่มุมมองหนึ่ง ในแง่ลบ ก็อาจจะมองได้ว่าเป็นการปั่นการทำธุรกิจขึ้นมา ซึ่งสุดท้ายสิ่งที่ตามมาก็คือความเสียหาย เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ก็คงอยากที่จะให้ทางผู้บริหารได้มีโอกาสชี้แจงนะครับ แล้วผม จะเรียนไว้เป็นข้อสังเกตด้วยว่า ในช่วงปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๖ ต้องยอมรับว่าเป็นช่วงตามที่ผมได้เรียนไปเมื่อสักครู่อัตราดอกเบี้ยก็ยังคงอยู่ในระดับที่ต่ำ คือภาระของผู้กู้ยังไม่สูงมาก ราคาน้ำมันซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตที่สำคัญของผู้ประกอบกิจการแทบทุกกิจการ ในทุกอุตสาหกรรม ก็ยังไม่ได้ปรับตัวขึ้นมาเทียบเท่ากับราคาน้ำมันในช่วงปี ๒๕๔๔ หรือในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นถือได้ว่าในช่วงปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ นั้น บรรยากาศการทำธุรกิจยังถือว่าดีมากอยู่เมื่อเทียบกับบรรยากาศปัจจุบัน เพราะฉะนั้นในสถานะเช่นนั้น เอ็นพีแอลสูงถึงขนาดนั้น ผมก็อดเป็นห่วงไม่ได้ว่าจะมีผลต่ออัตราหนี้ที่ไม่ก่อรายได้ที่จะปรากฏในปี ๒๕๔๘ มากเพียงใด ก็คงต้องรอฟังการชี้แจงของทางผู้บริหารในประเด็นนั้น สืบเนื่อง ในหนังสือเอกสารรายงานปี ๒๕๔๗ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเอ็นพีแอลครับ ท่านประธาน ได้มีการอ้างถึงเอ็นพีแอลที่สั่งสมมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ นะครับ -----

ซึ่งประเด็นนี้ก็เป็นประเด็นที่ผมมีคำถามเหมือนกันว่าทำไมเอ็นพีแอล เรียนท่านประธาน ว่าตั้งแต่ปีที่ผมเกิดมานี่นะครับ ยังปรากฏอยู่ในบัญชีของทางธนาคาร แล้วยังเป็นข้ออ้าง ได้เช่นเดียวกันกับที่เป็นข้ออ้างในปี ๒๕๔๖ เกี่ยวกับเรื่องของเอ็นพีแอลของทางธนาคาร เอสเอ็มอี ผมขอเรียนว่าเพียงแคในปี ๒๕๔๗ ปีเดียว เอ็นพีแอลเพิ่มขึ้นถึง ๒,๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งเท่ากับเกือบ ๆ ราว ๆ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของสินเชื่อโดยรวมของทางธนาคารนะครับ เพราะฉะนั้นทางฝ่ายผู้บริหารเพียงแค่อธิบายในส่วนของปี ๒๕๔๗ ก็เพียงพอแล้ว คงไม่ต้องย้อนไปถึงปี ๒๕๐๗ ตามที่อ้างในเอกสารที่ได้แจกมานะครับ

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน ในเรื่องของกำไร ผมเรียนสั้น ๆ ครับว่า ๑๓๐ ล้านบาท โดยประมาณคือผลกำไรในปี ๒๕๔๗ ของธนาคารเอสเอ็มอีนั้น เทียบกับส่วนของทุนนะครับ เท่ากับผลตอบแทนต่อทุนหรืออาร์โออี (ROE) เพียงแค่ ๒.๕ เปอร์เซ็นต์ เทียบกับสินทรัพย์รวมของธนาคารก็มีผลตอบแทนเพียงแค่ ๐.๓๓ เปอร์เซ็นต์ ผมคงไม่ต้องเรียนกับท่านผู้บริหารนะครับว่า ถึงแม้เรายอมรับว่า การทำกำไรอาจจะไม่ใช่เป้าหมายที่สำคัญมากที่สุดเมื่อเทียบกับธนาคารพาณิชย์ ทั่วไป แต่ว่าตัวชี้วัดตรงนี้ก็คงเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญตัวหนึ่งอยู่ดีสำหรับการวัด การประกอบการหรือการทำงานของทางผู้บริหารและทางธนาคาร เพราะฉะนั้นก็ต้อง เรียนอีกว่าในการเปรียบเทียบปี ๒๕๔๗ ถือว่าปีทองเลยครับ ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ โดยรวมในแง่ของความสามารถในการทำกำไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ประเด็นที่เป็นห่วง อีกนะครับว่า ในปี ๒๕๔๘ นั้น ผลกำไรของธนาคารเอสเอ็มอีจะออกมาในสภาพไหน ทำไมสภาวะเศรษฐกิจที่ค่อนข้างแจ่มใสในช่วงปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ ที่ผ่านมาถึงไม่เอื้อ ต่อการทำกำไรของทางธนาคาร หรือเป็นเพราะว่าเศรษฐกิจที่ดีในช่วงที่ผ่านมานั้น ดีเฉพาะสำหรับรัฐวิสาหกิจที่เป็นรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ นะครับ เช่น ไทรคมนาคม ปตท. หรืออุตสาหกรรมยานยนต์

ประเด็นสำคัญที่ ๓ ครับท่านประธาน ผมใกล้จะจบแล้วครับ คือเรื่องของ นโยบายการลงทุนของทางธนาคารเอสเอ็มอี ผมเป็นกรรมการผู้จัดการการเงิน การคลัง และก็มีโอกาสได้รับฟังคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่ของธนาคารเอสเอ็มอีเมื่อเดือนพฤษภาคม ที่ผ่านมาก็มีคำถามเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเพื่อนกรรมการนะครับ ก็มีคำอธิบายว่า ทางธนาคารได้นำเงินทุนของทางธนาคารส่วนหนึ่งเป็นก้อนที่ค่อนข้างใหญ่ไปลงทุน

ในกองทุนวายุภักษ์นะคะ ซึ่งถึงแม้เป็นที่ยอมรับกันว่าระดับความเสี่ยงไม่มากนัก แต่ก็ต้องมีคำถามว่าตรงต่อเจตนารมณ์ของการจัดตั้งธนาคารเอสเอ็มอีหรือไม่ ที่ธนาคารจะใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดของธนาคารไปลงทุนในกองทุนที่ในช่วงนั้นก็ขายไม่ค่อยออก แต่โดยบังเอิญผู้ขายเป็นรัฐบาล

ประเด็นที่ ๒ ครั้นเกี่ยวกับเรื่องของการลงทุนก็คือ ส่วนหลักทรัพย์มีสัญญาซื้อคืนที่ปรากฏในรายงานประจำปี ๒๕๔๗ ซึ่งเพิ่มขึ้นมาค่อนข้างมากนะคะ ระหว่างปี ๒๕๔๗ กับปี ๒๕๔๖ กล่าวคือในปี ๒๕๔๖ หลักทรัพย์มีสัญญาซื้อคืนโดยรวมของทางธนาคารมีอยู่โดยประมาณ ๑,๔๗๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๗ ได้เพิ่มขึ้นมาเป็น ๔,๐๖๓ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นมาถึง ๑๗๖ เปอร์เซ็นต์นะคะ ภายใน ๑ ปีการลงทุน ในนิยามหลักทรัพย์มีสัญญาซื้อคืนสูงขึ้นไปจนถึง ๑๗๖ เปอร์เซ็นต์ ผมสมมุติอย่างนี้นะครับ และคิดว่าไม่น่าจะผิด ก็คืออันนี้เป็นการร่วมลงทุนโดยธนาคารกับลูกค้าที่เป็นลูกหนี้ของทางธนาคาร และมีสัญญาที่ลูกหนี้จะซื้อคืนหุ้นที่ธนาคารไปลงทุนในอนาคต แต่ท่านประธานครับ ฟังดูแล้วเหมือนกับทางธนาคารไม่มีความเสี่ยงนะคะ เพราะว่า มีสัญญาที่จะขายคืนหุ้นส่วนนี้ได้ แต่ถ้าสมมุติฐานของผมไม่ผิด ความหมายตรงนี้คือทางธนาคารกำลังเพิ่มความเสี่ยงให้กับตนเองเป็น ๒ เท่า กล่าวคือมีความเสี่ยงในระดับเงินกู้ที่ปล่อยให้กับตัวบริษัท นอกจากนั้นมีความเสี่ยงในส่วนของหุ้นของบริษัทนั้นที่ธนาคารรับซื้อเข้ามาด้วยอีกต่างหาก ท่านประธานครับ มีบทสัมภาษณ์ของท่านกรรมการผู้จัดการในช่วงไม่นานมานี้ ได้อ้างถึงอัตราความล้มเหลวของบริษัทกลุ่มเอสเอ็มอีหรือที่ได้ใช้ศัพท์ว่า เฟลเจีย เรท (Failure rate) นะครับ -----

ที่ผ่านมาในหลายกรณีสูงถึง ๖๐ - ๗๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็มีเป้าหมายไว้ด้วยว่า
 อยากจะลดอัตราการล้มเหลวนั้นให้ลงมาให้เหลือราว ๆ ๓๐ - ๔๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ
 ซึ่งเมื่อนี้กลายเป็นหนี้ที่ไม่ก่อรายได้ สิ่งที่มาแน่นอน ก็คือมูลค่าของหุ้นของ
 บริษัทลูกหนี้จะต้องกลายเป็น ๐ ไปด้วย หรืออย่างน้อยที่สุดความสามารถในการซื้อคืน
 หุ้นส่วนนั้นจากทางธนาคารก็ต้องหายไปพร้อมกับความสามารถที่หายไปในการชำระ
 คืนหนี้ที่ทางบริษัทได้กู้จากทางธนาคาร นี่คือสาเหตุที่ผมมีประเด็นในข้อสังเกตว่า
 เป็นการเพิ่มความเสี่ยงเป็น ๒ เท่าให้กับทางธนาคารหรือไม่ครับ และถ้าอัตรา
 การล้มเหลวของเอสเอ็มอีสูงถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ตามที่ผมได้อ่านบทสัมภาษณ์ของ
 ท่านกรรมการผู้จัดการจริง เงินลงทุนในส่วนนี้ที่ลงไปถึง ๔,๐๐๐ ล้านบาทนั้นก็มีโอกาส
 ที่จะเป็น ๐ ไปได้สูงถึง ๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นอัตราความเสี่ยงที่สูงมากเมื่อเทียบกับ
 ทุนจดทะเบียนของทางธนาคาร

ประเด็นสุดท้ายในแง่ของความกังวลที่กระผมมีนะครับ ก็คือประเด็น
 ในส่วนของการแทรกแซงการทำงานของทางธนาคารโดยรัฐบาล ซึ่งเมื่อสักครู่
 ทางเพื่อน ส.ส. ก็ได้อ้างถึงคำสั่งของทางท่านนายกรัฐมนตรี ผ่านสำนักงาน
 คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ หรือ สคร. วางกำหนดเป้าให้กับทางธนาคาร
 ได้หาลูกค้าเพิ่มให้ได้ ๕,๐๐๐ ราย ซึ่งก็สร้างแรงกดดันให้กับทางฝ่ายบริหารในระดับหนึ่ง
 นอกจากนั้นก็ยังมีรัฐมนตรีอีกท่านหนึ่งข้ามกระทรวงไปอยู่กระทรวงอุตสาหกรรมนะครับ
 ก็ได้มีบทสัมภาษณ์เช่นเดียวกัน พูดถึงผู้บริหารของทางธนาคารเอสเอ็มอีว่า
 ผมขออนุญาตอ่าน ใครทำงานไม่ได้ตามเป้าหมายก็ควรลาออกไป นี่เป็นการสร้าง
 แรงกดดันอันไม่ควรให้กับทางฝ่ายผู้บริหารของธนาคารทั้งสิ้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมเอง
 จะขออ้างถึงบทสัมภาษณ์บทสุดท้ายของทางผู้บริหารสูงสุดของทางธนาคาร
 ที่ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า ท่านไม่ได้มีความเป็นห่วงมากนักกับอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นนะครับ
 ในแง่ของภาระการชำระหนี้ หรือภาระการชำระดอกเบี้ยของลูกค้าของทางธนาคาร
 ที่ท่านเป็นห่วงมากที่สุดก็คือ ลูกค้าของท่านสามารถที่จะขายของได้นะครับ
 ตรงนี้ผมฟังแล้วผมเข้าใจ เพราะฉะนั้นผมอยากที่จะฝากท่านประธานนะครับ

เรียนต่อทางรัฐมนตรีที่ดูแลทางธนาคารว่า บทบาทอันควรของรัฐบาลที่จะมีต่อสถาบันการเงินที่มีความสำคัญมากสถาบันนี้ ก็คือการเอื้อต่อกลุ่มธุรกิจเอสเอ็มอีในการทำธุรกิจของเขา นะครับ เปิดช่องทางให้มากขึ้น ไม่ใช่เป็นการเพียงแต่เน้นการปล่อยกู้ให้กับผู้ที่ยังไม่พร้อมที่จะกู้ยืมเงิน นะครับ ซึ่งตรงนี้ผมเชื่อว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ทางธนาคารได้ประสบปัญหา มากเกินควรในแง่ของระดับหนี้ที่ไม่ก่อรายได้ และหวังอย่างยิ่งว่าทางธนาคารจะได้รับความร่วมมือในลักษณะนี้จากทางรัฐบาล มีความอิสระในการทำงานมากขึ้น สามารถทำหน้าที่ในฐานะเป็นสถาบันการเงินที่สนับสนุนกลุ่มวิสาหกิจที่มีความสำคัญมากที่สุดกลุ่มหนึ่งของประเทศ ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ยังมีท่านสมาชิกจะขออภิปรายอีกหลายท่าน นะครับ อย่างนั้นต้องขอเวลาท่านโชติศักดิ์ นิดหนึ่งให้สมาชิกอภิปรายซักถามให้หมดเลยดีกว่า เชิญท่านดอกเตอร์ศุภพรพงศ์ แล้วมาท่านสถาพร นะครับ

นายศุภพรพงศ์ ชวนบุญ (สมุทรสาคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ศุภพรพงศ์ ชวนบุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสาคร พรรคไทยรักไทย ผมอยากจะขอชื่นชมในการทำงานที่ผ่านมาของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยที่ได้ทำนโยบายหลายเรื่อง นะครับ จากการสนับสนุนส่งเสริม นะครับ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจริงๆ แล้วความเป็นมาก็คงจะเป็นที่ทราบว่าธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งนี้มีการพัฒนามาจาก บอย. เดิม นะครับ ด้วยทุนจดทะเบียนในปี ๒๕๔๕ นั้นประมาณ ๔,๘๐๐ ล้านบาท ซึ่งตรงนี้ผมถือว่าในแง่ของการดำเนินการสามารถขยายสินเชื่อในเพียง ๒ ปี ในปี ๒๕๔๗ ให้สินเชื่อได้ถึงประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท นั้นถือว่าเป็นความสำเร็จส่วนหนึ่งในการที่จะพยายามขับเคลื่อนและแก้ปัญหาให้กับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างแท้จริง แต่สิ่งหนึ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือว่า เราจะทำอย่างไรที่จะสามารถลดภาระเงิน ซึ่งปัจจุบันนี้เท่าที่ได้ดูจากรายงาน

ในหน้า ๔๙ ก็จะพบว่าธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ หรือเอสเอ็มอี แแบงก์นี้มีเฉพาะเงินลงทุน
ซึ่งเป็นเงินลงทุนโดยตรงอยู่ประมาณ ๔,๘๐๐ ล้านบาท ซึ่งถือว่าเป็นการถือหุ้น
โดยภาครัฐบาล ประมาณ ๙๗ เปอร์เซ็นต์ -----

แล้วก็เป็นหุ้นกู้อีกประมาณ ๖,๐๐๐ ล้านบาท แล้วนอกจากนั้นก็ยังสามารถนำเงินส่วนหนึ่งไป โดยเฉพาะเงินกู้ มีเงินกู้ระยะสั้นถึง ๗,๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งถือว่าเงินกู้ระยะสั้นนั้นเป็นภาระในด้านดอกเบี้ยของตัวธนาคาร เราก็ไม่แปลกใจว่าทำไมผลประกอบการของธนาคารในปี ๒๕๔๗ นั้นแทนที่จะได้กำไรมากกว่านี้ก็อาจจะเป็นส่วนหนึ่งนะครับว่าเป็นภาระดอกเบี้ยที่เกิดจากการใช้เงินกู้ระยะสั้น แล้วยังมีเงินกู้ระยะยาวอีกประมาณ ๑,๖๐๐ ล้านบาทเศษ ซึ่งรวมเงินกู้ระยะสั้นและระยะยาวนั้น ธนาคารใช้เงินอันเกิดจากภาระถึงประมาณ ๘,๘๐๐ ล้านบาท สิ่งหนึ่งที่อยากจะถามเรียนเป็นข้อเสนอแนะหรือเป็นข้อสอบถามนะครับว่า มีความเป็นไปได้หรือไม่ว่าในระยะต่อไปธนาคารจะสามารถ ระดมทุนด้วยวิธีอื่น โดยเฉพาะเป็นธนาคารที่สามารถระดมทุนจากตลาดหลักทรัพย์ก็ได้ หรือในกรณีของการรับฝากมากขึ้น ซึ่งแต่เดิมนั้น บอย. คงไม่รับฝากนะครับ หรือรับฝากเป็นลักษณะของตัวเงินโดยเฉพาะ แต่ปัจจุบันนี้เมื่อเป็นธนาคาร พอขึ้นชื่อว่าธนาคาร ประชาชนโดยทั่วไปก็มีความรู้สึกเหมือนๆกับธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ถึงแม้ว่าวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งธนาคาร บอย. แห่งนี้ หรือธนาคารเอสเอ็มอีแห่งนี้อาจจะแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ทั่วไปก็จริง แต่ว่าวัตถุประสงค์หลักจริง ๆ ก็คือการปล่อยสินเชื่อให้กับภาคธุรกิจเอกชนเป็นหลักนะครับ โดยเฉพาะเน้นที่สินเชื่อระยะสั้น แล้วก็สินเชื่อระยะยาว แล้วก็ขนาดกลางและขนาดย่อม แต่จากการติดตามการดำเนินงานนั้น ก็คิดว่าเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นภาระหนักของทางธนาคารเอสเอ็มอีแห่งนี้ ในกรณีที่สินเชื่อจำนวนไม่น้อยที่มาขอความช่วยเหลือจากธนาคารเอสเอ็มอีแห่งนี้เป็นสินเชื่อที่อาจจะมีปัญหา มาจากยุควิกฤติเศรษฐกิจในปี ๒๕๔๑ เป็นต้นมา ซึ่งหลายส่วนนั้นมีความสามารถในการประกอบการ คงเป็นที่ทราบนะครับว่าในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในยุคฟองสบู่แตกในปี ๒๕๔๑ เป็นต้นมานั้น ธุรกิจซึ่งถือว่าเป็นธุรกิจภาคนำของประเทศนี้ มีความเสียหายเป็นจำนวนมาก แล้วก็ธุรกิจเหล่านี้บางส่วนก็จะเป็นเอ็นพีแอลแล้วก็แก้ได้ไม่หมด จากนโยบายที่นำเอ็นพีแอลไปผูกรวมกัน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการที่มีความรู้ ความสามารถในการประกอบกิจการทั้งขนาดกลาง ขนาดย่อม แล้วก็ขนาดใหญ่ ยังบาดเจ็บ ไม่มีความสมบูรณ์มากขึ้น เพราะฉะนั้นเอสเอ็มอีก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะผ่อนปรนภาระ แต่ว่าทำอย่างไรครับว่าเอสเอ็มอีนั้นจะลดความเข้มงวดในการที่จะตรวจสอบเห็นบางครั้งได้รับร้องเรียน แล้วก็ได้รับการสอบถามจากผู้ประกอบการหลาย ๆ แห่ง

ครับว่า บางครั้งทางธนาคารเอสเอ็มอีตรวจสอบทางด้านเครดิตบูโรเหมือนกับธนาคารพาณิชย์โดยทั่วไป ซึ่งคิดว่ากฎเกณฑ์ต่าง ๆ อาจจะต้องมีการผ่อนปรนบ้าง เพราะว่าในกรณีของการทำธุรกิจนั้นผมเชื่อว่า มีหลาย ๆ บริษัทนะครับ อาจจะมีผู้ประกอบการคนเดียว แต่อาจจะมีบริษัทเป็น ๑๐ บริษัท เพราะฉะนั้นหากนำมาผูกรวมกันหมดก็จะกลายเป็นปัญหาในการที่จะให้สินเชื่อเพื่อขยายเศรษฐกิจ เพราะว่ามีธุรกิจหลายคนนั้นก็คงจะยังพัวพันบ้าง ยังไม่พัวพัน เพราะฉะนั้นเอสเอ็มอีเป็นช่องทางหนึ่งที่จะขยายความสามารถทางการผลิต การค้า การลงทุนและการส่งออกได้เป็นอย่างดี สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนนะครับว่าตัวเลขของเอ็นพีแอลในปี ๒๕๔๗ นะครับ ได้เพิ่มขึ้นมาถึงประมาณ ๖,๖๐๐ ล้านบาท ถึงแม้ว่าจะเป็นตัวเลขที่ไม่น่ากลัวนัก เนื่องจากว่าจากรายงานบอกว่ามีหนี้สงสัยจะสูญเพียง ๒๒๒ ล้านบาท ซึ่งประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ไม่เกิน ๗ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้ก็ตัวเลขที่น่าพอใจ แต่อย่างไรก็ตามเสถียรภาพของตัวธนาคารนั้นก็ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ผู้บริหารก็คงจะต้องใส่ใจเป็นพิเศษนะครับ เพราะว่าความมั่นคงของกิจการนั้นคือความสามารถในการปล่อยสินเชื่อ แล้วก็แผนในการขยายสินเชื่อในปี ๒๕๔๗ ซึ่งขยายได้ถึง ๒๒ เปอร์เซ็นต์นั้น ก็เป็นความสำเร็จอีกส่วนหนึ่งและเท่าที่ได้ทราบข้อมูลเบื้องต้นในปี ๒๕๔๘ ธนาคารก็ได้มีการขยายสินเชื่อไปในอัตราส่วนที่น่าพอใจนะครับ ถึงแม้ว่าภาวะเศรษฐกิจโดยรวมนั้นยังมีความผันผวนเนื่องจากภาวะวิกฤติต่าง ๆ ที่แทรกเข้ามาไม่ว่าจะเป็นใช้หวัคตง ราคาน้ำมันที่สูงเพิ่มขึ้นทำให้การวิเคราะห์สินเชื่อนั้นอาจจะมีประเด็นหลาย ๆ ประเด็นที่ทำให้การวิเคราะห์สินเชื่อนั้นมีความล่าช้าอยู่บ้าง ซึ่งตรงนี้ก็อยากจะทราบเรียนนะครับว่า มีหลายท่านฝากมาถามว่า เนื่องจากว่าธนาคารเอสเอ็มอีนั้นจำเป็นจะต้องแข่งขันกับธนาคารอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์ในการปล่อยสินเชื่อที่ได้คุณภาพ แต่จากการติดตามนั้นยังมีหลาย ๆ โครงการที่ได้รับการบ่นว่ายังช้าอยู่ ซึ่งจะทำให้ประสิทธิภาพในการแข่งขันลดลง ซึ่งตรงนี้ก็คิดว่าอยากจะฝากท่านประธานถึงผู้บริหารว่า -----

ถ้าเป็นไปได้ก็อาจจะต้องเร่งรัดให้เร็วกว่านี้เสียหนึ่งนระครับ เพื่อจะได้แข่งขันได้และประชาชนก็จะได้มีความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารเอสเอ็มอีมากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้น แต่ว่าอย่างไรก็ตามในส่วนของการพัฒนาจากธนาคารซึ่งถือว่าเป็นเพียง บอย. ในอดีตนั้นเป็นธนาคารชั้นนำซึ่งได้รับการยอมรับทั้งในและต่างประเทศด้วยระยะเวลาเพียง ๒ ปี ก็ถือว่าเป็นความสำเร็จของทีมงานบริหาร โดยเฉพาะในปี ๒๕๔๖ และต่อปี ๒๕๔๗ นั้นมีการขยายสินเชื่อขึ้นได้อย่างมาก ซึ่งก็สูงกว่าอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ แล้วก็เป้าหมายโดยรวมของธนาคารพาณิชย์โดยทั่วไป ซึ่งอยู่ประมาณ ๕ - ๗ เปอร์เซ็นต์ ธนาคารเอสเอ็มอีสามารถ ๒๒ เปอร์เซ็นต์เศษนั้น ก็ถือว่าเป็นความสำเร็จและความสัมฤทธิ์ผลอันหนึ่ง อย่างไรก็ตามก็อยากฝากผู้บริหารว่ามาดูในหมวดค่าใช้จ่ายแล้วยังค่อนข้างสูง ซึ่งตรงนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะกระทบผลประโยชน์ โดยเฉพาะผลกำไรสุทธิของปีในปี ๒๕๔๗ นั้นทำให้ยังต่ำ แล้วก็ปี ๒๕๔๘ ก็คาดว่าจะไม่สูงมากนัก ซึ่งข้อสังเกตตรงนี้ก็อยากจะฝากท่านประธานถึงท่านกรรมการผู้จัดการว่าตรงนี้ก็เป็นตัวชี้วัดอันหนึ่งที่จะทำให้เห็นประสิทธิภาพ แล้วก็การแข่งขันและความภาคภูมิใจในฐานะธนาคารชั้นนำของประเทศและของนานาชาติว่าผลกำไรก็เป็นตัวชี้วัดตัวหนึ่งที่น่าจะต้องคำนึงถึงด้วย นอกจากการพึงระมัดระวังในเรื่องปัญหาเอ็นพีแอล แล้วก็ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่าง ๆ ซึ่งตรงนี้ผมเชื่อว่าอาจจะมี ความลำบากใจอยู่บ้าง เพราะว่าสินเชื่อที่มาสู่ธนาคารเอสเอ็มอีนั้นอาจจะเป็นสินเชื่อที่ไม่มีความสมบูรณ์เหมือนกับการแข่งขันในสถานะของธนาคารปกติ แต่อย่างไรก็ตามตรงนี้ก็คงต้องระวัง เพราะหากเสียมากเกินไปสถานะของธนาคารอาจจะขาดความสามารถในการปล่อยกู้ ก็ขอฝากข้อสังเกตสั้น ๆ เพียงเท่านี้ครับท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณสถาพรครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๓ พรรคไทยรักไทย จังหวัดลำพูน ที่ผมขออนุญาตท่านประธานได้ตั้งข้อสังเกตในเรื่องของเอสเอ็มอี แบงก์ นั้นผมขอแนะนำเรียนอย่างนี้ครับ ผมไม่พูดไม่ได้ เนื่องจากว่าการมีประสบการณ์ตรงของผมกับเอสเอ็มอี แบงก์ นั้นเป็นกระบวนการที่พี่น้องลูกค้าของเอสเอ็มอี แบงก์ ฝากให้ผมมา

พูดในสภาแห่งนี้ ผมต้องขออนุญาตในการประชุมกรรมมาธิการแล้วก็นั่งรอ แล้วก็ได้รับความกรุณาจากท่านประธานให้พูด นี่ก็จะไม่ได้พูดเสียแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ภาคเหนือของกระผม นั้นโดยเฉพาะจังหวัดลำพูนได้เกิดวิกฤติลำไยตลอดมา พี่น้องของผม มิตรสหายของผม ตลอดจนถึงพี่น้องเกษตรกรผู้ปลูกลำไยต้องการที่จะขึ้นมาเป็นผู้ประกอบการรายย่อย หลายครั้งครับเขาไปไม่รอดครับ เดินไปหา ธ.ก.ส. ก็ได้รับคำแนะนำซึ่งไม่ได้ก่อเกิดประโยชน์อันใด นอกจากเอาที่ดินไปแล้วก็เอาเงินมา แต่ที่นี้เกิดแบงก์เอสเอ็มอี ผมต้องชื่นชมครับ เพราะนี่เป็นประสบการณ์ตรงของกระผมทางพี่น้องผู้ปลูกลำไยก็บอกว่ให้ไปประสานงานกับเอสเอ็มอี แบงก์ ผมบอกว่าผมจะขออนุญาตท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คือ คุณหญิงสุดารัตน์ว่าเรายังมีธนาคารอีกธนาคารหนึ่งที่สามารถทำงานฉับไว และเป็นคนหนุ่มคนสาวน่าที่จะเข้าใจในกระบวนการ ท่านประธานที่เคารพครับ จากการประสานงานและจากการเอาจริงเอาจังของเพื่อนพนักงานในเอสเอ็มอี แบงก์ ได้มีการตั้งวงเงินปล่อยกู้ให้กับเกษตรกรผู้ปลูกลำไยตั้งโรงลำไยอบแห้งอยู่ประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท ลำไยนั้นเป็นพืชเศรษฐกิจครับ ถ้าเราไม่แปรรูป ๓ วัน ๗ วัน ก็จะหมดสภาพแล้วจะเน่าเสีย ทางเอสเอ็มอี แบงก์ ได้ปล่อยให้เกษตรกร ชีดเส้นไต้หวันครับ เกษตรกรผู้ปลูกลำไยสามารถมีโรงอบลำไยอบแห้งได้น้ำครับ รายหนึ่ง ๓ ล้านบาท ๕ ล้านบาท ๗ ล้านบาท จนถึงสูงสุด ๒๕ ล้านบาท โดยเขาได้รวมกลุ่มกันขึ้นมา มีที่ดินคนละไร่ ๒ ไร่ ตรงนี้เป็นแบบอย่างของธนาคารเอสเอ็มอี เอาละครับผมเชื่อว่าในรายงานฉบับนี้นั้นพี่น้องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีการพูดจาในรายละเอียดกันไปมากแล้ว ผมเองไม่ได้เข้าประเด็น แต่สิ่งหนึ่งซึ่งผมได้เห็นการทำงานของเอสเอ็มอี แบงก์ ในวิกฤติลำไยปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ที่ผ่านมานั้น ถือว่าเป็นกระบวนการธนาคารซึ่งถือเป็นเชิงรุกครับ ๒ ข้างทางนั้นคนไม่รู้จักรอกครับว่าเอสเอ็มอี แบงก์ แต่มีป้ายสีเขียว ๆ ครับ มีรูปนกบิน ผมได้นำเรียนพี่น้องเกษตรกรว่าต่อไปท่านจะต้องขึ้นป้ายเป็นธนาคารที่สนับสนุนลูกค้าเรื่องของเกษตรกรอีกส่วนหนึ่ง---

แล้วผมยืนยันว่าเกษตรกรเหล่านั้นมีความรับผิดชอบครับ แล้วผมอยากจะให้ทาง เอสเอ็มอี แแบงก์นั้นต่อยอดปล่อยกู้ให้กับเกษตรกรโดยการสร้างโกดังเช่ามารองรับ หลังจากทีปล่อยให้มีการซื้อเครื่องอบลำไยไอน้ำแล้ว ถ้าท่านได้ต่อยอดซื้อ ปล่อยให้เขาตั้งโกดัง ซึ่งปริมาณไม่มากครับ โกดังหนึ่งก็ประมาณ ๒ - ๓ ล้านบาท เขาจะได้มีที่เก็บ จะได้ครบวงจร เสร็จจากนั้นถ้าท่านมีผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด ท่านสามารถไปช่วยลูกค้าของท่านครับ ปีนี้เครื่องอบไอน้ำของท่านนั้นสบายมากครับ ถึงแม้ว่าลำไยอบแห้งราคาช่วงสตาร์ท (Start) แรก ๆ นั้นยังไม่ดีเท่าที่ควร แต่ขณะนี้สามารถตั้งตัวได้ และเชื่อมกับประเทศจีน และเชื่อมกับพ่อค้าคนกลางที่เขามารับซื้อในราคาที่เป็นธรรม เดิมทีเครื่องอบไอน้ำไม่มีครับ จะมีแต่เครื่องอบแก๊ส ซึ่งปริมาณการอบนั้นน้อยมาก เพราะฉะนั้นผมก็ขอกราบขอขอบคุณในเรื่องของเอสเอ็มอี แแบงก์

ส่วนที่ ๒ ครับ เรื่องของการแปรรูปลำไยเรื่องอบเนื้อสีทอง เสียหายครับ ที่การอบเนื้อสีทองช่วงนั้นมีการปล่อยกู้เข้าไปนิดหนึ่ง แต่ผมว่าปีหน้านั้นขอให้ท่านช่วยกำกับลูกน้องของท่านในจังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ ช่วยดูว่าในสาขาของท่านนั้นทำแต่เนิ่น ๆ ครับ ลำไยอบเนื้อสีทองนั้นสามารถเอามาแทนผงชูรสได้ ถ้าท่านเพียงแต่ปล่อยให้รายละเอียด ๗๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาทนะครับ ไม่มากเลยครับ เขาสามารถที่จะแปรรูปลำไยซึ่งเป็นกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกรซึ่งใช้ลำไยซึ่งไม่ใช้งานแล้วเอามาอบเนื้อสีทองได้ เพราะฉะนั้นผมชื่นชมและให้กำลังใจในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผมก็ขอขอบคุณแทนพี่น้องเกษตรกรของผมที่ท่านได้กรุณาทำงานอย่างขยันขันแข็งและปล่อยกู้ให้กับพี่น้องของผมในวงเงินน่าจะประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งกำลังหมุนเวียนอยู่ และทุกคนกำลังทำงานกันอย่างมีความสุข เพื่อที่จะไม่ให้มันเป็นเอ็นพีแอลเหมือนหลายคนกำลังเป็นห่วงอยู่นี้ ผมยืนยันว่าที่ท่านไปปล่อยให้กับเกษตรกรผู้ปลูกลำไยแล้วใช้อบไอน้ำนั้นไม่เป็นเอ็นพีแอล แต่ผมขอฝากท่านว่าถ้าธนาคารมีผู้เชี่ยวชาญ ช่วยไปแนะนำ ช่วยไปต่อยอดและติดตามอย่างใกล้ชิด สิ่งเหล่านี้จะเป็นขวัญกำลังใจครับ ท่านประธาน ผมมีแค่นี้ละครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านนายแพทย์จาตุรงค์ครับ

นายจตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ ผม นายแพทย์จตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคไทยรักไทย ต้องขอกราบขอบคุณท่านประธานนะครับ ที่ให้โอกาสผมได้มีโอกาส
 อภิปราย ผมเองต้องขอเรียนว่า ต้องขอแสดงความดีใจแล้วก็ชื่นชมกับธนาคารเอสเอ็มอี
 ที่พวกเราได้มีโอกาสอภิปรายในวันนี้ ที่ได้รับการพิจารณาเป็นธนาคารดีเด่นแห่งปี
 แบนก์ ออฟ เดอะ เยียร์ ๒๐๐๔ แล้วนอกจากนั้นเองยังได้รับการขยับจากการประเมิน
 จากมูดี้ อินเวสเตอร์ เซอร์วิสก็ดีนะครับ แล้วก็ประเมินเป็นความน่าเชื่อถือเป็นไพรม์ ทู
 (Prime through) เท่ากับประเทศไทย รวมทั้งของทริส เรตติ้งนะครับ ผมเรียนอย่างนี้
 ครับว่า ผมเองเป็นกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณ ได้มีโอกาสเรียนเชิญ
 ท่านประธาน ท่านกรรมการ ท่านโชติศักดิ์ได้อภิปรายชี้แจงในส่วนของผลงานของ
 เอสเอ็มอีเมื่อสัปดาห์ ๒ สัปดาห์ที่แล้ว แล้วก็ได้รับผลเป็นที่น่าพอใจนะครับ ต้องเรียนว่า
 ธนาคารเอสเอ็มอีเป็นนโยบายที่รัฐบาลช่วยให้เกษตรกรที่ไม่มีช่องทาง ผมอยู่
 ต่างจังหวัดครับ ท่านประธานครับ โดยเฉพาะในจังหวัดภาคอีสานหรือติดกับชายแดน
 เขมรกับลาว เขากำลังทำการค้ากันครับ โดยเฉพาะตอนนี้ส่งออกเรื่องธุรกิจกับลาวบ้าง
 แต่เขาขาดเงิน ก็ได้รับธนาคารเอสเอ็มอีนี้ละที่จะช่วยให้เขาปล่อยกู้ได้ ซึ่งผมมาดูแล้วก็
 ท่านปล่อยกู้ให้กับทางภาคต่างจังหวัดมากน้อยแค่ไหน ผมเน้นย้ำเหมือนกับ
 ท่านสภาพรรค ภาคเกษตรเองหรือภาคต่างจังหวัด ผมเชื่อว่าเขาทำด้วยความบริสุทธิ์
 แล้วก็ไม่มีภาระที่จะบอกว่ามีเอ็นพีแอล เพราะฉะนั้นตรงนี้อะยากฝากท่านประธานผ่านไปยัง
 ท่านกรรมการผู้จัดการ ท่านโชติศักดิ์ว่าเน้นย้ำในส่วนของแต่ละจังหวัด เพราะว่าเขาทำจาก
 รากหญ้า และเขาทำจริง ๆ จัง ๆ นะครับ เงินแต่ละบาทแต่ละสตางค์ของเขา เขาค่อนข้าง
 ที่จะถือว่าเป็นความที่เขาอยากได้มาก ๆ แต่ว่าเราทำอย่างไรถึงจะ让他ได้เกิดประโยชน์
 นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ต้องเรียนว่าในเรื่องของโครงการที่ท่านได้เข้าไปชี้แจง ในกรรมาธิการงบประมาณ ในเรื่องของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่เข้าร่วมกันกับ ทางส่วนของ ไม่ว่าจะเป็น ธ.ก.ส. ก็ดี ไม่ว่าจะเป็นไปร่วมของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้บริการออกหน่วยตามจุดอำเภอต่าง ๆ ผมเรียนได้ว่าท่านประสานผู้แทนราษฎรได้เลย โดยเฉพาะ ส.ส. พร้อมที่จะระดมคนที่เขามาหาเราอยู่แล้ว คือถ้าท่านมาเอง อาจจะเป็นราย ๒ ราย แต่ผู้แทนราษฎรเราจะรู้หมดนะครับว่าที่ไหนที่มาติดต่อ แล้วเราเป็นคนประสาน แต่ของท่านเดินทางไปให้ด้วยตัวเอง มันจะเป็นคุณประโยชน์ คุณูปการ ให้ได้พบกันทั้ง ๒ ฝ่าย และผู้แทนราษฎรเองก็ประหยัดเวลาในการทำงาน เพราะแต่ละรายเราจะได้รวบรวมว่าคราวนี้ท่านจะเดินทางไปพบกับในเขตของอำเภอนี้ ท่านไม่ต้องลงไปพื้นที่ทั้งหมด เราจะเตรียมคนให้เองเลย เพราะว่ามันคือเป็นช่องทางที่เขา สามารถได้กำลังเงินตรงนี้ที่จะไปเกิดประโยชน์ และผมเชื่อว่าเขาทำแล้วไม่มีเอ็นพีแอล หรือว่าเอ็นพีแอลก็ด้วยสุดวิสัยจริง ๆ ต้องขอขอบคุณท่านประธานนะครับ คงจะมีแค่ ๒ เรื่อง โดยเฉพาะผมคงไม่บอกว่าในเรื่องของการได้กำไรมาน้อย ปีนี้ ๑๓๐ ล้านบาท จะไปบอกว่ากำไรน้อย มันไม่ใช่ การพัฒนาต้องดูที่มาด้วยว่าเขาได้ทำแล้ว โดยเฉพาะในเรื่องของได้มีการปรับปรุงในเรื่องไอที (IT) ก็ดี ในเรื่องของการตรวจสอบ และเรื่องเกี่ยวกับการพิจารณาในระบบต่าง ๆ ซึ่งตรงนี้ผมถือว่าเป็นหลักที่สำคัญมากกว่า ตัวเลขกำไรนั้นก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่เน้นย้ำว่าทำให้เกษตรกรหรือผู้ซึ่งได้รับทุกแขนง ได้รับเงินกู้ตรงนี้ แล้วเขาสามารถเกิดได้ ลืมตาอ้าปากได้ นี่คือประโยชน์สูงสุดนะครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านวัฒนาครับ

นายวัฒนา เซ่งไพเราะ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน ผม นายวัฒนา เซ่งไพเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตท่านประธานที่จะขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ ที่จะ ฝากไปทางท่านโชติศักดิ์นะครับ ซึ่งผมทราบว่าในรายงาน รวมทั้งผลการทำงานที่ผม ตามมา ท่านพยายามเน้นที่จะให้คนระดับกลางได้พยายามที่จะมีรายได้ขึ้นมา ในรอบปี

ประวัติการทำงานของท่านน่าชื่นชม ผมขอฝากอย่างนี้ครับท่านประธาน ว่าผมอยากให้คุณมองที่กรุงเทพมหานคร เพราะกรุงเทพมหานครจะมีคนในชุมชนจำนวนมากเสร็จแล้วส่วนราชการก็เข้าไปสอนเขาเยอะมากเลยครับ มีอาชีพต่าง ๆ เยอะแยะไปหมดเลย แต่ว่าวิธีคิดและกรอบการทำงาน รวมทั้งวิชาชีพ เม็ดเงินที่จะได้ ถ้าเป็นไปได้ท่านประธานครับ ทำเป็นแพคเกจ (Package) เลยครับ ว่าถ้าทำอาชีพนี้เราพร้อมจะให้พร้อมจะส่งเสริม และผมทราบว่าท่านเองเคยแนะนำ เช่น ยกตัวอย่างท่านประธานท่านบอกว่าถ้ามีพื้นที่ประมาณ ๘ ไร่ของเอกชน ถ้าจะทำและมีคนดูแลเลยนี้พร้อมจะปล่อยเลยเป็นสนามฟุตบอล ๑. แก้ปัญหาสังคมได้ด้วย ผมก็ถามต่อว่าถ้าอย่างนั้นท่านต้องออกแพคเกจมาได้ไหมครับ ว่าสนามฟุตบอลถ้าจะมีบับจะมีคนทำให้เราสามารถประสานกับทีมงานจะไปทำได้ ท่านมีที่ให้เราเท่านั้นเองใน กทม. ๘ ไร่เราสามารถจะออกแพคเกจเลย ๑. เขียนโครงการให้เลยและมีคนดูแล แล้วเม็ดเงินใครจะต้องดำเนินการ เรายินดีจะปล่อยเงินให้เลย จะ ๓ ล้านบาท ๕ ล้านบาทเพื่อทำ และมีคนไปทำให้ ไม่มีเดี๋ยวมึงมีส่วนอื่นจะทำให้ คล้าย ๆ เป็นอย่างนี้ เราบริหารจัดการหาที่ให้ ผมว่าจะมีคนเข้ามามีส่วนร่วมไม่ยากเลย ที่จะมาช่วยบริหารจัดการรวมทั้งประเมิน รวมทั้งจะหาค่าประกันอะไร อย่างไร ท่านช่วยคิดให้หน่อยเถอะครับ เพราะผมเชื่อว่าท่านมีหน่วยงานที่จะคิดเรื่องนี้เยอะมาก นี่เป็นตัวอย่งอันหนึ่งท่านประธาน เช่น ๓ ล้านบาท จะมีประมาณนี้ มีโครงการอะไรบ้าง ในกรุงเทพมหานครนะครับท่านประธาน ในเชิงที่จะเอื้อให้กับสังคมได้ด้วย เพราะขณะนี้เราจะต้องฝากท่านไปดูเลยว่าทั้งองค์กรวมในกรุงเทพมหานครมีหน่วยงานใดบ้างซึ่งเข้าไปส่งเสริมอาชีพ กทม. มีครับ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีครับ เขาไปอบรมเขาตลอดเลยครับ แต่ว่าการต่อยอดต่อ ตรงนี้เขาคิดไม่ได้หรอกครับ เพราะว่ามันเป็นเรื่องการเงิน มันเป็นเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งทางธนาคารออมสินก็ไปออกบัญชีครัวเรือน ท่านลองดูทั้ง กทม. ว่ามีวิชาชีพที่ไปส่งเสริมให้กับชุมชน คนระดับชั้นกลาง อย่างนี้มีกี่อาชีพที่พร้อมจะส่งเสริมเม็ดเงินให้เขา โดยบอกเลยครับว่าเป็นคู่มือ ถ้าทำได้ท่านประธานครับ ขอกรุงเทพมหานครเป็นในเชิงคู่มือครับ เพราะว่าคนจะทำ คนมีปัญหาในระดับกลาง คนพวกนี้บางทีพอมองในเรื่องของเม็ดเงิน จะต้องมียะไรต่าง ๆ เงื่อนไขเยอะแยะไปหมด

เคยครับท่านประธาน พี่น้องประชาชนพอบอกคอมมิวนิสต์บอกเลยครับ ก็ต้องมีคนค้า
คนค้าจะต้อง ซี ๕ ซี ๗ เลิกเลยท่านประธาน ไม่อย่างนั้นไม่ต้องหรอก เพราะไม่อย่างนั้น
เขาก็ไปนั้นเองได้แล้ว-----

เพียงแต่ท่านพยายามทำให้ง่ายขึ้น เพราะผมเชื่อว่าเอสเอ็มอี แบงก์ มันเป็นในเชิงนโยบายของทางรัฐบาลอยู่แล้วนะครับ ผมเชื่อว่าท่านโชติศักดิ์ ท่านผ่านอะไรมาเยอะ ท่านอาจจะแนะนำเลยว่าถ้าจะเปิดร้านอาหารไทยระดับห้องแถว ๑ ห้อง ส่งเสริมนโยบายครัวไทยสู่ครัวโลก ไม่ต้องเอา สู้ครัวไทยใน กทม. ก่อนนี่ คือผมไม่อยากจะเห็นร้านเซ็นของเต็มไปหมด แต่คนปรุงอย่างไรไม่รู้ ท่านออกมาเป็นแฟรนไชส์ (Franchise) ผมอยากให้ท่านคิดในเชิงรุก ท่านประธานครับ เพราะว่าร้านอาหารไทยใน กทม. ถ้าตีก็แถว ๑ ห้อง ควรจะทำอะไร เราจะส่งให้เลย ๑ ล้านบาท หรือ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ก็ทำได้ อะไรอย่างนี้แล้วมีเงื่อนไขเบา ๆ มีคนรับรองเท่านั้นเอง ผมพร้อมจะรับรองเลย ท่านประธาน เพื่อให้คนในพื้นที่ผมเขามีอาชีพ ในระดับกลางและล่าง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านโชติศักดิ์ครับ

นายโชติศักดิ์ อาสภาวิริยะ (กรรมการผู้จัดการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ก่อนอื่นผมต้องขอกราบขอบพระคุณสภาที่ได้กรุณาออกพระราชบัญญัติจัดตั้งธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เมื่อปี ๒๕๔๕ โดยการยกฐานะของ บอย. เดิมนี้ขึ้นมาเป็นธนาคาร ธนาคารแห่งนี้ได้รับมรดกตกทอดมาจาก บอย. และสำนักงานพัฒนาวิสาหกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อม นะครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ และดำเนินการมา ในเริ่มแรกนั้นเราเป็นธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ในปี ๒๕๔๖ เป็นปีที่เราจัดองค์กร จัดรูปร่าง แล้วก็เริ่มต้นขยายสาขา ด้วยแนวความคิดที่ว่า ต้องการที่จะให้มีสาขาในทุกจังหวัด เพื่อที่จะให้เกิดความเป็นธรรมแก่พี่น้องประชาชนทุกจังหวัดอย่างเท่าเทียมกัน เราไม่ได้มุ่งเน้นที่จะไปมีสาขาเพื่อที่จะไปแสวงหาเอาผลประโยชน์เข้ามาสู่ธนาคาร เพราะว่าไม่อย่างนั้น ถ้าเราไม่มีสาขาครบทุกจังหวัดนี่นะครับ พี่น้องประชาชนบางจังหวัดต้องขับรถ ๔๐๐ - ๕๐๐ กิโลเมตร เพื่อจะไปถึงสาขาเรา ในขณะที่ธนาคารได้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๕๔๕ นั้น ก็คงทราบดีนะครับว่า ธนาคารพาณิชย์เองยังไม่ฟื้นไข้จากภาวะเศรษฐกิจ การปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์เองนั้น เริ่มได้ระดับขึ้นมา ยังไม่มากพอ คนที่ยากจน คนที่อยู่ในชนบท คนที่ขาดโอกาสไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธนาคารพาณิชย์ได้ มีเป็นจำนวนมากมายมหาศาลเลย

แล้วในเวลาเดียวกัน คนจนเหล่านั้นก็เจอระบบทุนนิยมที่เสี่ยงมากก็ชาร์จ (Charge) มาก
 เสี่ยงมากก็แพงมาก คนรวยได้ถูกถูกลง ธนาคารเองได้มีความคิดที่จะหาทางสร้างความเป็น
 เป็นธรรมให้เกิดขึ้น คนทุกคนที่เสียภาษีในแผ่นดินนี้ควรจะได้รับความเป็นธรรม
 เท่าเทียมกัน ธนาคารจึงได้เริ่มแนวความคิดในการที่จะดำเนินธุรกิจธนาคาร ด้วยปรัชญา
 ที่ว่าเกื้อหนุนคนจนบนทั่วแผ่นดินไทย ให้ความเป็นธรรมอย่างเท่าเทียมกัน ท่านอาจจะ
 สังเกตได้ันะครับว่า ตัวเลขในการปล่อยสินเชื่อ นั้น เรามีการปล่อยสินเชื่อในปี ๒๕๔๗
 ๑๒,๐๐๐ กว่าราย ต่ำกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท คือจำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐ ราย ก็ให้เห็น
 ได้ว่าเราดูแลคนเล็กคนน้อย ซึ่งมันมีความเสี่ยงสูง อันนี้ผมต้องยอมรับนะครับว่า มันมี
 ความเสี่ยงสูง ในการทำงานเมื่อปี ๒๕๔๖ เราก็เริ่มต้นขยายสาขาครบทุกจังหวัด
 ในประเทศไทย ในปี ๒๕๔๗ ด้วย เราก็เริ่มทยอยปล่อยสินเชื่อให้แก่จังหวัดต่าง ๆ มันก็มี
 โครงการต่าง ๆ ซึ่งเรียงตรง ๆ นะครับว่าก็เป็นโครงการของรัฐบาล แล้วก็ก็เป็นโครงการ
 ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ เป็นโครงการซึ่งเราเห็นว่าเป็นภาวะที่ธนาคารน่าจะเข้าไปทำ
 ยกตัวอย่างเช่น โครงการใช้ขวดนก หรือโครงการสินเชื่อเรื่องการให้บริษัททัวร์ปล่อยกู้เงิน
 ตอนที่ เป็นโรคซาร์สนี้ะครับ อันนั้นเราเข้าไป เพราะว่าเราเห็นว่าบริษัททัวร์เหล่านั้น
 ล้มลงไป การท่องเที่ยวมันจะเสียหาย แล้วมันจะผูกพันไปถึงความเสียหายที่เกิดขึ้น
 แก่การค้าที่เกี่ยวข้องด้วย รวมทั้งโรงแรม รวมทั้งที่พักด้วย-----

มีหลาย ๆ โครงการที่เราดำเนินการไป แล้วก็ประชาชนได้ประโยชน์ ซึ่งท่านทั้งหลายก็กรุณาได้ให้คำแนะนำไปแล้วนะคะ

กระผมอยากจะขออนุญาตตอบในประเด็นซึ่งท่านถามนะคะ อย่างเช่นกรณีเรื่องของครัวไทยสู่ครัวโลก เรื่องของครัวไทยสู่ครัวโลก ในปี ๒๕๔๗ เราเพิ่งเริ่มต้นนะคะ แล้วเราเองไม่สามารถที่จะใช้หลักประกันที่อยู่ในต่างประเทศได้ แต่ว่าเราเองเราจะปล่อยสินเชื่ออย่างที่ท่านได้บอกมาว่าไม่ต้องปล่อย ไม่มีหลักประกันก็ได้ แต่อันนั้นก็ยิ่งเป็นความเสี่ยงใหญ่เลย เพราะธนาการนี้เป็นธนาการของประเทศ ถ้าเราทำอย่างนั้น ความเสี่ยงมันก็จะยิ่งสูงไปใหญ่ เราก็พยายามใช้ความระมัดระวังในการดำเนินการปล่อยสินเชื่อ ซึ่งส่วนใหญ่สินเชื่อที่ปล่อยในเรื่องครัวไทยสู่ครัวโลกนั้น ส่วนใหญ่ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นผู้ประกอบการอยู่แล้ว ที่มีวีซ่า ที่มี เวิร์ค เพอร์มิต ที่มีความชำนาญ อยู่ในท้องถิ่นแล้ว รู้ตลาดอยู่แล้วนะคะ แล้วก็มากู้เงินโดยมีหลักประกันในประเทศไทย ถ้าเกิดอะไรขึ้นมา เราก็ยังสามารถที่จะบรรเทาความเสียหายจากหลักประกันเหล่านั้นได้ในเรื่องของครัวไทยสู่ครัวโลก ปัญหามันมีเยอะครับ อย่างที่ท่านพูดนั้นถูกแล้วครับ อย่างเรื่องวีซ่ามันเป็นเอกสิทธิ์ของประเทศนั้น ๆ ที่เขาจะให้หรือไม่ให้ แต่เราก็พยายามให้ความช่วยเหลือได้ด้วยการประสานงานกับทางมหาวิทยาลัยสวนดุสิต หรือทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พาทีม (Team) ไปสอนเรื่องเกี่ยวกับการทำครัวเข้าไปช่วย เราไปช่วยในการที่จะทำให้เขาสามารถนำเข้าอาหารที่บางอย่างเราถูกกั้นกั๊กหรือถูกกีดกันไม่ให้นำเข้าได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เราพยายามไปอำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการไทย โดยหวังว่าร้านอาหารเหล่านั้นจะเป็นแหล่งระบายสินค้าไทย ซึ่งประเทศเราเป็นประเทศผลิตอาหาร แล้วก็วัตถุดิบทางอาหารค่อนข้างมาก และนอกจากนั้นเราก็จะได้นำไอทีอป เข้าไปใส่ในร้านอาหารด้วย เพื่อจะช่วยให้ไอทีอปนั้นขายสินค้าได้มากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นในประเด็นเรื่องครัวไทยสู่ครัวโลกที่ท่านได้กรุณาให้คำแนะนำต่าง ๆ นี้ เราก็พยายามนะคะ แม้กระทั่งว่าเราได้พยายามติดต่อกับทางกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อจะขอให้ทางกระทรวงการต่างประเทศช่วยขอความกรุณาสถานทูตต่าง ๆ ในหลายประเทศ เพื่อให้ผ่อนปรนเรื่องพ่อครัว แม่ครัว ซึ่งก็ได้ผลบ้างนะคะ แต่ว่าอาจจะไม่ได้มากนักนะคะ ซึ่งแล้วแต่ประเทศ

สำหรับคำถามหลายคำถามนะครับ เรื่องเอ็นพีแอล ผมขออนุญาต กราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ความเป็นจริงเรื่องเอ็นพีแอลนี้ส่วนหนึ่งมาจาก ปี ๒๕๐๗ จริง ๆ แล้วก็เอนต่อมาเป็นเอสเอ็มอี แบงก์ แต่ในส่วนที่เพิ่มขึ้นก็อย่างที่ท่านก็ได้กรุณา แนะนำแล้วนะครับว่า เอสเอ็มอีพอลอยไปครั้งแรก ปีที่ ๑ ตาย ๓๐ เปอร์เซนต์ ปีที่ ๒ ตายเพิ่มขึ้น ปีที่ ๓ ตายเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นเราปล่อยสินเชื่อไปในปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ และปี ๒๕๔๖ ก็ประมาณนี้นะครับ เริ่มปล่อยจริง ๆ ก็ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ นะครับ มันก็มาตกเอาตรงปีนี้ แล้วผมอยากเรียนอีกข้อหนึ่งก็คือว่า เอ็นพีแอลของที่นี่ มันก็เป็นเหมือนกับว่าเป็นบาปกรรมละครับว่า มันไม่สามารถจะเอนไปยังบรรษัทบริหาร สินทรัพย์ใด ๆ ได้เลย ในขณะที่มันก็มากองกระจุกตัวนี้ ธนาคารพาณิชย์หลายแห่ง ที่ว่ามีเวทิต่าง ๆ นั้นนะครับ ท่านตรวจดูได้เลยครับว่า เขาได้เอนเอ็นพีแอลเหล่านั้น ไปยังบรรษัทบริหารสินทรัพย์อยู่เนือง ๆ อยู่ตลอดเวลา ก็ทำให้เวทิต่ำ แต่อย่างไรก็ตาม ในความห่วงใยของท่านสมาชิก ทางเอสเอ็มอี แบงก์ เอง ก็ขอโน้มรับไว้ แล้วจะนำ สิ่งเหล่านี้ไปปรับปรุงวิธีการต่าง ๆ ในการป้องกันและการแก้ไขนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปีหน้าเรามีนโยบายอย่างที่ท่านได้กรุณาให้คำแนะนำตรงกันเลยครับ ในปีหน้าเราจะ เป็นปีแห่งคุณภาพ เราจะเป็นปีแห่งคุณภาพในการที่จะพิจารณาสินเชื่อ เพราะว่าเวลานี้ ถ้าท่านจะสังเกตดูนะครับ ในช่วง ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ธนาคารพาณิชย์ ไม่ปล่อยสินเชื่อเลย ก็มีแต่ธนาคารรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บอย. เข้าไปปล่อยสินเชื่อ ก็ไปกระตุกให้ธนาคารพาณิชย์เหล่านั้นตื่นตัวลงมาในสนามเอสเอ็มอีในปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๗ ท่านดูได้ว่าธนาคารพาณิชย์เริ่มปล่อยสินเชื่อให้กับเอสเอ็มอี ในปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ อานิสงส์เหล่านี้ก็ได้เกิดแก่ผู้ประกอบการไทยโดยทั่วไปที่สามารถเข้าถึงแหล่ง เงินทุนได้ง่ายขึ้น เพราะธนาคารพาณิชย์เหล่านั้น เขาเองเขาเริ่มมีความมั่นใจว่าจะเป็นไป ได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับว่า ว่าสินเชื่อที่เราปล่อยไปนั้น ส่วนหนึ่งเลยคือจำนวน กว่า ๖,๐๐๐ ล้านบาท นี่เราไปรีไฟแนนซ์ (Re - finance) สินเชื่อที่ถอนแอกจากธนาคาร พาณิชย์มา แล้วเราก็มาทำนุบำรุง บำรุงรักษา แล้วก็ให้โอกาสแก่เขานะครับ การทำสินเชื่อที่นี่ ไม่ใช่ปล่อยสินเชื่อแล้วก็แล้วกัน เรามีการฝึกอบรม มีการบ่มเพาะ มีการช่วยเรื่องการตลาด ทำ บิสซิเนส แมตซิง (Business Matching) พาลูกค้าไปขายของ ในต่างจังหวัด ในที่ต่าง ๆ ในต่างประเทศก็มี จนกระทั่งลูกค้าบางรายแข็งแรงแล้ว เราก็ถูก

ธนาคารพาณิชย์ไร้ไฟแนนซ์กับลูกค้าดี ๆ เหล่านั้นกลับออกไปในปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘
นี้ก็ประมาณ ๑,๑๐๐ กว่าล้านบาท อันนี้ก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง -----

แข็งแรงแล้ว เราก็ถูกธนาคารพาณิชย์รีไฟแนนซ์ กับลูกค้าดี ๆ เหล่านั้นกลับออกไป ในปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ งบประมาณ ๑,๑๐๐ กว่าล้านบาท อันนี้ก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งเราคิดว่าทำแล้วให้เกิดประโยชน์ จริงอยู่ครับธนาคารผมนี่ เอสเอ็มอี แบงก์ อาจจะไม่มีการไถ่ถามมากนัก เพราะว่าตอนที่ขึ้นมาเป็นธนาคารในปี ๒๕๔๗ เรียบตรง ๆ นะครับว่า ความรู้สึกเล็ก ๆ ของผมที่เป็นกรรมการผู้จัดการก็คือว่าประเทศนี้โดยสภาแห่งนี้ได้ให้โอกาสคนไทยทั่วประเทศที่จะเข้าถึงแหล่งเงินทุนอย่างเท่าเทียมกัน ผมจึงมีความตั้งใจเป็นอย่างยิ่งเลยว่าผมจะพยายามให้คนยากคนจนได้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ สิ่งแรกที่เราทำก็คือว่าต้นปี ๒๕๔๗ เรายกเว้นไม่เก็บค่าธรรมเนียมการกู้ที่เราเรียกว่า ฟรอนท์ เอนทรี (Front entry) ๐.๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ลูกค้าทุกรายที่เข้ามายื่นกู้ในต้นปี ซึ่งทำให้เราสูญเสียรายได้ไป ๘๑ ล้านบาท เราเข้าใจดีครับว่ารายได้เหล่านั้นมันจะส่งผลให้ บาลานซ์ เช็ค (Balance check) ของธนาคารนั้นดี แต่ว่าถ้าเรายังพออยู่ได้ แล้วประชาชนอยู่ได้เราก็อยากจะทำ อันนี้อันที่ ๑ ครับ

อันที่ ๒ ตอนผมขึ้นเป็นเอ็มดี (MD) เสี่ยงกันด่ามาเยอะครับ ชำแหละครับ แล้วก็ดอกระเบี่ยแพง เอ็มแอลอาร์ (MLR) เรานี้สูงกว่าเอ็มแอลอาร์ของธนาคารพาณิชย์ อยู่ .๕ ของธนาคารพาณิชย์ ๖ เปอร์เซ็นต์ ของเรา ๖.๕ แล้วเรายังบวกค่าความเสี่ยง เข้าไปอีก ลูกค้าก็ร้องว่าไม่ไหวเพราะขณะนั้นดอกเบี้ยยังต่ำอยู่อย่างที่ท่านว่าถูกต้อง เลยครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกค้าไม่เข้าใจเพราะในขณะนั้นประเทศกำลังบูม (Boom) เรื่องสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ทุกคนโฆษณาหมดว่าดอกเบี้ย ๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๑ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๒ เปอร์เซ็นต์บ้าง แต่สินเชื่อเหล่านั้นเป็นสินเชื่อบ้าน เป็นที่อยู่อาศัย ไม่ใช่สินเชื่อเพื่อการค้าหรือการพาณิชย์อย่างที่เรากำลังทำอยู่ พอเราออกไปเอ็มแอลอาร์ ๖.๕ ประชาชนก็ร้อง ประชาชนก็ด่าเอา เราเข้าใจดีตรงนั้นเพราะเราเห็นว่าสิ่งเหล่านั้น มันเป็นเรื่องที่ต้องพยายามอดทนกัดฟัน เราก็เลยลดอัตราดอกเบี้ยในปี ๒๕๔๗ ลดเอ็มแอลอาร์ลงมา ๐.๒๕ เปอร์เซ็นต์ ให้มันใกล้เคียงกับธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น แล้วเราก็ยื่นอัตราดอกเบี้ยนั้นมาตลอดปี ซึ่งในขณะนั้นก็มีบางธนาคารเริ่มขยับ อัตราดอกเบี้ย โดยเฉพาะอย่างยิ่งธนาคารขนาดเล็กและขนาดกลางที่ในอุตสาหกรรม นะครับก็เริ่มขยับดอกเบี้ยขึ้นมา ก็ทำให้ประชาชนเห็นได้แล้วว่าเราให้ความช่วยเหลือ จริง ๆ เราไม่ได้คิดจะไปพูดไปปิด กำไรที่มีอยู่ ๑๓๑ ล้านบาทนั้น ก็เป็นกำไรที่เราคิดว่า

พอเหมาะพอควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเห็นได้เลยว่าเราไม่มุ่งเน้นกำไรจริง ๆ เพราะในปี ๒๕๔๘ นี้เราตั้งเป้าหมายกำไรลดลงอยู่ที่ ๗๕ ล้านบาทเอง แต่ว่าเรามีความมั่นใจว่าในการทำงานของเรานั้น น่าจะได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการเงินในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่เราได้นำเสนอให้มูดีส์ อินเตอร์เนชั่นแนล (Moody's International) เข้ามาประเมิน มูดีส์มาตั้งคำถามกับเราเยอะแยะหลายคน ก็หลายคำถามที่ อินเวสต์เมนท์ แบงเกอร์ (Investment Banker) ได้ถามนะครับ แล้วเราก็ได้อธิบายภารกิจและความสำคัญของธนาคารที่จะสร้างผลประโยชน์แห่งชาติให้เกิดขึ้น แม้ว่ากำไรจะเล็กน้อย แม้ว่าจะมีเอ็นพีแอลสูง ซึ่งเขาก็ยอมรับได้ จนกระทั่งเขาออกเรตติ้งให้กับเรา ได้เรตติ้งเท่ากับความเสี่ยงของประเทศไทยคือบีเอเอวัน (BAA1) ส่วน อัตราส่วนหนี้ก็ได้เท่ากับไพรม์ - ๒ ซึ่งก็เป็นความภาคภูมิใจของธนาคารว่าธนาคารนั้นมีความน่าเชื่อถือ แล้วหลังจากที่ธนาคารได้รับเรตติ้งแล้วเราก็คิดอยู่ตลอดเวลาครับว่าเราต้องพึ่งตนเอง เราจะให้กระทรวงการคลังมาค้ำคงเป็นไปไม่ได้ และเราต้องมีการหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมทั้งในและนอกประเทศ เพราะฉะนั้นเราจึงได้คิดออกตราสารเอฟอาร์ซีดี (FRCD) เราก็ออกตราสารเอฟอาร์ซีดีโดย บาเคลแบงก์ เป็นผู้ให้ความสนับสนุนได้ตั้งเป้าไว้ ๑๖๐ ล้านดอลลาร์ ยูเอส ดอลลาร์ (US Dollar) ปรากฏว่ามีอินเวสต์เตอร์ (Investor) จากหลาย ๆ ประเทศสนใจซื้อเอฟอาร์ซีดีของเราจนเกินกว่าที่เราตั้งเป้าไว้ เราสามารถขายได้ถึง ๑๙๐ ล้านบาท ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมั่นเลยว่าธนาคารหรืออินเวสต์เมนท์ แบงเกอร์อะไรต่าง ๆ ในโลกนี้ก็ยังคงให้ความไว้วางใจกับเอสเอ็มอี แบงก์นะครับ

ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนในเรื่องของเอ็กซ์เชนจ์ (Exchange) ที่ท่านได้กรุณาให้ความเป็นห่วงนั้นต้องกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งเลย เราก็เป็นห่วงครับ ว่าเราจะไม่ให้ธนาคารอย่างนี้ต้องแบกภาระเรื่องเอ็กซ์เชนจ์เลย ทันทันที่เราได้เงินตราต่างประเทศมาเราขายสวอป (Swap) ทันทันเลย แล้วเราก็เป็นหนี้เป็นบาทครับ อันนี้เราก็พยายามที่จะไม่ให้เกิดเพราะเราไม่มีรายได้เป็นเงินตราสกุลต่างประเทศ เราก็ไม่มีตัวนี้นะครับ

ผมขออนุญาตกราบเรียนอีกประเด็นหนึ่งที่ท่านได้กรุณาแนะนำนะครับ ก็เรื่องพันธบัตรซื้อคืน เมื่อสักครู่ที่ท่านบอกนะครับว่า ๔,๐๖๓ ล้านบาท พันธบัตรซื้อคืน นั้นเป็นอาร์พี (RP) ครับท่าน ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ลงทุนในบริษัทอย่างที่ว่านั้น เพราะว่า การลงทุนในบริษัทที่เราร่วมลงทุนนั้น ในปี ๒๕๔๗ เราวมไปลงแค่ ๔ ราย เป็นเงิน ๗๘ ล้านบาท ส่วนที่มันปรากฏในเอกสารที่ท่านอ่านว่าเป็นพันธบัตรซื้อคืน เป็นพันธบัตร รัฐบาล เราจะต้องมีพันธบัตรรัฐบาลไว้เพื่อรองรับหนี้ที่ถึงกำหนดชำระ ถ้าหนี้ที่ถึงกำหนด ชำระแล้วเรามีเงินซิงกิ้ง ฟันด์ (Sinking fund) รออยู่ จะมีปัญหาเรื่องความน่าเชื่อถือ ในเรื่องเครดิต ในเรื่องของกองทุนวายุภักษ์ก็เหมือนกัน ขณะนั้นเราเรสท์ ฟันด์ (Rest fund) ได้ในประมาณที่ ๑ เปอร์เซ็นต์กว่า ๆ แล้วเราเห็นว่าผลตอบแทนที่การันตี อยู่ ๓ เปอร์เซ็นต์ แล้วจะสามารถทำเป็นซิงกิ้ง ฟันด์ได้ เพื่อเวลาพันธบัตรที่ออกมาในยุค ก่อนนั้นครบกำหนด เราจะได้สามารถคืนให้แก่ผู้ให้กู้ได้นะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เรา จัดเตรียม ในอดีตนั้นที่บริหารเงินค่อนข้างที่นำหวาดเสียว ผมเรียนตรง ๆ เพราะบริหาร เงินอย่างในสมัยก่อนนี้ เขาบริหารเงินเอาเงินทุนระยะสั้นไปปล่อยเงินกู้ระยะยาว หรือระยะปานกลาง ซึ่งมิกซ์ แมทช (Mix match) เป็นอย่างยิ่ง พอผมมาเป็นเอ็มดี ผมพยายามจะแก้ไขประเด็นตรงนี้โดยการให้กู้ลอง เทิร์ม (Long term) มากขึ้น กู้มีเดียม เทิร์ม (Medium term) เพื่อที่จะให้ไม่มีความเสี่ยงเรื่องของ ซอร์ส ออฟ ฟันด์ (Source of fund) กับยูส ออฟ ฟันด์ (Use of fund) ในเวลาเดียวกันนะครับ

ประเด็นที่อยากจะขออนุญาตกราบเรียนอีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของการ ขยายสาขา ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ความเห็นตรงกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินะครับว่า เราไม่มีความมุ่งหวังที่จะขยายสาขาเพื่อไปแข่งขันกับธนาคารพาณิชย์ ผมกำหนดบทบาท ของธนาคารแห่งนี้ว่าเราจะไม่แข่งขันกับธนาคารพาณิชย์โดยเด็ดขาด เพราะฉะนั้นท่านจะ เห็นได้ว่าเรามีความร่วมมือกับธนาคารพาณิชย์อยู่เนือง ๆ ไม่ว่าจะเป็นธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารนครหลวงไทย ธนาคารไทยพาณิชย์และธนาคารกรุงไทย ธนาคารอาคารสงเคราะห์ เราไม่ต้องการที่จะให้แบงก์แห่งนี้เป็นแบงก์ที่ไปแข่งขัน มันไม่มี ประโยชน์ที่จะแข่งขัน เพราะระบบเศรษฐกิจต้องเดินด้วยระบบธนาคารพาณิชย์ ธนาคารรัฐ เป็นธนาคารเฉพาะที่จะพยายามแก้ไขปัญหาหรือพยายามสร้างสิ่งที่มาเติมให้เต็มใน สิ่งที่ขาดอยู่ในระบบธนาคารพาณิชย์ ซึ่งระบบธนาคารพาณิชย์เองก็ทราบอยู่นะครับว่า

ก็ชื่นชมคนมีสตางค์ คนไม่มีสตางค์ก็สู้ได้ยาก คนไม่มีโอกาสก็ทำไม่ได้ แล้วก็เข้าไปช่วยสร้างฐานมา อย่างที่เราสร้างฐานให้มันใหญ่ขึ้นไปในรายย่อย เรื่องของโมบาย ยูนิท (Mobile unit) ด้วยนะครับ ผมจะขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกด้วยว่า ที่เราไปให้สินเชื่อ เรื่องโมบายซิมการ์ด (SIM Card) หรือซื้ออะไรนี่นะครับ โดยวัตถุประสงค์หลักเราไม่ต้องการจะส่งเสริมเรื่องการใช้มือถือเป็นหลักนะครับ แต่ว่ามันเป็นตัวหนึ่งที่สามารถทำให้ประชาชนที่เขาไม่สามารถจะใช้สื่อสารได้คล่องแคล่ว แล้วบังเอิญที่มันฮิตขึ้นมาในเรื่องของโทรศัพท์มือถือ แล้วคนมีความต้องการ แล้วก็เรื่องขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นหน่วยงานที่เรามุ่งหวังไว้ว่าจะมีความสัมพันธ์กับเขา เพื่อที่ในอนาคตเราจะสามารถที่จะให้เขาช่วยเราในการที่จะเข้าไปช่วยประชาชนได้ถึง เพราะว่าเราไม่มีสาขาในตำบล ไม่มีสาขาในหมู่บ้านหรือในอำเภอ อันนี้เป็นเรื่องที่เราพยายามที่จะสร้างความสัมพันธ์ แล้วมันแค่ ๓๑ ราย ซึ่งเราก็ไม่มีการปล่อยสินเชื่อเหล่านี้เพิ่มเติมแล้วนะครับ แล้วก็ในเรื่องของหมู่บ้าน มันมาถึงตรงนี้ครับว่าเรามีโครงการที่จะมีรถโมบาย ยูนิท ออกไปหาพี่น้องประชาชนในอำเภอ ในหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อที่จะเข้าไปแนะนำให้เขาเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสังคมผู้ประกอบการไทย คนไทยนั้นเรียนหนังสือมาแล้วก็มากินเงินเดือนประจำ ไม่มีการออกมาเป็นเจ้าแก้ม ไม่มีอะไร เราส่งเสริมแม้กระทั่งในอาชีวศึกษา ในแม่บ้านที่อยู่บ้านเฉย ๆ ในเด็กนักเรียนที่เรียนภาคเช้า กลางวันว่างเราก็ให้มาทำอาชีพแฟรนไชส์ได้ ข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการ เราพยายามส่งเสริมให้คนเหล่านั้นใช้เวลาว่างให้มาทำมาหากินเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วค่อย ๆ เติบโตใหญ่ไป ถ้าเรามีเอสเอ็มอีเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วเติบโตใหญ่ต่อไป แฟรนไชส์เราก็จะแข็งแรง แฟรนไชส์เราแข็งแรงก็สามารถเอาแฟรนไชส์ไปต่างประเทศ หาเงินจากต่างประเทศมาได้ อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสังคมผู้ประกอบการไทยที่เราพยายามสร้าง แล้วก็รถโมบาย ยูนิทที่เราออกไปเยี่ยมตามตำบล หมู่บ้านนั้น เราก็ไปแนะนำอาชีพ -----

ไปสอนให้เขาทำแผนธุรกิจให้เขาสามารถที่จะเข้าใจว่าจะทำธุรกิจได้อย่างไร แล้วก็ นำธุรกิจไปให้ นำข้อมูลข่าวสารไปให้ ส่วนสินเชื่อประเภทอื่น ๆ นั้น ท่านจะเห็นได้ นะครับว่าเราให้สินเชื่อเฉพาะในการประกอบการ อันนี้รายละเอียดก็น้อยนี้ไม่จำเป็น จะต้องเป็นบริษัทห้างร้าน เป็นบุคคลธรรมดาที่กู้ได้ว่าขอให้เป็นคนไทย เสียภาษีให้กับ ประเทศไทยแล้ว ยื่นกู้ที่นี้ได้นะครับ

เรื่องของยุทธศาสตร์จังหวัด ผมเรียนท่านอย่างนี้นะครับว่าแต่เดิมที่นี้ ปล่อยสินเชื่อก็เป็นปล่อยสินเชื่อเหมือนธนาคารพาณิชย์นะครับ ก็มีแค่ธุรกิจกับ อุตสาหกรรม แต่พอเราเข้ามาเป็นเอ็มดีนี้ ผมก็เริ่มคิดว่าเราจะต้องให้สินเชื่อ เฉพาะกลุ่มที่มีผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ เราจะไม่ให้สินเชื่อสะเปะสะปะอีก ต่อไป ซึ่งสินเชื่อเหล่านั้นก็ได้แก่ สินเชื่อเกษตรและเกษตรแปรรูป สินเชื่อเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สินเชื่อส่งเสริมยานยนต์ ชิ้นส่วนอะไหล่ สินเชื่อเกี่ยวกับแพชั่น สินเชื่อ เกี่ยวกับการค้าปลีกค้าส่ง สินเชื่อเกี่ยวกับโลจิสติก แพคเกจจิ้ง (Logistic Packaging) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราก็จัดมาเป็นกรุป (Group) เราเรียกว่าคลัสเตอร์ (Cluster) นะครับ และพอเราจัดมาในปี ๒๕๔๘ เราก็ขยายเป็น ๑๐ คลัสเตอร์ ซึ่งเราเพิ่มพลังงาน ทางเลือก พลังงานทดแทนเข้าไปด้วย ที่นี้เราไปในคลัสเตอร์แล้วนี้ ในหลาย ๆ จังหวัด ก็มีสินเชื่อคล้าย ๆ กันอย่างนี้ เราก็เห็นว่าในบางจังหวัดก็มี บางจังหวัดก็ไม่มี อย่างเช่น ภาคเหนืออาจจะมีลำไยหลายจังหวัด แต่ภาคอื่น ๆ ก็ยังไม่มีลำไย เราเลยจึงคิดในการ ที่จะทำให้เกิดการสอดประสานในเรื่องของกลุ่มแนวคิด ที่เราเรียกว่าประเภทธุรกิจ หรือกลุ่มธุรกิจ กับแนวนอนคือประเภทพื้นที่ ให้ได้ตรงว่าพื้นที่นั้นมีศักยภาพจะทำอะไร และจะใช้อะไร เพราะฉะนั้นจะเกิดการให้สินเชื่อหรือวางแผนในด้านสินเชื่อได้ลงตัว อย่างสมมุติว่าทางภาคใต้ก็จะเป็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การประมง การทำสวนยาง การทำโรงงานหีบน้ำมันปาล์ม การทำยางแปรรูปนะครับ อย่างทางภาคกลางก็จะเป็น เรื่องข้าว โรงสี ภาคอีสานก็จะเป็นโรงสี เป็นข้าว อย่างนี้ก็เป็นเรื่องของแมทริกซ์ (Matrix) ระหว่างคลัสเตอร์โปรดักส์ (Product) และพื้นที่นะครับ ท่านได้กรุณา ให้คำแนะนำกับผมเป็นอย่างมากในหลาย ๆ ประเด็นเลยนะครับ เรื่องนี้ผมต้อง กราบขอขอบพระคุณท่านทั้งหลายนะครับ แล้วก็ให้นำเอาคำแนะนำต่าง ๆ ที่ท่านได้ให้ ไปหาทางปรับปรุงให้ธนาคารแห่งนี้ดีขึ้นอย่างที่ท่านกล่าวเมื่อสักครู่ที่คนหลายคนหวังฟัง

ธนาคารแห่งนี้ ท่านครับ ท่านเป็นคนออกกฎหมายให้ผมมาทำงาน ผมจะไม่ทำให้ท่านผิดหวังโดยเด็ดขาดครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าที่ประชุมได้รับทราบรายงานกิจการประจำปีงบดุลและบัญชีกำไรขาดทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๔๕ นะครับ ตามพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ เรียบร้อยแล้วนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องรับทราบที่ไม่อยู่ในระเบียบวาระนะครับ ขออนุญาตที่ประชุมให้ได้รับทราบ เรื่อง ประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุทัยธานี เขตเลือกตั้งที่ ๑ แทนตำแหน่งที่ว่างลงนะครับ เพราะว่ามีการสมาชิกได้รับประกาศผลนั้นอยู่ในห้องประชุมนั้นแล้ว

เนื่องจากเรื่องนี้ได้มีประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลง หนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งจังหวัดอุทัยธานี ในเขตเลือกตั้งที่ ๑ ของท่านธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ สังกัดพรรคชาติไทย ดังนั้นขอเชิญท่านธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ นะครับ โปรดยืนขึ้นเพื่อแสดงตนและได้กล่าวคำปฏิญาณตน ซึ่งผมจะเป็นผู้กล่าวนำโดยท่านบอกชื่อท่านเองนะครับ

“ข้าพเจ้า นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตาม ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งและได้มาประชุมวันนี้ได้ยี่สิบขึ้นและกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมตามที่ประธานได้กล่าวนำ)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอแสดงความยินดีครับ ต่อไปเป็นเรื่องรับทราบอยู่ในระเบียบวาระนะครับ เรื่องรับทราบเรื่องที่ ๒

ระเบียบวาระที่ ๒.๒ เป็นการรับทราบคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องประธานสภาผู้แทนราษฎรขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในกรณีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสนอรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีความรุนแรงอันเนื่องมาจากโครงการท่อก๊าซไทย-มาเลเซีย

ในเรื่องนี้นะครับ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ในขณะนั้นคือท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ได้อาศัยอำนาจโดยมติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๖ ได้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อขอให้พิจารณาวินิจฉัยตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสนอรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรณีความรุนแรงอันเนื่องมาจากโครงการท่อก๊าซไทย-มาเลเซีย

บัดนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยสรุปว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถตรวจสอบและจัดทำรายงานเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรได้ เป็นไปตามมาตรา ๒๐๐ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาตรา ๒๒ ในส่วนที่บัญญัติถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้สามารถตรวจสอบและเสนอมาตรการแก้ไขเมื่อมีการกระทำหรือละเลยการกระทำ อันละเมิดสิทธิมนุษยชน แล้วเสนอมาตรการแก้ไขต่อบุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการแก้ไขตามมาตรการที่เสนอต่อไปได้

ซึ่งในรายละเอียดคำวินิจฉัยของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้จัดส่งให้ท่านสมาชิกได้รับทราบแล้วนะครับ จึงขอแจ้งให้ท่านสมาชิกเพื่อรับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ส่วนกรณีรายงานในระเบียบวาระที่ ๒.๓ ระเบียบวาระที่ ๒.๔ ระเบียบวาระที่ ๒.๕ ซึ่งเป็นรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ผมขอเลื่อนไปเป็นลำดับหน้า วันนี้ขอพักประชุม แล้วนัดประชุมต่อเพื่อจะต่อระเบียบวาระกระทู้ถามสดในเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ขอพักประชุม ๑๕ นาทีครับ

พักประชุมเวลา ๑๓.๑๘ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๓. ๓๓ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกคิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ขอเปิดประชุมภาคบ่าย นะครับ ก็เป็นเรื่องกระทู้ถาม มีกระทู้ถามสดด้วยกันทั้งหมด ๓ กระทู้ นะครับ คุณสุวโรช มีอะไรครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ คงมีเรื่องที่จะหารือกับท่านประธานนะครับ ในเรื่องของสินค้าทางการเกษตร

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาอย่างนี้ครับ หารือนี้ คงไม่ได้แล้วครับ ตอนเช้าครับที่เปิดโอกาสหารือ บ่ายนี้เข้ากระทู้ถามแล้วครับ เมื่อเช้า หารือไป ๒๑ ท่าน และผมได้พูดตอนเช้าไปชัดแล้วว่าถ้าท่านสมาชิกท่านใดประสงค์จะ หารือขอให้มาช่วงเช้า นะครับ แล้วก็ยกมือในช่วง ๑๕ - ๒๐ ท่าน ผมให้พูดทุกท่านเลย ครับ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาเข้าวาระปกติครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผมนี้เคารพ ท่านประธานอยู่แล้วครับ เรื่องเกี่ยวกับการแทรกแซงกาแฟชนิดเดียวท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เข้าใจครับ แต่เรา ไม่เข้าหารือแล้วครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ครับ ก็ฝากไปยังกระทรวงพาณิชย์เท่านั้นเอง นะครับว่า มาตรการในการแทรกแซงกาแฟ ขอความกรุณาให้ช่วยเร่งรีบให้หน่อยเท่านั้น ละครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ เชิญนั่งครับ

เรื่องกระทู้ถามสดก็อย่างที่พวกเราทราบนะครับ แบ่งเวลาทั้งหมดทั้งฝ่าย ท่านสมาชิกที่ถามและท่านรัฐมนตรีนะครับ คือมันมี ๒๐ นาที ๑๐ นาทีแรกนี่ตามระเบียบ ก็บอกว่าผู้ถามก็ประมาณ ๔ นาที ผู้ตอบก็ประมาณ ๖ นาที ส่วน ๑๐ นาทีหลังก็บริหาร

เวลาพอ ๆ กัน แต่โดยอะลุ่มอล่วย ก็เอาเป็นว่า ๑๐ นาทีแรกก็ฝ้ายละประมาณ ๕ นาที
ไม่อย่างนั้นก็ชอบต่อว่ากันว่าใครพูดยาวกว่ากัน สั้นกว่ากันนะครับ

เชิญท่านพิเชษฐศรีครับ เรื่องการบริหารเงินคงคลัง เชิญถามเลยครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ ผมกราบเรียนท่านประธานเบื้องต้นว่า ผมจะเคร่งครัดกับในเรื่องเวลา แต่อย่างไรท่านประธานก็กรุณารักษาสิทธิ ๑๐ นาทีของผมไว้ ผมจะใช้เวลาไม่เกิน ๑๐ นาที

ประการที่ ๒ สิ่งที่ผมจะถามต่อไปนี่ก็เป็นเพียงข้อมูล ผมจะไม่ไปแสดงความคิดเห็นอะไรส่วนตัวให้มันกระทบกระเทือนกับผู้ที่ทำงาน เรื่องแรกที่สุด กระผมต้องขออนุญาตทำความเข้าใจว่าใน ๒ ปีที่ผ่านมา เราพูดกันว่าเศรษฐกิจดี บ้านเมืองดีทุกอย่างจะโชติช่วงชัชวาลดีไปวันข้างหน้า ซึ่งผมก็ดีใจมาตลอด เพราะถ้าบ้านเมืองดี มันก็บ้านเมืองของผมด้วยละครับ แต่ ณ วันนี้มันมีหลาย ๆ อย่างที่เป็นกระแสข่าวในสังคม เมื่อวานวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ธนาคารแห่งประเทศไทยก็มาแถลงสถานการณ์เศรษฐกิจ กระทรวงการคลังก็มาแถลงสถานการณ์เศรษฐกิจบางเรื่อง ซึ่งผมก็อยากที่จะได้ข้อมูลที่ชัดเจนจากท่านรัฐมนตรี ขอแถลงเมื่อวานก็คือว่าเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๘ เดือนนี้ เราใช้เงินคงคลังไปถึง ๖๗,๐๐๐ ล้านบาทตรงนี้ ส่วนเงินคงคลังที่ร่อยหรอ ๖๗,๐๐๐ ล้านบาท ผมก็จะได้ถามถึงเรื่องผลกระทบในคำถามต่อไปนะครับ ก็อยากทราบว่า ๖๗,๐๐๐ ล้านบาท จริง ๆ แล้วเราไม่ได้ใช้เงินไปแค่นั้นหรอกครับ เพราะมันมีภาษีเข้าแล้ว ส่วนหนึ่งเงินคงคลังลดไป ๖๗,๐๐๐ ล้านบาท มันคืออะไร ด้วยความเป็นห่วง เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้ว เมื่อวันพุธเป็นห่วงในเรื่องเงินคงคลัง คณะกรรมาธิการการคลัง ก็เคยเรียกเจ้าหน้าที่จากกรมบัญชีกลางและธนาคารแห่งประเทศไทยได้รับคำชี้แจงว่า เงินคงคลังรายงานวันที่ ๒๓ พฤศจิกายนเดือนนี้ที่ผ่านมา เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว เรามีเงิน คงคลังเหลืออยู่ ณ สิ้นเดือนตุลาคม ๕๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่เมื่อวานคำแถลง ก็ออกมาว่าจากการใช้เงินคงคลังไป ๖๗,๐๐๐ ล้านบาท ทำให้เราเหลือเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนตุลาคมจริง ๆ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้นเอง เหลือ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ก็ขอเป็นคำถามแรกจากท่านรัฐมนตรีเกี่ยวกับส่วนนี้ครับว่าเราอยากทราบว่าเมื่อสิ้นเดือนตุลาคมจริง ๆ แล้วเงินคงคลัง มันเหลือเท่าไร มันสำคัญอย่างไรละครับ เพราะว่าเดือนตุลาคมเป็นเดือนที่ภาษีเข้า รายได้เข้าจากเดือนกันยายน และเดือนตุลาคมทุกปีเป็นเดือนที่เรามีเงินคงคลัง

สูงสุดของประเทศย้อนหลังไป ๑๐ ปี เดือนกันยายนกับเดือนตุลาคมสูงสุด เราเคยสูงถึง ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท และสูงถึง ๒ แสนกว่าล้านบาท อย่างต่ำที่สุดปีที่แล้ว เรา ณ เดือนตุลาคมนี้เรายังมีเงินคงคลังอยู่ แสนกว่าล้านบาท ถ้าเดือนนี้ เดือนตุลาคม เราเหลือ ๕๑,๐๐๐ ล้านบาท หรือร้ายกว่านั้นถ้าเราเหลือ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท เดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคม เดือนมกราคม เดือนกุมภาพันธ์ เป็นเดือนที่เงินเข้าน้อยแต่เงินจะต้องออกมาก เราจะทำอย่างไรกับสถานการณ์ตรงนี้นะครับ ท่านรัฐมนตรีก็คงจะทราบว่า ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา ในห้องประชุมงบประมาณผมถามอยู่ตลอดเวลาได้ติดตามในเรื่อง การเบิกจ่าย ได้ติดตามเรื่องเงินคงคลังสุทธิ เคยปรารภว่ากระทรวงการคลังจะถือทฤษฎีอะไร เราจะคงเงินคงคลังไว้ขณะนี้เดือนของงบประมาณ ซึ่งมันสูงขึ้นไปถึงประมาณ ๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งท่านประธานเองขอประทานอภัยผมก็เคยได้ปรารภถึงท่านว่า เราจะถือทฤษฎีอะไร ผมไม่เห็นด้วยเลยที่เราจะไปคงเงินคงคลังไว้เพียงแค่ ๒ สัปดาห์ ของงบประมาณประมาณ ๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท อย่างน้อยที่สุดในความเห็นผมว่าควรจะสัก เดือนครึ่ง คือ ๖ สัปดาห์ หรือ ๒ เดือน คือ ๘ สัปดาห์ ผมพูดเช่นนี้มาแล้วตั้งแต่ ๒ ปีที่แล้ว แต่บัดนี้ก็กลายเป็นว่ากระทรวงการคลังก็มาแถลงว่าการคงเงินคงคลัง ๒ สัปดาห์มันต่ำเกินไป มันควรจะตั้งเดือนครึ่งเป็นอย่างน้อย หรืออย่างน้อย ๖ สัปดาห์ นโยบายของกระทรวงการคลังขณะนี้จริง ๆ จะคงเงินคงคลังไว้เท่าไร ในฐานะ ส.ส. ในฐานะที่ผมเคยอยู่กระทรวงการคลังมา ๒ ครั้ง รวมแล้ว ๖ ปีกว่านะครับ ทุกปีผมจะ ได้รับคำร้องว่า ข้าราชการที่เกษียณในเดือนตุลาคมกว่าจะเบิกบำนาญ บำนาญมา ๖ เดือน ๙ เดือนแล้วยังไม่ได้ เดือดร้อนกันหมด ข้าราชการที่เออร์ลี่ รีไทร์ (Early retire) หวังว่าเมื่อเออร์ลี่มา ณ วันที่ ๑ ตุลาคมแล้ว ภายในเดือน ๒ เดือนจะได้เงินสักก้อนหนึ่ง ไปตั้งตน ไปประกอบอาชีพ ไปในสิ่งที่เตรียมการไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ารอเงินเออร์ลี่ ๖ เดือน ๙ เดือนเหล่านี้ไม่มา -----

ทั้งหมดนี้ผมคิดว่าเพราะเราสำรองเงินคงคลังต่ำเกินไป เราได้ยินมาตลอดเลยครับว่าข้าราชการบางที่ไปปฏิบัติภารกิจใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็มักจะพูดกันว่าเงินเดือน ๓ เดือนแล้วยังไม่ออก ๔ เดือนแล้วยังไม่ออก สิ่งเหล่านี้ผู้รับเหมาก็ร้องกันว่า หลังจากที่ประกวดราคาไปแล้ว กว่าจะเซ็นสัญญาได้รอ ๖ เดือนแล้วยังไม่ได้เซ็นสัญญา เพราะเงินยังไม่มา สิ่งเหล่านี้ก็ขอเป็นคำถามแรกนะครับว่า

๑. เราเหลือเงินคงคลังสุทธิ ณ สิ้นเดือนตุลาคมจริง ๆ เท่าไร

๒. นโยบายกระทรวงการคลังจะคงเงินคงคลังไว้ที่สัดส่วนใดของงบประมาณ ซึ่งขณะนี้งบประมาณจำเดือนละถึงประมาณสัก ๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถัวเฉลี่ยเดือนหนึ่งก็สักประมาณ ๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท

๓. ถ้าในเดือนตุลาคม ซึ่งมันควรมีเงินสูงสุด เดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคม เดือนมกราคมเงินเข้าน้อย เงินจะต้องจ่ายเยอะ ในภาวะเช่นนี้ถ้าไม่ได้กู้ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาทวันนี้ เดือนหน้าท่านเอาเงินตรงไหนจ่ายบำเหน็จ บำนาญ ถ้าสถานะการคลังยังอยู่เช่นนั้นนะครับ ต้องขอคำถามแรก ๓ คำถามตรงนี้ครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีให้มาตอบประเด็นคำถาม กระทั่งถามสดของท่านพิเชษฐ ขอบภัยที่เอ่ยนามนะครับ ก็ต้องขอขอบคุณที่ท่านให้ความสนใจในเรื่องของการบริหารเงินคงคลัง ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ ผมคิดว่าประเด็นที่เกิดขึ้นนั้น อาจจะทำให้เกิดความตกอกตกใจ และนำไปสู่การวิพากษ์วิจารณ์ให้เกิดผลในแง่ที่อาจจะทำให้ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจก็ดี หรือเรื่องของการมองอนาคตฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศก็ดีไปในทางที่ไม่ดีนะครับ เมื่อท่านถามกระทั้งวันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดีจะได้มาพูดกันว่า จริง ๆ แล้วความจริงเป็นอย่างไร ต้องขอขอบคุณมาเป็นโอกาสแรก คำถามของท่านก็มีรายละเอียด แล้วก็ประเด็นคำถามที่เป็นข้อ ๆ นะครับ ผมขอเท้าความในเวลาทีไรในสัดส่วนของผมนะครับว่า ปัญหาเรื่องเงินคงคลังนั้น ถ้าจะพูดกันด้วยเวลาสั้น ๆ ให้คนที่ไม่ได้ตามในเรื่องนี้ก็คงจะเป็นเรื่องยากพอสมควร แต่ว่าเราจะใช้คำอธิบายที่ง่าย ๆ พอเข้าใจ เพื่อไม่ให้เกิดการเข้าใจที่ผิด มีคนเคยพูดว่า

เรื่องเงินคงคลังนั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน แล้วก็มีคนเข้าใจค่อนข้างยากนำไปสู่การเข้าใจผิดได้ เรื่องนี้อยู่ในความสำคัญของรัฐบาล ในหลักของการบริหารงบประมาณและบริหารเงินคงคลัง รัฐบาลนี้ไม่ได้ไปเปลี่ยนหลักเกณฑ์การบริหารเงินคงคลังตั้งแต่เข้ามาแต่อย่างใด ใช้กฎหมาย ใช้ระเบียบกติกาที่มีมาโดยตลอดจากผู้ที่เป็นผู้ที่มีความเป็นห่วงสูงเกี่ยวกับการบริหารเงินของประเทศ และรัฐบาลนี้ก็ใช้กติกานี้แล้วก็ไม่เคยไปสั่งให้ส่วนราชการใด ๆ ทำผิดในเรื่องของวิธีการใช้จ่ายเงินคงคลังเลย อันนี้อยากจะเป็นคำยืนยันอันแรก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ารัฐบาลไม่ได้ไปทำในสิ่งที่จะทำให้เกิดความผิดพลาดแต่อย่างใดทั้งสิ้น แล้วถามว่าเหตุมันเกิดได้อย่างไรถึงเป็นที่มาว่า ต้องขยายเงินคงคลัง ผมเรียนสั้น ๆ ได้พูดไปแล้วในหลาย ๆ โอกาสไม่ว่าการให้สัมภาษณ์ก็ดี ก็คือว่าวันนี้สถานการณ์เราไม่ใช่อยู่กับที่ ประเทศเหมือนการประกอบธุรกิจ ธุรกิจมีขนาดใหญ่โตขึ้น การที่จะต้องมีเงินสำรองไว้มันก็มีโอกาสต้องเพิ่มสูงขึ้น ไม่ใช่ว่าธุรกิจขยายตัวแล้วเราก็ยังมีเงินสำรองเท่าเดิมมันก็เป็นไปไม่ได้ อันนี้คือคำอธิบายที่สั้นและให้เข้าใจง่าย ๆ ว่า เหตุของการที่จะมีวงเงินสำรองมากขึ้นมาจากการที่เรามีงบประมาณที่สูงขึ้น จากปีหนึ่งประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ - ๙๐๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือ ๑ ล้านล้านบาท วันนี้มาเป็น ๑.๓๖ ล้านบาท ๑,๓๖๐,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้ก็คือเหตุผลอันหนึ่งที่เราต้องมีเงินสำรอง ถามว่าทำไมต้องมีเงินสำรอง เพราะประเทศนั้นไม่ได้มีรายรับเข้ามาเหมือนผู้ที่รับเงินเดือน ผู้ที่รับเงินเดือนมีรายรับเข้ามาเท่ากันทุกเดือน ใครได้รับเงินเดือนเดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท ก็เข้ามาปลายเดือน ๕๐,๐๐๐ บาท ทุกคนทุกเดือน แต่ประเทศมีรายรับมาจากการที่จัดเก็บภาษีก็ได้รายได้ค่าธรรมเนียมก็ตีมันมาเป็นตามฤดูกาล เพราะฉะนั้นเมื่อมันเป็นตามฤดูกาลก็เป็นโอกาสที่เงินสดมันจะต้องมีขาดบ้างที่จะต้องไปจ่าย เพราะรายจ่ายเกิดขึ้นทุกเดือนแล้วรายจ่ายแต่ละเดือนก็ไม่เท่ากัน บางเดือนอาจจะสูงเพราะว่ามีการเบิกจ่ายจากการที่มีส่วนราชการทำงานงบประมาณเสร็จ แล้วก็มาขอเบิกเงิน หรือบางเดือน -----

อย่างเช่นเดือนต้น ๆ นี่นะครับ เราต้องโอนเงินให้กับท้องถิ่นถึง ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อให้เขาไปจัดสรรในเรื่องเงินกระจายอำนาจ เพราะฉะนั้นการที่เงินรายรับยังไม่มาเพียงพอ กับเงินรายจ่ายที่จะออกไปในแต่ละเดือน รัฐบาลก็มีหน้าที่ที่จะต้องหาเงินมาจ่าย การที่รัฐบาลต้องหาเงินมาจ่าย กฎหมายก็อนุญาตให้เราสามารถทำได้ ๒ ทาง ก็คือ ถ้าเราตั้งงบประมาณไว้ขาดดุลเราก็กู้ กู้เงินมาใช้ก่อนที่เราจะมีรายรับ แต่งบประมาณปีนี้ เราตั้งงบประมาณสมดุลเป็นปีที่ ๒ เมื่อเราตั้งงบประมาณสมดุลเราก็ต้องเลือกทางเลือกที่ ๒ คือเราไม่กู้เงิน เราจึงใช้วิธีออกตัวเงินคลัง ซึ่งกฎหมายอนุญาตว่าให้ไปกู้เงิน โดยวิธีการออกตัวเงินคลังมาจ่ายไปก่อน แล้วเมื่อรายรับเข้ามาเราก็บริหารตัวเงินคลังว่า ตัวเงินคลังนี้ครบกำหนดหรือยัง ถ้าครบกำหนดแล้วเราคิดว่าเรามีเงินเราก็จ่ายคืนไป มันก็เป็นการหมุนเวียนของกระแสเงินสดนะครับ คำถามของท่านว่าสิ้นเดือน ผมใช้อีกครึ่งนาก็แล้วกันนะครับ ณ สิ้นเดือนตุลาคมตัวเลขที่ผมถือนะครับ ขอท่านไม่แน่ใจว่าจะตรงกันหรือไม่ แต่ว่าของผมกรมบัญชีกลางเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายนนี้ะครับ เดือนตุลาคม ๒๕๔๘ มีเงินคงคลังเหลือ ๑๐๒,๖๙๕ ล้านบาท นะครับ ท่านถามเดือนตุลาคมนะครับ

แล้วถามว่านโยบายของกระทรวงการคลังจะคงเงินคงคลังไว้กี่เดือน ก็ถามว่าตามหลักนี้ตั้งแต่ผมเข้ามาอยู่ ๔ ปีเศษนี้ะครับ เราก็ถือว่าเงินคงคลังนั้น ต้องบริหารให้เป็น ต้องบริหารให้ดี มีไว้แล้วไม่ใช่ก็ไม่ใช้สิ่งที่ถูก ก็ต้องเอาเงินนั้นมาใช้ให้เกิดการหมุนเวียน เพราะเงินคงคลังไม่มีดอกเบี้ย เก็บไว้ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วไม่มาใช้ขณะที่ประชาชนต้องการความช่วยเหลือเดือดร้อน ผมคิดว่าก็ไม่ถูกต้อง เราก็คงเงินคงคลัง ณ ขณะนี้ ๒ สัปดาห์ของค่าใช้จ่ายประจำ นั่นก็คือ ประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ถามว่าพอไหม ไม่ใช่ว่าใครจะมาเบิก ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษทันที ตัวเลขของท่านที่เป็นห่วงคือ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ณ หลังจากที่เราจ่ายเงินเดือนแล้วนะครับ หมายความว่าไม่ใช่ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วมีเงินเดือนต้องมาจ่ายอีก ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท มันก็จะติดลบ ไม่ใช่ หลังจากเคลียร์ (Clear) จ่ายแล้ว เงิน ณ สิ้นเดือนที่ไม่มีรายจ่าย ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท อันนั้นคือนโยบาย และ ผมคิดว่าเรากำลังพิจารณาอยู่ ข้อเสนอขอของท่านว่าจะกี่เดือน

ส่วนถามว่าถ้าไม่มีเงินคงคลังเหลือจะใช้วิธีไหน ผมก็ได้ตอบไปแล้ว เราก็บริหารลักษณะ ออกตัวเงินคลัง

แต่ตอบท่านสั้น ๆ อีกนิดเดียวว่าเรื่องการเบิกเงินเกษียณไม่ได้เงินผู้รับเหมา ไม่มีนะครับ เรื่องของการที่ผู้รับเหมาไม่ได้มาเซ็นสัญญา เราให้เซ็นสัญญาก่อนแล้วค่อยมาเบิกเงิน เพราะฉะนั้น ที่อ้างบอกมาเซ็นสัญญาไม่ได้ อาจจะเป็นเพราะว่ายังทำการประมูลจัดซื้อจัดจ้างไม่ได้ ทำประมูลจัดซื้อจัดจ้างได้แล้วเซ็นสัญญาทันที แล้วเมื่อทำงานเป็นงวดแล้วถึงจะมาเบิกเงิน ไม่เคยมีปัญหาเรื่องการเบิกเงินนะครับ

ส่วนเรื่องที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็ดี เรื่องเงินของเงินเกษียณก็ดี ผมคิดว่าเป็นเรื่องของการทำรายละเอียดที่อาจจะมีข้อผิดพลาดเลยมาเบิกเงินไม่ได้ ถ้าทำถูกต้องตามกฎหมายมีหน้าที่ต้องจ่ายครับ ขอตอบคำถามเบื้องต้นเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านพิเชษฐครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : ท่านประธานครับ ขอเป็นคำถามที่ ๒ ก่อนถึงคำถามที่ ๒ นะครับ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ผมได้เชิญกระทรวงการคลัง รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง รองอรรถัย แล้วก็ตัวแทนธนาคารแห่งประเทศไทย มาส่งเอกสาร ให้แก่คณะกรรมการการคลัง ระบุว่าเงินคงคลัง ณ กันยายน ๑๑๕,๘๐๐ ล้านบาท ระบุว่าเดือนตุลาคมเงินคงคลังเหลือ ๕๑,๘๕๘ ล้านบาท นั้นเป็นเท็จ ถูกไหมครับ ถ้าเอา คำชี้แจงท่านรัฐมนตรีถูก และก็ถือว่าที่ท่านผู้อำนวยการอาวุโสฝ่ายการเงิน ของธนาคารแห่งประเทศไทยที่แถลงว่าสิ้นเดือนตุลาคม เงินคงคลังเหลือแค่ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ก็เป็นเท็จเช่นเดียวกัน ถ้าคำถามของท่านถูก ต่อไปใครจะถูกผิดอย่างไร ก็คงจะต้องพิสูจน์กันต่อไปนะครับ ท่านประธานครับ ขณะนี้ผลการแถลงของทางการ ของกระทรวงการคลังด้วย เมื่อวานนี้ ขณะนี้เราขาดดุลการค้า เดือนที่แล้วขาดดุลการค้า เพิ่มขึ้น เชื่อว่าทั้งปี ๒๕๔๘ เราจะขาดดุลการค้าถึงประมาณ ๘.๖ พันล้านเหรียญ คุณเป็นเงินบาทไทย ๓๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ส่งผลให้ขาดดุลบัญชีเดินสะพัดมากกว่า ๓,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ก็คือประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เราจะขาดดุลบัญชีการค้า

มหาศาล แนวโน้มต่อไปมันก็จะทำขาดดุลการค้ามากยิ่งขึ้น ดัชนีผู้บริโภคขยายตัวลดลง
ดัชนีขยายตัวทางอุตสาหกรรมลดลง ดัชนีการก่อสร้างขยายตัวลดลง -----

ดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจทุกตัวต่ำกว่าระดับ ๕๐ เปอร์เซนต์ที่เป็นมาตรฐานติดต่อกันเป็นเดือนที่ ๑๘ เงินเฟ้อสูงขึ้น ดอกเบี้ยสูงขึ้น นั่นคือสิ่งที่จะเกิดขึ้นในภาคหน่านับจากนี้ต่อ ๆ ไปนะครับ เพราะฉะนั้นมาถึงอีกคำถามหนึ่งว่าจนถึงสิ้นเดือนตุลาคมขาดดุลเงินสดเท่าไรครับ ผมจำได้ว่าเมื่อผมไปเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ณ ขณะนั้นพันธะของไอเอ็มเอฟ (IMF) บังคับประเทศไทยว่าประเทศไทย ณ สิ้นเดือนธันวาคม ปี ๒๕๔๐ จะต้องขาดดุลเงินสดไว้เพราะสถานการณ์ประเทศชาติร้ายแรงมาก จะต้องขาดดุลเงินสดไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมดูกรมบัญชีกลางก็สู้อุตสาหกรรมก็ทิ้งเช็คที่จ่ายไปแล้วคลังจังหวัดทุกแห่งต้องเรียกกลับชะลอการจ่ายกว่าจะชะลอตัว ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าหากแสนเช็ค นั่นคือวิกฤตการณ์ประเทศไทยขณะที่สูงสุด เมื่อวานนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยออกมาชี้แจงครับ สิ้นเดือนตุลาคมขณะนี้เราขาดดุลเงินสดถึง ๕๓,๐๐๐ ล้านบาท จาก ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่ขาดดุลเงินสดนะครับ นั่นคือขณะที่ประเทศเรากำลังหายหน้า ธนาคารแห่งประเทศไทยมาชี้แจงโดยท่านผู้อำนวยการอาวุโสเมื่อวานนี้นะครับ คุณสุชาติดา กีร์กุล ผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโสว่าในเดือนตุลาคมนี้เราขาดดุลเงินสดไปทั้งหมด ๕๓,๐๐๐ ล้านบาท เดือนที่แล้วทั้งหมดเราขาดดุลเงินสดไปเท่าไร แต่ถ้าขาดดุลเงินสดถึง ๕๖,๐๐๐ ล้านบาท ประเทศไทยจะอยู่รอดอย่างไร ท่านรัฐมนตรีช่วยกรุณาตอบอีกทีครับว่าตัวเลขของธนาคารแห่งประเทศไทยตัวนี้เป็นเท็จเช่นเดียวกัน

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผมคิดว่าคงจะอ้างตัวเลขที่ไม่ตรงกันต้องขอทำความเข้าใจ ซึ่งอาจจะใช้วิธีว่าเรื่องตัวเลขเราคงต้องนั่งดูให้ละเอียด ท่านถามมาแล้วก็ตอบไปอาจจะไม่ตรงกัน ผมขอขยายความใหม่ครับ เรื่องของธนาคารแห่งประเทศไทยเผชิญว่าท่านตั้งกระทู้ถามเป็นเรื่องเงินคงคลัง ขอร้องว่าข้อมูลอาจจะมาไม่ทัน ผมไม่สามารถที่จะเก็บข้อมูลทางธนาคารแห่งประเทศไทยไว้ในสมองได้ในทันทีที่จะตอบได้ เพราะว่ากระทู้ถามเรื่องเงินคงคลัง แต่ไม่เป็นอะไรถ้ามาทันจะตอบให้ผมขอเคลียร์เรื่องเงินคงคลังหน่อยนะครับ อาจจะเป็นผมฟังท่านเข้าใจผิดหรือว่าอาจจะเป็นเพราะว่าตอบท่านไม่ตรงนะครับว่าตัวเลขไม่ได้ผิดที่เขายืนยันถูกต้อง

ที่ท่านบอกว่าเงินคงคลังจะเหลือ ๕๑,๘๐๐ ล้านบาทนั้น ก็คือตรงกับที่ท่านได้พูดนะครับ ส่วนตัวเลขที่ผมบอกนั้นอาจจะเป็นตารางที่ผมอาจจะพูดในเดือนตุลาคมซึ่งเป็นตารางที่ใช้เทียบไม่ตรงกับท่าน แต่ ณ สิ้นสุดเดือนตุลาคม ๒๕๔๘ จริง ๆ ที่ท่านถาม ๕๑,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ ตรงนี้ตอบตรงไปตรงมา ๕๑,๐๐๐ ล้านบาท ก็ยังเพียงพอไม่มีผลกระทบในเรื่องของความเป็นห่วง เพราะฉะนั้นขอแก้ไขให้ว่าไม่มีใครพูดที่ว่าเป็นเท็จนะครับ

ส่วนประเด็นปัญหาเรื่องการขาดดุลการค้าที่ท่านเป็นห่วง ผมคิดว่ารัฐบาลให้ความสำคัญ แล้วก็ดูเรื่องนี้มาตลอด ท่านพูดตั้งแต่ต้นว่าท่านได้ยืนยันว่า ๒ ปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจจะโชติช่วงชัชวาล จริง ๆ รัฐบาลก็ยังไม่เคยพูดว่าจะโชติช่วงชัชวาลนะครับ ก็บอกว่ากำลังที่จะแก้ไขปัญหาวิกฤติให้มือนาคที่แข็งแรง แล้วก็เข้มแข็ง แล้วก็ทำได้จริง ๆ ไม่ใช่ว่าทำไม่ได้ แต่ขณะที่เราทำแก้ปัญหาเศรษฐกิจ เราไม่ได้ทำแล้วก็ไม่มีอะไรมากระทบนะครับ ถ้าท่านจำได้ปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ ราคาน้ำมันก็ดี ภัยพิบัติจากสึนามิก็ดี ปัญหาภายในประเทศก็เกิด เพราะฉะนั้นแล้วที่เราทำได้ขณะนี้ผมเชื่อมั่นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ใช่ง่ายที่รัฐบาลจะพยุงรักษาเศรษฐกิจในขณะที่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเศรษฐกิจโลกมันถูกกระทบอย่างแรง แต่เราก็สามารถทำได้นะครับ

ส่วนเรื่องการขาดดุลเงินสด ตัวเลขของธนาคารแห่งประเทศไทยเนื่องจากกระทำท่านไม่ได้ระบุในเรื่องนี้ ผมจึงไม่มีข้อมูลในทันทีครับ ขอขอบคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านพิเชษฐครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : ท่านประธานครับ ผมขอคำถามที่ ๓ นะครับ ผมไปดูมาแล้วก็บังเอิญว่าไม่สบายใจก็มาสอบถามท่านตอบก็ดีแล้วนะครับ คำตอบจากกระทรวงการคลังตลอดมาว่าเหลือแสนกว่าล้านบาท บัดนี้ก็ยอมรับมาแล้วว่าเหลือ ๕๑,๐๐๐ ล้านบาท ๕๑,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อวานนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยแถลงว่าเดือนตุลาคมรัฐบาลขาดดุลเงินสดกว่า ๕๓,๐๐๐ ล้านบาท โดยรัฐบาลใช้เงินคงคลังมากกว่า ๖๗,๐๐๐ ล้านบาท ส่งผลให้ยอดเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนตุลาคมเหลือเพียง ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเหลือ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท งบประมาณเดือนละ ๘๐,๐๐๐

ล้านบาท ท่านต้องคงไว้ ๒ สัปดาห์ เงินคงคลัง หรือว่าจะเป็นเดือนครั้งไม่ต้อง
พูดถึง ๒ สัปดาห์ตามเดิมแล้วกัน ท่านต้องคงเงินคงคลังสำรองไว้ ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐
ล้านบาท -----

- ๕๑/๑

ขณะนี้ท่านเหลือ ๓๑,๐๐๐ ล้านบาท หรือ ๕๑,๐๐๐ ล้านบาท เดือนตุลาคมภาษีเข้า ไม่เคยเกิน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทครับ จากกรมสรรพากร ผมติดตามดูมาตลอด ถ้าเหลือ ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท บวกด้วย ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็น ๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท งบประมาณเดือนหน้ามัน ๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าท่านยังต้อง คง เอาไว้อย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านมีสิทธิจ่ายเพียงแค่ประมาณสัก ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท สักประมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ามว่า ถ้าคราวนี้ กรม. ไม่อนุมัติให้กู้เงิน และท่านยังต้องคงเงินคงคลัง ๒ สัปดาห์ ท่านจะ เอาอะไรไป จ่ายบำเหน็จของข้าราชการที่เออร์ลี่ รีไทร์ เขาจะต้องรอไปถึงเดือนไหน รอไปถึง เดือนมิถุนายนหรือเปล่า ทั้งหมดคือสิ่งที่เกิดขึ้น ผมไม่ตำหนิ ผมเห็นด้วยกับการที่ต้องคง เงินสดให้มากขึ้น และจะต้องรีบแก้ แต่ท่านต้องทำสิ่งเหล่านี้ตั้งแต่ ๒ ปีที่แล้ว อย่างน้อย ที่สุดเมื่อตอนประชุมกรมการงบประมาณปีที่ผ่านมา ท่านประธานนั่งอยู่ ผมเป็นคน ให้ข้อสังเกต ข้อสังเกตที่ผมให้ ณ วันนี้เรียกว่าระวังการคงเงินคงคลังในอัตรา ที่ต่ำ เช่นนั้นจะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต คงเงินคงคลังเพียง ๒ สัปดาห์ตรงนั้นไม่ได้ เพราะ วิกฤติมันจะเกิดขึ้นในเดือนตุลาคม ค่าใช้จ่ายในเดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคม เดือน มกราคม เดือนกุมภาพันธ์ เดือนมีนาคม เดือนเมษายน มันจะต่อเนื่องกันหมดจนกว่าเงิน จะเข้า วันนี้การออกตัวเงินคือท่านจะต้องออกตัวเงินมาจำนวนหนึ่ง แล้วประมวล ขายในราคาต่ำกว่าหน้าตัว เมื่อถึงกำหนดไปรับเงิน นั่นคือการแลกเช็ค

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาล่ะครับ หมดเวลา กรุณาสรุป รัฐมนตรียังไม่ได้ตอบ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : วันนี้เรากำลังจะต้องแลกเช็ค มาใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของประเทศไทยแล้วอย่างนั้นหรือครับ ขอทานกรุณาตอบครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านรัฐมนตรีให้ ๑ นาที แล้วกันนะครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ครับ กราบเรียนท่านประธานครับ คงไม่ต้องตกอกตกใจขนาดนั้นนะครับ คือคำพูดที่บอก แลกเช็คนั้นคงไม่ใช่ ในขณะที่แลกเช็ครายจ่ายคงมี แต่รายรับไม่มี แต่วันนี้รายรับรัฐบาลมี

แล้วก็ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่ารัฐบาลนี้ตั้งงบประมาณสมดุลแล้วก็ทำได้จริง เพราะฉะนั้นเงินคงคลังที่รัฐบาลจะได้มาจากรายรับในเดือนต่อไปมีจ่ายสำหรับเงินคงคลังที่รัฐบาลไปออกตัว ท่านถามว่าแล้วถ้าเกิดว่าเราไม่ทำอย่างนี้แล้วจะมีเงินจ่ายหรือไม่ ตรงนี้รัฐบาลได้ดูแล้วว่า เนื่องจากว่าเงินรายรับเข้ามาไม่ทัน รัฐบาลก็มีความจำเป็นที่จะต้องออกขยายถามว่าทำไมไม่ทำตั้งแต่ ๒ ปี ผลไม่ได้ต่างกัน ทำ ๒ ปีที่แล้ว เราทำงบประมาณขาดดุลเราก็ต้องเสียดอกเบี้ย การออกตัวเงินคลังก็ต้องเสียดอกเบี้ย เราคิดบริหารแล้วว่า การออกตัวเงินคลังครั้งนี้มันมีผลต่อการที่เราจะมีเงินในเรื่องของการจ่ายให้กับข้าราชการและเงินเดือน ซึ่งผมคิดว่าไม่ได้เป็นสิ่งผิดปกติตรงไหนเลย และเรื่องนี้รัฐบาลต้องเอามาเสนอสภาอยู่แล้ว ในการเสนอร่าง พ.ร.บ. หนี้สาธารณะอีกไม่กี่เดือน เข้าใจว่าเรื่องนี้ส่งมาแล้ว และผมยินดีที่จะตอบทุกคำถามต่อไป ขอบพระคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปเป็นกระทู้ที่ ๒ นะครับ เรื่อง การบริหารโครงการของรัฐบาลที่ล้มเหลว โดยคุณอิสสระ สมชัย ตามข้อบังคับเขาให้ถามได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๒ คำถาม ดังนั้นเวลาถามครั้งแรกก็กรุณาตั้งคำถามอย่าเกิน ๒ คำถามนะครับ เชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุบลราชธานี
 พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ยื่นกระทู้สอดสอบถาม
 ๗พณฯ นายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธาน กรณีการบริหารโครงการขุดสระเอื้ออาทร
 ของรัฐบาลที่ล้มเหลว โดยกระผมมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่จะกราบเรียน
 ท่านประธานดังต่อไปนี้ครับ ท่านประธานครับ โครงการขุดสระเอื้ออาทรนั้นที่จริงแล้ว
 เป็นโครงการซึ่ง ๗พณฯ สมศักดิ์ เทพสุทิน อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
 และสหกรณ์ในรัฐบาลชุดก่อนเป็นผู้เสนอโครงการขึ้นมา โดยเป็นโครงการหาแหล่งน้ำ
 ในไร่นานอกเขตชลประทานให้แก่เกษตรกร เพื่อให้มีน้ำใช้ในการทำการเกษตรตลอดปี
 และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกักเก็บน้ำไว้ นอกจากนั้นเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่
 เกษตรกรด้วย สระเอื้ออาทรนั้นจริง ๆ แล้วก็เป็นโครงการคู่แข่งกับโครงการโคล้านตัว
 นะครับ คงจะหาโคไว้แล้วก็หาแหล่งน้ำไว้ให้โค ท่านประธานครับ ลักษณะของ
 โครงการนั้นเป็นโครงการขนาด ๑,๒๖๐ ลูกบาศก์เมตร -----

เกษตรกรผู้ใดประสงค์จะได้สระเอื้ออาทรนั้นจะต้องออกเงินสมทบเป็นค่าขุดสระรายละ ๒,๕๐๐ บาท ส่วนเงินค่าขุดสระที่เหลือทั้งหมดรัฐบาลจะเป็นผู้ดำเนินการ เนื่องจากว่าโครงการนี้เป็นโครงการซึ่งประชาชนเห็นว่ามีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง จึงได้แสดงความจำนงขอสระเป็นจำนวนมาก ทั้งหมดที่ยื่นแสดงความจำนงขอสระเข้ามาทั้งหมดทั่วประเทศมี ๙๑๙,๖๕๐ ราย เท่ากับ ๕๐ บ่อ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกรมนั้นขอมากที่สุด ๕๒๘,๕๔๕ บ่อ ภาคที่ขोन้อยที่สุดคือภาคใต้ ภาคใต้ซึ่งฝน ๘ แดด ๔ นั้น ขอเพียง ๖๔,๔๕๐ บ่อ ท่านประธานครับ รัฐบาลในขณะนั้นตั้งเป้าหมายว่าจะขุดสระให้เกษตรกรไว้ในชุดแรกก่อนจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บ่อ โดยมีเป้าหมายในการดำเนินการจะให้เสร็จสิ้นภายใน ๓ ปี คือในปี ๒๕๔๘ จำนวน ๙๐,๐๐๐ กว่าบ่อ ปี ๒๕๔๙ จำนวน ๕๐,๐๐๐ กว่าบ่อ และปีสุดท้ายคือปี ๒๕๕๐ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บ่อ ท่านประธานครับ ทางรัฐบาลในขณะนั้นได้มอบให้กรมพัฒนาที่ดินกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้รับผิดชอบ และได้ดำเนินการประกวดราคาหาผู้รับจ้างตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๗ ผลการประกวดราคาปรากฏว่า กิจการร่วมค้าเอ็นเอ เพื่อเกษตรกร เป็นผู้ชนะการประกวดราคา โดยเสนอราคาต่ำสุดบ่อละ ๘,๙๘๐ บาท ก็หมายความว่าเกษตรกรออก ๒,๕๐๐ บาท รัฐบาลจะเป็นฝ่ายออก ๖,๔๘๐ บาท ท่านประธานครับ รัฐบาลได้ตั้งเงินงบประมาณงวดแรกให้ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นจำนวนเงิน ๕๙๙ ล้านบาท โครงการขุดสระเอื้ออาทรนั้น กรมขอทราบเรียนว่ายังไม่ดำเนินการในขณะนั้น เนื่องจากว่ารัฐบาลหมดวาระก่อนและได้มีการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ พรรคไทยรักไทยได้นำโครงการขุดสระเอื้ออาทรไปประกอบเป็นนโยบายหาเสียงคู่กับโครงการโคด้ำนตัวหรือโครงการโคแก่จน เป็นโครงการคู่แข่ง ซึ่งเกษตรกรขานรับทั่วไปทั้งประเทศครับ ท่านประธาน นอกจากนั้นทางราชการก็ได้ทำแบบฟอร์มเพื่อจะให้เกษตรกรลงแสดงความจำนงนะครับ มีแบบฟอร์มของทางราชการเป็นแบบฟอร์มความต้องการแหล่งน้ำในไร่นาและการเลี้ยงโคเนื้อ มีแบบฟอร์มให้กรอกเสร็จเลยครับท่านประธาน ก็แสดงว่าโครงการทั้ง ๒ นี้เป็นโครงการที่ดี กรมขอมรับว่าโครงการนั้นมีประโยชน์จริง ๆ แม้ว่ากรมเองจะเป็นผู้แทนราษฎรอยู่คนละฝ่ายกับทางรัฐบาล ก็ยังยืนยันกับราษฎรว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์ กรมสนับสนุนและอาสาว่าหากพรรคไทยรักไทย

ได้เป็นรัฐบาลนั้น กระทบได้อาสาราชฎาว่าผมจะไปตามเอาสระมาให้ได้ จะเอาโคมาให้ได้ ท่านประธานครับ กระทบเห็นว่าหลังจากการเลือกตั้งปรากฏว่าพรรคไทยรักไทยชนะเลือกตั้งได้มาเป็นรัฐบาลอีก และ ฯพณฯ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ก็ได้มาเป็นนายกรัฐมนตรีต่อไปอีก ในการแถลงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ ได้แถลงเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘ เหมือนกันกับโครงการโคครับ ไม่มีเรื่องสระเอื้ออาทร ไม่มีเรื่องโคในนโยบายเลย แต่ไม่เป็นอะไรครับ กระทบเห็นว่าโครงการสระเอื้ออาทรนั้นได้มีงบประมาณอยู่แล้ว แต่ปรากฏว่าจนกระทั่งสิ้นปีงบประมาณไปแล้ว ท่านประธานครับ สระยังไม่ได้ขุดแม้แต่สระเดียวทั้ง ๆ ที่มีเงิน ๕๙๙ ล้านบาท ยิ่งไปกว่านั้นในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ รัฐบาลยังได้ตั้งเงินงบประมาณให้อีกเป็นงวดที่ ๒ เพื่อจะขุดสระจำนวน ๕๗,๕๔๖ บ่อ จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น ๓๗๒ ล้านบาท ท่านประธานครับ งบประมาณปี ๒๕๔๘ ก็ไม่ได้ดำเนินการ ปี ๒๕๔๙ ก็ตั้งเพิ่มให้อีก รวม ๒ ปีงบประมาณนั้นเป็นเงินทั้งหมด ๙๗๑ ล้านบาท ท่านประธานครับ ขณะนี้เกษตรกรได้ทำนาเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้เตรียมสถานที่สำหรับไว้ขุดสระเอื้ออาทรแล้ว และได้เตรียมเงินสมทบ ๒,๕๐๐ บาท เพื่อจะมาเป็นค่าใช้จ่ายในการขุดสระแล้ว แต่ก็ปรากฏว่าไม่ได้ดำเนินการแต่ประการใด

กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานเป็นคำถามแรกผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คือท่านอดิศร เพียงเกษ ซึ่งจะมาตอบแทนนายกรัฐมนตรีว่า โครงการชุดสระเอื้ออาทรดำเนินการมาตั้งแต่รัฐบาลชุดที่ผ่านมา และเป็นนโยบายหาเสียงจนได้กลับมาเป็นรัฐบาลอีก แต่ไม่สามารถดำเนินการได้จนถึงบัดนี้เป็นเพราะเหตุใดครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ใช้เวลาไป ๗ นาทีที่กว่าคำถามแรก เชิญท่านรัฐมนตรีตอบครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอขอบพระคุณท่านอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี ที่ให้ความสนใจในเรื่องของบ่อน้ำนอกเขตชลประทาน ๓๐๐,๐๐๐ บ่อ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน ดังที่ท่านได้เกริ่นนำไปเมื่อกี้ ท่านถามว่าโครงการดังกล่าวนี้ ได้ยุติหรือดำเนินการไปด้วยเหตุใด ลักษณะทำนองนี้ ผมขอกราบเรียนครับว่า โครงการนี้เป็นโครงการที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้อนุมัติให้มีการจัดทำโครงการดังกล่าวได้ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๗ ผู้ลงนามคือ ฯพณฯ วันมูหะมัดนอร์ มะทา หลังจากนั้นอยู่ในช่วงซึ่งหาเสียงเลือกตั้งครั้งก่อนหาเสียงเลือกตั้งมีการประกวดราคาหาบริษัทมาทำ บริษัทที่ท่านกล่าวนั้นถูกแล้วครับ เป็นบริษัทที่ชนะการประกวดราคา แต่จนแล้วจนเล่า หลังจากที่ประมูลเสร็จแล้ว ไม่เข้ามาทำสัญญาเลย เพราะว่าในช่วงที่ทำการประกวดราคานั้น น้ำมันดีเซลอยู่ที่ ๑๔ บาท จนในขณะนี้ขอเรียนให้ท่านทราบว่า ทาง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้เปลี่ยนที่จะให้กองทัพบกเป็นคนดำเนินงาน วันนี้เป็นวันแรกครับ เป็นวันเริ่มต้นที่จังหวัดนครราชสีมา ถ้าท่านไม่ถามกระทู้ถาม ผมจะไปเปิดดีเคย์ ที่อำเภอปักธงชัย โดยกองทัพบกเขาจะใช้ชุด โดยราคาเท่าเดิมอย่างที่ท่านว่า โดยร่วมมือกับ ปตท. นำก๊าซเอ็นจีวีไปใช้ จะทดลองประมาณ ๓๐๐ บ่อ ที่จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ที่ผ่านมา เราได้เห็นบันทึกข้อตกลงความร่วมมือโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ซึ่งมีกองทัพบก มีตัวแทนจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งจะไปเก็บเงิน ๒,๕๐๐ บาท ในนามของบัญชีของกรมพัฒนาที่ดิน นอกจากนั้นก็ยังมีเจ้ากรมทหารช่าง

ตัวแทนกองทัพบก ตัวแทนของ ปตท. เห็นไว้ วันนี้ครับ ถ้าถามก่อนสักเมื่อวานนี้ ผมก็จะชวนท่านอิสสระ สมชัย ไปเป็นสักขีพยานต่อไป ถือว่าโครงการนี้ดำเนินการต่อไปอย่างแน่นอนครับ รายชื่อของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ซึ่งกรมพัฒนาที่ดินได้จัดทำไว้ ก็ยังมีคงเดิม เราจะส่งมอบให้ อาทิเช่น รายชื่อที่อำเภอพิบูลมังสาหาร จำนวน ๒๔๐ ราย ยกตัวอย่าง นายสุนันท์ ชันคุณ บ้านเลขที่ ๘ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลกุดชุมพူ ลักษณะตรงนี้ก็ส่งมอบให้แก่กองทัพบกต่อไป แต่จะขอสรุปเรื่องว่า ๓๐๐ บ่อ ที่นำร่องโดยกองทัพบกนั้น จะมีผลกระทบ มีอุปสรรคอย่างไร ในการที่จะทำให้ประชาชนมีสิ่งที่มีประโยชน์ดังที่ท่านกราบเรียนครับ ขออนุญาตตอบคำถามในเบื้องต้นครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอิสสระครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ขอบพระคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มากครับ กระผมมีความสงสัยว่า ในเมื่อมีการประกวดราคาได้กิจการร่วมค้าเอ็นเอเพื่อเกษตรเป็นผู้ชนะการประกวดราคาแล้ว ได้มีการทำหนังสือจากธนาคารมาเป็นหลักฐานค้ำประกันในการประกวดราคา รวมเป็นเงิน ๑๐๘ ล้านบาท กิจการร่วมค้าเอ็นเอเพื่อเกษตรกรรมนั้น หลังจากประกวดราคาเสร็จจะครับท่านประธาน ได้มีการแตกย่อยออกไปเป็น ๒ บริษัท บริษัทหนึ่งคือบริษัทนำเกษตรร่ำรวย จำกัด บริษัทที่ ๒ คือบริษัทอริยะอิควิปเมนท์ จำกัด บริษัทที่ ๒ นั้น เป็นตัวแทนจำหน่ายรถแบคโฮ (Backhoe) ยี่ห้อโกเบลโก้ (Kobelco) เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้ง ๒ บริษัทนี้-----

ท่านประธานครับ มีที่อยู่แห่งเดียวกันนะครับ ท่านรัฐมนตรีครับ มีที่อยู่แห่งเดียวกัน คือบ้านเลขที่ ๙/๙ หมู่ ๑ ถนนบางนา - ตราด ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ไปแตกแยกเป็น ๒ บริษัท แต่จริง ๆ ก็ตั้งอยู่สถานที่แห่งเดียวกัน ไม่รู้ว่ารายการนี้ มันจะมีเบื้องหน้าเบื้องหลังหรือไม่ และที่สำคัญกระผมได้ทราบมาว่า หนังสือค้ำประกันของธนาคาร ซึ่งออกให้โดยธนาคารพาณิชย์นั้น เขาวางค้ำประกัน ในการประกวดราคาเพียงแค่ ๑๒๐ วันครับ หนังสือนี้ขาดอายุไปตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ที่ผ่านมา จนถึงเดี๋ยวนี้เกือบ ๑๐ เดือนแล้วครับ กระผม ไม่ทราบว่าปล่อยให้หนังสือสัญญาทั้งหมดอายุไปได้อย่างไร โดยไม่มีการเซ็นสัญญา และนอกจากนั้นท่านประธานครับ ทางผู้ชนะการประกวดราคาเป็นฝ่ายขอเลิกสัญญาเอง สิ่งซึ่งกระผมสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดินนั้น ได้มีส่วนรู้เห็นเป็นใจหรือจงใจ ปล่อยให้หนังสือค้ำประกันสัญญานั้นหมดอายุไปหรือไม่ ทางท่านรัฐมนตรีได้ดำเนินการ ใดๆกรณีนี้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สิ่งที่ท่านถามก็เป็นสิ่งที่ผมสงสัยว่าทำไมไม่ดำเนินการ เพราะว่าอายุสัญญา ที่เริ่มต้นนั้น จะมีผลตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ จนถึงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ในช่วงนี้นะครับ ทางกรมพัฒนาที่ดินก็ได้ตั้งกรรมการสอบสวนเรื่องนี้ขึ้นมา ๒ ชุด ว่าเหตุใดคุณถึงไม่ทัก ไม่ท้วงอะไร แล้วก็ได้ปรึกษาไปยังทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยอธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน ได้สอบถามเรื่องปัญหาข้อกฎหมายไปยังสำนักงานอัยการ สูงสุดว่าจะริบหลักประกันของประกวดราคา แฉงกิจการร่วมค้าเป็นผู้ที่ทำงานของทางราชการ เรียกร่องคำใช้จ่ายหรือค่าเสียหายในกรณีดำเนินการจัดจ้างใหม่ในราคาที่สูงกว่า ได้หรือไม่ อัยการสูงสุดเพิ่งตอบมาวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ผมเพิ่งได้เห็นก่อนที่จะมาตอบ กระทั่งถามท่าน ขออนุญาตเรียนที่ประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ว่า ทางอัยการบอกว่า หนังสือค้ำประกันธนาคารที่วางไว้ประกันของ ๒ ฉบับ ระบุหนังสือค้ำประกันมีผลใช้ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ถึง วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ แต่ให้สิทธิผู้เสนอราคาขยายกำหนดเวลา

ยื่นราคาออกไป อันจะมีผลให้กำหนดระยะเวลาการค้าประกันขยายตามไปด้วย เมื่อไม่มีการขยายเวลายื่นราคาภายในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ หนังสือค้าประกันทั้ง ๒ ฉบับจึงสิ้นผลครับ ไม่มีผลผูกพัน นี่ผมต้องมีงานทำที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์นะครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องก่อนหน้าที่พวกเรา คือคุณหญิงสุดารัตน์กับผมมาอยู่ เราก็เดือดเนื้อร้อนใจว่าทำอะไร กฎหมายเป็นอย่างไร ก็จะให้ฝ่ายนิติกรดำเนินการตามเนื้อหา ตามความเป็นจริงต่อไป ว่าเราจะเรียกร้องค่าเสียหายตามความเห็นของอัยการได้หรือไม่ ซึ่งผมจะถ่ายเอกสารให้ท่านนะครับว่า เขาว่าอย่างไร อัยการลงความเห็นแล้วว่าเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ เพราะยังไม่เริ่มต้นอะไรสัญญากัน บริษัทนี้ ท่านประธานครับมีการเปลี่ยนชื่อ เดิมประมูลได้นั้น เอ็นเอ อีกสักหน่อยก็เลยใช้ แทคติก (Tactic) บอกว่าเปลี่ยนชื่อและขอปรึกษาอัยการอยู่อย่างนี้ ความไม่ชอบมาพากล ผมได้รับมอบหมายจากคุณหญิงสุดารัตน์ เกยูรพันธุ์ ให้เป็นประธานสอบสวนเรื่องนี้ ถ้าได้ความเป็นประการใดจะแถลงต่อสาธารณชนให้ทราบต่อไป แต่ไม่ใช่ที่เราสอบสวนแล้ว โครงการ ๓๐๐,๐๐๐ บ่อ จะไม่เดินนะครับ ๓๐๐,๐๐๐ บ่อ เดินไปเหมือนเดิม โดยกองทัพบก ดังที่ผมกราบเรียนไปเบื้องต้นครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ ขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีนะครับ กระผมขอถามท่านเป็นคำถามสุดท้าย ความจริงอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีสลับไปด้วยนะครับว่า บริษัทซึ่งมาขึ้นประกวดราคานั้น ค่อนข้างจะมีเบื้องหน้าเบื้องหลังเกี่ยวกับการตั้งรถแบคโฮ เพื่อดำเนินการนี้ โดยมีข้อตกลงพิเศษเกี่ยวกับเรื่องภาษี หลังจากเอาเข้ามาแล้วก็มาหาทางเบี่ยงสัญญา

ท่านประธานครับ คำถามสุดท้ายที่ผมจะถามท่านรัฐมนตรี กรณีที่มอบให้หน่วยทหารช่าง ทหารบกไปดำเนินการ วันนี้เริ่มแรกก็ ๓๐๐ บ่อ เป็นประเดิมนะครับ ผมอยากจะทราบว่าจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บ่อนั้น จะขุดเสร็จทันตามกำหนดเวลาหรือไม่ นะครับ เพราะว่าเครื่องมือเครื่องจักร ซึ่งทางกองทัพบกผมเข้าใจว่าคงจะมีไม่มากนักจากนั้นในการดำเนินการเดิมแก๊สเอ็นจีวี -----

ก็คงจะมีปัญหาในการนำแก๊สเชื้อเพลิงไปเติม แต่ไม่เป็นอะไรครับ ถ้าหากว่าดำเนินการได้ ก็ขอกราบขอบพระคุณ ถ้าสมมุติว่าดำเนินการไม่ได้กระผมอยากเรียกร้องอย่างนี้ครับ ถ้าหากว่าจะมีการประกวดราคาหาเอกชนดำเนินการ อย่าเอามาประกวดราคาที่กรมเลยครับ ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีครับให้ย้ายไปที่จังหวัดต่าง ๆ นะครับ มันจะได้รวดเร็ว ขณะนี้ประชาชนรอสระครับ รวมทั้งรอวั้ว รอโคจากท่านรัฐมนตรีด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอยืนยันว่าบ่อ ๓๐๐,๐๐๐ บ่อ เสร็จทันในระยะเวลาการที่จะให้คนใดคนหนึ่งทำคนเดียว เป็นไปไม่ได้ครับ ๓๐๐,๐๐๐ บ่อ กองทัพบกเองท่านก็ยอมรับว่าศักยภาพของท่านมันมีจำกัดเหมือนกัน แต่จะเป็นเจ้าภาพเพื่อที่จะไปหาแหล่งผู้ร่วมมือผู้ร่วมทุน ร่วมประกอบการในการที่จะมาขุดบ่อ อย่างที่จังหวัดอุบลราชธานี หรือจังหวัดขอนแก่นบ้านผมอาจจะไปมอบให้ไป อบต. หรือ อบจ. หรือคนที่อยากจะมาร่วมในราคาที่เราจะทำการในข้อตกลง ผมรับข้อเสนอครับว่าผมเห็นว่าโครงการนี้มันต้นทุนด้วย ๑ บริษัท ชักจะสงสัยเหมือนกัน ทำได้อย่างไรถึงที่สุดก็ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นบทเรียนอันนี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็ได้เปิดโอกาสให้พวกกระผมได้เข้าไปพูด ท่านบอกว่ามีความคิดที่จะทำให้ ๓๐๐,๐๐๐ บ่อเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ต้องเกิดขึ้นให้ได้ กองทัพบกอาสาเข้ามา ท่านนายกรัฐมนตรีเกษียณในหนังสือว่าดีมากขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ทำการคิดค้นและทดลอง ขอให้รองนายกรัฐมนตรีพินิจในขณะนั้นครับ ช่วยดำเนินการเพื่อขยายผลในการปฏิบัติไปสู่ประชาชนต่อไป เราไม่ได้นั่งนอนใจนะครับ ไม่นั่งนอนใจ ถ้าอย่างนั้นผมจะปรึกษากับผู้แทนราษฎรที่อยู่ในเขตที่บ่อจะไปขุดทุกคนโดยไม่คำนึงว่าเป็นพรรคใดทั้งสิ้น เพราะท่านก็รักประชาชนเหมือนกันกับผู้แทนราษฎรทุกคนในสภาครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อเป็นเป็นกระทู้ถามที่ ๓ นะครับ เรื่อง ปัญหาน้ำเน่าเสียในเขตชุมชนเมือง ท่านสุภาพพงศ์ ชวนบุญ เป็นผู้ถามนะครับ

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
มอบท่านรัฐมนตรีช่วยอดีตรัฐมนตรีให้มาตอบแทน เชิญท่านศุภพรพงศ์ ครับ

นายศุภพรพงศ์ ชวนบุญ (สมุทรสาคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ผู้แทนราษฎร ผม ศุภพรพงศ์ ชวนบุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสาคร
เขต ๒ พรรคไทยรักไทย สืบเนื่องจากปัญหาน้ำเน่าเสียในลุ่มน้ำท่าจีน ซึ่งผมเคยยื่น
กระทู้ในสภา แต่เนื่องจากว่าภารกิจและข้อประชุมค่อนข้างมากก็เลยเลื่อนมาจนบัดนี้
ผมก็เลยคิดว่าคงจะเป็นภารกิจอันหนึ่งที่จะรอนานกว่านี้ไม่ได้ ก็คงจะต้องมีแนวนโยบาย
ที่ชัดเจนจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่วันนี้
ก็ได้ทราบว่าท่านติดภารกิจสำคัญเร่งด่วนที่จังหวัดเชียงราย เป็นการประชุมความร่วมมือ
ลุ่มน้ำโขงซึ่งเป็นภารกิจสำคัญและท่านอาจจะกลับไม่ทันก็ขอขอบคุณไว้ ณ ตรงนี้
ที่ท่านยังเห็นความสำคัญได้กรุณาบกรวณให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีอดีตรัฐมนตรีมาตอบแทน
ซึ่งก็ถือว่าเป็นความใส่ใจนะครับก็ขอขอบคุณไว้ ณ ตรงนี้ จริง ๆ ปัญหาน้ำเน่าเสีย
ในเขตชุมชนเมืองโดยเฉพาะจังหวัดชานเมืองของกรุงเทพมหานครนั้น เป็นสิ่งหนึ่ง
ที่ได้เป็นปัญหากดดันสังคมมาเป็นเวลาช้านานโดยเฉพาะปัญหาในกรุงเทพมหานครนี้
ปัจจุบันก็คงจะเห็นว่าคลี่คลายลงไปมากนะครับ จากระบบการแก้ไขปัญหาระบบน้ำเสีย
ของกรุงเทพมหานครที่โดยรัฐบาลได้ทุ่มงบประมาณลงไปในองค์การจัดการน้ำเสีย
และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ปัญหาเหล่านี้ได้ผลก็หายไปอยู่ที่เมืองบริวารโดยเฉพาะจังหวัด
สมุทรสาคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนครปฐม และจังหวัดใกล้เคียง ปัญหา
อุตสาหกรรมที่มีการเจริญเติบโตตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและสังคมในหลาย ๆ ปี
ที่ผ่านมา ภาคอุตสาหกรรมได้เจริญเติบโตตอบสนองต่อเป้าหมายการค้า การลงทุนและ
การส่งออกเป็นอย่างมาก การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมนั้นมีการกระจายตัว
ส่วนหนึ่งได้ไปอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมซึ่งก็เป็นสิ่งดีที่ทำให้การแก้ไขปัญหาลำตัว
ระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งจะมีผลกระทบต่อสถานะสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นเรื่องที่ดีแล้วก็ได้
ทำไปได้ในบางส่วน แต่ยังมีอุตสาหกรรมจำนวนมากมาโดยเฉพาะอุตสาหกรรม
ที่เป็นอุตสาหกรรมที่ทำอยู่ดั้งเดิมได้มีปัญหาไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมฟอกย้อม
อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์และสิ่งทอเหล่านี้ได้มีสารพิษ สารตกค้างจำนวนมากมา
ในกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมและภาคอุตสาหกรรมได้นำตรงนี้มาทิ้งลง

สู่สาธารณะไม่ว่าจะเป็นแม่น้ำลำคลองและกากอุตสาหกรรมซึ่งเป็นกากพิษก็ได้ทิ้งลงมา
สู่สาธารณะ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหากระทบโดยตรงต่อชีวิตความเป็นอยู่ของสังคม
โดยเฉพาะเมืองบริวารของกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะเป็นเทศบาลหรือว่าองค์การบริหาร
ส่วนต่าง ๆ -----

ซึ่งนอกจากนั้นแล้วประชาชนที่เป็นประชาชนอพยพในเขตต่าง ๆ ก็ยังได้อพยพย้ายถิ่นฐานมาอยู่ในจังหวัดและเมืองบริวาร โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรสาครมีประชาชนย้ายถิ่นฐานมามากกว่า ๕๐๐,๐๐๐ คน ที่จำนวนนี้รัฐบาลกลางก็ไม่ได้จัดเงินงบประมาณอุดหนุนรายหัวนะครับ เพราะฉะนั้นจึงเป็นภาระของท้องถิ่นมาโดยตลอด ปัญหาที่น่าเสียดายนั้นส่งกลิ่นเหม็นต่อสุขภาพของประชาชนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะยิ่งนับวันนั้นแทนที่ปัญหาเหล่านี้จะได้รับการแก้ไขแล้วก็คลี่คลายลงไป แต่ยิ่งนับวันก็จะยิ่งเน่ามากขึ้น ที่บอกว่าจนกระทั่งสร้างเป็นค่านิยมว่าเมื่อเน่าดำอยู่แล้วก็เติมลงไปก็แค่ดำมากขึ้น ก็คงจะรู้สึกอะไร แต่สิ่งที่ตามมาก็คือความเน่าเสียของน้ำในอุตสาหกรรมที่ออกมาสู่แม่น้ำลำคลองนั้น สุดท้ายก็ไหลรวมไปที่แหล่งน้ำ ก็คือไม่ว่าจะเป็นแม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำเจ้าพระยาหรือแม่น้ำท่าจีน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของที่ยื่นกระตุ้ในวันนี้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ความเน่าเสียของน้ำในภาคอุตสาหกรรม ที่เป็นส่วนหนึ่งที่จะมาเติมความเน่าเสียที่มีอยู่แล้วในกลุ่มน้ำต่าง ๆ ความเน่าของแม่น้ำนะครับ ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มน้ำท่าจีนตอนล่างปัจจุบันนี้มีสภาวะน้ำเสียมากที่สุด แล้วก็กลุ่มน้ำที่คุณภาพน้ำต่ำที่สุด มีค่าบีโอดี (BOD) ต่ำที่สุด ซึ่งตรงนี้เป็นอันตรายต่อทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่ง โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรสาครนั้นเป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรชายน้ำ เป็นแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำจำนวนมากมาย เนื่องจากว่าเป็นทะเลโคลน ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำ ไม่ว่าจะเป็นกุ้ง หอย ปู ปลา เพราะฉะนั้นสารพิษตกค้างที่เกิดจากกระบวนการอุตสาหกรรม จึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะเข้าไปส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของสัตว์น้ำ และสุดท้ายก็คือคน ได้นำกลับมาบริโภคเมื่อสัตว์น้ำเหล่านี้โตเต็มวัย ไม่ว่าจะเป็นหอย ไม่ว่าจะเป็นกุ้ง ไม่ว่าจะเป็นปลา เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จึงเป็นผลกระทบโดยตรงต่อชีวิตและความเป็นอยู่ทั้งประชาชนชาวจังหวัดสมุทรสาครโดยตรงและประชาชนชาวกรุงเทพมหานครและเมืองบริวาร ซึ่งได้รับเอาสัตว์น้ำต่าง ๆ เหล่านี้จากกลุ่มน้ำต่าง ๆ ไปรับประทานและบริโภคก็จะกลายเป็นปัญหา เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผมมองว่าหากปล่อยปัญหาเหล่านี้ยั้งยืนไป ก็จะเป็นผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพ ชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยโดยรวม เพราะฉะนั้นจึงอยากจะถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดย ฯพณฯ อดิศร มาตอบแทนว่า รัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแผนที่จะแก้ไขปัญหาเน่าเสียในเขตชุมชนเมือง โดยเฉพาะในเขตเทศบาล

ตำบลอ้อมน้อย ซึ่งถือว่าเป็นตำบลที่มีความน่าเสียมากที่สุดในเขตลุ่มน้ำท่าจีนนี้ะครับ
ว่ามีแผนในการแก้ไขปัญหาดังนี้ได้อย่างไรเพื่อเป็นการบรรเทาปัญหาความน่าเสียของ
ลุ่มน้ำท่าจีนครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ซึ่งมีภารกิจดังที่เพื่อนสมาชิกได้ทราบให้มาตอบกระทู้แทน ผมมีความรู้
อยู่บ้างนิดหน่อย เพราะเคยอยู่ที่กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
ในขณะนั้นองค์การกำจัดน้ำเสียก็สังกัดอยู่ในกระทรวงวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
พื้นฐานเดิมในเรื่องน้ำเสียนั้นคงจะเป็นมวยแทนที่ พอมีความรู้บ้างครับ ท่านสุภาพพงศ์ครับ
ที่จะตอบ คือการดำเนินงานของจังหวัดสมุทรสาครเกี่ยวกับปริมาณน้ำเสีย เรื่องน้ำเสีย
ในจังหวัดนั้นะครับ ทางจังหวัดสมุทรสาครและเทศบาลนครสมุทรสาครได้ทำการศึกษา
ปรับปรุงและจัดทำรูปแบบรายละเอียดการก่อสร้างโครงการแก้ไขปัญหาน้ำเสียในชุมชน
เทศบาลสมุทรสาครในวงเงิน ๑๓ ล้านบาท ขณะนี้อยู่ระหว่างการศึกษา โดยครอบคลุม
พื้นที่ ๗.๕ ตารางกิโลเมตรของเทศบาลนครสมุทรสาครและพื้นที่ข้างเคียงในตำบลนาดี
ตำบลท่าทรายและตำบลท่าจีนบางส่วน ระบบบำบัดน้ำเสียที่ใช้เป็นแบบคลองวนเวียน
ความสามารถในการบำบัดน้ำเสีย ๔๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ซึ่งการดำเนินการของ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นได้จัดการเกี่ยวกับน้ำเสียอุตสาหกรรม
โดยกระทรวงได้ดำเนินการโครงการ จัดให้มีนักรบสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยความร่วมมือ
ของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะนิสิต นักศึกษาจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ให้มีความ
เข้าใจในเรื่องมลภาวะที่เป็นพิษ และส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อประสิทธิภาพ
ในโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยเราจะเข้าไปตรวจโรงงานอุตสาหกรรมให้เข้มงวด
ไม่ให้มีท่อที่ ๓ ปัจจุบันนี้ผมเคยพบกับท่านผู้ถามกระทู้ว่า น้ำเสียในแม่น้ำท่าจีน
หรือแม่น้ำต่าง ๆ เวลาเจ้าหน้าที่ไปตรวจไม่เจอท่อนี้ครับ เวลาเจ้าหน้าที่กลับเขาจะปิด
น้ำเสียลงท่อที่ ๓ เข้าไปในแม่น้ำท่าจีนอันเป็นที่รักของพี่น้องประชาชน -----

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าองค์การจัดการน้ำเสียของเทศบาลหรือว่าจังหวัดสมุทรสาคร จึงมีความจำเป็นที่เราจะต้องมีการศึกษาและมีการให้ความรู้เพื่อให้ชุมชนได้ห่วงแหน รักแม่น้ำท่าจีนเหมือนชีวิตของเขา จึงขออนุญาตตอบเป็นเบื้องต้นครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายศุภพรพงศ์ ชวนบุญ (สมุทรสาคร) : กราบเรียนท่านประธาน คือจริง ๆ แล้ว ท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่คุ้นเคยกับจังหวัดสมุทรสาครนัก เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านตอบนั้นก็คำตอบที่ดี ก็ขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ แต่สิ่งหนึ่งที่อยากจะเรียนนะครับว่า ตัวเทศบาลจังหวัดสมุทรสาครนั้นอยู่ติดกับทะเลอยู่แล้ว คือติดอยู่กับปากอ่าว เพราะฉะนั้นตัวที่เป็นปัญหาหลักจริง ๆ ก็คือเทศบาลเมืองอ้อมน้อยซึ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมเก่า ซึ่งมีอุตสาหกรรมแล้วก็มีน้ำเสียที่เกิดจากกากอุตสาหกรรมจำนวนมากมายมหาศาล เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นคลองอ้อมน้อยก็ดี คลองวัดนางสาวก็ดี ซึ่งเป็นแหล่งรวม น้ำจะดำเหมือนสีนิล แล้วก็ส่งกลิ่นเหม็นไปไกลทีเดียว และตรงนี้ นี่ละก็คือเป็นส่วนหนึ่งที่ระบายออกแม่น้ำท่าจีนโดยเฉพาะตั้งแต่เขตต่อกับนครชัยศรีลงไป เพราะฉะนั้นทำให้ลุ่มน้ำท่าจีนในเขตจังหวัดสมุทรสาครคุณภาพน้ำต่ำ แล้วคุณภาพน้ำตรงนี้ ส่วนหนึ่งก็คือจะเข้าไปปนกับแม่น้ำในลุ่มน้ำดำเนินสะดวกนะครับ หากแนวลุ่มน้ำดำเนินสะดวกต่ำในแม่น้ำท่าจีนสูง น้ำส่วนนี้ก็จะมีโอกาสที่จะปนและไหลเข้าไป เพราะฉะนั้นส่วนหนึ่งที่อยากจะเรียนนะครับว่าคุณภาพของไม่ว่าจะเป็นพืชหรือไม่ว่าจะเป็นสัตว์น้ำในเขตลุ่มน้ำก็จะมีคุณภาพต่ำ แล้วก็มีสารพิษปนเปื้อนมากขึ้นไปด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งที่ยังอยากจะได้เรียนเพิ่มเติมก็คือว่า การแก้ไขปัญหที่ตรงจุดและตรงประเด็นก็คงจะต้องมาดูตั้งแต่ต้นน้ำก็คืออ้อมน้อย แล้วก็อ้อมใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนต้นน้ำของลุ่มน้ำท่าจีนตอนล่าง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นเทศบาลมหาชัยตรงนั้นก็ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องทำควบคู่กันไปเพราะว่าก็เป็นประเด็นที่มีปัญหาเน่าเสียเช่นกัน นะครับ การเกิดจากกากอุตสาหกรรม แต่ว่าตรงนั้นจะอยู่ใกล้กับทะเลเพราะฉะนั้น ถ้าแก้ปัญหเฉพาะตรงนั้นก็ยังไม่ครอบคลุมในพื้นที่ แล้วก็ไม่สามารถจะแก้ไขปัญหได้อย่างบูรณาการและยั่งยืน

อีกประการหนึ่งที่กระผมอยากจะถามเป็นคำถามที่ ๒ ก็คือว่ากระทรวงมีมาตรการอย่างไรในการที่จะกำหนดกรอบแล้วก็ควบคุมเกี่ยวกับเรื่องระบบน้ำเสียของ

อุตสาหกรรม เพราะปัจจุบันนี้ยังมีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากที่มีระบบน้ำเสียและมลภาวะทางอากาศจำนวนมาก ยังมีการเข้าไปตั้งอุตสาหกรรมได้อย่างเสรีในเขตเมือง โดยที่ระบบบำบัดต่าง ๆ เหล่านี้ หากให้เอกชนทำเองโดยอิสระเวลาเจ้าหน้าที่ไปก็มักจะเปิด เวลาเจ้าหน้าที่กลับก็ปิดนะครับ แล้วก็ข้อที่ ๓ อย่างที่ท่านได้พูด ผมก็ไม่ปฏิเสธนะครับเพราะข้อเท็จจริงก็ยังมีปรากฏให้เห็น เพราะฉะนั้นการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืนนี้ รัฐมีมาตรการอย่างไรในการที่จะกำหนดกรอบหรือวิธีการใดก็ได้แล้วแต่ที่ทำให้อุตสาหกรรมที่จะไปเปิดใหม่ อย่างน้อยที่สุดไม่ไปเพิ่มมลภาวะให้กับสังคมอีก หากแก้ได้ก็แก้ ถ้าไม่แก้ก็ไม่เพิ่มอีกนะครับ ว่ามีมาตรการอย่างไรในการที่จะกำหนดกรอบเกี่ยวกับเรื่องโรงงานอุตสาหกรรมที่มีระบบน้ำเสียแล้วก็มีมลภาวะสู่ชุมชน ไม่ให้เข้าไปในเขตชุมชนที่ไม่มีระบบบำบัดที่สมบูรณ์ หรือนิคมอุตสาหกรรมอีก ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับท่านรัฐมนตรี

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :

ผมเชื่อมั่นว่าทางกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคงมีแผนในการที่จะจัดการเรื่องน้ำเสียที่จังหวัดสมุทรสาครอย่างแน่นอน เพราะจังหวัดนี้เป็นจังหวัดอุตสาหกรรม มีโรงงานต่าง ๆ ในการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นมาใหม่ ต้องเข้มงวดในระบบกำจัดน้ำเสียโดยตรงไปตรงมา เริ่มจากเจ้าหน้าที่ของกระทรวงเอง เริ่มจากชุมชนเองว่าตรงเขตไหนควรจะเหมาะสม ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมอย่างไร ผมเคยไปเหมือนกัน แต่ก็ไม่เคยชิน แต่ว่าชอบไปบ่อย ๆ แอบไปทานอาหารทะเลโดยท่านไม่รู้ นะครับ ก็พยายามไป ก็ถือว่าการเดินเหม็นที่เราได้รับอยู่เป็นประจำ เมื่อมีกลิ่นแสดงว่าเข้าจังหวัดสมุทรสาครแล้ว เมื่อมีกลิ่นเข้าจังหวัดนครปฐมแล้ว อันนั้นเขาพูดเล่นกันนะครับ อันนี้ผมเชื่อมั่นว่าทางกระทรวงน่าจะไปจัดเรื่องประชาคมเรื่องนี้สักครั้งหนึ่ง โดยให้ชุมชนเขามีส่วนร่วมจริง ๆ มาวิพากษ์วิจารณ์ เริ่มต้นกันใหม่ว่าควรจะเริ่มอย่างไร อย่างสมุทรสาคร เทศบาลทุกเทศบาล ซึ่งมีข้อมูล มีคำตอบในนี้ นะครับ หลังจากคำถามตอบแล้ว ผมจะมอบให้ท่านผู้ถามกระทู้ไป จึงขออนุญาตคิดว่าความมีส่วนร่วมการแสดงความคิดเห็นในระบบประชาธิปไตยต่างหากซึ่งจะได้ช่วยทางรัฐและประชาชนอยู่ในเขตของท่านได้แก้ปัญหาซึ่งเป็นปัญหาหนักอกทุกยุคทุกสมัยมาได้สำเร็จลุล่วงต่อไปครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ เวลาเหลือเยอะเลย

นายศุภพรพงศ์ ชวนบุญ (สมุทรมหาการุณ) : ครับ เวลาเหลือเยอะ อาจจะเป็น
ผมพูดเร็วกระมังครับท่านประธาน อีกประการหนึ่งที่ยากจะได้เรียนไว้ตรงนี้นะครับว่า
จริง ๆ สิ่งหนึ่งที่ได้เห็น แล้วอยากจะขอบคุณท่านรัฐมนตรีไว้ตรงนี้ก็คือว่าโรงงาน
อุตสาหกรรมที่มีการตั้งอยู่ในอดีต -----

จนกระทั่งปัจจุบัน แล้วก็ในอนาคตอันใกล้ก็ยังเป็นอยู่ ก็คือยังสามารถตั้งกันได้โดยอิสระ และกระจัดกระจาย รัฐเองก็คงจะต้องมีมาตรการว่าทำอย่างไรที่โรงงานอุตสาหกรรม ที่มีมลภาวะ นั่นคือในระบบน้ำเสียที่สามารถลงสู่สิ่งแวดล้อมได้นี้ จะต้องเข้าไปอยู่รวมกัน เพื่อรัฐจะได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ หรือดูแลได้อย่างดี เพราะว่าจริง ๆ แล้ว ระบบน้ำเสียนั้นในโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบอุตสาหกรรมที่มีน้ำเสียมาก ๆ นั้น ต้นทุนหลักอันหนึ่งของโรงงานอุตสาหกรรมก็คือระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งจะต้องใช้ค่าไฟ และต้นทุนในการดำเนินการค่อนข้างสูง เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นต้นทุนโดยตรงต่อตัวสินค้า และผลิตภัณฑ์ที่ออกสู่ตลาด เพราะฉะนั้นถ้าหากรัฐไม่เข้าไปดูแลอย่างเข้มงวด และมีวิธีการที่เหมาะสมโอกาสที่โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำแบบลู่หน้าปะจุมุก แล้วก็ หลบไปหลบมาก็คงมีอยู่ แล้วคงเป็นไปได้ที่จะให้กรมควบคุมมลพิษไปเดินตรวจ ตามโรงงานอุตสาหกรรมและนั่งเฝ้าตลอดเวลา เพราะฉะนั้นมาตรการของภาครัฐ ที่จะต้องดำเนินการลงไปนะครับ ก็คือวิธีการในการใช้คำนวณเกี่ยวกับเรื่องปริมาณน้ำใช้น้ำดี แล้วก็น้ำเสียที่ออกมา และมีวิธีการที่จะดำเนินการได้อย่างรัดกุมและเหมาะสม โดยมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องทำให้เป็นเรื่องเป็นราว อาจจะเป็นกฎกระทรวง เป็นกฎหมายอะไรก็ได้แล้วแต่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การเป็นรูปธรรมนั้นมีความสมบูรณ์ แล้วก็แก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน เพราะปัจจุบันนี้ดูเหมือนว่าจะเป็นภาระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเข้าไปดูแล ซึ่งตรงนี้หลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะเกรงใจโรงงานอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ เพราะว่าก็เป็นผู้เสียภาษีรายใหญ่ ในเขตแต่ละองค์กรการบริหารปกครองท้องถิ่น เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ว่า รัฐบาลกลาง โดยเฉพาะกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้องคงต้องยื่นมือลงไปช่วยเหลือ เพราะลำพังผู้บริหารท้องถิ่นเองก็คงจะเกินกำลังนะครับ

อีกประการหนึ่ง ก็คือปัญหาของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเช่นกัน ก็คือปัญหาขยะล้นเมือง อย่างที่เรียนตั้งแต่ต้นแล้วนะครับว่า ปัจจุบันนี้มีประชากรอพยพเข้าไป ไม่ว่าจะเป็นแรงงานทั้งคนไทยและต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นแรงงานต่างด้าวบ้านใกล้เรือนเคียงเราที่เข้ามาอยู่จำนวนมากมาย ในเขตเมืองอุตสาหกรรม ทั้งจังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดสมุทรสาคร โดยเฉพาะ จังหวัดสมุทรสาครนั้นจะมีปัญหาแรงงานอพยพจากประเทศเพื่อนบ้านฝั่งตะวันตก

มากขึ้นเป็นพิเศษ สาเหตุเนื่องจากว่าใกล้กับด่านเจดีย์สามองค์ คือจังหวัดกาญจนบุรี จากจังหวัดกาญจนบุรีจังหวัดแรกที่เป็นแหล่งอุตสาหกรรมและเป็นแหล่งแรงงานที่จะหลบเข้ามาได้ แล้วก็มาซ่อนตัวอยู่ได้ทั้งถูกต้องตามกฎหมาย และไม่ถูกต้อง ก็คือจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมประมง และอุตสาหกรรมที่ต้องการใช้แรงงานมากที่สุด ปัจจุบันนี้ขนาดทั้งหลบ ทั้งหลีกเลี่ยงไรกันเข้ามาแล้ว ตามจับได้บ้าง ไม่ได้บ้างนี่นะครับ ปัจจุบันนี้ก็ยังมีความต้องการแรงงานที่ยังขาดแคลนอยู่มากกว่า ๑๕๐,๐๐๐ คนในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งประเด็นตรงนี้เป็นปัญหาที่ทำให้ความต้องการแรงงานกับความต้องการทำงานของแรงงานต่างด้าว เป็นส่วนหนึ่งที่เข้ามาอาศัยอยู่ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร เพราะฉะนั้นปัญหาที่ตามมา ก็คือว่ากาชยะ มลภาวะ และขยะต่าง ๆ นั้นเข้ามาทับถมอยู่ในจังหวัดสมุทรสาครมากมายมหาศาล โดยรัฐบาลกลางไม่ได้จัดเงินงบประมาณอุดหนุนแล้วก็เผื่อตรงนี้เลย จังหวัดสมุทรสาครมีประชากรจริง ๆ ประมาณ ๔๕๐,๐๐๐ คนเท่านั้น งบซีอีโอก็ได้เท่ากับจังหวัดอื่นนะครับ โดยเฉพาะอย่างจังหวัดสมุทรสงครามที่ใกล้กันนี้นะครับ ได้งบซีอีโอเท่ากับจังหวัดสมุทรสาคร มี ส.ส. ๑ คน มีประชากร ๒๒๓,๐๐๐ คน แต่จังหวัดสมุทรสาครมี ส.ส. ๓ คน มีประชากรโดยตรงนี้ถึง ๔๔๕,๐๐๐ คน หรือ ๔๕๐,๐๐๐ คน ๑ เท่า แต่งบซีอีโอก็เท่ากัน ในขณะที่ ยังรับภาระประชากรแฝงอีกประมาณเกือบ ๆ ๑ ล้านคน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จึงเป็นภาระว่าอย่างน้อยที่สุดกระทรวงก็ต้องลงไปช่วย หากซีอีโอไม่ได้กระทรวงก็ต้องลงไปช่วยไม่อย่างนั้นปัญหาขยะล้นเมืองในเขตเมืองของจังหวัดสมุทรสาครจึงเป็นปัญหาหนักอกของพวกเราชาวจังหวัดสมุทรสาคร โดยเฉพาะสุดท้ายแล้วก็มาทวงถามผู้แทนราษฎรว่าทำไมไม่ลงมาช่วยแก้ไขปัญหา วันนี้ก็เลยต้องมาทวงถามว่า ท่านจะมีแผนหรือว่าจะช่วยเราบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของขยะล้นเมืองในเขตชุมชนเมือง โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรสาครอย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านรัฐมนตรีเชิญตอบเลยครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าปัญหาขยะ ผมเคยให้คำจำกัดความว่า มันเป็นปัญหาของสงครามโลก ครั้งที่ ๓ ที่จะต้องดำเนินการแก้ไข ไม่ใช่เฉพาะหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง

เฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรู้ปัญหาแต่ขาดงบประมาณ ผมคิดว่าเมืองอุตสาหกรรมอย่างเมืองของท่าน ทางกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าไปแก้ไขอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้ทั้งนั้นผมจะให้ทางเจ้าหน้าที่ได้ไปทำประชาคม ผมคิดว่าประชาคมเรื่องขยะ ผมเคยเป็นอยู่ที่กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฝ่ายหนึ่งอยากสร้าง อีกฝ่ายหนึ่งไม่เอานะครับ หาที่ไม่ได้ มันมีขยะปนजर ขยะลึกลับอะไรเยอะแยะ ขยะเรื่องเครื่องมือแพทย์ต่าง ๆ เราต้องใช้วิชาการในการที่จะแก้ไขทั้งด้านจิตวิทยามวลชน เรื่องสิ่งแวดล้อมควบคู่กัน จึงขออนุญาตที่จะให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปทำประชาคมร่วมกับพี่น้องประชาชน รวมทั้งท่านด้วยในโอกาสต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ -----

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปก็เป็นกระทู้ถามทั่วไป ซึ่งวันนี้มีด้วยกัน ๔ กระทู้ นะครับ ผมจะไปทีละกระทู้ นะครับ ท่านชินวรณ์มีอะไรครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้เจ้าหน้าที่ไปโทรประสานกับผมว่า เนื่องจากว่าให้ผมมาเป็นคนถามกระทู้ก่อนเพื่อความต่อเนื่องกับท่านรัฐมนตรีอดีตร

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวผมจะอธิบายอย่างนี้ครับ คือ ๒ กระทู้แรก ท่านรัฐมนตรีท่านขอเลื่อน นะครับ แล้วก็กระทู้ที่ ๓ ของท่านกระทู้ที่ ๔ เมื่อสักครู่นี้ทางเจ้าหน้าที่มาแจ้งว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่มาชี้แจงอาจจะมาช้านิดหนึ่ง ก็เลยนึกว่าจะเอากระทู้ของท่านชินวรณ์ขึ้นก่อน ทีนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการมาแล้วก็ กระทู้ที่ ๑ กระทู้ที่ ๒ ไม่มี เพราะว่าท่านรัฐมนตรีท่านขอเลื่อน เดี่ยวก็คงจะถึงแล้วครับ

กระทู้แรก ก็คือเรื่อง การสนับสนุนให้โรงพยาบาลของรัฐมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ที่ท่านวิชาญถาม นะครับ ก็ได้รับแจ้งจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นะครับ ว่ามีภารกิจเข้าร่วมในพิธีถวายพระพร ณ ศูนย์การเรียนรู้ภาคใต้จังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงขอเลื่อนไปตอบในวันพฤหัสบดีที่ ๘ นะครับ

สำหรับกระทู้ที่ ๒ ก็คือเรื่อง ปัญหาวิทยุชุมชนของคุณอรรรตสิทธิ์ กาญจนสินีสิทธิ์ ทางคุณสุรนนท์ก็แจ้งมาว่านายกรัฐมนตรืท่านได้มอบให้ตอบแทน แต่เนื่องจากว่ามีราชการจำเป็นเร่งด่วนจึงขอเลื่อนไปตอบวันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ธันวาคม นะครับ

ต่อไปก็เป็นกระทู้ที่ ๓ เรื่อง ค่าธรรมเนียมใบวิชาชีพครู ของคุณอำนาจ คลังผา ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก็ได้มอบท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการมาตอบแทน

เชิญคุณอำนวยครับ

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย
 ได้ตั้งกระทู้ถามเรื่องค่าธรรมเนียมใบวิชาชีพครู ตามท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งในวันนี้ก็ต้องกราบขอพระคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการที่ได้มาตอบกระทู้ในวันนี้นะครับ สืบเนื่องจากการยกเลิก หรือเลิก
 ค่าธรรมเนียมวิชาชีพครูนะครับ ทำให้เกิดความสับสนในกลุ่มครู ซึ่งเรื่องนี้ผมได้ดู
 พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาในมาตรา ๘๔ ซึ่งระบุว่าผู้ที่เป็นครู
 ก่อนที่พระราชบัญญัติสภาครูจะมีผลบังคับใช้มีสิทธิได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู
 แต่หลักเกณฑ์และวิธีการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามข้อบังคับของคุรุสภา ซึ่งข้อบังคับ
 คุรุสภาในมาตรา ๑๔ ระบุว่า การยื่นขอใบอนุญาตต้องชำระเงินขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาต
 ในอัตราที่กำหนด ตามประกาศของรัฐมนตรี และประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเก็บอัตรา
 ค่าธรรมเนียมจำนวน ๕๐๐ บาท ดังนั้นการจะหักเรื่องดังกล่าวจะต้องยกเลิกอย่างเป็น
 ลายลักษณ์อักษร ซึ่งขณะนี้ก็มีพี่น้องครูหลายท่านได้สับสนนะครับ ผมจึงได้นำกระทู้เรื่องนี้
 มาถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คือ ๑. รัฐบาลมีนโยบายจะยกเลิก
 ค่าธรรมเนียมใบวิชาชีพครู ๕๐๐ บาทหรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด
 แล้ว ๒. รัฐบาลได้มีคำสั่งให้ครูต้องยื่นคำขอใบอนุญาตตาม พ.ศ. ๒๕๐๑ หรือไม่ อย่างไร
 ขอทราบรายละเอียดครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับท่านรัฐมนตรี

นายรุ่ง แก้วแดง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายรุ่ง แก้วแดง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 ครับ ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ให้มาตอบ
 กระทู้ของท่าน ส.ส. ขออภัยที่เอ่ยนามนะครับ ท่านอำนวย คลังผา อย่างนี้ครับ ก่อนอื่น
 ก็ต้องขอขอบคุณที่สนใจในเรื่องความเดือดร้อนของข้าราชการครูนะครับ ใน พ.ร.บ. ระเบียบ
 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาครับ ท่านครับ กำหนดว่าครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง
 นะครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้จึงจำเป็นต้องมีใบประกอบวิชาชีพครับ ท่านครับ
 และเมื่อกำหนดเรื่องใบประกอบวิชาชีพไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ทางคุรุสภาค้ไปออกระเบียบ

นะครับว่า สำหรับคนที่เป็นครูอยู่เก่านั้น สามารถที่ได้ไปประกอบวิชาชีพโดยไม่ต้องมา
ดำเนินการใหม่ะครับ แต่ว่าจะต้องเสียค่าธรรมเนียมะครับ ในฐานะของหน่วยวิชาชีพ
คนละ ๕๐๐ บาทนะครับ แต่เนื่องจากว่าตอนหลังทางกระทรวงศึกษาธิการนะครับ
ได้รับคำร้องเรียนจากครูว่า -----

ครูก็ได้ทำงานมานานแล้วยังต้องมาเสียอีกนะครับ ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ยกเว้นคือตอนนี้เลิกกฎของครูสภาที่ว่าด้วยการเรียกเก็บเงินวิชาชีพไปเรียบร้อยแล้ว แล้วก็ตอนนี้มีคนที่ยื่นขอใบอนุญาตทั้งหมดมา ๓๑๐,๐๐๐ คน แล้วทางครูสภาก็ได้คืนเงินคนละ ๕,๐๐๐ บาท ไปเรียบร้อยแล้วจำนวนทั้งหมด ๒๕๐,๐๐๐ คน ที่แจ้งขอคืน คืนกลับไปหมดเรียบร้อยแล้ว ส่วนที่เหลืออีก ๖๐,๐๐๐ คนนั้นก็กำลังดำเนินการที่จะจ่ายเงินก้อนนี้คืนไปเพราะฉะนั้นกราบเรียนโดยสรุปนะครับว่า ครูที่เป็นสมาชิกครูสภาอยู่ตาม พ.ร.บ. ครู พ.ศ. ๒๕๔๘ นั้นได้ไปประกอบวิชาชีพครูโดยไม่ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียม ส่วนเรื่องที่จะได้นั้นจำเป็นจะต้องยื่นตามแบบฟอร์มที่คณะกรรมการครูสภากำหนดครับ
ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านอำนวยการครับ

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการนะครับที่ได้ตอบให้พี่น้องครูทั่วประเทศได้ทราบซึ่งวันนี้ผมทราบว่าเขาได้รอคอยคำตอบในช่วงนี้อยู่ครับ

ประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะถามว่าการกำหนดที่จะจ่ายชำระส่วนที่เหลือจำนวน ๖๐,๐๐๐ ราย จะกำหนดเสร็จสิ้นเมื่อไรครับ ขอทราบเหตุผลด้วยครับ

นายรุ่ง แก้วแดง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ในคำถามที่ ๒ นั้นครับ ๖๐,๐๐๐ รายนี้ จริง ๆ แล้วตอนนี้กำลังหาที่อยู่ครับ ถ้าได้ที่อยู่ของท่านเหล่านี้ครบถ้วนเรียบร้อยแล้วทางกระทรวงศึกษาธิการจะจ่ายให้เสร็จเร็วที่สุด กระผมคิดว่าน่าจะไม่เกิน ๒ เดือนจากนี้ไป เพราะว่าได้จ่ายคืนไปเกือบหมดแล้ว จะทำให้เร็วที่สุดครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกันเป็นกระทู้ถามที่ ๔ นะครับ เรื่อง การเร่งรัดในการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองกะทูน และอ่างเก็บน้ำคลองดินแดง โดยท่านชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีให้มาตอบแทน

เชิญท่านชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณท่านประธานสภาที่ได้บรรจุระเบียบวาระกระทู้ของผมเข้ามาด้วยความบังเอิญ ๒ ประการครับ

ประการแรก ก็คือว่าเป็นกระทู้ถามที่ตรงกับรัฐมนตรีพอดี เพราะว่าผมถามกระทู้ครั้งแรก ท่านรัฐมนตรีอยู่ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม แล้วท่านรับปากกับผมในสภาตอนเดือนกรกฎาคมว่าท่านจะไปดูในพื้นที่ ท่านก็ไปจริง ๆ ครับ ไปดูในพื้นที่ที่อ่างเก็บน้ำทั้ง ๒ อ่างนี้ครับ แต่ว่ากระทู้วันนั้นไม่เกี่ยวกับอ่างเก็บน้ำเกี่ยวกับเรื่องถนน ท่านไปดู ท่านก็รับปากกับประชาชนว่าท่านจะดูแลเรื่องงบประมาณให้ในเรื่องถนน แต่ท่านกลับมา ๕ วันเท่านั้นเองครับ ท่านก็เปลี่ยนจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมมาเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพราะวันนี้ผมเป็นห่วงว่าผมถามกระทู้นี้จะบังเอิญท่านจะเปลี่ยนไปเป็นรัฐมนตรีว่าการนะครับ

ประการที่ ๒ ก็คือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่คุณคิดว่าคงจะได้รับคำตอบที่ชัดเจนจากรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นผมจึงถามด้วยความสบายใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเรื่องการเร่งรัดในการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองกะทูนและอ่างเก็บน้ำคลองดินแดงนี้ ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาไปดูทั้ง ๒ อ่างด้วยตัวท่านเอง แต่วันนั้นท่านไปดูถนนเท่านั้นเอง แต่วันนี้เมื่อท่านมาเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านดูแลและควบคุมกำกับกรมชลประทาน ซึ่งเป็นผู้ดูแลสร้างอ่างเก็บน้ำ ๒ อ่างนี้ เพราะอ่างเก็บน้ำ ๒ อ่างนี้เกิดจากโครงการพระราชดำริครับ เนื่องจากว่าปี ๒๕๓๑ ท่านประธานคงจำได้ว่าเราเกิดประสบอุทกภัยครั้งยิ่งใหญ่ที่ภูเขาพังทลายลงมา แล้วพี่น้องประชาชนต้องเสียชีวิตเป็นจำนวนพันราย วัดวาอาราม โรงเรียน ต้องถูกน้ำพัดพาเสียหายเป็นอย่างสูงยิ่งครับ แล้วก็วิปโยคครั้งสำคัญของพี่น้องในภาคใต้ และเกี่ยวโยงกับหมู่บ้านที่ท่านไปดูทั้ง ๓ หมู่บ้านในวันนั้น คือ ศีรีวงศ์ กะทูน และดินแดง -----

และในขณะนี้ ๓ ชุมชนนี้เป็นชุมชนตัวอย่างของประเทศ รัฐบาลเขาให้รางวัลหมู่บ้าน
ศิวิไลซ์เป็นหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งระดับประเทศ ส่วนชุมชนของกะทูนและดินแดงก็ได้รับ
การจัดตั้งเป็นหมู่บ้านขึ้นมา แล้วก็มีคามเข้มแข็งเป็นอย่างสูงยิ่งครับ วันนี้อ่างเก็บน้ำ
ทั้ง ๒ อ่างเสร็จเกือบเรียบร้อยหมดแล้ว ยังมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับอ่างโดยตรงอยู่ส่วนเดียว
เท่านั้นเอง คือในส่วนที่จะต้องมีหน่วยในการบำรุงรักษา วันนั้นท่านรัฐมนตรีเดินไปดูนี่
ผมคิดว่าท่านคงจำได้ว่า สำนักงานหน่วยบำรุงรักษานี้ขาดการดูแล ผมยังไม่แน่ใจวันนี้ว่า
มีเจ้าหน้าที่อยู่ที่คน แล้วปีนี้ก็เกิดประโยชน์อย่างสูงมากครับ ถึงแม้ว่าอ่าง ๒ อ่างนี้
ไม่สมบูรณ์ ท่านประธานครับ เมื่อน้ำท่วมใหญ่ตอนสัปดาห์ที่ผ่านมาเนะครับ น้ำท่วม
ตัวเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช อำเภอปากพนัง อำเภอหัวไทร อำเภอเชียรใหญ่ แต่ในเขต
พื้นที่ผมคือ อำเภอพิปูน อำเภอฉวาง อำเภอช้างกลาง อำเภอถ้ำพรรณรา นี่น้ำไม่ท่วม
คือท่วมปกติแต่ไม่ท่วมมากเหมือนกับปริมาณน้ำฝนที่เกิดขึ้น เพราะอะไรครับ
เพราะประโยชน์ของอ่าง ๒ อ่างนี้ครับท่านรัฐมนตรีครับ ที่สามารถเก็บรับน้ำเอาไว้
แล้วค่อยระบายน้ำออกมาก็สามารถบรรเทาปัญหา แต่ปัญหามันกลับไปย้อนกลับสู่คน
ที่อยู่ในพื้นที่ที่ต้องเจ็บปวดจากน้ำท่วมแล้ว เจ็บปวดจากการเวนคืนขึ้นมาแล้ว วันนี้
พอสร้างอ่างเก็บน้ำเต็มอ่าง เป็นอย่างไรครับ ท่านรัฐมนตรีครับ เส้นทางคมนาคมเดิม
รอบอ่าง พื้นที่ประชาชนนี้ไม่สามารถสัญจรได้เพราะน้ำท่วมไปถึงบริเวณที่
พื้นที่ประชาชนสัญจร และที่สำคัญก็คือว่าบนภูเขาด้านบนเหนืออ่าง ท่านประธานครับ
ท่านรัฐมนตรีไปเห็นแล้วว่าจะสวยงามมากเลย เหมือนทะเลสาบ ๒ ทะเลสาบ
แบบสวิตเซอร์แลนด์ แต่ว่าชุมชนข้างบนจะเป็นภูเขา พื้นที่ประชาชนได้รับพระราชดำริ
จากสมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณ์วลัยลักษณ์ว่า ต้องรักษาพื้นที่ดังกล่าวเอาไว้ เพื่อให้
เป็นพื้นที่ที่สวยงาม มีพืชพันธุ์ตามธรรมชาติ มีเขตสงวนรักษาพันธุ์สัตว์ป่า อีกส่วนหนึ่ง
จะเป็นแหล่งทำมาหากิน คือเป็นสวนยาง เพราะฉะนั้นเขาต้องขนส่งพืชผลทางการเกษตร
นะครับ แล้วน้ำยางนี้เวลาขนส่งมันลำบากมาก ที่นี้พอถนนถูกตัดขาดหมดมันก็เลย
มีปัญหาครับ ข้อตกลงจากสมัยที่ท่านรัฐมนตรีวิรัช รัตนเศรษฐ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีข้อตกลงกับท่านอธิบดีกรมชลประทานครับว่า
กรมชลประทานจะรับผิดชอบในการทำถนนรอบอ่าง ปรากฏว่าเหตุการณ์นี้ตั้งแต่
ปี ๒๕๓๑ วันนี้ปี ๒๕๔๘ ๑๗ ปีครับ ถนนรอบอ่างได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้นเองครับ

ท่านรัฐมนตรีรับปากว่าจะให้สะพานก่อน ถนนไม่เป็นอะไร เอาสะพานตัวบนก่อนวันนั้น ท่านรัฐมนตรียังจำได้ไหมครับ เพราะสะพานผมว่า โอ.เค. ผมจะติดตามทางส่วนของ กรมทางหลวงชนบท แต่ผมอยากจะเรียนถามรัฐมนตรีว่า ในส่วนของการทำถนน รอบอ่างเก็บน้ำทั้ง ๒ แห่งพร้อมสะพาน เพื่อให้ราษฎรได้ใช้ตามที่ท่านรัฐมนตรีไปเห็น แล้วนี้ ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีได้กำกับว่าชลประทานจะสามารถที่จะไปสานโครงการ ต่อเนื่องตรงนี้ได้ไหมครับ ไม่อย่างนั้นมันก็จะมีปัญหาอีกครับ ถ้าไปให้ส่วนอื่นมาทำครับ เดี่ยวท่านจะไปต่อว่า อบจ. เพราะเป็นพื้นที่ของอ่างด้วยส่วนหนึ่ง เป็นพื้นที่ ในความรับผิดชอบของกรมชลประทาน ถึงแม้ว่าโครงการนี้ช่วงหลังโครงการฟื้นฟู ผู้ประสอทุกข์ภัยภาคใต้ที่ถูกโอนโครงการไปให้อยู่ในส่วนของจังหวัดแล้วก็ตาม แต่ผมคิดว่าวันนี้ถ้าเราเอาประชาชนเป็นตัวตั้ง ท่านรัฐมนตรีจะกรุณาให้ กรมชลประทานได้ตัดงบประมาณส่วนไหนเร่งด่วนได้มาทำถนนตรงนั้น ยังเหลืออีกประมาณ ผมคิดว่าแต่ละอ่างนี้ไม่น่าจะเกินอ่างละ ๕ - ๖ กิโลเมตรเท่านั้นเองนะครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีจะได้กรุณาเร่งด่วน ผมขออนุญาตที่จะเรียนถามว่าเป็นไปได้ไหม แล้วก็ สามารถที่จะให้กรมชลประทานได้จัดงบประมาณที่คงอยู่เพื่อให้กรมทางหลวงชนบท ไปดำเนินการในการก่อสร้างต่อไป หรือว่ากรมชลประทานจะรับในการก่อสร้างเองก็ไม่มี ปัญหาแต่ประการใดครับ ขอให้ได้ถนนรอบอ่างเท่านั้นเองครับ เป็นคำถามข้อแรกครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ก็นับว่าเป็นความบังเอิญครับที่ได้มาตอบกระทู้ของเพื่อนสมาชิก ซึ่งได้ถาม และได้เชิญให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมในขณะนั้น เราก็ไปดูกันครับว่า อ่างเก็บน้ำทั้ง ๒ นี้สวยจริง ๆ คนที่เล่นกอล์ฟเป็นบอกบอกว่าทำไมไม่ทำสนามกอล์ฟ แต่ว่า พุดอย่างนี้หลุดไปกลัวฝ่ายที่เล่นกอล์ฟไม่เป็นจะต่อว่าเอา อันนั้นคือพระราชดำริ ความปรีชาญาณที่สูงยิ่งนะครับ ในการที่จะกักเก็บน้ำไม่ให้เกิดน้ำท่วม เกิดอุทกภัย ร้ายแรงเหมือนในอดีต สภาพถนนที่เราไปดูสะพานนั้นมีความสำคัญ -----

ผมถามกรมชลประทานแล้วก่อนมาตอบกระทู้นี้ เขาบอกว่าได้ถ่ายโอนภารกิจไปให้แก่ทางกรมทางหลวงชนบท แล้วเขาก็จะติดต่อประสานงาน ถ้ากรมชลประทานทำได้เองนะครับ ก็คงจะเป็นผลประโยชน์ที่ดีที่รวดเร็ว แต่ว่าเรื่องภารกิจถนนเขาบอกว่าไปอยู่ที่กรมทางหลวงชนบทไปแล้ว ผมเองจะพยายามติดตามประสานงานเพื่อจะให้แหล่งที่สวยงามตรงนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศไทย อยากให้สภาแห่งนี้ได้ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอาจจะเป็นอันซีน (Unseen) ซึ่งทุกคนที่ไม่เคยเห็น ไปเห็นแล้วอยากจะไปอีกเพื่อจะสร้างรายได้ สร้างเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นในที่ตรงนั้นครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ผมก็จะถามคำถามที่ ๒ ต่อไปดีกว่า เพราะคำถามที่ ๑ คือฟังดูท่านรัฐมนตรีก็ตอบโดยหลักการนะครับ คือโอนภารกิจความจริงผมก็ถามโอนภารกิจไปให้กรมทางหลวงชนบท เขาเพิ่งโอนไป กรมทางหลวงชนบทก็ไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ให้ ก็อ้างว่าพื้นที่ส่วนหนึ่งอยู่ในเขตอ่างเก็บน้ำคลองกะทูนและคลองดินแดงจึงมีปัญหาว่าถ้าให้กรมทางหลวงชนบทไปทำโดยงบของกรมทางหลวงเองนี้มันก็จะมีความเรื่องพื้นที่ ผมเรียนรัฐมนตรีว่าท่านลองใช้อำนาจรัฐมนตรีดูสิครับว่าจริง ๆ โครงการนี้เป็นโครงการที่กรมชลประทานเป็นคนตั้งงบประมาณเองนะครับเดิมถ้าท่านสามารถดำเนินการผ่านส่วนนี้ได้ก็จะเป็นประโยชน์มาก เพราะใช้งบประมาณไม่มากก็จะเป็นประโยชน์กับชาวบ้านอย่างแท้จริง และเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยเราด้วยนะครับ

คำถามที่ ๒ ก็คือว่าเนื่องจากว่าอ่างเก็บน้ำทั้ง ๒ อ่างนี้ ได้สร้างขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัย แต่ว่าไม่ได้ใช้ประโยชน์จากอ่างให้เต็มศักยภาพ ตอนที่สมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณ์ฯ ได้เสด็จไปที่กะทูน ท่านนายอำเภอพิบูลย์ก็ได้ไปกราบเรียนว่าเราไม่ได้ที่จะสร้างอ่างไว้สำหรับใช้ในโครงการเพื่อที่จะทำชลประทานระบบท่อเพื่อประโยชน์ของชาวบ้าน ในท้ายที่สุดผมผลักดันโครงการนี้เข้ามาในช่วงรัฐบาลที่แล้วก็ได้ไปจัดทำโครงการชลประทานระบบท่อ แล้วใช้งบประมาณจากโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ แต่ปรากฏว่าพอรัฐบาลนี้เข้ามาตัดโครงการเงินกู้ต่างประเทศ ท่านรัฐมนตรีครับ ปีนี้ทราบที่รัฐบาลได้จัดตั้งงบประมาณชลประทานระบบ

ท้อแล้ว ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีได้เร่งรัดนะครับ เพื่อที่จะให้การใช้้ของอ่างทั้ง ๒ อ่างนี้ เป็นประโยชน์สูงสุด วันนี้ชาวบ้านเขามีส่วนร่วม เขาตั้งประชาคม เขามีการลงประชามติ กันว่าเขาจะรักษาระบบนิเวศวิทยา เขาจะสร้างอ่างเก็บน้ำตรงนี้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เหมือนที่ท่านรัฐมนตรีว่า เพียงแต่จะให้สร้างสนามกอล์ฟยังไม่มีนักลงทุนนะครับ แต่ว่า เขาจะทำในส่วนนี้ ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีได้ยืนยันนะครับว่า งบประมาณชลประทาน ระบบท่อในปี ๒๕๔๙ ได้ลงมือสร้างใหม่ครับ แล้วท่านจะเร่งรัดในโครงการนี้ให้สำเร็จ ได้อย่างไรครับ ขอขอบคุณครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
 ท่านประธานที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ สำหรับอ่างเก็บน้ำกะทูน กรมชลประทานมีแผนที่จะมีคลองซอย ส่วนอ่างเก็บน้ำ คลองดินแดงเดิมสร้างไว้เพื่อคล้าย ๆ กักตักน้ำไว้เป็นแก้มลิงไม่ให้เกิดน้ำท่วม สำหรับ อ่างเก็บน้ำคลองดินแดงเมื่อใช้ตักน้ำดังกล่าวแล้ว พื้นองประชาชนรอบ ๆ ก็อยากจะมี คลองชลประทานซึ่งเดี๋ยวนีกรมชลประทานได้ออกแบบที่จะให้มีคลองชลประทาน ยาวประมาณ ๔๐ เมตร งบประมาณ ๖.๕ ล้านบาทไว้สำหรับอ่างเก็บน้ำคลองดินแดง สำหรับอ่างเก็บน้ำกะทูนนั้นในปี ๒๕๔๙ เรามีโรงสูบน้ำและจะสร้างท่อระบายน้ำ ดังที่ท่านกราบเรียน หรือคลองระบายน้ำ ผมยังไม่ชัดเจนครับ ประมาณ ๒๕ ล้านบาท แล้วก็จะผูกพันไปปี ๒๕๕๐ อีกประมาณ ๖๔ ล้านบาท ปี ๒๕๕๑ อีกประมาณ ๕๔ ล้านบาท ปี ๒๕๕๒ ๓๐ ล้านบาท จนถึงปี ๒๕๕๓ ประมาณ ๓๐ ล้านบาท จะเป็นระยะ ๆ เข้าแผน ไว้ครับ อันนี้ก็เป็นการพยายามของท่านชินวรณ์ที่พยายามผลักดันว่า สภาพเดิม เป็นที่กักเก็บน้ำไม่ให้เกิดน้ำท่วม แต่เมื่อประชาชนเห็นน้ำก็อยากใช้น้ำเพื่อ การ เกษตรกรรม ซึ่งกรมชลประทานก็ได้ออกแบบสำรวจไป ส่วนสะพานที่เราไปดูกัน ตรง นั้นน่าจะทำนั้น เขาตั้งงบประมาณไว้ประมาณ ๑๗ ล้านบาท ยาวประมาณ ๕๐ เมตร อันนี้เป็นทางกรมทางหลวงชนบทซึ่งกรมชลประทานก็พยายามชี้ บอกว่าตรงนี้ต้องสร้าง ให้เขาเพราะว่าผมไปดูแล้ว ถ้าไม่สร้างไม่ได้เพราะว่าการจราจร การสัญจรไปมา ประชาชน-----

จะมีปัญหามากนะครับ สำหรับแนวถนนงบประมาณก็ตั้งไว้จำนวนที่แน่นอนครับ ถนนแยกไปกรุงชิง และถนนแนวขอบถนนงบประมาณประมาณ ๒๑ ล้านบาท เขาตั้งแผนไว้ครับท่านชินวรณ์ครับ รายละเอียดจริง ๆ ผมว่าน่าจะประสานกันเพื่อจะเอารายละเอียดมากกว่าที่ผมพูดนี้ เพราะว่าต้องประสานกับกรมทางหลวงชนบท แล้วก็ทางท้องถิ่น แล้วก็ทางกรมชลประทาน ทั้งนี้ทั้งนั้นผมจะแวะไปเยี่ยมอีกครั้งครับ ครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คำถามสุดท้ายแล้วกัน นะครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : นิดเดียวครับท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรีบอกว่าจะเป็นการวางท่อ เป็นชลประทานระบบท่อ นะครับ แล้วก็ผมอยากเรียนย้ำกับรัฐมนตรีว่าผมก็หวังว่ารัฐมนตรีจะได้มีส่วนไปเปิด แล้วก็ไปเยี่ยมตรงนี้อีกครั้งหนึ่งครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ ก็หมดกระทู้ถาม แล้วนะครับ ขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๕๖ นาฬิกา